Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

2010/1 LSF 59 (Gældende)

Forslag til Lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

Ministerium: Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling

Journalnummer: Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling,
IT- og Telestyrelsen, j.nr. 09-049314

Fremsat den 17. november 2010 af videnskabsministeren (Charlotte Sahl Madsen)

Forslag

til

Lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester[1)]

Afsnit I

Formål og definitioner

Kapitel 1

Lovens formål

§ 1. Lovens formål er at fremme et velfungerende og innovationspræget marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til gavn for slutbrugerne.

Kapitel 2

Definitioner

§ 2. I denne lov forstås ved:

1) Udbyder:
Den, som med et kommercielt formål stiller produkter, elektroniske kommunikationsnet eller

-tjenester omfattet af denne lov til rådighed for andre.
2) Erhvervsmæssig udbyder:
En udbyder som med et kommercielt formål udbyder produkter, elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester omfattet af denne lov som sin hovedydelse eller som en ikke accessorisk del af virksomheden.
3) Slutbruger:
Bruger af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som ikke på kommercielt grundlag stiller de pågældende elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til rådighed for andre.
4) Elektroniske kommunikationsnet:
Enhver form for radiofrekvens- eller kabelbaseret teleinfrastruktur, der anvendes til formidling af elektroniske kommunikationstjenester.
5) Offentlige elektroniske kommunikationsnet:

Elektroniske kommunikationsnet som nævnt i nr. 4, der stilles til rådighed for en ikke på forhånd afgrænset kreds af slutbrugere eller udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

6) Netterminering spunkt:
Den fysiske eller logiske grænseflade i et elektronisk kommunikationsnet, der udgør en slutbrugers tilslutning til dette.

7) Elektronisk kommunikationstjeneste:
Tjeneste, der helt eller delvis består i elektronisk overføring af kommunikation i form af lyd, billeder, tekst eller kombinationer heraf ved hjælp af radio- eller telekommunikationsteknik mellem netterminering spunkter, herunder både tovejskommunikation og envejskommunikation.

8) Offentlig elektronisk kommunikationstjeneste:
Tjeneste som nævnt i nr. 7, der stilles til rådighed for en ikke på forhånd afgrænset kreds af slutbrugere eller udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

9) Informations- og indholdstjeneste:
Enhver form for elektronisk tilrådighedsstillelse af information eller indhold, som andre slutbrugere får adgang til via elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester på grundlag af en individuel anmodning herom.

10) Taletelefonitjeneste:
Elektronisk kommunikationstjeneste, hvorved slutbrugere får adgang til at etablere og modtage enten indenlandske eller internationale og indenlandske opkald direkte eller indirekte ved hjælp af et eller flere numre i en national eller international telefonnummerplan.

11) Netadgang:
Adgang til en udbyders elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og tilhørende faciliteter for en anden udbyder med henblik på udbud af elek-

troniske kommunikationsnet eller -tjenester.

12) Samtrafik:
En form for netadgang, der etableres mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og som består i fysisk og logisk sammenkobling af elektroniske kommunikationsnet, som bruges af den samme eller af en anden virksomhed med henblik på at give mulighed for at kommunikere eller få adgang til elektroniske kommunikationstjenester.

13) Abonnentnummer:
Ethvert nummer, som er omfattet af den samlede danske nummerplan, og som kan videretildeles til en slutbruger.

14) Adgangsstyringssystem:
Teknisk foranstaltning eller ordning, der gør adgang til en krypteret radio- eller fjernsynstjeneste i klar form betinget af abonnement eller en anden form for forudgående tilladelse.

15) Programmeringsgrænseflader for applikationer (API):
Softwaregrænsefladen mellem applikationer, som radio- og tv-selskaber eller tjenesteudbydere stiller til rådighed, og de faciliteter i set-top-bokse, som er beregnet til tilslutning til tv-apparater eller integrerede digitale tv-apparater, der kan modtage digitale interaktive radio- og tv-tjenester.

16) Multipleksoperatør:
Udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller ejer af elektroniske kommunikationsnet, som driver en jordbaseret, digital tv-platform.

17) Gateway-station:
Jordbaseret teknisk installation, der benyttes i forbindelse med kommunikation mellem en i forvejen afgrænset gruppe af slutbrugere, hvor en eller flere er tilsluttet et satellitbaseret net.

Afsnit II

Slutbrugerforhold og forsyningspligt m.v.

Kapitel 3

Grundlæggende slutbrugerrettigheder

§ 3. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler med henblik på at forpligte ejere af elektroniske kommunikationsnet og udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til at sikre slutbrugere adgang til at foretage opkald til den offentlige alarmtjeneste (112), nummeroplysningstjenester, teksttelefontjenesten og eventuelle andre samfundsvigtige elektroniske kommunikationstjenester.

§ 4. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler med henblik på at forpligte udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til at sikre en række grundlæggende slutbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere.

Stk. 2. Regler fastsat i henhold til stk. 1 kan blandt andet omfatte bestemmelser om slutbrugerens ret til en kontrakt, indholdet af kontrakten, terminaludstyr, tekniske grænseflader og klagebehandling. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan herunder fastsætte nærmere regler om pligt til at stille særlige funktioner og faciliteter eventuelt gratis til rådighed for slutbrugerne og gøre slutbrugerne opmærksom på disse samt om pligt til at oplyse slutbrugerne om mulighederne for at beskytte personoplysninger og om pligt til at videreformidle almennyttige oplysninger om lovlig og ulovlig anvendelse af elektroniske kommunikationstjenester m.v.

Stk. 3. Ved fastsættelsen af regler i henhold til stk. 1 kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling bestemme, at disse kun skal gælde for visse typer af aftaleforhold, herunder for aftaler med ikke-erhvervsdrivende slutbrugere, og at reglerne ikke skal kunne fraviges ved aftale. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan desuden fastsætte nærmere regler om IT- og Telestyrelsens adgang til at dispensere fra kravene.

Stk. 4. IT- og Telestyrelsen kan over for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester fastsætte mindstekrav til kvaliteten af deres elektroniske kommunikationstjenester. Ved fastsættelse af sådanne mindstekrav kan IT- og Telestyrelsen blandt andet specificere, hvilke parametre for tjenesters kvalitet der skal måles.

Stk. 5. IT- og Telestyrelsen kan fastsætte regler med henblik på at forpligte udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere til at offentliggøre oplysninger om priser, standardbetingelser og -vilkår, kvalitet, gebyrer m.v. for de tjenester, de tilbyder, samt regler om udbydernes oplysningspligt over for slutbrugeren.

Stk. 6. IT- og Telestyrelsen kan fastsætte regler om krav, som udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere skal opfylde vedrørende særlige brugergruppers, herunder handicappedes, adgang til elektroniske kommunikationstjenester, valg af udbyder m.v.

Stk. 7. IT- og Telestyrelsen kan fastsætte regler med henblik på at pålægge udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester at sikre slutbrugere adgang til information, videreformidling af information samt mulighed for at benytte applikationer og tjenester efter eget valg.

Stk. 8. IT- og Telestyrelsen kan med henblik på at forhindre svig eller bedrageri i forbindelse med brugen af konkrete numre eller tjenester fastsætte regler, der pålægger udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere at spærre adgang til disse numre eller tjenester og kræve, at udbyderen tilbageholder relevante indtægter fra samtrafik eller andre tjenester.

§ 5. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler med henblik på at forpligte udbydere af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester, til at sikre grundlæggende slutbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af teleterminaludstyr til slutbrugere. Mi-

nisteren for videnskab, teknologi og udvikling kan herunder fastsætte nærmere regler om maksimale bindingsperioder i forbindelse med faciliteter i teleterminaludstyr.

Stk. 2. Ved fastsættelsen af regler i henhold til stk. 1 kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling bestemme, at reglerne kun skal gælde for visse typer af aftaleforhold, herunder for aftaler med ikke-erhvervsdrivende slutbrugere, og at reglerne ikke skal kunne fraviges ved aftale.

§ 6. IT- og Telestyrelsen kan fastsætte regler om etablering og drift af betalingstelefoner eller anden adgang til offentlig taletelefoni indeholdende minimumskrav til udbuddet af betalingstelefoner eller anden adgang til offentlig taletelefoni, herunder med henblik på opfyldelse af handicappede slutbrugeres særlige behov.

Hemmeligholdelse af elektronisk kommunikation, informationssikkerhed, behandling af persondata og bistand til aflytning m.v.

§ 7. Ejere af elektroniske kommunikationsnet og udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og deres ansatte og tidligere ansatte må ikke uberettiget videregive eller udnytte oplysninger om andres brug af nettet eller tjenesten eller indholdet heraf, som de får kendskab til i forbindelse med det pågældende udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. De nævnte ejere og udbydere skal træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at oplysninger om andres brug af nettet eller tjenesten eller indholdet heraf ikke er tilgængelige for uvedkommende.

Stk. 2. Bestemmelserne i straffelovens §§ 152-152 a og 152 d-152 f finder tilsvarende anvendelse for den, der virker eller har virket hos en ejer af elektroniske kommunikationsnet eller en udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, eller som i øvrigt er eller har været beskæftiget med opgaver, der udføres efter aftale med disse.

§ 8. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter regler for udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om minimumskrav til informationssikkerhed og behandling af persondata i forbindelse med udbuddet af net og tjenester.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af stk. 1 skal blandt andet omfatte krav om følgende:

1) Passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger med henblik på at styre risici for informationssikkerheden i net og tjenester, herunder persondatasikkerheden, og sikre et sikkerhedsniveau, der står i forhold til risici.
2) Underretning af IT- og Telestyrelsen ved brud på informationssikkerheden med væsentlige følger for drift af net eller tjenester og ved brud på persondatasikkerheden. Pligten kan omfatte underretning af andre end IT- og Telestyrelsen under særlige omstændigheder.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af stk. 1 kan endvidere af hensyn til persondatabeskyttelse blandt andet omfatte krav om følgende:

1) A-nummervisning, automatisk viderestilling og forbrugsopgørelser.
2) Opbevaring og behandling af trafikdata og lokaliseringsdata i forbindelse med elektronisk kommunikation.

Stk. 4. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter nærmere regler om tilsyn med overholdelsen af regler, der fastsættes i medfør af stk. 1, herunder om kontrol med informations- og persondatasikkerheden.

§ 9. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter med henblik på beskyttelse af slutbrugere regler med krav til fysiske og juridiske personers lagring af oplysninger på slutbrugeres terminaludstyr og adgang til oplysninger, som er lagret på slutbrugeres terminaludstyr.

§ 10. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere skal uden udgift for staten sikre,

1) at det tekniske udstyr og de tekniske systemer, som udbyderen anvender, er indrettet således, at politiet kan få adgang til oplysninger om teletrafik og til at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden i form af historisk teleoplysning og historisk udvidet teleoplysning, fremadrettet teleoplysning og fremadrettet udvidet teleoplysning, aflytning og teleobservation, jf. retsplejelovens kapitel 71 og 74, herunder, for så vidt angår fremadrettet teleoplysning og udvidet teleoplysning, at politiet kan få adgang umiddelbart efter, at disse oplysninger registreres,
2) at det tekniske udstyr og de tekniske systemer, som udbyderen anvender, er indrettet således, at det efter anmodning fra politiet er muligt at foretage aflytning og øjeblikkelig overførsel af telekommunikation til en anden medlemsstat efter artikel 18, stk. 5, litra a, sammenholdt med stk. 2, litra a og c, i konvention af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater,
3) at de gateway-stationer, udbyderen anvender, er indrettet således, at udbydere af elektroniske kommunikationstjenester i andre medlemsstater, der benytter gateway-stationerne, har direkte adgang til disse, så det gennem sådanne udbydere er muligt at foretage direkte aflytning af telekommunikation på gateway-stationerne vedrørende personer, der befinder sig i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 19 i konvention af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, og
4) at udbyderen har direkte adgang til gateway-stationer, der befinder sig i andre medlemsstater, og som udbyderen benytter, således at politiet gennem udbyderen har mulighed for at foretage direkte aflytning af telekommunikation på gateway-stationen vedrørende personer, der befinder sig her i landet, jf. lov om rettens pleje, kapitel 71, og konvention af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler om de tekniske krav til udstyr, systemer og gateway-stationer som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Det påhviler udbyderen at bistå politiet ved gennemførelse af indgreb i meddelelseshemmeligheden i de i stk. 1, nr. 2, nævnte tilfælde.

Stk. 4. Det påhviler udbyderen at sikre, at politiets anmodninger om fremskaffelse af oplysninger om teletrafik samt historisk teleoplysning og historisk udvidet teleoplysning behandles straks og på en måde, sådan at hensigten med indgrebet ikke forspildes.

Stk. 5. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler, hvorefter de i stk. 1, nr. 1-2, nævnte krav til indretning af udstyr og systemer kan fraviges i særlige tilfælde, hvor tekniske eller praktiske hensyn nødvendiggør dette.

§ 11. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal til en fælles database, jf. § 29, indberette og opdatere oplysninger om telefonnummer og aktuel udbyder. Oplysninger skal indberettes umiddelbart efter en slutbrugers skift af udbyder, jf. § 26 om nummerportabilitet. Forpligtelsen påhviler den udbyder, der overtager kontraktforholdet til slutbrugeren, og omfatter også tilfælde, hvor slutbrugeren overføres uden anvendelse af procedurerne for nummerportabilitet.

§ 12. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal registrere deres virksomhed hos Rigspolitiets Telecenter.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at det i stk. 1 nævnte krav kan fraviges for mindre udbydere, eller hvor særlige praktiske hensyn nødvendiggør dette.

§ 13. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere skal på begæring af politiet udlevere oplysninger, der identificerer en slutbrugers adgang til elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Kapitel 4

Forsyningspligt

Forsyningspligtydelser

§ 14. Forsyningspligten har til formål at sikre alle slutbrugere adgang til en række grundlæggende elektroniske kommunikationstjenester på rimelige vilkår og til rimelige priser.

Stk. 2. Forsyningspligten sikres ved, at alle slutbrugere har mulighed for at få adgang til følgende forsyningspligtydelser:

1) Adgang til et offentligt elektronisk kommunikationsnet på et fast sted.
2) Adgang til en offentlig tilgængelig taletelefonitjeneste over det i nr. 1 anførte elektroniske kommunikationsnet.
3) Særlige forsyningspligtydelser til nærmere afgrænsede grupper af personer med handicap.
4) En udtømmende nummerfortegnelse, der indeholder samtlige numre i den samlede danske nummerplan, som er tildelt slutbrugere.

Stk. 3. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om, at forsyningspligten skal omfatte andre ydelser end de, der er nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om, at en eller flere af de forsyningspligtydelser eller dele af disse, som er nævnt i stk. 2 eller fastsat i medfør af stk. 3, og som er alment tilgængelige,

1) ikke længere skal udbydes som led i forsyningspligten eller
2) ikke eller kun i begrænset omfang skal udbydes til nye kunder som led i forsyningspligten.

Stk. 5. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter regler om:

1) Hvilke ydelser der er omfattet af § 14, stk. 2, nr. 3.
2) Omfanget af forsyningspligtydelser, jf. stk. 2 og 3, herunder de faciliteter og funktioner, der skal stilles til rådighed.
3) Omfanget af leveringspligten, jf. § 16.

§ 15. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter regler om:

1) De udpegede forsyningspligtudbyderes forpligtelser med henblik på at tilgodese hensynet til sikring af grundlæggende slutbrugerrettigheder i forbindelse med udbud og levering af forsyningspligtydelser. Reglerne kan indeholde krav til indholdet af den kontrakt, der skal gælde i forholdet mellem en forsyningspligtudbyder og en slutbruger, herunder
   a) krav om kompensations- og tilbagebetalingsordninger, som finder anvendelse, hvis kvalitetskrav, som IT- og Telestyrelsen har fastsat i medfør af § 4, stk. 4, eller § 15, stk. 3, ikke overholdes, og
   b) krav til eventuelle kontraktvilkår om sikkerhedsstillelse.
2) Udpegning af forsyningspligtudbydere. Reglerne kan blandt andet omfatte, hvordan udpegningen finder sted, udpegning ved offentligt udbud og udpegningens varighed.
3) Rammer for fastsættelse af vilkår for de efter stk. 2 udpegede udbyderes varetagelse af forsyningspligten. Reglerne kan blandt andet omfatte krav til indholdet af vilkårene, herunder kvalitetskrav til de ydelser, som de udpegede forsyningspligtudbydere skal levere, og krav vedrørende kvalitetsmålinger og offentliggørelse heraf.

Stk. 2. På grundlag af regler fastsat i medfør af stk. 1, nr. 2, udpeger IT- og Telestyrelsen én eller flere virksomheder som forsyningspligtudbydere, der forpligtes til at udbyde forsyningspligtydelser som nævnt i § 14, stk. 2, eller som fastsat i medfør af § 14, stk. 3.

Stk. 3. På grundlag af regler fastsat i medfør af stk. 1, nr. 3, fastsætter IT- og Telestyrelsen nærmere vilkår for de i medfør af stk. 2 udpegede udbyderes varetagelse af forsyningspligten.

§ 16. Udbydere, der er udpeget som forsyningspligtudbydere i henhold til § 15, stk. 2, skal levere eller udbyde de ydelser, der er omfattet af forsyningspligten, til enhver, der anmoder herom, medmindre

den pågældende, der anmoder herom, gentagende og groft har misbrugt forsyningspligtydelsen, og der er betydelig risiko for et fremtidigt misbrug af den pågældende forsyningspligtydelse.

Stk. 2. En afgørelse, som er truffet af forsyningspligtudbyderen om ikke at levere forsyningspligtydelser, kan påklages til IT- og Telestyrelsen.

Maksimalpriser for forsyningspligtydelser

§ 17. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte nærmere regler om:

1) Kravene til og beregning af maksimalpriser for forsyningspligtydelser som nævnt i eller fastsat i medfør af § 14, herunder rammerne for IT- og Telestyrelsens fastsættelse heraf og for forsyningspligtudbyderes udarbejdelse af forslag hertil.
2) At forsyningspligtudbydere i det område, forsyningspligtudbyderen er forpligtet til at levere i, skal opkræve samme listepriser for en eller flere forsyningspligtydelser.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan bestemme, at IT- og Telestyrelsen skal fastsætte maksimalpriser for en eller flere af de forsyningspligtydelser, som er anført i § 14, stk. 2, eller fastsat i medfør af § 14, stk. 3. IT- og Telestyrelsen fastsætter maksimalpriser efter forslag fra forsyningspligtudbyderne og efter regler fastsat i medfør af stk. 1.

Stk. 3. Der kan ikke fastsættes maksimalpriser, der indebærer, at forsyningspligtudbyderens omkostninger ved tilvejebringelse af forsyningspligtydelserne ikke samlet set dækkes.

Stk. 4. Stk. 3 gælder ikke, i det omfang forsyningspligtydelser skal tilbydes gratis i medfør af internationale forpligtelser herom.

Finansiering af forsyningspligten

§ 18. Forsyningspligtudbydere, der er udpeget i henhold til § 15, stk. 2, har ret til at få dækket dokumenterede nettoomkostninger ved udbud af forsyningspligtydelser, hvis varetagelsen af forsyningspligten udgør en efter IT- og Telestyrelsens vurdering urimelig byrde for den udpegede forsyningspligtudbyder. Nettoomkostninger beregnes som forsyningspligtudbyderens samlede underskud ved tilvejebringelse og levering af samtlige de forsyningspligtydelser, som den enkelte forsyningspligtudbyder i medfør af en udpegning i henhold til § 15, stk. 2, er forpligtet til at udbyde, med fradrag af værdien af forsyningspligtudbyderens eventuelle immaterielle fordele ved at varetage forsyningspligten. Nettoomkostninger dækkes ikke, hvis forsyningspligtudbyderens priser er unormalt lave i forhold til ydelsen.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte nærmere regler om den i stk. 1 nævnte dækning, herunder om

1) beregning af den i stk. 1 anførte dækning,
2) krav til forsyningspligtudbyderes opstilling af regnskaber og dokumentation for de i stk. 1 anførte nettoomkostninger,
3) tidsfrister for beregning og betaling af bidrag til dækning af omkostningerne, jf. stk. 4,
4) opkrævning af bidrag, jf. stk. 4, samt de forpligtede udbyderes oplysningspligt i forbindelse hermed,
5) afgrænsning af kredsen af udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som i henhold til stk. 4 forpligtes til at medvirke til dækning af eventuelle nettoomkostninger,
6) anmeldelsesordninger med henblik på forudgående registrering af de udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som i henhold til stk. 4 vil være forpligtede til at medvirke til dækning af eventuelle nettoomkostninger, og
7) mulighederne for at tilbagekalde udpegningen af en eksisterende forsyningspligtudbyder i forbindelse med afholdelse af offentligt udbud som nævnt i stk. 7.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen træffer på baggrund af regler fastsat efter stk. 2 afgørelse om fastsættelse og dækning af nettoomkostninger, herunder om

1) forsyningspligtudbyderen har fremlagt tilstrækkelig dokumentation til at berettige dækning af nettoomkostninger som nævnt i stk. 1,

2) forsyningspligten efter IT- og Telestyrelsens vurdering udgør en urimelig byrde, jf. stk. 1, 1. pkt., for den udpegede forsyningspligtudbyder, og
3) forsyningspligtudbyderens priser efter IT- og Telestyrelsens vurdering er unormalt lave i forhold til ydelsen.

Stk. 4. Hvis nettoomkostningerne, jf. stk. 1, er fremkommet ved udbud af forsyningspligtydelser som nævnt i § 14, stk. 2, eller som fastsat i medfør af § 14, stk. 3, i det omfang disse forpligtelser er omfattet af direktiv 2002/22/EF med senere ændringer, udløser IT- og Telestyrelsens afgørelse efter stk. 3 en forpligtelse for udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som udbyder ydelser svarende til de i § 14, stk. 2, nr. 1-2, nævnte eller i medfør af § 14, stk. 3, fastsatte forsyningspligtydelser, til at medfinansiere forsyningspligtudbyderens nettoomkostninger. IT- og Telestyrelsen fastsætter og opkræver til dækning heraf bidrag fra de pågældende udbydere.

Stk. 5. Den i stk. 4 nævnte forpligtelse påhviler også forsyningspligtudbyderen, i det omfang denne ud over forsyningspligtydelserne på samme måde som andre udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester udbyder elektroniske kommunikationstjenester svarende til de i § 14, stk. 2, nr. 1-2, nævnte eller de i medfør af § 14, stk. 3, fastsatte.

Stk. 6. Bidrag som nævnt i stk. 4 og 5 fastsættes i finansloven og bekendtgøres af IT- og Telestyrelsen.

Stk. 7. Senest samtidig med at IT- og Telestyrelsen træffer afgørelse i henhold til stk. 3, skal IT- og Telestyrelsen iværksætte et offentligt udbud med henblik på eventuel udpegning af en eller flere alternative forsyningspligtudbydere efter regler fastsat i henhold til § 15, stk. 1, nr. 2, og med samme vilkår som fastsat i medfør af § 15, stk. 3, medmindre forholdet vedrørende finansiering af nettoomkostninger er indgået som en del af udpegningen af den pågældende forsyningspligtudbyder.

Stk. 8. Hvis nettoomkostninger i henhold til stk. 1 er fremkommet ved udbud af forsyningspligtydelser som nævnt i § 14, stk. 3, udløser IT- og Telestyrelsens afgørelse efter stk. 3 en forpligtelse for staten til at dække forsyningspligtudbyderens nettoomkostninger, i det omfang ydelserne ikke er indeholdt i forpligtelserne i direktiv 2002/22/EF med senere ændringer.

Underretningspligt

§ 19. En forsyningspligtudbyder, der vil overdrage sit accessnet eller en væsentlig del af det til en særskilt juridisk enhed med et andet ejerskab, underretter i forvejen og uden ugrundet ophold IT- og Telestyrelsen herom, sådan at denne kan bedømme, hvordan den påtænkte overdragelse vil påvirke udbuddet af forsyningspligtydelserne i § 14, stk. 2, nr. 1-2. Ved accessnet forstås den yderste del af telenettet, som kan forbinde slutbrugeren med resten af telenettet.

Kapitel 5

Tilsyn

§ 20. IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelse af reglerne i dette afsnit samt regler og vilkår udstedt i medfør heraf, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen fører ikke tilsyn med overholdelse af § 10, stk. 3-5, § 12 og § 13.

Afsnit III

Nummerforhold

Kapitel 6

Administration og anvendelse af den samlede danske nummerplan

§ 21. IT- og Telestyrelsen udarbejder, bekendtgør og administrerer en samlet dansk nummerplan, der indeholder en fordeling af de samlede nummerressourcer, omfattende numre, nummerserier, koder og adresser, som anvendes i forbindelse med udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. IT-

og Telestyrelsen fastsætter nærmere regler for administrationen af den samlede danske nummerplan, herunder blandt andet regler for:

1) Sammenhængen mellem den samlede danske nummerplan og fælles internationale nummer- og adresseplaner.
2) Intern nummerering og adressering i elektroniske kommunikationsnet.
3) Disponering, tildeling, ændring, inddragelse og tilbagekaldelse af numre, nummerserier, koder og adresser.
4) Anvendelse, ibrugtagning samt øvrige vilkår for tildeling af numre, nummerserier, koder og adresser.

Stk. 2. I nummerplanen, jf. stk. 1, afsættes blandt andet nummerressourcer til følgende formål:

1) Kortnumre.
2) Udbud af elektroniske kommunikationsnet- eller tjenester med særlige takseringsforhold.
3) Reservering med henblik på senere anvendelse, herunder reservering med henblik på omlægning af nummerplanen.
4) Udbud af gratisnumre, hvor opkald sker uden opkalds- eller tidsbaseret taksering af slutbrugeren.
5) Udbud af numre, hvor udbyderen af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester som en integreret del af takseringen for opkaldet tillige varetager registrering af forbruget af en bagvedliggende informations- eller indholdstjeneste samt fakturering og opkrævning for denne hos slutbrugeren.

Stk. 3. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester må ikke anvende opkalds- eller tidsbaseret taksering over for den kaldende slutbruger i forbindelse med slutbrugeres opkald til numre som nævnt i stk. 2, nr. 4.

§ 22. Kortnumre, jf. § 21, stk. 2, nr. 1, kan afsættes til følgende formål:

1) Den offentlige alarmtjeneste.
2) En fælles telefonlinje til offentlige myndigheder.
3) Udbud af nummeroplysningstjenester, der indgår i forsyningspligten, jf. § 14, stk. 2, nr. 4, samt udbud af særlige tjenester af en samfundsmæssig betydning.
4) Udbud af andre nummeroplysningstjenester end den i nr. 3 nævnte.
5) Sikring af slutbrugernes adgang til at anvende eller komme i forbindelse med
   a) en anden udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester end den udbyder, som slutbrugeren i øvrigt har sit kundeforhold hos, med henblik på brug af en eller flere af denne udbyders elektroniske kommunikationstjenester eller
   b) andre elektroniske kommunikationstjenester hos samme udbyder, som slutbrugeren i øvrigt har sit kundeforhold hos.
6) Udbud af fælles kortnumre til brug for særlige forbrugermæssige eller samfundsrelaterede formål, der knytter sig til udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Stk. 2. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester må ikke som en integreret del af takseringen for opkald til abonnentnumre foretage opkrævning hos den kaldende slutbruger af ikke-trafikrelaterede betalinger på vegne af tredjemand, herunder på vegne af den kaldte slutbruger, i forbindelse med opkald til andre numre end de i stk. 1, nr. 2-4 og 6, og § 21, stk. 2, nr. 5, anførte.

§ 23. IT- og Telestyrelsen kan fastsætte regler for brugen af numre, nummerserier, koder og adresser fra den samlede danske nummerplan, når disse sammenkædes med domænenavne.

§ 24. IT- og Telestyrelsen tildeler efter anmodning inden for rammerne af de i medfør af § 21 fastsatte regler numre, nummerserier, koder og adresser til enhver, der erhvervsmæssigt udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller forsyningspligtydelser.

Nummerafgifter

§ 25. IT- og Telestyrelsen opkræver nummerafgifter hos de udbydere, som IT- og Telestyrelsen i medfør af § 24 har tildelt eller tildeler numre, nummerserier, koder eller adresser.

Stk. 2. Afgifter som anført i stk. 1 fastsættes årligt på finansloven og offentliggøres af IT- og Telestyrelsen.

Stk. 3. Pligten til betaling af de i stk. 1 nævnte nummerafgifter påhviler til enhver tid den udbyder, der af IT- og Telestyrelsen er tildelt de pågældende numre, nummerserier, koder eller adresser, uanset om brugen af de pågældende numre, nummerserier, koder eller adresser enkeltvis eller i blokke er overladt til slutbrugere eller til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Kapitel 7

Nummerportabilitet

§ 26. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal sikre, at slutbrugere hos disse kan medtage abonnentnumre ved skift mellem udbydere inden for henholdsvis fastnet og mobilnet (nummerportabilitet).

Stk. 2. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal imødekomme alle anmodninger fra andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om indgåelse af aftaler om afgivelse af abonnentnumre med sigte på at muliggøre nummerportabilitet, som en slutbruger har anmodet om.

§ 27. Slutbrugere skal have mulighed for portering af abonnentnumre senest ved udgangen af den næstfølgende arbejdsdag, efter at anmodningen er kommet frem til den afgivende udbyder. Portering af abonnentnumre må dog tidligst ske, når slutbrugerens abonnement med den udbyder, som skal modtage abonnentnumre, er trådt i kraft.

Stk. 2. En slutbruger, der har anmodet om portering af abonnentnumre, skal ikke afvente udløbet af en eventuel bindingsperiode eller et opsigelsesvarsel, før porteringen effektueres.

Stk. 3. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal yde slutbrugere rimelig kompensation i tilfælde af forsinket portering samt i tilfælde af misbrug af portering foretaget af udbyderen eller på dennes vegne.

§ 28. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som slutbrugeren har sit kundeforhold hos, kan ikke i forbindelse med slutbrugerens anmodning om nummerportering, jf. § 26, stk. 1, afkræve slutbrugeren særskilt betaling for porteringen.

Stk. 2. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester må ikke over for den slutbruger, der foretager opkald til numre, som andre slutbrugere har medtaget som led i nummerportering, jf. § 26, stk. 1, anvende priser for opkaldet, der overstiger den pågældende udbyders slutbrugerpriser for tilsvarende opkald til numre, der ikke er porterede.

Stk. 3. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der afgiver numre som led i nummerportering, kan af andre udbydere maksimalt kræve en betaling herfor, der dækker de omkostninger, som udbyderen direkte har afholdt i forbindelse med afgivelsen af numre samt den løbende betaling af nummerafgiften.

Stk. 4. IT- og Telestyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, at omkostningerne ved at opgradere infrastruktur med videre med henblik på at gennemføre nummerportering skal afholdes af den enkelte udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

§ 29. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal sikre, at andre udbydere har adgang til via en database at få oplyst, hvilken udbyder et abonnentnummer er afgivet til, med sigte på korrekt dirigering af opkald til porterede abonnentnumre.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, at udbydere som nævnt i stk. 1 skal overlade administrationen af oplysninger om porterede abonnentnumre til en fælles database etableret og drevet af en eller flere udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller af tredjemand.

Kapitel 8

Mulighed for at kalde numre og aftaler om dirigering af opkald

§ 30. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal sikre korrekt dirigering af opkald til abonnentnumre, der er omfattet af den samlede danske nummerplan, herunder opkald til abonnentnumre, der er omfattet af reglerne i kapitel 7 om nummerportabilitet samt opkald til det europæiske telefonnummerområde.

Stk. 2. Forpligtelsen i stk. 1 omfatter ikke opkald til numre med særlig taksering, hvis modtageren af opkaldet har valgt at begrænse adgangen for opkald hertil.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen kan fastsætte nærmere regler for, hvordan og på hvilke vilkår portering af numre og dirigering af opkald mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, jf. stk. 1, skal afvikles, herunder regler for, hvordan portering og dirigering skal ske, når et nummer medtages af slutbrugeren ved flere efterfølgende skift mellem udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, samt eventuelle supplerende krav til indholdet af aftaler om samtrafik med sigte herpå.

Stk. 4. IT- og Telestyrelsen kan fastsætte nærmere regler om den betaling og de vilkår, som udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller tredjemand kan pålægge andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i forbindelse med disses opslag i databaser som nævnt i § 29, stk. 1, med henblik på at sikre korrekt dirigering af opkald til numre, jf. stk. 1-3, der er omfattet af reglerne i kapitel 7 om nummerportabilitet.

Kapitel 9

Rammer for udnyttelse af nummeroplysningsdata

§ 31. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der videretildeler abonnentnumre til slutbrugere, skal afgive nummeroplysningsdata til alle, der ønsker det. Betaling for afgivelse af nummeroplysningsdata må ikke overstige marginalomkostningerne ved afgivelsen.

Stk. 2. Ved nummeroplysningsdata forstås oplysninger om abonnentnumre, der er tildelt slutbrugere, indeholdende navn, adresse, eventuelle oplysninger om stilling, abonnentnummeret og den kategori af tjeneste, abonnentnummeret anvendes til.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen fastsætter nærmere regler om minimumskrav til indsamling og videregivelse af nummeroplysningsdata, de pågældende datas fremtrædelsesform, opdatering af oplysninger m.v. og omfanget af de forpligtelser, der kan pålægges udbydere af nummeroplysningsdatabaser og -registre over for slutbrugere.

Stk. 4. En slutbruger kan kræve, at den pågældendes nummeroplysningsdata ikke oplyses i forbindelse med udbud af nummeroplysningstjenester. Krav herom indebærer ligeledes, at slutbrugerens nummeroplysningsdata ikke må videregives til andre, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Uanset stk. 4

1) kan nummeroplysningsdata altid videregives til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i signaleringsøjemed,
2) skal nummeroplysningsdata altid videregives til forsyningspligtudbyderens landsdækkende nummeroplysningstjeneste, jf. § 14, stk. 2, nr. 4.

Stk. 6. Oplysninger som nævnt i stk. 5, nr. 2, kan alene videregives af forsyningspligtudbyderens landsdækkende nummeroplysningstjeneste til brug for offentlige alarmtjenester eller politiet.

Stk. 7. En slutbruger kan hos udbydere af almene, offentligt tilgængelige nummeroplysningsdatabaser og -registre kræve at blive optaget i alle disse nummeroplysningsdatabaser og -registre, når slutbrugerens nummeroplysninger er relevante for formålet med nummeroplysningsdatabasen eller -registret. Udbydere af nummeroplysningsdatabaser og -registre skal efter anmodning fra en slutbruger give adgang til at

kontrollere oplysninger om slutbrugerens egne nummeroplysningsdata hos den pågældende udbyder af nummeroplysningsdatabasen og -registret.

Stk. 8. Udbydere som nævnt i stk. 7 skal uden omkostning for slutbrugeren give denne oplysninger om formål med databasen eller registret og om andre anvendelsesmuligheder heraf på grundlag af søgefunktioner, som er indbygget i elektroniske udgaver, inden slutbrugeren medtages i databasen eller registret, eller inden ændring af formål eller de nævnte anvendelsesmuligheder iværksættes.

Kapitel 10

Tilsyn med overholdelse af reglerne om nummerforhold

§ 32. IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelse af reglerne i dette afsnit og regler udstedt i medfør heraf, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Det påhviler udbydere, der i medfør af bestemmelsen i § 24 er tildelt numre, nummerserier, koder eller adresser i den samlede danske nummerplan, at sikre overholdelsen af regler fastsat i henhold til § 21 og vilkår fastsat med hjemmel heri, uanset om brugen af de pågældende numre, nummerserier eller adresser enkeltvis eller i blokke er overladt til slutbrugere eller til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen fører ikke tilsyn med størrelsen af kompensationer ydet efter § 27, stk. 3.

Afsnit IV

Sektorspecifik konkurrenceregulering

Kapitel 11

Fælles bestemmelser om netadgang og samtrafik

§ 33. Udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har pligt til indbyrdes at forhandle sig frem til aftaler om samtrafik med henblik på at udbyde offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, sådan at det sikres, at disse tjenester kan udbydes i hele EU og EØS, og at der er interoperabilitet.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan pålægge forpligtelser i det omfang, det er nødvendigt for at sikre forbindelse mellem slutbrugere i de enkelte net eller for at skabe interoperabilitet over for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der kontrollerer adgangen til en eller flere slutbrugere, herunder forpligtelse til at sammenkoble deres net.

§ 34. Aftaler om netadgang og samtrafik indgås på kommercielle vilkår.

Stk. 2. Uanset stk. 1 skal udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der er pålagt forpligtelser i henhold til § 33, stk. 2, § 41 eller regler udstedt i medfør af § 49, tilbyde andre udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester aftaler om netadgang og samtrafik på vilkår og betingelser, som er i overensstemmelse med de forpligtelser, som udbyderen er pålagt.

§ 35. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der får oplysninger fra en anden udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester før, under eller efter forhandlinger om aftaler om netadgang eller samtrafik, må udelukkende anvende disse oplysninger til det formål, hvortil de er givet, og skal til enhver tid behandle de oplysninger, der er modtaget, fortroligt. De modtagne oplysninger må ikke videregives til andre, som herved kan opnå en konkurrencemæssig fordel, herunder ikke til andre afdelinger, datterselskaber eller partnere.

Kapitel 12

Teknisk regulering af netadgang

§ 36. IT- og Telestyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, at udbydere med stærk markedsposition, som er pålagt en forpligtelse til at give netadgang, jf. § 42, og udbydere af offentlige elektroniske kommu-

nikationsnet eller -tjenester, som benytter en sådan netadgang, skal opfylde tekniske eller driftsmæssige betingelser, når det er nødvendigt for at sikre normal drift af nettet.

Kapitel 13

Undersøgelser af konkurrencesituationen

§ 37. IT- og Telestyrelsen gennemfører med regelmæssige mellemrum undersøgelser af konkurrencesituationen på telemarkedet (markedsundersøgelser) med henblik på at vurdere behovet for og eventuelt pålægge forpligtelser efter § 41.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen gennemfører opdateringer af allerede gennemførte markedsundersøgelser, når det efter IT- og Telestyrelsens vurdering er nødvendigt på baggrund af markedsmæssige eller faktiske forhold.

Stk. 3. Udbydere med stærk markedsposition, der er pålagt forpligtelser, jf. § 41, skal underrette IT- og Telestyrelsen om beslutninger om organisatoriske eller strukturelle ændringer af væsentlig betydning for de pålagte forpligtelser.

Stk. 4. I tilfælde, hvor IT- og Telestyrelsen ikke inden for de frister, der er fastsat i gældende EU-regulering, kan gennemføre en markedsundersøgelse som nævnt i stk. 1, kan IT- og Telestyrelsen anmode Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation om bistand.

Stk. 5. Markedsundersøgelserne skal foretages sammen med tilsynsmyndigheder i andre lande, når Europa-Kommissionen har udpeget et transnationalt marked.

Markedsafgrænsning

§ 38. Som led i markedsundersøgelserne, jf. § 37, afgrænser IT- og Telestyrelsen de markeder, som er omfattet af Europa-Kommissionens henstilling om relevante produkt og tjenestemarkeder, tilpasset danske forhold.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan endvidere med Europa-Kommissionens samtykke afgrænse andre end de i stk. 1 nævnte produkt- og tjenestemarkeder, der skal gøres til genstand for en markedsundersøgelse.

Markedsanalyse

§ 39. Som led i markedsundersøgelserne, jf. § 37, gennemfører IT- og Telestyrelsen analyser af de markeder, der er afgrænset i henhold til § 38, med henblik på at vurdere, om der er reel konkurrence på disse markeder.

Udpegning af udbyder med stærk markedsposition

§ 40. Hvis en markedsanalyse, jf. § 39, viser, at der ikke er reel konkurrence på et relevant marked, skal IT- og Telestyrelsen udpege en eller flere udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester med en stærk markedsposition (udbyder med stærk markedsposition) på det pågældende marked.

Stk. 2. En udbyder anses for at have en stærk markedsposition, jf. stk. 1, hvis udbyderen enten alene eller i fællesskab med andre udbydere indtager en økonomisk styrkeposition, der giver udbyderen magt til i betragtelig grad at kunne handle uafhængigt af konkurrenter og kunder.

Stk. 3. Når en udbyder udpeges eller er udpeget som havende en stærk markedsposition på et bestemt marked, jf. stk. 1, kan IT- og Telestyrelsen samtidig udpege udbyderen til at have en stærk markedsposition på et beslægtet marked, hvis forbindelserne mellem de to markeder muliggør, at markedspositionen på det ene marked kan overføres til det andet marked og dermed yderligere styrke udbyderens markedsposition.

Stk. 4. Hvis en markedsanalyse, jf. § 39, viser, at der er reel konkurrence på et relevant marked, eller hvis en udbyder ikke længere har en stærk markedsposition på markedet, skal IT- og Telestyrelsen

ophæve alle forpligtelser, som i henhold til dette afsnit eller regler udstedt i medfør heraf er pålagt udbydere med henblik på at regulere deres position som udbydere med stærk markedsposition på det pågældende marked.

Kapitel 14

Forpligtelser til brug for regulering af udbydere med stærk markedsposition

Markedsafgørelse

§ 41. I forbindelse med afgørelser, som IT- og Telestyrelsen træffer i henhold til § 40, stk. 1, skal IT- og Telestyrelsen pålægge udbydere med stærk markedsposition, jf. § 40, en eller flere forpligtelser. IT- og Telestyrelsen fastsætter i den enkelte afgørelse omfang og indhold af forpligtelserne.

Stk. 2. Forpligtelser som anført i stk. 1 kan omfatte:

1) Netadgang, jf. § 42.
2) Ikke-diskrimination, jf. § 43.
3) Transparens, jf. § 44.
4) Regnskabsmæssig opsplitning, jf. § 45.
5) Priskontrol, jf. § 46.
6) Funktionel adskillelse, jf. § 47.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen kan i særlige tilfælde og efter indhentelse af samtykke fra Europa-Kommissionen pålægge udbydere med stærk markedsposition andre forpligtelser end de, der er nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Uanset stk. 3 kan IT- og Telestyrelsen ved regulering af udbydere med stærk markedsposition i detailleddet pålægge andre forpligtelser, hvis IT- og Telestyrelsen vurderer, at de forpligtelser, der er nævnt i stk. 2, ikke er egnede til at løse det konkurrenceproblem, der er konstateret efter § 39.

Stk. 5. Samtidig med afgørelse som anført i stk. 1, 3 eller 4 beslutter IT- og Telestyrelsen, hvordan underretningen af udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der berøres heraf, skal ske. Disse udbydere skal underrettes herom i passende tid i forvejen.

Forpligtelse om netadgang

§ 42. Ved forpligtelse om netadgang forstås en forpligtelse om, at udbydere med stærk markedsposition skal tilbyde faktisk eller virtuel netadgang til nærmere fastsatte dele af udbyderens netelementer, tjenester og associerede faciliteter. Udbyderen kan herunder pålægges at imødekomme rimelige anmodninger om indgåelse eller ændring af aftaler om netadgang. Forpligtelsen kan blandt andet omfatte:

1) At give adgang til specifikke netelementer og faciliteter, herunder til netelementer, der ikke er aktive, ubundtet adgang til abonnentforbindelser blandt andet med henblik på levering af tjenesterne fast operatørvalg, operatørforvalg og tilbud om videresalg af abonnentforbindelser.
2) At forhandle med reelle hensigter med udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der ansøger om adgang.
3) At opretholde adgang til faciliteter, der tidligere er givet adgang til.
4) At tilbyde bestemte tjenester på engrosbasis til tredjeparters videresalg.
5) At tilbyde fri adgang til tekniske grænseflader, protokoller eller andre nøgleteknologier, der er afgørende for tjenesternes eller virtuelle nettjenesters interoperabilitet.
6) At tilbyde samhusning, virtuel samhusning eller andre former for fælles brug af associerede faciliteter, herunder fælles brug af bygninger, adgangsveje til bygninger, kabler i bygninger, master, antenner, tårne og andre støttekonstruktioner, kabelkanaler, ledningskanaler, kabelbrønde og skabe.
7) At tilbyde bestemte tjenester, der er nødvendige for at sikre interoperabilitet mellem net og forbindelse mellem slutbrugere, herunder faciliteter til intelligente nettjenester eller roaming på mobile net.
8) At tilbyde adgang til driftsstøttesystemer eller lignende softwaresystemer, der er nødvendige for at skabe reelle konkurrenceforhold.

9) At tilbyde fysisk eller logisk sammenkobling af kommunikationsnet eller netfaciliteter.
10) At tilbyde adgang til tilknyttede tjenester såsom tjenester vedrørende identitet, geografisk placering og tilstedeværelse.

Stk. 2. Ved fastsættelse af forpligtelser om netadgang skal IT- og Telestyrelsen navnlig tage hensyn til

1) om den igangværende markedsudvikling teknisk og økonomisk muliggør at bruge eller installere konkurrerende faciliteter under hensyntagen til karakteren og typen af de involverede netadgangs- og samtrafikordninger,
2) om det er praktisk muligt at tilbyde den foreslåede netadgang i betragtning af den forhåndenværende kapacitet,
3) hvor store startinvesteringer ejeren af faciliteten skal foretage set i forhold til de offentlige investeringer og de risici, der er forbundet hermed,
4) behovet for at sikre den frie konkurrence på længere sigt specielt i form af en økonomisk effektiv infrastrukturbaseret konkurrence,
5) eventuelle relevante intellektuelle rettigheder og
6) udbuddet af paneuropæiske tjenester.

Forpligtelse om ikke-diskrimination

§ 43. Ved forpligtelse om ikke-diskrimination forstås en forpligtelse om, at udbydere med stærk markedsposition skal sikre, at de under tilsvarende forhold tilbyder andre udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der udbyder tilsvarende tjenester, tilsvarende vilkår og priser, og at de udbyder tjenester og formidler oplysninger til andre på samme vilkår, til samme priser og af samme kvalitet, som gælder for tjenester, der udbydes til udbyderen selv, dennes datterselskaber eller partnere.

Stk. 2. Forpligtelsen i stk. 1 omfatter tillige situationer, hvor tjenester, som udbyderen med stærk markedsposition udbyder til sig selv, sine datterselskaber eller partnere, er sammensat af flere produkter, og situationer, hvor sammenlignelige tjenester udbydes i relation til eller indgår som delelementer i forskellige produkter.

Stk. 3. Hvis en udbyder med stærk markedsposition er pålagt en forpligtelse om transparens, hvor udbyderen er pålagt at offentliggøre oplysninger om nye produkter og kommende ændringer i eksisterende udbud heraf, jf. § 44, kan IT- og Telestyrelsen i en markedsafgørelse stille krav om, at et nyt eller ændret engrosprodukt, som er omfattet af en netadgangsforpligtelse, jf. § 42, ikke må afsættes internt eller eksternt i en fastsat periode.

Forpligtelse om transparens

§ 44. Ved forpligtelse om transparens forstås en forpligtelse om, at udbydere med stærk markedsposition skal offentliggøre bestemte oplysninger.

Stk. 2. Hvis en udbyder med stærk markedsposition er pålagt en forpligtelse om ikke-diskrimination, jf. § 43, kan udbyderen pålægges at offentliggøre et standardtilbud, der skal være tilstrækkelig ubundtet til at sikre, at andre udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester ikke skal betale for faciliteter, som ikke er nødvendige for den ønskede netadgang, og som indeholder en beskrivelse af de udbudte tjenester opgjort efter enkeltkomponenter og de hertil knyttede vilkår og betingelser, herunder priser.

Stk. 3. Når en udbyder med stærk markedsposition er pålagt en forpligtelse som anført i § 42, stk. 1, nr. 1, om at give ubundtet netadgang til abonnentforbindelser, skal der offentliggøres et standardtilbud herom. Et sådant standardtilbud skal som minimum indeholde bestemmelser om de forhold, som er angivet i gældende EU-regulering.

Stk. 4. Udbydere med stærk markedsposition, der er pålagt forpligtelse om at offentliggøre standardtilbud som anført i stk. 2 og 3, skal senest samtidig med offentliggørelsen indsende standardtilbuddet til IT- og Telestyrelsen.

Forpligtelse om regnskabsmæssig opsplitning

§ 45. Ved forpligtelse om regnskabsmæssig opsplitning forstås en forpligtelse til, at udbydere med stærk markedsposition skal udarbejde regnskaber for bestemte aktiviteter i forbindelse med netadgang.

Stk. 2. Under respekt af regler om tavshedspligt, herunder regler i forvaltningsloven og lov om behandling af personoplysninger, kan IT- og Telestyrelsen offentliggøre regnskabsoplysninger, herunder oplysninger om indtægter.

Forpligtelse om priskontrol

§ 46. Ved forpligtelse om priskontrol forstås en forpligtelse om, at udbydere med stærk markedsposition skal opfylde krav til prissætningen, som fastsættes i en markedsafgørelse i henhold til § 41, stk. 1.

Stk. 2. Forpligtelse som nævnt i stk. 1 kan pålægges, hvis en markedsanalyse viser, at en udbyder med stærk markedsposition som følge af utilstrækkelig konkurrence vil kunne opretholde sine priser på et unaturligt højt niveau eller opretholde en prisklemme til skade for slutbrugerne.

Stk. 3. Ved opstilling af krav i henhold til stk. 1 skal der tages hensyn til den forpligtede udbyders investeringer og tillades en rimelig forrentning af den relevante investerede kapital under hensyn til de risici, der er forbundet hermed.

Stk. 4. Ved pålæggelse af en forpligtelse som nævnt i stk. 1 skal det sikres, at alle mekanismer til omkostningsdækning eller metoder, der kan anvendes til at fastlægge priser, sigter mod at fremme effektiviteten og skabe holdbar konkurrence og øgede fordele for slutbrugerne.

Stk. 5. Hvis et elektronisk kommunikationsnet bliver anvendt samtidig til flere tjenester, der ved isoleret anvendelse hver især skal dække omkostningerne ved det elektroniske kommunikationsnet eller dele heraf, skal IT- og Telestyrelsen ved fastsættelsen af prisen for et netadgangsprodukt ved samtidig anvendelse foretage en forholdsmæssig fordeling af de omkostninger, der knytter sig til anvendelsen, mellem udbyderne af netadgangsprodukterne.

Stk. 6. Hvis en udbyder med stærk markedsposition er pålagt en forpligtelse om priskontrol, jf. stk. 1, kan udbyderen i tilknytning hertil pålægges en forpligtelse om at anvende et omkostningsregnskabssystem til støtte for priskontrollen. Der kan i tilknytning hertil stilles krav om, at udbyderen stiller en beskrivelse af omkostningsregnskabssystemet, der som minimum viser de hovedkategorier, som omkostningerne er samlet i, og de regler, som omkostningerne er fordelt efter, til rådighed for offentligheden.

Stk. 7. Udbyderen med stærk markedsposition skal lade en af udbyderen uafhængig tredjemand kontrollere, at omkostningsregnskaber udarbejdet i henhold til stk. 6 er udfærdiget i overensstemmelse med den pålagte forpligtelse og afgive en overensstemmelseserklæring. IT- og Telestyrelsen offentliggør overensstemmelseserklæringen for det enkelte år.

Stk. 8. IT- og Telestyrelsen fastsætter nærmere regler om, hvilke priskontrolmetoder der kan finde anvendelse, om udarbejdelse, anvendelse og opdatering af priskontrolmetoder, herunder regler om hvornår og i hvilket omfang branchen inddrages.

Forpligtelse om funktionel adskillelse

§ 47. Ved forpligtelse om funktionel adskillelse forstås, at en udbyder med stærk markedsposition, der virker inden for forskellige produktions- eller distributionsled, på et marked skal placere aktiviteter i forbindelse med engrossalget af relevante netadgangsprodukter i en uafhængigt fungerende forretningsenhed.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan kun i ekstraordinære tilfælde og efter samtykke fra Europa-Kommissionen pålægge udbydere med en stærk markedsposition en forpligtelse om funktionel adskillelse, hvis

1) IT- og Telestyrelsen i forbindelse med en analyse, jf. § 39, konstaterer væsentlige og vedvarende konkurrenceproblemer eller markedssvigt i forhold til engrossalget af relevante netadgangsprodukter, og

2) IT- og Telestyrelsen vurderer, at de forpligtelser, der er pålagt i henhold til § 41, stk. 2, nr. 1-5, ikke har kunnet tilvejebringe effektiv konkurrence.

Stk. 3. En forpligtelse om funktionel adskillelse kan blandt andet omfatte:

1) Udskillelse af relevante afdelinger til nærmere specificerede selvstændige forretningsenheder.
2) Udskillelse af den særskilte forretningsenheds aktiver og de produkter eller tjenester, der skal leveres af denne forretningsenhed.
3) Fysisk adskillelse af medarbejdere og ledelse fra øvrige medarbejdere og den øvrige ledelse.
4) Opstilling af programmer for intern overvågning, som beskriver selskabets tiltag for at forhindre diskriminerende adfærd.
5) Opstilling af de organisatoriske tiltag, der skal gennemføres for at sikre personalets uafhængighed i den særskilte forretningsenhed, og den dertil svarende incitamentsstruktur.
6) Udarbejdelse af regler til sikring af forpligtelsernes overholdelse.
7) Udarbejdelse af regler til sikring af transparens omkring driftsprocedurer navnlig over for andre interessenter.

Kapitel 15

Digitale radio- og tv-tjenester

§ 48. IT- og Telestyrelsen kan efter forhandling mellem ministeren for videnskab, teknologi og udvikling og kulturministeren fastsætte regler om, at multipleksoperatører skal tilbyde adgang til programmeringsgrænseflader for applikationer (API) og til elektroniske programoversigter (EPG) på redelige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår, i det omfang det er nødvendigt for at sikre slutbrugernes adgang til digitale radio- og tv-transmissionstjenester.

§ 49. IT- og Telestyrelsen fastsætter regler om:

1) Krav til udbydere af adgangsstyringstjenester om betingelser for adgang til at anvende adgangsstyringssystemer og betingelser for udbydernes regnskabsaflæggelse.
2) Vilkår for overdragelse af brugsretten til patent eller varemærke vedrørende adgangsstyringssystemer og -produkter hertil.

§ 50. IT- og Telestyrelsen kan gennemføre markedsundersøgelser efter proceduren i kapitel 13 og kan efter forhandling mellem ministeren for videnskab, teknologi og udvikling og kulturministeren træffe afgørelse om at videreføre, ændre eller ophæve betingelser og vilkår i henhold til regler fastsat i medfør af § 49 over for udbydere, der ifølge markedsundersøgelsen ikke har en stærk markedsposition på det pågældende marked.

Stk. 2. En afgørelse i henhold til stk. 1 om at ændre eller ophæve betingelser og vilkår kan træffes, hvis dette ikke vil have negative følger for:

1) Slutbrugernes adgang til radio- og tv-transmissioner, -kanaler og -tjenester som fastsat i medfør af § 6 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.
2) Mulighederne for reel konkurrence på detailmarkederne for digitale tv- og radiospredningstjenester, adgangsstyringssystemer og andre tilhørende faciliteter.

Kapitel 16

Krav til udbydere af kabel-tv

§ 51. Udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester må ikke inden for samme retlige enhed drive sine kabel-tv-net og øvrige offentlige elektroniske kommunikationsnet, hvis udbyderen

1) har særlige rettigheder på telekommunikationsområdet,

2) indtager en, hvad der efter konkurrenceloven svarer til, dominerende stilling på en væsentlig del af det samlede marked for offentlige elektroniske kommunikationsnet eller offentlige telefonitjenester og
3) driver et kabel-tv-net, som er etableret på grundlag af særlige eller eksklusive rettigheder inden for samme geografiske område.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan, når der er tilstrækkelig konkurrence på det særskilte marked for udbud af infrastruktur og tjenester på abonnentniveau, fastsætte nærmere regler om, at kravet i stk. 1 ikke finder anvendelse.

Kapitel 17

Tilsyn m.v.

§ 52. IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelse af reglerne i dette afsnit og regler udstedt i medfør heraf.

§ 53. Hvis der indbringes klager for IT- og Telestyrelsen i forbindelse med en aftale omfattet af dette afsnit eller regler udstedt i medfør heraf mellem en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der er hjemmehørende i Danmark, og en tilsvarende udbyder, der er hjemmehørende i et andet EU- eller EØS-land, skal IT- og Telestyrelsen koordinere sin indsats med den nationale tilsynsmyndighed i det andet EU- eller EØS-land, hvis en klage i forbindelse med samme aftale er indbragt for denne.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen har i forbindelse med klager efter stk. 1 ret til at høre Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation for at finde en løsning på tvisten.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen kan anmode Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation om en udtalelse om, hvilken foranstaltning der skal træffes for at bilægge tvisten.

Stk. 4. Når Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation er blevet anmodet om en udtalelse efter stk. 3, skal IT- og Telestyrelsen afvente udtalelsen, før IT- og Telestyrelsen tager skridt til at bilægge tvisten. Dette udelukker ikke, at IT- og Telestyrelsen for at imødegå presserende konkurrenceproblemer kan træffe midlertidige afgørelser efter § 55.

Rimelige anmodninger om netadgang og samtrafik

§ 54. IT- og Telestyrelsen kan træffe afgørelse om, hvorvidt der i konkrete tilfælde foreligger en rimelig anmodning om indgåelse eller ændring af en aftale om netadgang eller samtrafik i overensstemmelse med forpligtelser pålagt efter § 33, stk. 2, § 41 eller regler udstedt i medfør af § 49. Anmodningen skal være fremsat af en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som kan påberåbe sig eller er omfattet af § 34, stk. 2.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsens afgørelser efter stk. 1 træffes hurtigst muligt og så vidt muligt senest fire måneder efter, at en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har indbragt sagen for IT- og Telestyrelsen, eller fra sagen er overgået fra alternativ tvistbilæggelse, jf. stk. 4.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen kan i stedet for at træffe afgørelse efter stk. 1 beslutte, at sager om, hvorvidt der i konkrete tilfælde foreligger en rimelig anmodning om indgåelse eller ændring af en aftale om netadgang og samtrafik, skal overgå til alternativ tvistbilæggelse, hvis IT- og Telestyrelsen skønner, at dette vil være mest egnet til løsning af tvisten. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter nærmere regler om alternativ tvistbilæggelse.

Stk. 4. Hvis en af de implicerede udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i en sag omfattet af stk. 1, der er overgået til alternativ tvistbilæggelse efter stk. 3, anmoder om det, træffer IT- og Telestyrelsen afgørelse i sagen efter stk. 1.

Midlertidige afgørelser m.v.

§ 55. Hvis IT- og Telestyrelsen under behandlingen af en sag efter reglerne i dette afsnit eller regler udstedt i medfør heraf ikke modtager de oplysninger eller det materiale, som IT- og Telestyrelsen har krævet, jf. § 73, stk. 1, kan IT- og Telestyrelsen træffe afgørelse på det foreliggende grundlag.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan under behandling af en sag om netadgang eller samtrafik mellem udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester efter anmodning fra en af sagens parter træffe afgørelse om, at netadgang eller samtrafik midlertidigt skal igangsættes, fortsættes eller genoptages samt fastsætte midlertidige vilkår og priser herfor.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen kan ændre en midlertidig afgørelse truffet i henhold til stk. 2.

Stk. 4. Hvis der indgås en endelig aftale, bortfalder den midlertidige afgørelse på tidspunktet for aftalens indgåelse.

Stk. 5. Når en endelig afgørelse er truffet, skal eventuelle priser fastsat i afgørelser truffet i henhold til stk. 2 og 3 efterreguleres, således at udbyderne af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester stilles, som om den endelige afgørelse havde haft virkning fra det tidspunkt, hvor den midlertidige afgørelse blev truffet. Ved efterregulering af priserne kan der tages hensyn til ikke ubetydelige rentetab.

Stk. 6. Hvis en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester ikke har fremlagt tilstrækkelig dokumentation, og det derfor har været nødvendigt at træffe en midlertidig afgørelse, jf. stk. 2, eller at træffe afgørelse på det foreliggende grundlag, jf. stk. 1, skal der uanset stk. 5 alene ske efterregulering af priserne, hvis efterreguleringen er til gunst for tredjemand.

Kapitel 18

Øvrige forhold

Regnskabsforhold

§ 56. Udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som nyder særlige eller eksklusive rettigheder til at udbyde tjenester i andre sektorer i Danmark eller et andet EU- eller EØS-land, skal

1) føre særskilte regnskaber for aktiviteter, der vedrører udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i samme grad, som det ville være påkrævet, hvis disse aktiviteter blev forestået af et retligt uafhængigt selskab, eller
2) organiseres sådan, at aktiviteterne vedrørende elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester er strukturelt udskilt.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis virksomhedens samlede årlige omsætning for aktiviteter i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i Danmark er mindre end 100 mio. kr.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen fastsætter nærmere regler om opfyldelse af pligter i henhold til stk. 1, herunder blandt andet krav til formater, regnskabsmetoder og revision.

Høringer

§ 57. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter nærmere regler om høringer, herunder om hvilke afgørelser, der skal gøres til genstand for udvidet høring, og om procedurer for IT- og Telestyrelsens gennemførelse af høringer.

Afsnit V

Samhusning og fælles udnyttelse af faciliteter

Kapitel 19

Samhusning og fælles udnyttelse af netelementer og tilhørende faciliteter

§ 58. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet skal give andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet adgang til samhusning og fælles udnyttelse af netelementer i elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter. Regler, der fastsættes om samhusning og fælles udnyttelse af netelementer i elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter, skal være forholdsmæssige og berettigede under hensyn til formålene i § 1 og hensynene i stk. 2.

Stk. 2. Samhusning og fælles udnyttelse af netelementer og tilhørende faciliteter pålagt efter regler fastsat i henhold til stk. 1 skal være berettiget ud fra hensyn til miljø, folkesundhed, den offentlige sikkerhed eller planmæssige hensyn og skal ske med henblik på etablering af elektroniske kommunikationsnet.

Stk. 3. Regler fastsat i henhold til stk. 1 kan vedrøre:

1) Samhusning og fælles udnyttelse af eksisterende netelementer og tilhørende faciliteter.

2) Krav til dimensioneringen og placeringen af nye netelementer og tilhørende faciliteter i forbindelse med tilladelse til etablering, udvidelse eller ændring heraf med henblik på senere samhusning eller fælles udnyttelse.

Stk. 4. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om fordeling af omkostningerne forbundet med samhusning og fælles udnyttelse af netelementer i elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter i henhold til stk. 1 og om fastsættelse af vilkår ved samhusning og fælles udnyttelse af netelementer i elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter i henhold til stk. 1. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan endvidere fastsætte regler om indsigt i aftaler, tilsyn, alternativ tvistbilæggelse, pålæggelse af tvangsbøder og klageadgang i forbindelse med regler fastsat i medfør af stk. 1.

Kapitel 20

Fælles udnyttelse af ledningsnet

§ 59. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om, at ejere eller indehavere af råderetten til ledningsnet i bygninger skal give udbydere af elektroniske kommunikationsnet adgang til fælles udnyttelse af ledningsnettet med henblik på etablering af elektroniske kommunikationsnet. Regler, der fastsættes om fælles udnyttelse af ledningsnettet, skal være forholdsmæssige og berettigede under hensyn til formålene i § 1 og hensynene i stk. 2.

Stk. 2. Fælles udnyttelse pålagt efter regler fastsat i henhold til stk. 1 skal være berettiget ud fra hensyn til miljø, folkesundhed, den offentlige sikkerhed eller planmæssige hensyn og kan pålægges, når det ikke vil være rentabelt eller praktisk gennemførligt at anlægge et nyt funktionelt tilsvarende ledningsnet.

Stk. 3. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om fordeling af omkostningerne forbundet med fælles udnyttelse af ledningsnet i bygninger i henhold til stk. 1 og om fastsættelse af vilkår ved fælles udnyttelse af ledningsnet i bygninger i henhold til stk. 1. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan endvidere fastsætte regler om indsigt i aftaler, tilsyn, alternativ tvistbilæggelse, pålæggelse af tvangsbøder og klageadgang i forbindelse med regler fastsat i medfør af stk. 1.

Kapitel 21

Oplysningspligt

§ 60. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om oplysningspligt for ejere eller indehavere af råderetten til de netelementer, ledningsnet og tilhørende faciliteter omfattet af §§ 58 og

59 vedrørende oplysninger om arten, tilgængeligheden og den geografiske placering af netelementer og tilhørende faciliteter.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om, i hvilket omfang oplysninger indhentet i henhold til stk. 1 skal gøres tilgængelige for offentligheden.

Afsnit VI

Alarm- og beredskabsforhold, uautoriseret adgang til informations- og indholdstjenester, delegation og instruksadgang

Kapitel 22

Samfundsvigtig elektronisk kommunikation i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer

§ 61. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om minimumskrav til udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og ejere af elektroniske kommunikationsnet, som er tilsluttet offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, med henblik på at sikre telekommunikation ved alarmering. Reglerne kan blandt andet indeholde en pligt til:

1) at foretage en indbyrdes dirigering og koordinering af afleveringen af alarmopkald (112) til den relevante alarmcentral, herunder at en eller flere udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester pålægges en pligt til at varetage koordineret aflevering af alarmopkald (112) og stedbestemmelsesoplysninger fra andre udbydere og ejere af net,
2) at stille stedbestemmelsesoplysninger til rådighed for den relevante alarmcentral ved alarmopkald (112) og
3) at yde bistand ved alarmcentralernes alarmering af politi, redningsberedskab, ambulancetjeneste og andre beredskabstjenester.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan fastsætte minimumskrav til nøjagtighed og pålidelighed af stedbestemmelsesoplysninger.

§ 62. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter nærmere regler om, at erhvervsmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal foretage nødvendig planlægning og træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre samfundsvigtig elektronisk kommunikation i beredskabssituationer og i andre ekstraordinære situationer, herunder pligt til at etablere særlige faciliteter uden omkostninger for staten.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter nærmere regler om, at ejere af elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til erhvervsmæssigt udbud af offentlige elektroniske kommunikationstjenester, uden omkostninger for staten skal:

1) udarbejde beredskabsplaner baseret på en dokumenteret risikostyringsproces,
2) sikre passende beskyttelse af kritisk elektronisk infrastruktur og
3) planlægge og deltage i øvelsesaktivitet.

Stk. 3. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte tilsvarende regler som nævnt i stk. 1 og 2 for offentlige myndigheder samt for offentlige og private virksomheder og institutioner.

Stk. 4. IT- og Telestyrelsen koordinerer og prioriterer beredskabsmyndighedernes behov for samfundsvigtig elektronisk kommunikation. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 63. IT- og Telestyrelsen sikkerhedsgodkender efter indstilling fra en udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester dennes medarbejdere og repræsentanter, når de pågældende i forhold til deres konkrete opgaveløsning for virksomheden skal håndtere klassificerede informationer eller andre informationer, der er beskyttelsesværdige i relation til udbyderes elektroniske infrastruktur og varetagelsen af beredskabsmæssige opgaver for udbyder.

Stk. 2. Ejere af elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til erhvervsmæssigt udbud af offentlige elektroniske kommunikationstjenester, skal sikre, at medarbejdere hos eller repræsentanter for ejerne, der varetager kontakten til IT- og Telestyrelsen i relation til beredskabet på it- og teleområdet, sikkerhedsgodkendes af IT- og Telestyrelsen til at håndtere klassificerede informationer.

Stk. 3. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller ejere af elektroniske kommunikationsnet omfattet af stk. 1 eller 2, hvis medarbejdere eller repræsentanter for disse sikkerhedsgodkendes, skal sikre overholdelse af IT- og Telestyrelsens angivelser vedrørende sikkerhedsforskrifter om behandling, opbevaring eller destruktion af klassificerede informationer.

Stk. 4. IT- og Telestyrelsen kan tilbagekalde en sikkerhedsgodkendelse, når betingelserne for sikkerhedsgodkendelse ikke længere er til stede.

Stk. 5. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller ejere af elektroniske kommunikationsnet omfattet af stk. 1 eller 2 skal uden ugrundet ophold underrette IT- og Telestyrelsen, når sikkerhedsgodkendte personer ikke længere varetager de opgaver for udbyderen, som lå til grund for sikkerhedsgodkendelsen.

§ 64. IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af regler fastsat i medfør af §§ 61 og 62. IT- og Telestyrelsen kan fastsætte nærmere regler om udførelse af tilsynet, herunder om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale til brug for tilsynet.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan træffe afgørelse over for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og ejere af elektroniske kommunikationsnet, som er tilsluttet offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, om overholdelse af § 63, stk. 2, 3 og 5, og regler fastsat i medfør af stk. 1 og §§ 61 og 62. Afgørelser om overholdelse af regler fastsat i medfør af § 62, stk. 2, kan omfatte anvisning om konkrete sikringstiltag.

Kapitel 23

Uautoriseret adgang til informations- og indholdstjenester

§ 65. Det er ikke tilladt i erhvervsmæssigt øjemed at fremstille, importere, omsætte, besidde eller ændre dekodere eller andet dekodningsudstyr, hvis formål det er at give uautoriseret adgang til informations- og indholdstjenester, der normalt ydes mod betaling. Annoncering eller anden form for reklame for sådant udstyr er ikke tilladt.

Kapitel 24

Delegation og afskæring af instruksadgang

§ 66. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder om at afgørelserne ikke skal kunne påklages.

Stk. 3. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

§ 67. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan ikke give IT- og Telestyrelsen tjenestebefaling om IT- og Telestyrelsens varetagelse af myndighedsopgaver vedrørende konkrete sager, om behandling og afgørelse af enkeltsager, om IT- og Telestyrelsens udstedelse af administrative forskrifter på områder, hvor IT- og Telestyrelsen ved lov er bemyndiget hertil, eller om IT- og Telestyrelsens øvrige tilsynsaktiviteter med henblik på at sikre overholdelse af denne lov og administrative forskrifter udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan ikke dispensere fra administrative forskrifter udstedt af ministeren i medfør af denne lov.

Stk. 3. Uanset stk. 1 og 2 kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling dog give IT- og Telestyrelsen tjenestebefaling i konkrete sager, hvor tilsynet udøves og afgørelser træffes i medfør af § 63, eller med hjemmel i regler fastsat i medfør af § 62, ligesom ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan dispensere herfra.

Afsnit VII

Teleklagenævnet

Kapitel 25

Nedsættelse af nævnet

§ 68. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling nedsætter et Teleklagenævn.

Stk. 2. Teleklagenævnet består af fem til syv medlemmer, der udpeges af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling skal ved udpegningen af nævnets medlemmer lægge vægt på, at nævnet samlet repræsenterer juridisk, teleteknisk, økonomisk, konkurrenceretlig og markedsmæssig sagkundskab.

Stk. 3. Medlemmerne udpeges for fire år ad gangen.

Stk. 4. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling udpeger blandt nævnets medlemmer nævnets formand. Formanden skal være jurist. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan blandt nævnets medlemmer udpege en jurist som næstformand, der kan træde til ved formandens forfald eller inhabilitet.

Kapitel 26

Nævnets virksomhed

§ 69. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter nærmere regler for Teleklagenævnets virksomhed og sagsbehandling, herunder regler om

1) opkrævning af gebyr for sager, der behandles ved nævnet, og
2) at klager over en afgørelse, som IT- og Telestyrelsen har truffet, skal indgives til Teleklagenævnet inden for nærmere fastsatte tidsfrister.

Stk. 2. Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling stiller sekretariatsbistand til rådighed for nævnet.

Stk. 3. Teleklagenævnet er i sin virksomhed uafhængig af instrukser vedrørende den enkelte sags behandling og afgørelse. Nævnets formand tilrettelægger Teleklagenævnets arbejde, herunder arbejdet i dettes sekretariat.

§ 70. Teleklagenævnet behandler sager, som ved lov eller regler udstedt i medfør heraf er henlagt til nævnet.

Stk. 2. Teleklagenævnets afgørelser vedrørende klager over IT- og Telestyrelsens afgørelser skal så vidt muligt foreligge senest tre måneder efter, at de er forelagt for nævnet.

§ 71. Teleklagenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Teleklagenævnets afgørelse kan indbringes for domstolene senest otte uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Afsnit VIII

Offentliggørelse af afgørelser

Kapitel 27

Regler for offentliggørelse

§ 72. IT- og Telestyrelsen og Teleklagenævnet offentliggør afgørelser, som træffes i henhold til §§ 33, stk. 2, og 38-41 i denne lov.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen og Teleklagenævnet offentliggør derudover afgørelser, som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af denne lovs bestemmelser eller regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 3. Offentliggørelse i henhold til stk. 1 og 2 sker inden for rammerne af regler om tavshedspligt, herunder reglerne i forvaltningsloven og lov om behandling af personoplysninger.

Afsnit IX

Oplysningspligt

Kapitel 28

Oplysninger til brug for tilsyn m.v.

§ 73. IT- og Telestyrelsen kan af

1) udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester,
2) ejere af elektroniske kommunikationsnet,
3) udbydere af informations- eller indholdstjenester,
4) udbydere af nummeroplysningsdatabaser og -registre,
5) fysiske og juridiske personer som nævnt i § 9 og i regler fastsat i medfør heraf,
6) tredjemænd som nævnt i § 30, stk. 4,
7) udbydere af betalingstelefoner,
8) udbydere af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester,
9) udbydere af adgangsstyringstjenester,
10) indehavere af ejendomsretten til adgangsstyringsprodukter og -systemer og
11) slutbrugere

kræve alle oplysninger og alt materiale, som IT- og Telestyrelsen skønner relevant i forbindelse med tilsyn med overholdelse af lovens regler eller regler fastsat i medfør heraf samt i forbindelse med administration, undersøgelser og konkrete afgørelser, der gennemføres og træffes efter lovens bestemmelser herom.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan hos de i stk. 1, nr. 1-7 og 9-11, forpligtede indhente oplysninger med henblik på at videregive disse til Europa-Kommissionen eller nationale tilsynsmyndigheder i andre EU-medlemsstater, sådan at disse kan opfylde deres opgaver i forhold til traktatmæssige forpligtelser eller forpligtelser i henhold til fællesskabsretten. IT- og Telestyrelsen orienterer de parter, der er indhentet oplysninger fra, forud for videregivelse til Europa-Kommissionen eller nationale tilsynsmyndigheder i andre EU-medlemsstater.

Stk. 3. Teleklagenævnet kan af de i stk. 1 nævnte forpligtede kræve alle oplysninger og alt materiale, som nævnet skønner relevant for deres afgørelser om overholdelse af lovens regler eller regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 4. Teleklagenævnet og IT- og Telestyrelsen kan stille krav om, hvordan og i hvilken form oplysninger og materiale skal afgives.

Kapitel 29

Oplysninger fra andre EU-lande

§ 74. Oplysninger, der modtages eller stammer fra nationale tilsynsmyndigheder i andre EU-medlemsstater, betragtes som fortrolige, hvis den afgivende nationale tilsynsmyndighed betragter oplysningerne som forretningshemmeligheder i henhold til EU-regler eller nationale regler.

Kapitel 30

Statistik m.v.

§ 75. IT- og Telestyrelsen udarbejder og offentliggør løbende statistik og dokumentation om forskellige forhold inden for telemarkedet, som IT- og Telestyrelsen skønner relevante. Formålet er at gøre det muligt at overskue og sammenligne det samlede udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og at skabe overblik over, hvordan konkurrencen fungerer på telemarkedet.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan kræve, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester udleverer alt materiale og alle oplysninger, herunder også oplysninger om udbydernes konkurrencesituation, markedsandele m.v., som skønnes nødvendige for at udarbejde dokumentation og statistik som nævnt i stk. 1.

Afsnit X

Klageadgang

Kapitel 31

Påklage

§ 76. IT- og Telestyrelsens afgørelser truffet efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf samt sagsbehandling i forbindelse hermed kan påklages til Teleklagenævnet, jf. dog stk. 2-3.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsens afgørelser truffet efter § 63 og afgørelser om overholdelse af regler fastsat i medfør af § 62 samt sagsbehandling i forbindelse hermed kan ikke påklages til Teleklagenævnet. Disse afgørelser påklages til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

Stk. 3. Midlertidige afgørelser efter § 55, stk. 2, afgørelser om oplysningspligt, jf. §§ 73, 75, stk. 2, eller regler herom udstedt i medfør af § 64, stk. 1, og afgørelser truffet i medfør af § 79, stk. 1, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 77. Afgørelser efter § 33, stk. 2, og §§ 38-41 kan ud over af den, som IT- og Telestyrelsens afgørelse retter sig til, påklages af de udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som på tidspunktet for IT- og Telestyrelsens afgørelse agerer på det marked, som afgørelsen vedrører.

Kapitel 32

Opsættende virkning

§ 78. Klager over IT- og Telestyrelsens afgørelser i medfør af afsnit IV i denne lov eller regler fastsat i medfør heraf kan ikke tillægges opsættende virkning, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Formanden for Teleklagenævnet kan tillægge en klage som nævnt i stk. 1 opsættende virkning, når ganske særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 3. Formanden for Teleklagenævnet kan knytte særlige vilkår til en afgørelse efter stk. 2.

Stk. 4. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter nærmere regler om IT- og Telestyrelsens og Teleklagenævnets muligheder for at tillægge en klage opsættende virkning på andre områder end de, der er nævnt i stk. 1, og om virkningen heraf.

Afsnit XI

Sanktions- og straffebestemmelser

Kapitel 33

Tvangsbøder

§ 79. Undlader de i § 73, stk. 1, nr. 1-7 og nr. 9-10, forpligtede at afgive oplysninger, som IT- og Telestyrelsen eller Teleklagenævnet kan kræve efter denne lov, eller at efterkomme afgørelser fra de pågældende myndigheder truffet i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, kan de pågældende myndigheder pålægge den part, som oplysningspligten eller afgørelsen retter sig imod, tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge efterkommelse heraf.

Stk. 2. Undlader en udbyder, der i henhold til § 15, stk. 2, er udpeget som forsyningspligtudbyder, at efterkomme en afgørelse truffet af IT- og Telestyrelsen i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, eller undlader en forsyningspligtudbyder at betale tvangsbøder pålagt i medfør af stk. 1, kan IT- og Telestyrelsen tilbagekalde udpegningen som forsyningspligtudbyder.

Stk. 3. Undlader en udbyder, der i henhold til § 15, stk. 2, er udpeget som forsyningspligtudbyder, at efterkomme en afgørelse truffet af Teleklagenævnet i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, eller undlader en forsyningspligtudbyder at betale tvangsbøder pålagt af Teleklagenævnet i henhold til stk. 1, kan Teleklagenævnet pålægge IT- og Telestyrelsen at tilbagekalde udpegningen som forsyningspligtudbyder.

Kapitel 34

Anvendelse af forordninger

§ 80. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler, der måtte være nødvendige for at anvende forordninger udstedt af De Europæiske Fællesskaber på telelovgivningens område, herunder regler om sanktioner i form af bøder eller tvangsbøder ved manglende overholdelse af forordninger.

Kapitel 35

Straf

§ 81. Med bøde straffes

1) den, der overtræder § 7, stk. 1, § 10, stk. 3 og 4, § 13, § 31, stk. 3-6, § 35 eller § 63, stk. 2, 3 og 5,
2) den udbyder, der ikke efterlever en forpligtelse som anført i § 41, stk. 2, nr. 2 og 3, som er pålagt udbyderen i medfør af en afgørelse truffet efter § 41, stk. 1.
3) den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 65, eller
4) den forsyningspligtudbyder, der under særlige omstændigheder ikke overholder regler, vilkår og forpligtelser, som er nævnt i §§ 16 og 17, stk. 4, samt maksimalpriser fastsat i medfør af § 17, stk. 1 og 2,

Stk. 2. I regler fastsat i medfør af §§ 3, 8, stk. 1, §§ 9, 61 og 62 kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. I regler fastsat i medfør af §§ 14 og 15 kan der fastsættes straf af bøde for den forsyningspligtudbyder, der i gentagne eller grovere tilfælde overtræder regler, vilkår og forpligtelser i forskriften.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. Ved udmåling af straf efter stk. 1, nr. 2, skal der ved fastsættelse af bødens størrelse ud over de almindelige regler i straffelovens kapitel 10 tages hensyn til den juridiske persons omsætning det seneste år forud for domsafsigelsen eller udstedelsen af et bødeforlæg.

Afsnit XII

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

Kapitel 36

Ikrafttrædelse og overgangsordning

§ 82. Loven træder i kraft den 1. maj 2011.

Stk. 2. Lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, jf. lovbekendtgørelse nr. 780 af 28. juni 2007, ophæves.

Stk. 3. Administrative forskrifter og afgørelser, herunder markedsundersøgelser, og beskikkelser, der er udstedt, truffet eller opretholdt efter lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, jf. lovbekendtgørelse nr. 780 af 28. juni 2007, eller regler udstedt i medfør heraf, opretholdes, indtil de bortfalder efter deres indhold eller ophæves.

Kapitel 37

Gyldighed for Færøerne og Grønland

§ 83. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Kapitel 4-5 og afsnit XI kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland.

1) Loven indeholder regler, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L108, s. 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L108, s. 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L108, s. 51, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (e-databeskyttelsesdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L201, s. 37, Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16. september 2002, om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester EF-Tidende 2002, nr. L249, s. 21, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L108, s. 21, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/84/EF af 20. november 1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester, EF-Tidende 1998, nr. L320, s. 54, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, EF-Tidende 2009, nr. L337, s. 37, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse, EF-Tidende 2009, nr. L337, s. 11.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
   1.1. Lovforslagets formål
   1.2. Lovforslagets baggrund
2. Oversigt over lovforslaget
3. Gældende ret
   3.1. Lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet
   3.2. Slutbrugerrettigheder og forsyningspligt
   3.3. Nummerregulering
   3.4. Sektorspecifik konkurrenceregulering
   3.5. Samfundsvigtig elektronisk kommunikation i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer
   3.6. Øvrige forhold
      3.6.1. Telebrugernævnet
      3.6.2. Samhusning og fælles udnyttelse af faciliteter
4. Lovforslagets indhold
   4.1. Slutbrugerrettigheder og forsyningspligt
      4.1.1. Ændringer som følge af direktivrevision
      4.1.2. Revideret udbyderbegreb
      4.1.3. Brancheregulering af service 900-området
      4.1.4. Forsyningspligt
   4.2. Nummerregulering
      4.2.1. Ændringer som følge af direktivrevision
   4.3. Sektorspecifik konkurrenceregulering
      4.3.1. Ændringer som følge af direktivrevision
      4.3.2. Fordeling af omkostninger
      4.3.3. Generel forenkling, sanering m.v.
   4.4. Samfundsvigtig elektronisk kommunikation i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer
   4.5. Øvrige forhold
      4.5.1. Nedlæggelse af Telebrugernævnet
      4.5.2. Samhusning og fælles udnyttelse af faciliteter
5. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v.
   5.1. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
   5.2. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
   5.3. Administrative konsekvenser for borgerne
   5.4. Miljømæssige konsekvenser
   5.5. Forholdet til EU-retten
6. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
7. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Lovforslaget formål

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en mere enkel, fleksibel og dermed mere fremtidssikret lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der implementerer den nyeste EU-regulering på området.

I vidt omfang er lovforslaget udtryk for en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovgivning. Lovforslaget er således baseret på de samme telepolitiske målsætninger som den gældende lov på området. De telepolitiske målsætninger er fastlagt i den politiske principaftale af 8. september 1999 om de fremtidige sigtelinjer for telepolitikken – danskernes adgang til netværkssamfundet, jf. nedenfor om lovforslagets baggrund.

1.2. Lovforslagets baggrund

1.2.1. Den telepolitiske principaftale af 8. september 1999

Telelovgivningen er baseret på den politiske principaftale af 8. september 1999 om de fremtidige sigtelinjer for telepolitikken – danskernes adgang til netværkssamfundet. Det fremgår heraf, at målene for telepolitikken er at fremme en markedsudvikling, der fører til innovation og vækst, og som derigennem sikrer alle danskere adgang til moderne kommunikationsteknologier.

1.2.2. EU's regelsæt for elektronisk kommunikation (teledirektivpakken)

De nationale telemarkeder skulle i henhold til EU-lovgivningen på teleområdet liberaliseres senest med udgangen af 1998. Som et yderligere tiltag i retning af liberalisering blev det gældende EU-regelsæt for elektronisk kommunikation (teledirektivpakken) vedtaget i 2002.

Europa-Kommissionen har gennemført en undersøgelse af virkningen af teledirektivpakken i forhold til pakkens hovedformål, som er at styrke konkurrencen, konsolidere det indre marked og fremme borgernes interesser. Kommissionen fandt, at teledirektivpakken skulle revideres for yderligere at fremme disse formål.

I november 2007 fremsatte Kommissionen derfor forslag til ændring af ramme-, adgangs- og tilladelsesdirektiverne og til forsyningspligt- og e-databeskyttelsesdirektiverne samt en forordning om oprettelse af en europæisk myndighed for markedet for elektronisk kommunikation. På baggrund af Europa-Parlamentets ændringer til Kommissionens forslag fremsatte Kommissionen i november 2008 et revideret forslag til ændringer af teledirektivpakken.

Ændringerne af teledirektivpakken blev vedtaget af Ministerrådet den 25. november 2009, jf.

- direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (herefter omtalt rammedirektivet), direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (herefter omtalt adgangsdirektivet) og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (herefter omtalt tilladelsesdirektivet) og
- direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (herefter omtalt forsyningspligtdirektivet), direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (herefter omtalt e-databeskyttelsesdirektivet) og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse.

Samtidig vedtog Ministerrådet forordning (EF) Nr. 1211/2009 af 25. november 2009 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor.

Styrkelse af konkurrencen og konsolidering af det indre marked forudsætter, at den danske regulering af området for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester sker på en måde, der sikrer en harmoniseret tilgang til EU-lovgivningen. Det indebærer blandt andet, at IT- og Telestyrelsen ved administrationen af den foreslåede lov og regler fastsat i medfør heraf skal forfølge de mål om konkurrence, etablering af et indre marked og forbrugerforhold, som fremgår af rammedirektivets artikel 8, og medvirke til øget regulatorisk koordinering og sammenhæng på europæisk niveau.

1.2.3. Behov for forenkling og redaktionel modernisering

Den gældende lov rækker tilbage til 2000 og er blevet ændret 14 gange siden, herunder ved en større ændring i 2003, hvis hovedformål var at implementere teledirektivpakken fra 2002.

Dette har i sig selv været medvirkende til at skabe mindre indre sammenhæng og overskuelighed i loven. I nogle tilfælde har ændringer været rettet mod at løse nogle givne konkrete problemstillinger, hvorved andre utilsigtet kan være opstået.

Lovens alder betyder endvidere, at der kan opstå problemstillinger i forhold til regulering af markedet for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som ikke var kendt på tidspunktet for lovens vedtagelse. Der er derfor behov for at sikre, at loven er tidssvarende og kan håndtere de regulatoriske udfordringer på fremtidens marked for elektronisk kommunikation.

Endelig har den forløbne tid generelt tilvejebragt et erfaringsgrundlag, der danner baggrund for en række af de forslag, der er udtryk for en modernisering og forenkling af lovgivningen.

1.2.4. Forholdet mellem sektorspecifik og generel konkurrencelovgivning

Det følger af den politiske principaftale af 8. september 1999, at det langsigtede mål er en sund og afbalanceret konkurrence på alle dele af (tele)kommunikationsmarkedet, der på sigt gør det muligt i videst muligt omfang at fjerne eller minimere den sektorspecifikke konkurrenceregulering. Dette er også et af formålene bag EU-reguleringen af elektronisk kommunikation.

Forholdet mellem den sektorspecifikke henholdsvis generelle konkurrenceregulering er således, at et forhold, der er omfattet af sektorspecifik regulering, skal bedømmes efter denne, mens det skal bedømmes efter den generelle konkurrenceregulering, hvis der ikke er sektorspecifik regulering, eller den sektorspecifikke regulering er blevet ophævet på det pågældende område.

Siden den gældende lovs ikrafttræden i 2000 er der på visse områder sket en ophævelse af den sektorspecifikke konkurrenceregulering. Disse områder reguleres derfor nu af den generelle konkurrencelovgivning.

2. Oversigt over lovforslaget

Lovforslaget indledes i afsnit I med indledende bestemmelser om formål og definitioner. Herefter følger afsnit II om slutbrugerforhold og forsyningspligt m.v., afsnit III om nummerforhold, afsnit IV om sektorspecifik konkurrenceregulering og afsnit V om samhusning og fælles udnyttelse af faciliteter. Lovforslagets afsnit VI indeholder blandt andet bestemmelser om samfundsvigtig elektronisk kommunikation i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer samt om delegation m.v. Herefter følger afsnit VII om Teleklagenævnet, afsnit VIII om offentliggørelse af afgørelser, afsnit IX om oplysningspligt, afsnit X om klageadgang og afsnit XI om sanktions- og straffebestemmelser. Lovforslaget afsluttes med afsnit XII om ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

3. Gældende ret

3.1. Lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet

Elektroniske kommunikationsnet og -tjenester reguleres i dag af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, jf. lovbekendtgørelse nr. 780 af 28. juni 2007 med senere ændringer. Lovens formål er blandt andet 1) at fremme etableringen af et velfungerende, konkurrencebaseret marked for udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der giver slutbrugerne en række nærmere beskrevne muligheder, 2) at sikre alle slutbrugere, der ønsker det, adgang til en række grundlæggende forsyningspligtydelser på rimelige vilkår og til rimelige priser og 3) at sikre en række grundlæggende brugerrettigheder for slutbrugerne i forbindelse med aftaler om levering af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

3.2. Slutbrugerrettigheder og forsyningspligt

Den gældende lovs regler om forbrugerbeskyttelse giver ministeren for videnskab, teknologi og udvikling mulighed for at fastsætte minimumskrav til udbuddet af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Den gældende lov fastlægger endvidere, hvilke tjenester der er omfattet af forsyningspligten, rammer for udpegningen af forsyningspligtudbydere samt varetagelse og finansiering af forsyningspligten.

Den gældende lov stiller endvidere krav om informationssikkerhed i forhold til persondatabeskyttelse og underretning af brugerne i tilfælde af særlig risiko for brud på sikkerheden.

3.3. Nummerregulering

Den gældende lov fastlægger rammerne for den samlede disponering og prioritering af nummerressourcerne, tildeling af nummerressourcer til udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, anvendelse af kortnumre, nummerportabilitet, dirigering af opkald med videre. Det er IT- og Telestyrelsen, der administrerer den samlede danske nummerplan og fastsætter nærmere regler herfor.

3.4. Sektorspecifik konkurrenceregulering

Den gældende lov indebærer, at konkurrenceforholdene på telemarkedet primært reguleres ved konkrete afgørelser, som IT- og Telestyrelsen træffer på baggrund af markedsundersøgelser. Denne fremgangsmåde er baseret på reglerne i EU's teledirektivpakke.

Der gennemføres markedsundersøgelser på en række delmarkeder, som IT- og Telestyrelsen afgrænser med udgangspunkt i Europa-Kommissionens til enhver tid gældende henstilling og retningslinjer på området.

Hvis en analyse af et givent delmarked viser, at der ikke er reel konkurrence på markedet, skal IT- og Telestyrelsen udpege udbydere med en stærk markedsposition på det pågældende marked. IT- og Telestyrelsen skal pålægge udbydere med stærk markedsposition en eller flere forpligtelser med henblik på at løse det eller de konstaterede konkurrenceproblem(er). Sådanne forpligtelser kan for eksempel gå ud på, at udbyderen med stærk markedsposition skal give andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester adgang til udbyderens netelementer, at udbyderen med stærk markedsposition skal leve op til visse krav om priskontrol, ikke-diskrimination og regnskabsmæssig opsplitning.

Hvis en markedsundersøgelse viser, at der er reel konkurrence på et givent marked, skal IT- og Telestyrelsen ophæve alle forpligtelser, der efter loven er pålagt udbydere med stærk markedsposition på det pågældende marked. Det samme gælder, hvis en udbyder, som er pålagt forpligtelser, ikke længere har en stærk markedsposition på et givent marked.

3.5. Samfundsvigtig elektronisk kommunikation i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer

Den gældende lov indeholder bestemmelser, hvis formål er et it- og teleberedskab, der skal sikre, at samfundsvigtig it-anvendelse og elektronisk kommunikation kan finde sted i en beredskabssituation. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om pligter for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester inden for hovedområderne: Prioriteringer i net og tjenester, fysisk beskyttelse af net og tjenester og tilvejebringelse og opretholdelse af samfundsvigtig elektronisk kommunikation. Over for ejere af elektroniske kommunikationsnet kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling herudover fastsætte nærmere regler om, at disse udarbejder beredskabsplaner baseret på en dokumenteret risikostyringsproces, sikrer beskyttelse af kritisk elektronisk infrastruktur samt planlægger og deltager i øvelsesaktivitet.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan desuden udstede regler om IT- og Telestyrelsens koordination og prioritering af beredskabsmyndighedernes behov for samfundsvigtig elektronisk kommunikation.

Med den gældende lov er IT- og Telestyrelsen bemyndiget til at sikkerhedsgodkende medarbejdere hos eller repræsentanter for udbyderne til at håndtere klassificerede informationer og informationer, der er beskyttelsesværdige i relation til planlægning og varetagelse af beredskabet på it- og teleområdet og beskyttelse af elektronisk infrastruktur.

Den gældende lov indeholder desuden mulighed for, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer (112).

3.6. Øvrige forhold

3.6.1. Telebrugernævnet

Den gældende lov indeholder regler om, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan nedsætte et Telebrugernævn, samt nærmere regler om, hvilke typer sager Telebrugernævnet kan behandle.

Telebrugernævnet fungerede frem til 2004 og behandlede klager over IT- og Telestyrelsens afgørelser om forbrugerforhold. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling nedlagde i medfør af loven Telebrugernævnet, efter at der i 2003 blev oprettet et privat klagenævn, Teleankenævnet, der behandler klager fra forbrugere over udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. De sager, som hidtil havde henhørt under Telebrugernævnet, og som ikke var omfattet af Teleankenævnets kompetence, blev overført til Teleklagenævnet.

3.6.2. Samhusning og fælles udnyttelse af faciliteter

Der er i den gældende lov ingen generelle regler om samhusning og fælles udnyttelse af faciliteter.

Den gældende lov indeholder regler om fælles udnyttelse af faciliteter som del af den sektorspecifikke konkurrenceregulering, hvorefter en udbyder med stærk markedsposition kan pålægges forpligtelser om fælles udnyttelse af faciliteter som led i løsningen af et identificeret konkurrenceproblem.

I lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 681 af 23. juni 2004 med senere ændringer, er der i dag fastsat regler om fælles udnyttelse af master, bygninger og andre høje konstruktioner. Ifølge reglerne i masteloven kan landzone- og bygningsmyndighederne påbyde fælles udnyttelse af master, bygninger og andre høje konstruktioner, i det omfang det er teknisk muligt. I henhold til masteloven er der etableret en mastedatabase med information om de relevante mastepositioner med videre.

Lov nr. 119 af 24. februar 2004 om registrering af ledningsejere med senere ændringer danner grundlag for ledningsejerregistret, der administreres af Erhvervs- og Byggestyrelsen med henblik på at nedbringe

antallet af graveskader. Registret indeholder oplysninger om arten og den geografiske placering af nedgravet infrastruktur, herunder teleinfrastruktur.

4. Lovforslagets indhold

Som nævnt ovenfor er lovforslaget i vidt omfang udtryk for en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovgivning.

Ved ændring af den gældende lov i 2003 skete der et markant skifte i reguleringsregimet. Dette har sammen med de øvrige lovændringer, der er gennemført siden 2000, gjort det nødvendigt at foretage en redaktionel gennemgang af den gældende lov. Gennemgangen har haft til formål dels at sikre en ensartet sprogbrug, dels at tydeliggøre lovens bestemmelser.

På den baggrund foreslås der med dette lovforslag en række redaktionelle ændringer i forhold til den gældende lov. Det er ikke hensigten med de ændringer, der er foretaget, at ændre indholdet af lovgivningen.

De væsentligste ændringer i forhold til den gældende lov er beskrevet nedenfor.

4.1. Slutbrugerrettigheder og forsyningspligt

4.1.1. Ændringer som følge af direktivrevision

Ændringen af forsyningspligtdirektivet medfører kun få tilpasninger og mindre justeringer af de danske regler om slutbrugerrettigheder.

Det foreslås med lovforslaget at give ministeren for videnskab, teknologi og udvikling hjemmel til at udstede nærmere regler med henblik på at udmønte rammedirektivets og e-databeskyttelsesdirektivets ændrede bestemmelser om informationssikkerhed, udvidet underretningspligt ved sikkerhedsbrud og om adgang til at lægge oplysninger på slutbrugerens terminaludstyr.

Rammedirektivets artikel 1, stk. 3a, præciserer, at fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder skal overholdes, som de er garanteret ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og fællesskabsrettens generelle principper, hvis der foretages foranstaltninger vedrørende slutbrugeres adgang til eller benyttelse af tjenester og applikationer.

4.1.2. Revideret udbyderbegreb

Den teknologiske udvikling har i de seneste år, især via den øgede brug af trådløse teknologier, kraftigt udvidet antallet af udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Der er derfor opstået behov for yderligere at differentiere, hvilke forpligtelser de forskellige typer af udbydere efter lovgivningen skal være omfattet af. Der er derfor behov for at opdatere og yderligere kategorisere udbyderbegrebet i forhold til den gældende lov.

4.1.3. Brancheregulering af service 900-området

Den gældende lov regulerer opkald til informations- eller indholdstjenester med integreret taksering i den såkaldte service 900-regulering. Forbrugerrådet og telebranchen har foreslået, at den gældende lovs service 900-regulering ophæves og erstattes af en brancheaftale. Telebranchen har allerede indgået en brancheaftale om sms'er med indholdstaksering.

4.1.4. Forsyningspligt

Reglerne om forsyningspligt opdateres og fremtidssikres, således at det bliver muligt at tilpasse omfanget af forsyningspligten til det konkrete behov på markedet. Reglerne forenkles og tilpasses direktiverne sprogligt. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling bemyndiges til at fastlægge omfanget af

forsyningspligten. For at implementere forsyningspligtdirektivet indføres en pligt for forsyningspligtudbydere til at underrette IT- og Telestyrelsen om forhold, der kan påvirke forsyningspligten.

Ændringerne i lovforslaget i forhold til gældende lov medfører ikke i sig selv ændringer i vilkårene for den nuværende udpegede forsyningspligtudbyder.

4.2. Nummerregulering

Der er fortsat behov for at fastlægge rammerne for disponering og fordeling af nummerressourcer, tildeling af nummerressourcer til udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, anvendelse af kortnumre, nummerportabilitet, pligt til dirigering med videre. Der er i vidt omfang tale om en videreførelse af den gældende lovregulering dog med en række forenklinger af reguleringen, særligt af sproglig og strukturmæssig karakter. Hertil kommer enkelte supplerende regler, som primært knytter sig til portering af numre, og som er nærmere beskrevet nedenfor i afsnit 4.2.1.

4.2.1. Ændringer som følge af direktivrevision

Med ændringen af forsyningspligtdirektivet er der indført nye regler i forhold til slutbrugeres ret til at medtage abonnentnumre ved skift af udbyder. Efter de nye regler skal det således sikres, at portering af numre kan ske i løbet af én arbejdsdag. Herudover skal det sikres, at udbyderne kan pålægges passende sanktioner, herunder en forpligtelse til at yde kompensation til slutbrugere i tilfælde af forsinket portering eller misbrug af portering.

Lovforslaget indeholder som følge heraf forslag til bestemmelser, der sikrer de nævnte slutbrugerkrav.

4.3. Sektorspecifik konkurrenceregulering

4.3.1. Ændringer som følge af direktivrevision

Ændringen af rammedirektivet indebærer blandt andet, at Europa-Kommissionen får styrket sine beføjelser med henblik på at sikre en højere grad af harmonisering i medlemsstaternes implementering af reguleringen af elektronisk kommunikation. Det medfører blandt andet, at Kommissionen gennem en henstilling eller en beslutning vil kunne stille krav til en harmoniseret anvendelse af bestemmelserne i direktivpakken. Siden implementering af den første teledirektivpakke i 2003 har retspraksis fra EU-Domstolen tydeliggjort, at vurderingen af, hvilke forpligtelser der skal anvendes for at løse et konkret konkurrenceproblem, ikke kan fastlægges på forhånd i lovgivningen. Dette har konsekvenser for det nærmere omfang og indhold af de forpligtelser, som IT- og Telestyrelsen pålægger udbydere med stærk markedsposition.

Derfor foreslås det med lovforslaget, at fastsættelsen af det nærmere indhold og omfang af de forpligtelser, der pålægges en udbyder med stærk markedsposition, sker i de konkrete markedsafgørelser, som IT- og Telestyrelsen træffer. Efter de gældende regler er indhold og omfang af forpligtelserne i højere grad fastsat i selve loven. Dette hindrer imidlertid, at Danmark vil kunne leve op til den fleksibilitet med hensyn til den nærmere udformning af forpligtelserne, som direktivet forudsætter. Blandt de ændringer, dette vil medføre i forhold til den gældende lov, kan nævnes, at loven ikke længere på forhånd udtømmende fastlægger de metoder til priskontrol, som skal anvendes ved regulering af udbydere med stærk markedsposition. I stedet foreslås det med lovforslaget, at loven indeholder en opregning af de hensyn, som skal varetages, og de rammer, som IT- og Telestyrelsen skal agere indenfor, når IT- og Telestyrelsen anvender priskontrolforpligtelsen. De overordnede hensyn og rammer følger bestemmelserne i EU-teledirektivpakken. Også den måde en given priskontrolmetode skal anvendes på, vil med lovforslaget blive overladt til IT- og Telestyrelsens afgørelse. Det indebærer blandt andet, at LRAIC-priskontrolmetoden ikke længere kan fastsættes som den foretrukne metode i loven.

En anden konsekvens er, at definitionen af ”samtrafikprodukter” i den gældende lovs § 40 foreslås

ophævet. De relevante produkter vil herefter blive defineret konkret af IT- og Telestyrelsen i hver enkelt markedsafgørelse.

Med ændringen af adgangsdirektivet er der indført nye regler om funktionel adskillelse. Der er således fastsat udførlige regler for, under hvilke omstændigheder tilsynsmyndighederne kan pålægge en udbyder med stærk markedsposition en forpligtelse om funktionel adskillelse. Ved funktionel adskillelse forstås, at en virksomhed, der er vertikalt integreret, adskiller sine engros- og detailaktiviteter ved at placere aktiviteterne vedrørende engrossalg i en uafhængigt fungerende forretningsenhed. Der ændres ikke på ejerskabet.

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1211/2009 af 25. november 2009 blev det besluttet at oprette en ny fælleseuropæisk institution, Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor. I forhold til IT- og Telestyrelsens myndighedsopgaver betyder etableringen af BEREC, at IT- og Telestyrelsen skal anmode BEREC om bistand i situationer, hvor IT- og Telestyrelsen ikke selv kan træffe en markedsafgørelse inden for de tidsfrister, der som noget nyt er fastsat i rammedirektivet.

4.3.2. Fordeling af omkostninger

Ved en lovændring i 2008 blev der indført en bestemmelse om, at omkostninger skal fordeles "ligeligt" mellem udbyderne, hvis flere tjenester samtidig anvender et net. Det skete på baggrund af en sag om fordeling af omkostninger ved delt anvendelse af TDC's kobbernet. Begrundelsen var, at denne omkostningsfordeling var den bedst egnede til at opretholde den eksisterende balance mellem den infrastrukturbaserede konkurrence og den tjenestebaserede konkurrence. I lovforslaget lægges op til at ændre fordelingsnøglen fra "ligelig" til "forholdsmæssig" for at give mulighed for en alternativ omkostningsfordeling. Baggrunden for den foreslåede ændring er, at det herved bliver muligt at inddrage, hvordan den valgte omkostningsfordeling adresserer det registrerede konkurrenceproblem og påvirker konkurrencesituationen på det konkrete marked, herunder ved at fastlægge at fordelingen skal være ligelig, som det er tilfældet med TDC's kobbernet.

Ændringen kan særligt blive relevant i forbindelse med omkostningsfordeling på kabel-tv-net og fibernet mellem tv-tjenester og bredbåndstjenester.

4.3.3. Generel forenkling, sanering m.v.

Med lovforslaget gennemføres en række forenklinger og redaktionelle ændringer. Det gælder blandt andet reglerne om IT- og Telestyrelsens tilsyn og tvistbilæggelse.

4.4. Samfundsvigtig elektronisk kommunikation i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer

De foreslåede bestemmelser om it- og teleberedskabet udgør en videreførelse af den gældende regulering på området. Samfundets fundamentale afhængighed af elektroniske kommunikationstjenester medfører et fortsat behov for at sikre den elektroniske infrastruktur. Som noget nyt og som en konsekvens af det foreslåede udbyderbegreb i loven er det dog præciseret i enkelte bestemmelser, at disse kun skal omfatte erhvervsmæssige offentlige udbyderes net eller tjenester. Det kan herved i videre omfang sikres, at der ikke stilles unødige krav til udbydere.

4.5. Øvrige forhold

4.5.1. Telebrugernævnet

Som nævnt ovenfor blev Telebrugernævnet nedlagt i 2003. På den baggrund foreslås det, at reglerne om Telebrugernævnet ikke videreføres i den nye lov.

4.5.2. Samhusning og fælles udnyttelse af faciliteter

Med de foreslåede bestemmelser får ministeren for videnskab, teknologi og udvikling mulighed for at fastsætte nærmere regler om samhusning og fælles udnyttelse af faciliteter. Efter disse regler vil udbydere af elektroniske kommunikationsnet kunne påbydes at fællesudnytte faciliteter ved at give adgang til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet. Påbuddet skal gives ud fra hensyn til miljøet, folkesundheden, den offentlige sikkerhed og hensyn til by- og landsplanlægningen. Reglerne vil rette sig mod de myndigheder, der administrerer den relevante lovgivning.

Regler fastsat i medfør af de foreslåede bestemmelser supplerer de gældende regler om fælles udnyttelse af master, bygninger og andre høje konstruktioner. Reglerne vil navnlig omfatte nedgravede elementer og tilhørende faciliteter.

Endvidere foreslås, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling gives mulighed for at fastsætte nærmere regler om, at ejere af ledningsnet i bygninger kan påbydes fælles udnyttelse, når det er begrundet i hensyn til miljø, folkesundhed, den offentlige sikkerhed og hensyn til by- og landsplanlægningen, samt når det ikke vil være rentabelt at dublere ledningsnettet i bygninger, eller når dette vil være uigennemførligt i praksis.

Endelig foreslås ministeren for videnskab, teknologi og udvikling tillagt kompetence til at fastsætte nærmere regler om indhentelse af oplysninger om art, tilgængelighed og placering af ovennævnte infrastrukturelementer og om, i hvilket omfang disse oplysninger skal være tilgængelige for offentligheden.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

5.1. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget vil være forbundet med visse implementeringsomkostninger for Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, herunder for IT- og Telestyrelsen. Disse omkostninger forventes at kunne rummes inden for de eksisterende personalemæssige og budgetmæssige rammer.

Lovforslaget kan medføre administrative konsekvenser for IT- og Telestyrelsen som følge af de ændrede EU-direktivers krav om skærpet tilsyn på området for informationssikkerhed og behandling af personoplysninger. Med hensyn til implementering af artikel 5, stk. 3, har Europa-Kommissionen tilkendegivet, at der som udgangspunkt kan søges indført et selvreguleringsregime på området. Kommissionen vil i nærmeste fremtid offentliggøre yderligere vejledning til medlemsstaterne om implementering af bestemmelsen med henblik på, at relevante brancheaktører gives mulighed for at designe og koordinere en løsning i overensstemmelse med bestemmelsens indhold. I givet fald vil de administrative konsekvenser for staten være begrænsede. I modsat fald vil IT- og Telestyrelsen skulle føre tilsyn med reglerne, ligesom der skal etableres klageadgang. De administrative konsekvenser herved forventes at blive større end ved en brancheløsning, men vil afhænge af Kommissionens endelige udmelding om, hvilket omfang implementeringen af artikel 5, stk. 3, bør antage.

Service 900-Nævnet nedlægges, og der sker en ophævelse af service 900-reguleringen. Dette vil kun have mindre administrative konsekvenser, idet administrationen af området de senere år har været forbundet med ganske få ressourcer.

Forslagets bestemmelse om fælles udnyttelse af elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter vil blandt andet skulle administreres af vej-, landzone- og bygningsmyndigheder, der udgøres af både kommunerne og staten. Bestemmelserne indfører nye muligheder for koordination samt påbud om fælles udnyttelse i forbindelse med sagsbehandling af grave- og byggetilladelser og lignende. Bestemmelserne vurderes ikke at ville medføre øgede omkostninger.

Forslagets bestemmelse om fælles udnyttelse af ledningsnet i bygninger vil blandt andet skulle administreres af kommunale myndigheder. Bestemmelsens anvendelsesområde er relativt snævert og forventes derfor kun at medføre øgede omkostninger i beskedent omfang.

5.2. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

I forhold til den gældende regulering vurderes forslaget kun at have beskedne økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget medfører dog, at der vil skulle stilles krav til udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om informationssikkerhed, herunder persondatasikkerhed, navnlig i relation til persondatabeskyttelse samt om en i forhold til i dag udvidet underretningspligt i tilfælde af sikkerhedsbrud. Dette vil kunne have negative administrative og økonomiske konsekvenser for udbyderne. Konsekvenserne vil især afhænge af udbydernes eksisterende sikkerhedsniveau, som ikke umiddelbart kan opgøres nærmere. Ligeledes kan de regler, som fastsættes i medfør af lovforslagets § 9, om adgang til at lagre eller tilgå lagrede oplysninger på slutbrugerens terminaludstyr, få negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, navnlig i form af ordninger til indhentelse af slutbrugerens samtykke eller til etablering af systemer, hvor der ikke gøres brug af at lagre eller tilgå lagrede oplysninger. Det nærmere omfang af disse omkostninger afhænger af, hvordan reglerne konkret udmøntes i den efterfølgende bekendtgørelse. Der henvises herved til bemærkninger i afsnit 5.1. om økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

Efter forslaget vil udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester fremover skulle imødekomme anmodninger om at portere telefonnumre på én arbejdsdag. Indførelsen af denne én-dags frist for portering af telefonnumre kan gøre det nødvendigt at ændre de eksisterende systemer til håndtering af nummerporteringer. Hvis nummerporteringen forsinkes eller misbruges, vil udbyderen have pligt til at yde kompensation til slutbrugeren. Dette vil kunne have negative administrative og økonomiske konsekvenser for de pågældende udbydere.

Hvis IT- og Telestyrelsen vurderer, at et konkurrenceproblem på et givent marked ikke kan løses ved at pålægge en række nærmere fastlagte, grundlæggende forpligtelser over for udbydere med stærk markedsposition, kan IT- og Telestyrelsen efter lovforslaget pålægge en sådan udbyder en forpligtelse om funktionel adskillelse. Hvis en sådan forpligtelse pålægges, vil det være administrativt og økonomisk byrdefuldt for en sådan udbyder. De administrative og økonomiske byrder for udbyderen vil afhænge af det nærmere indhold af den pålagte forpligtelse, der fastlægges i en markedsafgørelse. Afhængigt af indholdet kan der være tale om byrder i forbindelse med flytning, etablering af selskaber og etablering af forskellige former for infrastruktur. Der er opstillet en række betingelser, som skal være opfyldt, for at IT- og Telestyrelsen kan pålægge en forpligtelse om funktionel adskillelse. Et sådant tiltag vil derfor kun kunne gennemføres rent undtagelsesvist.

Formålet med de nye bestemmelser om fælles udnyttelse af faciliteter er at give mulighed for at mindske generne ved anlægsarbejder, sikre miljø- og sundhedsinteresser og respektere planlægningshensyn. Samme ordning eksisterer allerede for dele af infrastrukturen, og forslaget udvider dermed alene anvendelsesområdet herfor. Det vil derudover kunne formindske udgifterne til anlæg af ny teleinfrastruktur.

I forbindelse med de foreslåede nye regler om fælles udnyttelse af teleinfrastruktur og ledningsnet i bygninger vil der kunne fastsættes regler om oplysningspligt vedrørende arten, tilgængeligheden og den geografiske placering af de infrastrukturelementer, der er omfattet af reglerne. Hvis den foreslåede hjemmel udnyttes, vil dette kunne have negative administrative og økonomiske konsekvenser for de relevante udbydere. Det bemærkes, at lignende oplysninger i dag indsamles og offentliggøres gennem ledningsejerregistret og mastedatabasen. Behovet for nye registre vil skulle vurderes i lyset heraf og koordineres med eksisterende registre og lignende.

5.3. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

5.4. Miljømæssige konsekvenser

Forslagets nye bestemmelser om fælles udnyttelse af faciliteter vil give mulighed for at fastsætte regler om fælles udnyttelse af faciliteter, herunder netelementer, tilhørende faciliteter og ledningsnet i bygninger ud fra blandt andet miljømæssige hensyn.

5.5. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget tilsigter at gennemføre dele af:

- Direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 108, s. 7
- Direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 108, s. 7
- Direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 108, s. 51
- Direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (e-databeskyttelsesdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 201, s. 37
- Direktiv 2002/77/EF af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester
- Direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 108, s. 21
- Direktiv 98/84/EF af 20. november 1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester, EF-Tidende 1998, nr. L 320, s. 54.

Samt ændringer til ovenstående direktiver:

- Direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester
- Direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse.

6. Hørte myndigheder og organisationer m.v

Lovforslaget har været tilgængeligt på høringsportalen og har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

ACN, Advice Digital ApS, Advokatrådet, Banedanmark, Barablu, Beredskabsstyrelsen, Bolignet A/S, Bolignetforeningen, Boligselskabernes Landsforening, Brancheforum Digitale Medier, Bredbånd Nord I/S, Broadcom ApS, Butler Networks A/S, Canal Digital Danmark A/S, Center for Kvalitet i Erhvervs-Regulering (CKR), Cirque Bredbånd A/S, Colt, Comflex, ComX Networks A/S, Connecta, CPH-Metronet, Crossroads Copenhagen, CSC Danmark A/S, DanCell, Dansk Beredskabskommunikation A/S, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Net, Danske eWIRE A/S, Danske Handicaporganisationer, Danske Telecom, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, DIFO, Dansk Internet-Forum, Diginet Øresund, Digital Rights, DK-Hostmaster A/S, Elro Erhverv A/S, Ementor Danmark A/S, Energi Fyn, Energi Randers, EnergiMidt, Energistyrelsen, Equant Danmark A/S, Everlove, Facilicom A/S, FasCom A/S, FDA, FDE, Fiberby, Finansrådet, Firstcom A/S, Fonet, Forbrugerombudsmanden,

Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen af Danske Internet Medier (FDIM), Forsvarets Efterretningstjeneste, Galten Elværk, Global Connect A/S, Global Crossing, GlobalTel, Group Networks A/S, Grønlands Selvstyre, HEF, Hi3G Denmark ApS, HORESTA, IBM Danmark, ICE. NET, IT-Branchen, ITEK, IT-politisk Forening, ITR Data A/S, Jay.net A/S, KL, Konkurrencestyrelsen, Københavns Energi, Lebera Mobile Danmark, LIC, M1, Mira Internet, MobilCash ApS, NEF, Netgroup A/S, Netteam A/S, NM Net ApS, NoPayNet, Nordic Connect, Nordit A/S, NRGi, Odense Energi A/S, PMR-brugergruppen, Politiets Efterretningstjeneste, Redspot ApS, Rigspolitiet, Rådet for større IT-sikkerhed, Sammenslutning af Lokale Radio- og TV-stationer, Seas-NVE, Siminn, Syd Energi, Sydfyns Intranet A/S, Søværnets Operative Kommando (SOK), TDC A/S, Teleankenævnet, Teleklagenævnet, Telekommunikationsindustrien i Danmark (TI), Telenor, Telia Danmark, Telia Stofa, Tellio, Telogic, TetraStar A/S, Tre-For Bredbånd, UNI-C, Universal Telecom, Unwire, Updata Danmark A/S, Ventelo Webpartner, Verizon business Danmark, Vest Net A/S, Waoo!, Zero Mobil, Østjysk Energi.

7. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen.	Lovforslagets bestemmelser om fælles udnyttelse af ledningsnet i bygninger vil blandt andet skulle administreres af kommunale myndigheder. Dette vil kunne medføre øgede omkostninger, som dog kun forventes at være af beskedent omfang.
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Service 900-Nævnet nedlægges, og der sker en ophævelse af service 900-reguleringen. Dette vil have mindre administrative konsekvenser.	Lovforslaget vil være forbundet med mindre administrative konsekvenser for IT- og Telestyrelsen i relation til det skærpede tilsyn, som de ændrede EU-direktiver stiller krav om på området for informationssikkerhed.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslagets bestemmelser om fælles udnyttelse af faciliteter vil kunne formindske udgifterne til anlæg af ny teleinfrastruktur.	Lovforslaget medfører, at der vil skulle stilles krav til udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om informationssikkerhed navnlig i relation til persondatabeskyttelse samt om en i forhold til i dag udvidet underretningspligt i tilfælde af sikkerhedsbrud. Dette vil kunne have negative økonomiske konsekvenser for udbyderne. Efter lovforslaget vil udbydere af elektroniske kommunikationsnet

		eller -tjenester fremover skulle imødekomme anmodninger om at portere telefonnumre på én arbejdsdag. Hvis nummerporteringen forsinkes eller misbruges, vil udbyderen have pligt til at yde kompensation til slutbrugeren. Efter lovforslaget kan IT- og Telestyrelsen pålægge en udbyder med stærk markedsposition en forpligtelse om funktionel adskillelse. Hvis en sådan forpligtelse pålægges, vil det være økonomisk byrdefuldt for den pågældende udbyder. I forbindelse med lovforslagets bestemmelser om fælles udnyttelse af teleinfrastruktur og ledningsnet i bygninger vil der kunne fastsættes regler om oplysningspligt vedrørende arten, tilgængeligheden og den geografiske placering af de infrastrukturelementer, der er omfattet af reglerne. Hvis den foreslåede hjemmel udnyttes, vil dette kunne have negative økonomiske konsekvenser for de relevante udbydere.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Lovforslaget medfører, at der vil skulle stilles krav til udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om informationssikkerhed navnlig i relation til persondatabeskyttelse samt om en i forhold til i dag udvidet underretningspligt i tilfælde af sikkerhedsbrud. Dette vil kunne have negative administrative konsekvenser for udbyderne. Efter lovforslaget vil udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester fremover skulle imødekomme anmodninger om at portere telefonnumre på én ar-

		bejdsdag. Hvis nummerporteringen forsinkes eller misbruges, vil udbyderen have pligt til at yde kompensation til slutbrugere. Efter lovforslaget kan IT- og Telestyrelsen pålægge en udbyder med stærk markedsposition en forpligtelse om funktionel adskillelse. Hvis en sådan forpligtelse pålægges, vil det være administrativt byrdefuldt for den pågældende udbyder. I forbindelse med lovforslagets bestemmelser om fælles udnyttelse af teleinfrastruktur og ledningsnet i bygninger vil der kunne fastsættes regler om oplysningspligt vedrørende arten, tilgængeligheden og den geografiske placering af de infrastrukturelementer, der er omfattet af reglerne. Hvis den foreslåede hjemmel udnyttes, vil dette kunne have negative administrative konsekvenser for de relevante udbydere.
Miljømæssige konsekvenser	Forslagets bestemmelser om fælles udnyttelse af faciliteter vil give mulighed for fastsættelse af regler om fælles udnyttelse af faciliteter, herunder netelementer, tilhørende faciliteter og ledningsnet i bygninger ud fra blandt andet miljømæssige hensyn.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget tilsigter at gennemføre dele af direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet), direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets	

	fred i den elektroniske kommunikationssektor (e-databeskyttelsesdirektivet), direktiv 2002/77/EF af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet), direktiv 98/84/EF af 20. november 1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester, direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, og direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Den foreslåede bestemmelse er en omskrivning af den gældende lovs formålsbestemmelse. Der er ikke hermed tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af lovens formål.

Det fremgår af den politiske principaftale af 8. september 1999 om sigtelinier for telepolitikken – danskernes adgangsbillet til netværkssamfundet, at målene for telepolitikken er at fremme en markedsudvikling, der fører til innovation og vækst, og at sikre alle danskere adgang til de moderne kommunikationsteknologier.

Det foreslåede formål med loven er fastlagt med udgangspunkt i de telepolitiske målsætninger.

De midler eller metoder, der skal sikre, at lovens formål opnås, fremgår af lovforslagets enkelte bestemmelser. Blandt de væsentligste midler og metoder kan nævnes:

- Regler til sikring af grundlæggende slutbrugerrettigheder på markedet for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.
- Regler til sikring af rimelig og effektiv udnyttelse af begrænsede ressourcer på nummerområdet.
- Regler til sikring af velfungerende og reel konkurrence på markedet for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.
- Regulering der understøtter teknologineutralitet.
- Regler om sikring af samfundsvigtig elektronisk kommunikation i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer.

Fremme af et velfungerende og innovationspræget marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til gavn for slutbrugerne forudsætter blandt andet, at den danske regulering af området for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester sker på en måde, der sikrer en harmoniseret tilgang til den EU-lovgivning, der i vidt omfang ligger til grund for den foreslåede lov. Det indebærer blandt andet,

at IT- og Telestyrelsen ved sin administration af den foreslåede lov og regler fastsat i medfør heraf skal forfølge de mål om konkurrence, etablering af et indre marked og sikring af forbrugerforhold, som fremgår af rammedirektivets artikel 8, samt medvirke til øget regulatorisk koordinering og sammenhæng gennem Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC), jf. rammedirektivets artikel 3, stk. 3b og 3c.

Til § 2

Til nr. 1

Den foreslåede definition er en indholdsmæssig videreførelse af begrebet "udbyder" i den gældende lovs § 5, stk. 1. Begrebet er sprogligt justeret således, at det nu fremgår, at de omhandlede produkter og elektroniske kommunikationsnet og -tjenester skal stilles til rådighed for "andre" og ikke længere til "flere". Baggrunden for ændringen er, at det ikke er afgørende for, om man er udbyder, om udbuddet sker til én eller flere. Hvis produktet, nettet eller tjenesten kun stilles til rådighed for virksomheden selv, vil virksomheden ikke være omfattet af definitionen.

Enhver, der markedsfører og sælger produkter og elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester omfattet af lovforslaget til andre, anses for at være udbyder med de rettigheder, dette giver blandt andet i relation til netadgang. Det vil sige, at alle virksomheder, som på kommercielt grundlag betjener andre slutbrugere eller udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester med henblik på at formidle dele af disses teletrafik, er omfattet af dette begreb.

Det er uden betydning, om de pågældende har anlagt egen infrastruktur eller baserer deres aktiviteter fuldt ud på lejet infrastrukturkapacitet.

Det er ligeledes uden betydning, om de pågældende udbyder offentligt tilgængelige tjenester eller tjenester for eksempel i form af lukkede net, herunder virtuelle lukkede net, til andre.

Det er også uden betydning, hvilket omfang den pågældende virksomhed har, herunder for eksempel om denne foregår accessorisk til den pågældendes etablering af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til eget brug, ligesom der ikke er krav om, at den pågældende skal afvikle et vist minimum af trafik, have et vist antal slutbrugere eller andre udbydere som kunder eller lignende.

Endelig er det uden betydning, hvilken form for tjenester der udbydes, herunder om der eventuelt alene tilbydes formidling af internettrafik, håndtering af udgående samtaler via operatørforvalg og fast operatørvalg, gensalg af andre virksomheders tjenester, et eller flere netadgangs- eller samtrafikprodukter til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller lignende.

Det er ikke et krav for at være omfattet af udbyderbegrebet, at udbuddet rent faktisk er påbegyndt. En virksomhed behøver således for eksempel ikke at have kunder eller have påbegyndt levering for at være omfattet af udbyderbegrebet.

Storkunder, herunder virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder med egne lukkede net, der alene tilvejebringer infrastruktur til eget brug, falder uden for begrebet, idet nettet ikke stilles til rådighed for andre.

Boligforeninger, hoteller, cafeer med videre, som udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, vil kunne være omfattet af definitionen, hvis udbuddet sker med et kommercielt formål. Afgørende ved vurderingen heraf er, om udbuddet af nettet eller tjenesten sker på markedsmæssige vilkår, herunder som led i markedsføringen af virksomheden eller foreningen. Således kan også indirekte kommerciel tilrådighedsstillelse være omfattet af definitionen, eksempelvis hvis en virksomhed som et direkte eller indirekte led i markedsføringen stiller for eksempel en internettjeneste gratis til rådighed for virksomhedens kunder eller gæster.

Til nr. 2

Den foreslåede definition er ny. Bestemmelsen definerer en underkategori til udbyderbegrebet i nr. 1. Der er tale om en ny kategorisering, hvis formål er at nuancere udbyderbegrebet, således at der tages højde for den teknologiske udvikling og de niveauer af rettigheder og forpligtelser, som knytter sig til loven og anden lovgivning. Den teknologiske udvikling indebærer blandt andet, at det i dag er relativt mange, der er udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Det gælder for eksempel, hvis en virksomhed etablerer trådløs infrastruktur med henblik på at levere internetadgang til deres kunder eller lignende.

Det anses eksempelvis for hensigtsmæssigt, at det brede udbyderbegreb, som er defineret i nr. 1, kan anvendes i forhold til lovforslagets § 10, som relaterer sig til reglerne om udbydernes bistand til politiets indgreb i meddelelseshemmeligheden med videre, og § 73, som vedrører adgang til at indhente oplysninger og statistik fra udbydere.

I andre tilfælde er det ikke hensigtsmæssigt at anvende udbyderbegrebet i nr. 1 uden yderligere afgrænsning. Hoteller, cafeer, campingpladser og lignende, som udbyder telefoni, internet med videre, kan efter en konkret vurdering være omfattet af udbyderbegrebet som defineret i nr. 1 og således for eksempel være omfattet af forpligtelserne til at indrette systemerne, så indgreb i meddelelseshemmeligheden kan foretages, jf. lovforslagets § 10 og den deraf følgende forpligtelse til at logge teletrafik i medfør af retsplejeloven og regler fastsat i medfør heraf. Imidlertid kan det være uhensigtsmæssigt at lade sådanne udbydere være underlagt krav om forbrugerbeskyttelse, som kan være prohibitive for deres udbud, jf. lovforslagets § 4. Et andet eksempel er, at det kan være hensigtsmæssigt at begrænse kredsen af udbydere, som efter lovforslagets § 24 har ret til at få tildelt numre i den danske nummerplan.

Begrebet erhvervsmæssig udbyder omfatter udbydere, der driver virksomhed omfattet af loven som deres hovedvirksomhed eller som en selvstændig del af virksomheden. Udbydere, der har mobiltelefoni, fastnettelefoni, bredbånd med videre som deres hovedvirksomhed, vil således være omfattet af denne kategori.

Som en ikke accessorisk del af virksomheden forstås, at udbuddet ikke kun er en accessorisk del af virksomheden. Et hotel, der for eksempel tilbyder sine kunder adgang til trådløst internet, vil således som udgangspunkt ikke være erhvervsmæssig udbyder, idet udbuddet i den forbindelse må anses for at være en integreret del af at leje et hotelværelse. Der er dog altid tale om en konkret vurdering

Derimod, hvis for eksempel en dagligvarevirksomhed beslutter at udbyde internet- eller taletelefonitjenester til kunderne, vil udbuddet af internet ikke nødvendigvis kun være en accessorisk del af at handle med en dagligvarevirksomhed, og virksomheden vil derfor kunne være erhvervsmæssig udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, da udbuddet af internet- eller taletelefonitjenester vil udgøre en selvstændig del af virksomheden. Også i dette tilfælde vil der være tale om en konkret vurdering.

Til nr. 3

Den foreslåede definition er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 4. Begrebet er sprogligt opdateret, men der er ikke herved tiltænkt nogen indholdsmæssig ændring af bestemmelsen.

Definitionen af slutbruger i rammedirektivets artikel 2, litra n, implementeres med den foreslåede bestemmelse.

Slutbrugere defineres som en modsætning til udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og kan omfatte såvel erhvervsdrivende som ikke-erhvervsdrivende brugere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, herunder storkunder og lignende, som i et vist omfang vælger at etablere deres egen elektroniske kommunikationsinfrastruktur og sammenkoble denne med offentlige elektroniske kommunikationsnet med henblik på udveksling af trafik.

Telelovgivningen skelner i en række sammenhænge mellem henholdsvis slutbrugere og udbydere af

elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, hvor slutbrugere er brugere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som ikke samtidig selv videresælger de pågældende elektroniske kommunikationsydelser. Afgrænsningen er navnlig relevant i to sammenhænge. For det første i forbindelse med afgrænsningen af, hvem der er berettiget til at indgå aftale om køb af et eller flere netadgangs- og samtrafikprodukter med de prisfordele med videre, der ligger heri, og for det andet i forbindelse med afgrænsningen af, hvem de forbrugerrettede dele af telereguleringen tilsigter at beskytte.

Også udbydere af informations- og indholdstjenester anses for slutbrugere. Det samme gælder for eksempel radio- og tv-virksomheder og andre virksomheder med særlige kommunikationsbehov.

Til nr. 4

Den foreslåede definition er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 3, stk.1. Definitionen er sprogligt opdateret, men der er ikke herved tiltænkt nogen indholdsmæssig ændring af bestemmelsen.

Definitionen af elektroniske kommunikationsnet i rammedirektivets artikel 2, litra a, implementeres med den foreslåede bestemmelse. Der er tale om en bred definition, der har til hensigt at fastslå, at elektroniske kommunikationsnet kan omfatte enhver form for trådløs eller kabelbaseret infrastruktur, der anvendes til elektronisk transport af elektroniske kommunikationstjenester, herunder for eksempel satellit- og jordbaserede radio- og tv-sendernet og kabel-tv-net.

Det er således uden betydning, hvilken transmissionsteknologi der er tale om, herunder om der er tale om kobber-, koaksial- eller fiberkabler eller andre former for kabler eller ledninger, der anvendes til transport af elektroniske kommunikationstjenester, eller om der er tale om en eller flere radiokommunikations-teknologier, herunder teknologier der sigter på etablering af mobilinfrastruktur eller infrastruktur baseret på radiokommunikation fra et fast punkt til et andet fast punkt. Det er ligeledes uden betydning, om der er tale om kredsløbs- eller pakkekoblede net.

Af ovennævnte brede afgrænsning følger også, at for eksempel et el-net eller el-installationsledninger, som anvendes til transport af elektroniske kommunikationstjenester, vil være omfattet af definitionen.

Til nr. 5

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 5, stk. 2.

Der er tale om en underkategori i forhold til den i nr. 4 foretagne definition. For at være et offentligt elektronisk kommunikationsnet skal udbuddet af nettet ske til en ikke på forhånd afgrænset kreds af slutbrugere eller udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Enhver kan derfor principielt anmode om at købe ydelserne i modsætning til net eller tjenester, der alene tilbydes til specifikke, afgrænsede kundesegmenter, herunder for eksempel banker, forsikringsselskaber, skoler eller andre undervisningsinstitutioner. Lukkede net eller tjenester, herunder virtuelle lukkede net eller tjenester, er således heller ikke omfattet af definitionen af offentlige elektroniske kommunikationsnet.

Det er uden betydning, om der er tale om et landsdækkende udbud eller udbud i en mindre del af landet, eller om der udbydes tjenester, der i praksis alene er relevante for mindre grupper af brugere.

Infrastrukturselskaber, der alene udbyder for eksempel infrastrukturkapacitet til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, vil således også blive betragtet som udbydende offentlige elektroniske kommunikationsnet, i det omfang der er tale om udbud af elektroniske kommunikationsydelser til en ikke på forhånd afgrænset kreds.

Til nr. 6

Den foreslåede definition er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 3, stk. 3. Begrebet er dog ikke længere eksemplificeret på grund af begrebets dynamiske natur.

Definitionen af elektroniske kommunikationsnet i rammedirektivets artikel 2 implementeres med den foreslåede bestemmelse.

Hvad der i et givent elektronisk kommunikationsnet skal betragtes som netterminering spunkt, altså hvor slutbrugeren tilsluttes nettet, må afgøres konkret på baggrund af den anvendte teknologi og opbygningen af nettet.

Et netterminering spunkt kan være en fysisk eller logisk grænseflade og kan eksempelvis omfatte et traditionelt 8-cifret abonnentnummer, der tjener til at identificere, hvor i nettet trafik til denne slutbruger skal afleveres. Der kan også være tale om en form for netadresse eksempelvis et domænenavn, en web- eller en e-mailadresse. Teletrafik mellem to netterminering spunkter kan derfor også være kommunikation for eksempel fra en slutbrugers pc til en hjemmeside et givet sted i nettet (hvor hjemmesiden udgør en anden slutbrugers adresse på nettet). Denne del af definitionen har også betydning for afgrænsningen af begrebet elektronisk kommunikationstjeneste, jf. den foreslåede bestemmelses nr. 7 og 8.

Et netterminering spunkt kan endvidere være en del af et net etableret med sigte på tilvejebringelse af mobiltjenester og dermed ikke et fysisk fast placeret punkt, men derimod en del af det mobile udstyr, som slutbrugeren råder over. Det kan i nogle tilfælde være et SIM-kort, der indgår i en mobilterminal, og i andre tilfælde en fysisk eller logisk grænseflade mellem slutbruger og udbyderen af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der kan have karakter af en integreret del af nettet eller eventuelt være indbygget i terminalen.

Til nr. 7

Den foreslåede definition er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 3, stk. 2. Definitionen er sprogligt opdateret.

Definitionen af elektroniske kommunikationstjenester i rammedirektivets artikel 2, litra c, implementeres med den foreslåede bestemmelse.

Afgrænsningen af, hvad der forstås ved elektroniske kommunikationstjenester har betydning for, hvad der forstås ved elektroniske kommunikationsnet. Der er tale om en bred afgrænsning, der indebærer, at elektroniske kommunikationstjenester omfatter enhver form for transport, transmission eller lignende af elektronisk kommunikation i enhver form ved hjælp af radiofrekvens- eller telekommunikationsteknik.

Den foreslåede definition er udformet fremtidssikret, således at den også omfatter transport, også benævnt overføring, af elektronisk kommunikation i enhver form, herunder dels transport af informations- eller indholdstjenester, dels transport af radio- eller tv-programvirksomhed, mellem netterminering spunkter. Den foreslåede definition omfatter i den forbindelse både elektroniske kommunikationstjenester, der indebærer transport af det samme indhold samtidig til en ikke på forhånd afgrænset kreds af flere forskellige brugere (punkt-til-multipunkt-tjenester), og elektroniske kommunikationstjenester, hvor der er tale om særskilt transport mellem to eller flere slutbrugere (punkt-til-punkt-tjenester) for eksempel i form af transport af en specifik telefonsamtale, en e-mail eller lignende. Det er uden betydning, om der er tale om envejskommunikation eller tovejskommunikation.

Selve informations- eller indholdstjenesten er derimod ikke omfattet af definitionen af en elektronisk kommunikationstjeneste. Det samme gælder selve radio- eller tv-programvirksomheden eller en tjeneste, der består i at pakke en række radio- og tv-programmer sammen med henblik på videresalg, samt eventuelt udbud af en elektronisk programguide eller lignende indramning af programmerne, jf. også bemærkningerne til den foreslåede bestemmelses nr. 9, hvor det præciseres, at de to sidstnævnte former for virksomhed heller ikke kan opfattes som en indholds- eller informationstjeneste.

Den foreslåede definition skelner ikke mellem elektroniske kommunikationstjenester, der tilvejebringes

og leveres via mobile net, og elektroniske kommunikationstjenester, der tilvejebringes og leveres via et fast netterminerings punkt.

Den foreslåede definition skelner heller ikke mellem, om der er tale om transporttjenester, der tilvejebringes via pakkekoblede eller kredsløbskoblede elektroniske kommunikationsnet. Begge dele anses for omfattet af definitionen af elektroniske kommunikationstjenester. Levering af en e-postadresse eller etablering af for eksempel et webhotel anses derimod ikke i sig selv for en elektronisk kommunikationstjeneste. Det afgørende er, om udbyderen tillige sælger formidling af teletrafik/transportydelser.

Elektroniske kommunikationstjenester vil i en række tilfælde være slutbrugerprodukter, men kan også være produkter, der udbydes til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Til nr. 8

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 5, stk. 2.

Der er tale om en underkategori i forhold til den i nr. 7 foretagne definition af elektroniske kommunikationstjenester. For at være en offentlig elektronisk kommunikationstjeneste skal udbuddet af tjenesten ske til en ikke på forhånd afgrænset kreds af slutbrugere eller udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Om begrebet ”offentlig” henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelses nr. 5.

Til nr. 9

Den foreslåede definition er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 3, stk. 4. Definitionen er sprogligt opdateret.

Ved informations- og indholdstjenester forstås tjenesteydelser i form af tilrådighedsstillelse af en eller flere former for elektronisk formidlet indhold eller information efter individuel anmodning. Definitionen af informations- og indholdstjenester svarer i vidt omfang til definitionen af begrebet »informationssamfundets tjenester«, der findes i artikel 1, nr. 2, og bilag V til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. november 1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester.

Uden for definitionen falder tjenester, der formidles elektronisk, men hvor parterne er fysisk til stede på samme sted ved leveringen af tjenesteydelsen for eksempel i form af en fremvisning.

Ved »elektronisk tilrådighedsstillelse« forstås, at en tjeneste fra afsendelsesstedet sendes og på bestemmelsesstedet modtages ved hjælp af radio- eller telekommunikationsteknik. Det vil sige, at tjenesteydelsen tilvejebringes gennem brug af en elektronisk kommunikationstjeneste, der fungerer som transportsystem for denne. Tjenester, der for eksempel ydes via taletelefoni, vil således også være omfattet af definitionen. Dette er en udvidelse i forhold til direktivet, der stiller krav om, at afsendelsen og modtagelsen af tjenesten sker ved hjælp af ”elektronisk databehandlingsudstyr (herunder digital komprimering) og datalagringsudstyr”.

Uden for definitionen falder endvidere tjenesteydelser, der ikke leveres på grundlag af en individuel anmodning fra en slutbruger, men i stedet leveres som punkt-til-multipunkt distribuerede tjenester. Radio- og tv-programvirksomhed, som blandt andet omhandlet i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, er således ikke omfattet af definitionen. Det samme gælder den generelt distribuerede tjeneste, der består i at pakke en række radio- og tv-programmer sammen med henblik på videresalg samt eventuelt udbud af en elektronisk programguide eller lignende indramning af programmerne.

Uanset ovennævnte eksemplificering af afgrænsningen af begrebet er der fortsat tale om et begreb, som omfatter en række meget forskellige tjenester, herunder eksempelvis en offentlig myndigheds tilve-

jebringelse af en indholds- og informationstjeneste rettet til borgerne indeholdende oplysninger om borgernes rettigheder og pligter, en privat virksomheds information om sine forretningsaktiviteter etableret i markedsføringsøjemed, rent netbaserede salgs- og markedsføringsaktiviteter, tilvejebringelse af underholdning og nyheder af radio- og tv-lignende karakter, forskellige former for målrettede database-tjenester samt endelig private borgeres personlige hjemmesider med videre på internettet.

I en række af de nævnte situationer er det ikke hensigten at foretage en særskilt regulering af den pågældende aktivitet i telelovgivningen, og den ovenfor nævnte opremsning skal således på disse områder primært ses som en afgrænsning af, hvilke aktiviteter der ikke anses for omfattet af begrebet elektroniske kommunikationstjenester.

Til nr. 10

Den foreslåede definition er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 6 a. Definitionen er sprogligt justeret i overensstemmelse med forsyningspligtdirektivets artikel 2, litra c.

Definitionen af »offentligt tilgængelig telefonitjeneste« i forsyningspligtdirektivets artikel 2, litra c, implementeres med den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 11

Definitionen af netadgang i adgangsdirektivets artikel 2, litra a, implementeres med den foreslåede bestemmelse.

Begrebet har ikke hidtil været defineret i teleloven, men er tidligere under benævnelsen ”adgang” blevet brugt i en lidt snævrere forståelse i forbindelse med pålæggelse af forpligtelser om imødekommelse af rimelige anmodninger om adgang til en række nærmere definerede produkter, som i den gældende lov bliver benævnt samtrafikprodukter.

Netadgang defineres bredt ud fra en ikke-udtømmende opregning af netelementer, tjenester og associerede ydelser, der omfatter enhver relevant del af et net. Definitionen omfatter både fysiske og virtuelle dele af udbyderens net og omfatter alle elementer, som udbyderen ejer, lejer eller på anden måde kontrollerer adgangen til.

Netadgang kan således omfatte adgang til netelementer og tilhørende faciliteter, der kan indebære kabel- eller radiofrekvensbaseret tilslutning af udstyr, (dette omfatter navnlig adgang til abonnentforbindelser og de nødvendige faciliteter og tjenester med henblik på levering af tjenester via abonnentforbindelser), adgang til fysisk infrastruktur, herunder bygninger, kabelkanaler og master, adgang til relevante softwaresystemer, herunder driftsstøttesystemer, adgang til informationssystemer og databaser til forhåndsbestilling, bestilling, levering, vedligeholdelses- og reparationsbestilling samt fakturering, adgang til nummerkonvertering eller systemer, der tilbyder tilsvarende funktioner, adgang til fastnet og mobilnet, navnlig med henblik på roaming, adgang til adgangsstyringssystemer til digitale tv-tjenester og adgang til virtuelle nettjenester.

Det nærmere indhold af begrebet, og hvad der i det enkelte tilfælde udgør relevante netelementer, fastlægges konkret i IT- og Telestyrelsens afgørelsesvirksomhed.

Begrundelsen for en sådan dynamisk afgrænsning af mulige elementer for en netadgangsforpligtelse er, at telemarkedet konstant er i en hastig udvikling, både for så vidt angår markedsforholdene og de anvendte teknologier. En fikseret eller statisk definition af begrebet netadgang ville kunne føre til uhensigtsmæssige situationer, hvor nye teknologier ikke kunne omfattes af en netadgangsforpligtelse, eller hvor definitionen fastholder forpligtelser på forældede teknologier eller netelementer og dermed afskærer en udbyder med stærk markedsposition fra at udfase dem.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets §§ 41 og 42.

Til nr. 12

Definitionen af samtrafik i adgangsdirektivets artikel 2, litra b, implementeres med den foreslåede bestemmelse.

Begrebet defineres i lovforslaget i en ændret form i forhold til begrebsanvendelsen i tidligere telelove. Tidligere telelove har anvendt begrebet samtrafik i en mere overordnet forståelse, hvor begrebet i praksis omfattede alle samhandelsrelationer mellem udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der havde en relation til den sektorspecifikke konkurrenceregulering i teleloven.

Den foreslåede definition afgrænser begrebet til at omfatte de fysiske og logiske sammenkoblinger, der er mellem de forskellige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Disse sammenkoblinger kendetegnes ved, at udbyderne udveksler trafik med henblik på, at slutbrugere hos en udbyder kan kommunikere med andre slutbrugere eller få adgang til tjenester i andre udbyderes net.

Samtrafik er således en form for netadgang, men er begrænset til at omfatte sammenkoblinger og grænseflader mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, hvor trafik og lignende udveksles mellem udbyderne.

Tjenester kan udbydes af de berørte udbydere eller af andre parter, som har adgang til nettet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets §§ 33 og 34.

Til nr. 13

Den foreslåede definition definerer, hvad der forstås ved et abonnentnummer. Der er tale om en bred definition, idet begrebet abonnentnummer anvendes flere steder i loven i forskellig sammenhæng. Definitionen af abonnentnummer er særligt relevant i forhold til reglerne om nummerportabilitet. Et af formålene med bestemmelsen er derfor at sikre klarhed over, om et nummer er et abonnentnummer og dermed omfattet af kravet om nummerportabilitet.

Nummerportabilitet skal gøre det lettere for slutbrugere at skifte udbyder og dermed aktivt fremme konkurrencen på telemarkedet.

Numre, der i nummerplanen er afsat til henholdsvis mobilkommunikation, telefoni/ISDN og numre med særlig taksering, vil utvivlsomt være omfattet af begrebet. Et kortnummer vil eksempelvis også kunne være omfattet af definitionen, i det omfang et kortnummer er videretildelt til en slutbruger. Dette kan for eksempel være tilfældet, hvor en udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har videretildelt et kortnummer til en virksomhed, der udbyder en nyhedstjeneste, en nummeroplysningstjeneste eller lignende.

Til nr. 14 og 15

De foreslåede definitioner er uændrede videreførelser af definitionerne i den gældende lovs §§ 7 a og 7 b.

Definitionen af henholdsvis adgangsstyringssystem fra rammedirektivets artikel 2, litra f, og definitionen af programmeringsgrænseflader for applikationer (API) fra rammedirektivets artikel 2, litra p, implementeres med de foreslåede bestemmelser.

Til nr. 16

Den foreslåede definition er en uændret videreførelse af definitionen i den gældende lovs § 7 c.

Multipleksoperatører er en del af den større gruppe af udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester eller ejere af elektroniske kommunikationsnet. Begrebet anvendes i lovforslagets § 48, hvor der kan fastsættes særlige regler for denne type udbydere m.fl. Multipleksoperatører vil dog - som

udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester - også kunne være omfattet af lovens øvrige bestemmelser.

Til nr. 17

Den foreslåede definition er en uændret videreførelse af definitionen i den gældende lovs § 8 a.

Den foreslåede definition afgrænser gateway-stationer til alene at omfatte de faste jordbaserede tekniske installationer, der bruges til dirigering af satellitkommunikation mellem terminaler med videre. Definitionen afgrænses således, at gateway-stationer ikke omfatter de tekniske installationer, der dirigerer, sender eller modtager kommunikation fra en ikke på forhånd afgrænset gruppe af brugere. Gateway-stationer omfatter således ikke paraboler eller andre tekniske indretninger, der anvendes i forbindelse med satellitbaseret radio- eller fjernsynskommunikation, ligesom gateway-stationer ikke omfatter de enkelte terminaler, radarudstyr eller lignende, der anvendes i forbindelse med satellitbaseret kommunikation.

Til Afsnit II

Formålet med reglerne i dette afsnit er at sikre slutbrugere grundlæggende rettigheder ved brug af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og i forhold til ejere og udbydere heraf.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 9.

Den foreslåede bestemmelse indeholder blandt andet hjemmel til at implementere forsyningspligtdirektivets artikel 25, stk. 3, og artikel 26, stk. 1, 2 og 4, om handicappede slutbrugeres adgang til alarmtjenester.

Bestemmelsen sikrer mulighed for at stille visse minimumskrav dels til udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, dels til ejere af elektroniske kommunikationsnet, hvor der er tale om, at en slutbruger eller en kreds af slutbrugere har besluttet at etablere et lokalt net til eget brug.

Der vil herunder også være hjemmel til at fastsætte regler, der retter sig imod ejere af såkaldte "interne net", der er etableret bag ved det eller de pågældende abonnentnumre, herunder eksempelvis et internt tele- og omstillingsanlæg mellem flere geografisk adskilte filialer af en virksomhed.

De pågældende minimumskrav skal sikre, at alle slutbrugere har adgang til at foretage gratis opkald til alarmtjenesten (112), til minimum én opkaldsbaseret, landsdækkende nummeroplysningstjeneste, til den særlige teksttelefontjeneste for handicappede, der indgår i forsyningspligten, samt denne tjenestes nødkaldenummer, og til eventuelle andre samfundsvigtige elektroniske kommunikationstjenester af samme karakter som de ovenfor nævnte.

Dirigering med videre af opkald til den offentlige alarmtjeneste er reguleret nærmere i § 61 og regler udstedt i medfør heraf.

Til § 4

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs §§ 10, 29, stk. 1, og 33, dog med visse ændringer, jf. bemærkningerne nedenfor.

Den foreslåede bestemmelse implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 20, artikel 21, stk. 1, 3 og 4, artikel 22, artikel 23a, artikel 26, stk. 6, artikel 28, stk. 2, artikel 30, stk. 4 og artikel 33, stk. 3. Endvidere implementeres rammedirektivets artikel 8, stk. 2, litra a, og stk. 4, litra e og g, samt e-databeskyttelsesdirektivets artikel 7.

Ved den foreslåede bestemmelses stk. 5, 6 og 7 implementeres forsyningspligtdirektivets artikel 33, stk. 1. Ifølge artikel 33, stk. 1, skal IT- og Telestyrelsen i fornødent omfang tage hensyn til synspunkter fra

slutbrugere, forbrugere med handicap, udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester med videre og sørge for en høringsprocedure i forbindelse med spørgsmål vedrørende slutbrugerrettigheder.

Ligesom det er tilfældet i den gældende lov, er det hensigten, at regler fastsat i medfør af lovforslagets § 4 primært vil blive anvendt til at forpligte erhvervsmæssige udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i forbindelse med deres udbud af net og tjenester til slutbrugere.

Det er muligt at fastsætte forpligtelser for en bredere kreds af udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, idet det i visse tilfælde kan være relevant at forpligte en bredere kreds af udbydere til at medvirke til at sikre de grundlæggende slutbrugerrettigheder, der er genstanden for bestemmelsen.

Det er som ved den gældende bestemmelse hensigten, at bekendtgørelsesreguleringen afspejler og som udgangspunkt ikke skal gå videre end de fælleseuropæiske regler. Særskilte danske regler, der går videre end den fælles EU-regulering, vil således fortsat alene blive fastsat, hvor der er påpeget særlige forbrugerbeskyttelseshensyn i relation til udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som ikke på tilfredsstillende vis kan varetages af den generelle forbrugerbeskyttelses- og aftalelovgivning.

Der vil, i det omfang det er muligt inden for rammerne af den til enhver tid gældende EU-regulering på dette område, eventuelt kunne gennemføres en hel eller delvis afvikling af den bekendtgørelsesregulering, der fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse. En afvikling kan for eksempel ske, hvis der etableres et frivilligt branchekodeks, der kan erstatte bekendtgørelsesreguleringen.

Bestemmelsen er ændret til at vedrøre erhvervsmæssige udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i modsætning til den nugældende bestemmelse, der ikke er begrænset til erhvervsmæssige udbydere. Som det fremgår af stk. 9 er der dog stadig mulighed for at fastsætte regler for andre udbydere.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse indeholder en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 10, stk. 2, nr. 1-3 og 5-6. Formuleringen foreslås ændret for at tydeliggøre, at der er tale om en ikke udtømmende liste over forhold, ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om. Endvidere er bestemmelsen udvidet for at implementere nedenstående bestemmelser i forsyningspligtdirektivet.

Bestemmelsen implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 20, artikel 21, stk. 4, artikel 26, stk. 6, artikel 30, stk. 4 og artikel 33, stk. 3. Ifølge artikel 33, stk. 3, kan IT- og Telestyrelsen fremme samarbejde virksomheder imellem vedrørende lovligt indhold i de elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Med hensyn til den nærmere bekendtgørelsesregulering vil denne i lighed med den gældende bekendtgørelsesregulering blive udformet, så den afspejler de fælleseuropæiske minimumskrav til kontraktvilkår.

Bestemmelsen giver hjemmel til at fastsætte regler om, at der som grundlag for ethvert kundeforhold skal foreligge en kontrakt. Der vil i den forbindelse, i lighed med reglerne i den gældende bekendtgørelse, kunne fastsættes minimumskrav til oplysninger i kontrakten om priser, leveringstider, varslingsregler, kvalitets- og serviceniveauer osv. Bestemmelsen giver også hjemmel til at fastsætte regler om kompensation i forbindelse med nummerportabilitet, jf. § 27, stk. 3.

Bestemmelsens formål er således at sikre slutbrugerens ret til en kontrakt, men ikke krav om skriftlighed og underskrift. Et krav om skriftlighed i almindelighed kan virke begrænsende i forhold til de muligheder for aftaleindgåelse, som de elektroniske medier muliggør. Spørgsmål om kontraktindgåelse, herunder en særlig fortrydelsesret for forbrugeren, vil være omfattet af den almindelige aftaleret, det vil sige aftaleloven og forbrugeraftaleloven.

Der vil endvidere kunne fastsættes nærmere bestemmelser om maksimale bindingsperioder. Det er hensigten ved fastsættelsen af bekendtgørelsesregler vedrørende bindingsperioder at videreføre den nuvæ-

rende regulering, hvorved disse regler kun finder anvendelse for aftaler, der indgås med ikke-erhvervsdrivende slutbrugere.

Der vil tillige kunne fastsættes regler om afbrydelse af en tjeneste, herunder at det som udgangspunkt kun er den berørte (ikke-betalte) tjeneste og/eller abonnement eller dele heraf, der kan afbrydes. Et sådant krav vil blandt andet indebære, at udbyderen i tilfælde af misligholdelse vedrørende én telefonlinje ikke samtidig kan lukke øvrige telefonlinjer, den pågældende kunde måtte have. Baggrunden herfor er navnlig telefonens funktion som adgangsvej til den offentlige alarmtjeneste.

Den foreslåede bestemmelse giver desuden ministeren for videnskab, teknologi og udvikling hjemmel til at fastsætte regler om minimumskrav om tilslutning og anvendelse af terminaludstyr og tilrådighedsstillelse af særlige tekniske grænseflader, herunder pligt for udbydere til på forespørgsel at give nærmere definerede oplysninger om teletekniske specifikationer. Udmøntningen af hjemlen vil ske i overensstemmelse med EU-reguleringen heraf.

Den foreslåede bestemmelse vil derudover kunne anvendes til at fastsætte regler om, at erhvervsmæssige udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal tilbyde slutbrugeren en række særlige funktioner og faciliteter, herunder eventuelt krav om, at disse faciliteter og funktioner stilles gratis til rådighed.

Der vil i medfør af bestemmelsen kunne fastsættes specifikke krav til de enkelte funktioner og faciliteter. Det er dog hensigten, at kravene lige som i den gældende bekendtgørelsesregulering bliver udformet således, at de åbner mulighed for, at udbyderne selv kan bestemme, hvordan de vil opfylde kravene. Der vil således fortsat blive taget udgangspunkt i det overordnede beskyttelsesformål.

Der er tale om funktioner og faciliteter som for eksempel specificeret regning eller saldokontrolordninger. Bekendtgørelsesreguleringen vil som hidtil primært omfatte elektroniske kommunikationstjenester, hvori der indgår en forbrugsafhængig debitering af slutbrugeren. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan i øvrigt ifølge den foreslåede § 8, af hensyn til persondatasikkerheden, fastsætte regler om automatisk viderestilling, forbrugsopgørelser med videre.

Der kan også være tale om forudgående spærring eller spærring efter anmodning fra slutbrugeren for visse typer udgående opkald; for eksempel spærring af opkald til indholdstakserede numre, jf. lovforslagets § 21, stk. 2, nr. 5, til udenlandske nummerserier, herunder til afgrænsede delmængder heraf, eller spærring af samtlige udgående opkald. Formålet er at beskytte slutbrugeren mod et utilsigtet stort forbrug.

Endvidere giver den forslåede bestemmelse ministeren for videnskab, teknologi og udvikling hjemmel til at fastsætte regler som omfattet af den gældende lovs § 33, stk. 1. Det vil sige, at erhvervsmæssige udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester kan forpligtes til at etablere foranstaltninger, der giver slutbrugeren mulighed for at blive advaret eller informeret om prisen for opkald til det enkelte abonnentnummer. Reglerne kan blandt andet omfatte, at slutbrugeren i forbindelse med det enkelte opkald advares om, at denne er i færd med at foretage et opkald med en minutbaseret taksering over et vist minimumsniveau. Alternativt kan der stilles krav om, at udbyderen eventuelt via en ”oplysningstjeneste”, som slutbrugeren har mulighed for at ringe til, oplyser om den konkrete minutbaserede takst for det påtænkte opkald, baseret på indtastning af det nummer slutbrugeren ønsker at ringe til.

Den foreslåede bestemmelse giver også ministeren for videnskab, teknologi og udvikling hjemmel til at fastsætte krav til udbydernes procedurer for behandling af klager fra slutbrugerne, herunder at sådanne klager skal undersøges af en særlig intern undersøgelsesenhed.

Der vil som led heri, i lighed med hvad der gælder i dag, kunne fastsættes regler om dispensationsadgang for opfyldelse af et eller flere krav, for eksempel krav om nedsættelse af en særlig intern undersøgelsesenhed. En dispensation vil blandt andet kunne være relevant, hvor udbuddet er af begrænset omfang, for eksempel hvis antallet af kunder er få, og omsætningen er lav.

Den foreslåede bestemmelse giver i lighed med den gældende lovs § 10, stk. 2, ministeren for viden-

skab, teknologi og udvikling hjemmel til at fastsætte regler om mulighed for at påklage tvister om registrering af og betaling for forbrug af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Vedrørende bestemmelsens sidste led kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kræve, at udbydere gratis skal oplyse abonnenter om de mest gængse former for ulovlige handlinger eller skadeligt indhold ved brug af elektroniske kommunikationstjenester, jf. forsyningspligtdirektivets artikel 21, stk. 4. Endvidere kan der stilles krav om, at udbydere skal oplyse om, hvordan man ved brugen af elektroniske kommunikationstjenester beskytter den personlige sikkerhed, privatlivets fred og personoplysninger.

Ifølge forsyningspligtdirektivets artikel 26, stk. 6, skal medlemsstaterne sikre, at borgerne informeres fyldestgørende om, at det fælles europæiske alarmnummer 112 findes, og om hvordan det bruges.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 10, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse præciserer adgangen for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at foretage en differentiering mellem forskellige typer aftaleforhold, for eksempel udbyderes aftaler med henholdsvis erhvervsdrivende og ikke-erhvervsdrivende slutbrugere. Differentieringen kan for eksempel ske ved, at visse bestemmelser kun finder anvendelse i forhold til ikke-erhvervsdrivende slutbrugere, eller at det for visse bestemmelsers vedkommende gøres muligt i erhvervsmæssige aftaleforhold at fravige reguleringens krav. En differentiering vil være relevant, hvor begrundelsen for den pågældende regulering primært er et ønske om at beskytte ikke-erhvervsdrivende slutbrugere, og hvor en anvendelse af den pågældende regulering, også i forhold til erhvervsdrivende slutbrugere, ikke i realiteten vil være i disse slutbrugeres interesse. Dette kan være tilfældet, hvis reguleringen umuliggør levering af teleydelser på de vilkår og til de priser, som denne gruppe af slutbrugere efterspørger.

Det er hensigten fortsat at differentiere i bekendtgørelsesreguleringen for så vidt angår de krav, der stilles i forbindelse med udbud til erhvervsdrivende og til ikke-erhvervsdrivende slutbrugere.

Den foreslåede bestemmelse indeholder desuden en præcisering af ministerens adgang til at bemyndige IT- og Telestyrelsen til at dispensere for visse af de krav, der fastsættes for udbyderne. Der kan for eksempel fastsættes regler om dispensationsadgang i forbindelse med kravene om nedsættelse af en intern undersøgelsesenhed, jf. bemærkningerne herom til stk. 2.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse er ny og implementerer dele af forsyningspligtdirektivets artikel 22, stk. 2 og 3.

Ifølge den gældende lovs § 10, stk. 2, nr. 4, kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætte krav til kvaliteten af de udbudte tjenester. Nævnte bestemmelse foreslås erstattet af nærværende forslag, der giver IT- og Telestyrelsen hjemmel til at fastsætte regler om mindstekrav til tjenesters kvalitet, jf. artikel 22, stk. 3.

IT- og Telestyrelsen kan med hjemmel i den foreslåede bestemmelse fastsætte mindstekrav til elektroniske kommunikationstjenesters kvalitet med henblik på at forhindre, at kommunikationstjenesten forringes, og at trafikken over nettet hæmmes.

IT- og Telestyrelsen kan endvidere fastsætte krav om, at erhvervsmæssige udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester offentliggør oplysninger til slutbrugerne om deres tjenesters kvalitet, jf. stk. 5. IT- og Telestyrelsen kan specificere, hvilke parametre for kommunikationstjenesters kvalitet der skal måles, hvilke oplysninger der skal offentliggøres, samt i hvilken form det skal ske.

Til stk. 5

Den foreslåede bestemmelse er ny og implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 21, stk. 1 og 3, samt artikel 22, stk. 1 og 2.

Ifølge den gældende lovs § 10, stk. 2, nr. 1, kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling blandt andet fastsætte krav til udbyderens oplysningsmæssige forpligtelser. Den del af bestemmelsen erstattes af nærværende forslag, der giver IT- og Telestyrelsen hjemmel til at fastsætte regler om oplysningspligt.

IT- og Telestyrelsen kan med hjemmel i den foreslåede bestemmelse pålægge erhvervsmæssige udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester at offentliggøre sammenlignelige og ajourførte oplysninger om priser, kvalitet, eventuelle gebyrer, standardbetingelser og -vilkår med videre.

Til stk. 6

Den foreslåede bestemmelse er ny og implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 23a og rammedirektivets artikel 8, stk. 2, litra a, og stk. 4, litra e. Den foreslåede bestemmelse giver IT- og Telestyrelsen hjemmel til at stille særlige krav til erhvervsmæssige udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om udformningen af de slutbrugerprodukter, disse udbyder, med henblik på at opfylde særlige brugergruppers behov. Særlige brugergrupper kan blandt andre være handicappede, ældre og brugere med særlige sociale behov.

Til stk. 7

Den foreslåede bestemmelse er ny og implementerer rammedirektivets artikel 8, stk. 4, litra g, om netneutralitet.

Ved »netneutralitet« forstås, at slutbrugerne har adgang til og mulighed for at bruge et åbent og neutralt internet, uden at netudbyderne prioriterer adgangen. Det er udgangspunktet, at datatrafik behandles lige, men prioritering af datatrafik kan i visse tilfælde være nødvendig. En sådan prioritering af datatrafik omfatter ikke censur eller andre tilsvarende begrænsninger i ytringsfriheden.

Den foreslåede bestemmelse giver IT- og Telestyrelsen mulighed for at fastsætte regler om netneutralitet. Eventuelle fastsatte regler vil have til hensigt at sikre slutbrugernes adgang til information, videreformidling af information samt mulighed for at benytte applikationer og tjenester efter eget valg gennem deres forbindelse til offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Der kan for eksempel være tale om at fastsætte regler for styring og prioritering med videre i datatrafik på net med henblik på at fremme, at forskellige typer elektronisk kommunikation ligebehandles, uanset hvilket indhold, tjeneste eller applikation der er tale om, hvem der er afsender eller modtager af kommunikationen, eller hvilken type udstyr der anvendes.

Som udgangspunkt vil det være op til udbyderne selv at fastlægge rimelige vilkår for anvendelse af offentlige elektroniske kommunikationsnet, herunder at sikre forbrugerbeskyttelse. IT- og Telestyrelsens mulighed for at fastsætte regler vil kun blive anvendt, hvis de erhvervsmæssige udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester ikke i tilstrækkeligt omfang sikrer slutbrugernes adgang til information, videreformidling af information samt mulighed for at benytte applikationer og tjenester efter eget valg, og hvis der kan konstateres et konkret behov for at fastsætte regler.

Til stk. 8

Den foreslåede bestemmelse er ny og implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 28, stk. 2, om spærring af adgang til bestemte numre eller tjenester med henblik på at forhindre svig eller bedrageri, der er konstateret i forbindelse med brugen eller udbuddet af disse numre eller tjenester. Der vil typisk være tale om spærring af numre eller tjenester, der anvendes med uberettiget vinding for øje.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give IT- og Telestyrelsen mulighed for at fastsætte

regler om spærring, når der konstateres konkrete tilfælde af svig eller bedrageri, der gør dette berettiget. Ved spærring forstås, at adgangen til at foretage opkald til eller modtage opkald fra et aktuelt nummer eller tilgå en specifik tjeneste afskæres rent teknisk af den eller de relevante udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Det er alene adgangen til at foretage opkald til eller modtage opkald fra det specifikke nummer eller adgangen til den specifikke tjeneste, der vil kunne spærres. Spærring påvirker således ikke slutbrugerens eller tjenesteudbyderens øvrige adgang til opkald eller tjenester.

Svig eller bedrageri kan eksempelvis foreligge i tilfælde, hvor danske slutbrugere under indflydelse af fraværende, uklare eller vildledende forudsætninger forledes til at ringe til dyre internationale numre eller tilgå tjenester, hvortil der knytter sig uforholdsmæssige og uigennemsigtige dyre takster.

IT- og Telestyrelsen kan endvidere fastsætte regler om, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i disse tilfælde skal tilbageholde relevante indtægter fra samtrafik eller andre tjenester fra udbyderen af det aktuelle nummer eller den aktuelle tjeneste.

En spærring af adgangen til numre eller tjenester efter denne bestemmelse kan ikke begrundes i selve indholdet af kommunikationen via nummeret eller indholdet af den aktuelle tjeneste men alene i vilkårene – herunder særligt prisen – for at foretage opkaldet.

Regler fastsat i medfør af denne bestemmelse vil ligeledes beskrive, hvordan og under hvilke forudsætninger udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester træffer og håndterer kvalificerede afgørelser om spærring på grundlag af svig eller bedrageri.

Så længe eventuelle problemer med svig og bedrageri behandles tilfredsstillende af udbyderne, er der ikke planer om at indføre regler vedrørende dette.

Til § 5

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 11.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at der i den sektorspecifikke telelovgivning kan fastsættes direkte krav til bindingsperioders længde i forbindelse med SIM-lås eller lignende. Hensigten med forslaget er således blandt andet at sikre, at der er overensstemmelse mellem kravene til bindingsperioder for både abonnementsaftaler og alle former for SIM-låsning, og at disse spørgsmål behandles af samme myndighed.

Den foreslåede bestemmelse har primært sigte på bindingsperioder i form af SIM-lås, men forslaget er ikke begrænset til kun at angå SIM-lås. Reglerne om maksimale bindingsperioder vil således også kunne omfatte andre former for bindinger mellem teleterminaludstyr og en bestemt udbyders net.

Forslaget bemyndiger ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til, i lighed med hvad der gælder i dag, at fastsætte nærmere regler om maksimale bindingsperioder i forbindelse med faciliteter i mobilteleterminaludstyr, der anvendes til at binde udstyret til en bestemt udbyder, herunder brug af SIM-lås ved udbud af mobiltelefoner. Det følger af IT- og Telestyrelsens praksis, at et krav om en maksimal bindingsperiode for for eksempel SIM-lås vil indebære, at en udbyder af teleterminaludstyr efter anmodning uden vederlag skal lukke en SIM-lås op efter udløbet af den tilladte bindingsperiode.

Mange udbydere af mobiltelefoni og -telefoner anvender i dag et koncept, hvorefter slutbrugeren forpligter sig til at tegne et abonnement, samtidig med at der indgås en købs- eller lejeaftale eller lignende om en mobiltelefon. Konceptet indebærer blandt andet, at udbyderen via tilskud til mobiltelefonen muliggør, at slutbrugeren kan købe mobiltelefonen billigere, mod at den er SIM-låst.

Bindinger i teleterminaludstyr, der ikke anvendes til mobilkommunikationstjenester, er ikke omfattet af bestemmelsen. Sådanne bindinger vil således skulle bedømmes efter konkurrenceloven og forbrugeraftaleloven.

Den foreslåede bestemmelse giver, i lighed med hvad der gælder i dag, hjemmel til at fastsætte krav over for udbydere af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester. Omfattet af

bestemmelsen vil således både kunne være erhvervsmæssige udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester samt andre, der udbyder teleterminaludstyr, herunder den almindelige detailhandel. Udbydere af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester, omfatter enhver, der stiller en teleterminal til rådighed (eventuelt mod betaling) i form af lån, køb, leje eller lignende til slutbrugere. Ved fastsættelsen af bekendtgørelsesregler vil det med udgangspunkt i ovennævnte blive fastlagt nærmere, hvem reglerne vil kunne anvendes over for. Sigtet vil være at sikre, at enhver form for udbud af teleterminaler til slutbrugere er omfattet. Producenter af teleterminaludstyr og udbydere i engros-leddet vil således ikke være omfattet.

Lovforslaget omfatter enhver form for binding af forbrugerne, hvorved de tvinges til at anvende (eller i praksis kun kan anvende) et bestemt mobilteleselskabs net. Det afgørende vil være, om der er tale om en binding mellem teleterminaludstyr og et mobilteleselskabs net, herunder eventuelle bindinger i teleterminaludstyr som indgår som et mindre element i et givent produkt.

Til stk. 2

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at udmøntningen af hjemlen i stk. 1 kan begrænses til kun at gælde forbrugerkøb, jf. købelovens § 4 a og forbrugeraftaler, jf. aftalelovens § 38a. Det er hensigten ved fastsættelse af bekendtgørelsesregler at begrænse dem til kun at finde anvendelse i aftaler, der indgås med ikke-erhvervsdrivende slutbrugere på samme måde som den gældende bindingsbestemmelse i udbudsbekendtgørelsen.

Til § 6

Den foreslåede bestemmelse er en justeret videreførelse af den gældende lovs § 12.

Den foreslåede bestemmelse implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 6, stk. 1 og 3, artikel 23a og artikel 26, stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse er ændret således, at det er IT- og Telestyrelsen i stedet for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling, der har hjemmel til at fastsætte regler om etablering og drift af betalingstelefoner. Denne ændring er i overensstemmelse med forsyningsdirektivets artikel 6, stk. 1.

Endvidere er den foreslåede bestemmelse på baggrund af en tilføjelse i forsyningspligtdirektivets artikel 6, stk. 1, udvidet til ikke kun at vedrøre betalingstelefoner, men nu også »anden adgang til offentlig taletelefoni«. Formålet med denne ændring er at sikre teknologineutralitet.

Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til at fastsætte krav, der skal sikre tilgængelighed til betalingstelefoner for særlige brugergrupper. Endvidere er der hjemmel til at fastsætte krav om, at betalingstelefonerne skal være brugervenlige for disse brugergrupper.

Til § 7

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 13. Dog er formuleringen i stk. 2 ændret, se nærmere nedenfor.

Til stk. 1

Af den foreslåede bestemmelse fremgår, at ejere af elektroniske kommunikationsnet eller udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og disses ansatte eller tidligere ansatte ikke uberettiget må videregive eller udnytte oplysninger om andres brug af nettet eller tjenesten eller om indholdet heraf, som de får kendskab til i forbindelse med det pågældende udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Den foreslåede bestemmelse retter sig også mod personer, der er eller har været ansat hos en ejer eller udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, eller som i øvrigt er eller har været

beskæftiget med opgaver, der udføres efter aftale med disse. For så vidt angår ansatte, vil der ud over formelt ansatte kunne være tale om andre personer, som ikke nødvendigvis er formelt ansat, men som ud fra en konkret vurdering må sidestilles hermed, for eksempel fordi de forestår driften af det pågældende net, fører tilsyn hermed eller lignende.

Med hensyn til videregivelse af oplysninger om andres brug af det elektroniske kommunikationsnet eller -tjeneste eller indholdet heraf vil der eksempelvis ikke være tale om en uberettiget videregivelse, hvis oplysningerne videregives til et konsulentfirma, som for ejeren af et elektronisk kommunikationsnet eller for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester foretager en undersøgelse af nettets sikkerhed eller lignende, idet der dermed vil være tale om, at oplysningerne alene skal anvendes til internt brug.

Den foreslåede bestemmelse fastslår endvidere, at ejere af elektroniske kommunikationsnet eller udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre, at oplysninger om andres brug af nettet eller tjenesten eller indholdet heraf ikke er tilgængelige for uvedkommende.

Denne forpligtelse til at sikre at nettet og tjenesterne er forsvarligt indrettet, retter sig alene mod selve ejeren eller udbyderen af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Til stk. 2

Formuleringen af bestemmelsen er ændret i forhold til den gældende bestemmelse således, at den finder anvendelse for den, der virker eller har virket hos en ejer af elektroniske kommunikationsnet eller en udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. I den gældende lov finder bestemmelsen anvendelse for »den, der er ansat eller har været ansat…«. Ved ændringen af formuleringen udvides kredsen af personer, der er omfattet af bestemmelsen, idet også for eksempel medlemmer af en bestyrelse hos en ejer af elektroniske kommunikationsnet eller en udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester vil blive omfattet. Formuleringen er ændret for at skabe overensstemmelse med formuleringen i straffelovens § 152 samt en tilsvarende bestemmelse i lov om postbefordring.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne ovenfor til den foreslåede bestemmelses stk. 1 med hensyn til, hvad der forstås ved ansættelsesforhold med videre.

Til § 8

Den foreslåede bestemmelse afløser den gældende lovs § 14.

Den foreslåede bestemmelse implementerer artikel 13a og 13b i rammedirektivet, som er ændret ved direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, samt artikel 4, artikel 6, artikel 7, stk. 1, og artikel 8-11 i e-databeskyttelsesdirektivet, som er ændret ved direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre gennemførelsen af krav til informationssikkerheden i regi af udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, herunder krav til persondatasikkerheden. Dette skal bidrage til at sikre en pålidelig og sikker formidling af oplysninger via elektroniske kommunikationsnet og en robust elektronisk infrastruktur.

Regler, der fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse, er sektorspecifik regulering, for så vidt den supplerer de generelle regler om persondatabeskyttelse. Dette følger af, at e-databeskyttelsesdirektivet specificerer og supplerer de generelle regler om persondatabeskyttelse i direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesdirektivet). Begreber fastlagt i medfør af dette direktiv og i lov om behandling af personoplysninger vil blive lagt til grund ved gennemførelsen af denne bestemmelse.

Der kan fastsættes regler i medfør af denne bestemmelse til gennemførelse af eventuelle henstillinger,

retningslinjer og lignende udstedt af Europa-Kommissionen i henhold til artikel 13, stk. 4, i rammedirektivet og artikel 4, stk. 5, i e-databeskyttelsesdirektivet.

Til stk. 2

Det fremgår af artikel 13a i rammedirektivet, at medlemsstaterne skal sikre, at udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester gennemfører alle passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at styre risici for sikkerheden i deres net og tjenester og sikre nettenes integritet. Foranstaltninger til styring af risici for sikkerheden i net og tjenester har til formål at forhindre og minimere virkningen af sikkerhedshændelser for brugerne og for andre net, med hvilke det berørte net er sammenkoblet. Foranstaltningerne skal sikre et sikkerhedsniveau, der står i forhold til risici, dog under hensyn til teknologiens aktuelle stade. Direktivet angiver endvidere, at formålet med foranstaltninger, der sikrer integriteten af offentlige elektroniske kommunikationsnet, er at sikre kontinuitet i leveringen af de tjenester, der udbydes via disse net. Pligt til at gennemføre foranstaltninger til sikring af net og tjenester fremgår ligeledes af e-databeskyttelsesdirektivet.

Som noget nyt kan der stilles krav til udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om en underretningspligt ved brud på sikkerheden i deres net og tjenester. En udbyder vil skulle underrette IT- og Telestyrelsen som den kompetente nationale tilsynsmyndighed ved brud på sikkerheden eller tab af integritet, der har haft væsentlige følger for driften af net og tjenester. Der kan endvidere fastsættes regler om, at IT- og Telestyrelsen kan underrette offentligheden eller kræve, at udbyderen gør det, hvis IT- og Telestyrelsen godtgør, at det er i offentlighedens interesse, at et brud på sikkerheden offentliggøres. Der er desuden en særlig pligt til uden unødig forsinkelse at underrette IT- og Telestyrelsen, når der sker et brud på persondatasikkerheden. Når et sådan brud kan forventes at krænke persondata eller privatlivets fred for en abonnent eller en fysisk person, underretter udbyderen også abonnenten eller den fysiske person om bruddet uden unødig forsinkelse.

»Brud på persondatasikkerheden« defineres i artikel 2, litra h, i e-databeskyttelsesdirektivet som: Et sikkerhedsbrud, der fører til hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, tab, ændring, ubeføjet videregivelse af eller adgang til persondata, der sendes, lagres eller på anden måde behandles i forbindelse med udbuddet af offentligt tilgængelige kommunikationstjenester i Fællesskabet.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelses stk. 3 er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 14, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse implementer artikel 6, artikel 7, stk. 1 og artikel 8-11 i e-databeskyttelsesdirektivet.

I medfør af den foreslåede bestemmelse kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling blandt andet fastsætte regler om opbevaring og behandling af trafikdata og lokaliseringsdata.

Trafikdata defineres i direktivet som: »data, som behandles med henblik på overføring af kommunikation i et elektronisk kommunikationsnet eller debitering heraf«, mens lokaliseringsdata er defineret som: »data, som behandles i et elektronisk kommunikationsnet og angiver den geografiske placering af det terminaludstyr, som brugeren af en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste anvender«.

Lokaliseringsdata kan omhandle angivelse af den geografiske placering af brugerens terminaludstyr i bredde, længde og højde, rejseretningen, nøjagtigheden af lokaliseringsoplysningerne, identifikation af den celle inden for nettet, hvor terminaludstyret er lokaliseret på et bestemt tidspunkt, samt det tidspunkt hvor lokaliseringsoplysningerne er registreret. Desuden kan trafikdata blandt andet bestå af data om en kommunikations rutning, varighed, tid eller omfang, om den anvendte protokol, om lokaliseringen af afsenders eller modtagers terminaludstyr, om det net, som kommunikationen udgår fra eller ender i, om

en forbindelses begyndelse, afslutning eller varighed. Trafikdata kan ligeledes bestå af det format, hvori kommunikationen overføres via nettet.

I regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse kan det blandt andet fastsættes, at udbyderne alene må registrere lokaliseringsdata, når de er gjort anonyme, eller når abonnenten eller brugeren har afgivet samtykke hertil.

Endvidere vil der kunne fastsættes bestemmelser om, at abonnenten på forhånd skal gives oplysning om, hvilken type lokaliseringsdata der registreres, hvor lang tid registreringen varer, om de overdrages til andre med videre.

Enhver fravigelse af den direktivbaserede beskyttelse af oplysninger, der er omfattet af denne bestemmelse, skal ske under behørig hensyntagen til de afvejninger og formål, der er nævnt i e-databeskyttelsesdirektivets artikel 15, medmindre andet følger af lovgivning eller direktiv.

Eksempelvis bemærkes det, at der ved siden af de generelle regler om persondatabeskyttelse og de specifikke regler om elektronisk kommunikation er fastsat regler om visse udbydere af elektroniske kommunikationstjenesters pligt til opbevaring og behandling af oplysninger omfattet af denne bestemmelse i retsplejelovens regler og regler fastsat i medfør heraf (logning). Det sker blandt andet med afsæt i direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 (logningsdirektivet). Sigtet med retsplejelovens bestemmelser på området er kriminalitetsbekæmpelse og strafforfølgelse.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse medfører, at IT- og Telestyrelsen kan føre tilsyn med overholdelsen af regler, der fastsættes i medfør af bestemmelsens stk. 1-2.

Den foreslåede bestemmelse implementerer rammedirektivets artikel 13b.

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at udstede nærmere regler om dette tilsyn. Det følger af direktivet, at tilsynsmyndigheden kan træffe afgørelser, der pålægger virksomheder, som udbyder offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, at iagttage gennemførelsesfrister og oplysningspligter. Tilsynsmyndigheden skal desuden kunne udøve egentlig kontrol med de trufne foranstaltninger til sikring af informations- og persondatasikkerheden.

Til § 9

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at bemyndige ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at implementere gældende EU-regulering med henblik på beskyttelse af slutbrugerens privatliv i forbindelse med andre fysiske og juridiske personers handlinger, der består i at lægge oplysninger på og tilgå oplysninger på for eksempel en slutbrugers computer eller mobiltelefon uden slutbrugerens vidende, uanset den anvendte teknologiske fremgangsmåde – aktuelt artikel 5, stk. 3, i e-databeskyttelsesdirektivet, direktiv 2002/58/EF, som er ændret ved direktiv 2009/136/EF. Med den foreslåede fremgangsmåde sikres det, at nødvendige justeringer af gældende EU-forskrifter på området løbende kan indarbejdes i de regler, der fastsættes i henhold til bestemmelsen.

Det følger af e-databeskyttelsesdirektivets artikel 5, stk. 3, at medlemsstaterne skal sikre, at lagring af oplysninger eller opnåelse af adgang til oplysninger, der allerede er lagret i en abonnents eller brugers terminaludstyr, kun er tilladt på betingelse af, at abonnenten eller brugeren har givet sit samtykke hertil efter i overensstemmelse med databeskyttelsesdirektivet, direktiv 95/46/EF, at have modtaget klare og fyldestgørende oplysninger blandt andet om formålet med behandlingen.

Det følger endvidere af den reviderede artikel 5, stk. 3, at den nævnte betingelse ikke er til hinder for teknisk lagring eller adgang til oplysninger, hvis det alene sker med det formål at overføre kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet eller er absolut påkrævet for at sætte udbyderen af en informationssamfundstjeneste, som abonnenten eller brugeren udtrykkeligt har anmodet om, i stand til at levere

denne tjeneste. Informationssamfundstjeneste vil i denne forbindelse skulle forstås i overensstemmelse med EU-reguleringen – som i dansk lovgivning er udmøntet i lov nr. 227 af 22. maj 2002 om tjenester i informationssamfundet, herunder visse aspekter af elektronisk handel – som "[e]nhver tjeneste, der har et kommercielt sigte, og som leveres "on-line" ad elektronisk vej over en vis distance på individuel anmodning fra en tjenestemodtager".

Det er formålet med regler, der fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse, at slutbrugere får klare og fyldestgørende oplysninger, når de foretager sig noget på internettet, der kan medføre lagring eller adgang fra tredjeparts side. Midlerne til at give oplysninger og give ret til at nægte lagring eller adgang bør gøres så brugervenlig som muligt. Dermed har slutbrugerne principielt mulighed for at vide, hvilke oplysninger der er lagret i slutbrugerens terminaludstyr, og slutbrugerne har mulighed for at slette oplysningerne.

Bekendtgørelsen vil herudover for eksempel kunne indeholde nærmere krav til, hvornår der foreligger behørig information af slutbrugeren, et gyldigt samtykke og en nærmere afgrænsning af udbydere af informationssamfundstjenester.

Krav til samtykke vil blandt andet kunne indebære, at slutbrugeren ud over at have krav på klare og fyldestgørende oplysninger om blandt andet formålet med lagring af oplysninger eller adgangen til lagrede oplysninger har ret til at afvise anmodninger om, at der lagres eller søges adgang til lagrede oplysninger. Kravet vil endvidere kunne indeholde en angivelse af, hvornår samtykke skal foreligge.

Det er ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse, at der skal stilles krav til producenter eller udbydere, hvis medier, programmer, tjenester eller lignende benyttes ved lagring af eller adgang til oplysninger, ud over hvad der følger af gældende EU-regulering.

Til § 10

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 15, dog således at stk. 1, nr. 1-4, er forenklet og skrevet sammen til nr. 1. Der er ikke tilsigtet en indholdsmæssig ændring af bestemmelsen med denne ændring.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i stk. 1, nr. 1, er, i lighed med bestemmelsen i den gældende lovs § 15, at fastslå en forpligtelse for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere til at indrette deres tekniske udstyr og tekniske systemer således, at indgreb i meddelelseshemmeligheden er muligt. Kravet er teknologineutralt og uafhængigt af, om trafikken passerer centraler eller andet teknisk udstyr.

Heri indgår også en forpligtelse for de pågældende udbydere til, i det omfang de anvender kryptering som en integreret del af en elektronisk kommunikationstjeneste, at stille data til rådighed for de retshåndhævende myndigheder i ukrypteret form. Kryptering, der ikke udgør en del af de pågældende udbyderes almene elektroniske kommunikationstjenester, herunder kryptering som foretages af andre, vil ikke være omfattet af udbyderens forpligtelse til at sikre data i ukrypteret form. De enkelte indgreb gennemgås nedenfor.

Omkostninger til etablering af udstyr med videre, der muliggør indgreb i meddelelseshemmeligheden, skal afholdes af den enkelte udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Udgifter i forbindelse med konkrete indgreb afholdes derimod af politiet.

Den gældende bestemmelse blev i 2006 og 2007 ændret som følge af anbefalingerne i "Regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse". Der henvises derfor til disse anbefalinger. Der henvises i den sammenhæng i øvrigt til IT- og Telestyrelsens afrapportering af 7. juli 2006 fra det tekniske udredningsarbejde vedrørende handlingsplanens anbefaling 29 og 30.

Den gældende lovs § 15 blev ændret ved lov nr. 545 af 8. juni 2006 samt lov nr. 200 af 6. marts 2007. For så vidt angår en række begreber i bestemmelserne, er det de gældende definitioner i retsple-

jelovens kapitel 71 og 74, der finder anvendelse. Retsplejelovens definitioner er således styrende for definitionerne i medfør af denne bestemmelse.

Indgreb i meddelelseshemmeligheden er beskrevet i retsplejelovens § 780. Bestemmelser om teleobservation er indført i retsplejelovens § 791 a, stk. 5 og 6, jf. lov nr. 542 af 8. juni 2006. Rumaflytning, brevstandsning og brevåbning er ikke omfattet af bestemmelsen.

Med teknisk udstyr og tekniske systemer skal forstås, jf. forarbejderne til lov nr. 545 af 8. juni 2006 om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet med videre (jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, s. 7311 ff.), det udstyr og de systemer, der er nødvendige for at foretage indgreb. Præcis hvilket udstyr, det er relevant at indrette, så et indgreb er muligt, varierer mellem net og teknologier. Specielt registrering og opbevaring af oplysninger stiller krav til de af udbyderne anvendte administrative systemer og udstyr til opbevaring af data. Selv om systemerne er indrettet i overensstemmelse med standarder på området, er systemerne ofte meget komplekse og delvist proprietære, hvilket gør, at systemerne er forskelligt implementeret afhængigt af leverandøren.

Faciliteterne i udstyret og systemerne til indgreb bør, så vidt det er muligt, være baseret på fælleseuropæiske standarder. Men som også anført i forarbejderne til lov nr. 545 af 8. juni 2006 om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet med videre (jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, s. 7311 ff.) foreligger sådanne standarder imidlertid indtil videre kun for aflytning af telefoni og data i et vist omfang, mens standardisering af udstyr og systemer til brug for overdragelse af historiske data endnu ikke er påbegyndt.

Bestemmelsen omfatter teknisk udstyr og tekniske systemer og andre teknologiske fremføringstyper, der måtte opstå fremover. Konkret indebærer dette blandt andet, at udbydere af IP-baserede taletelefonitjenester samt udbydere af datatransmission, som ikke benytter centraludstyr i traditionel forstand, er omfattet af forpligtelsen. Forpligtelsen gælder dog ikke taleapplikationer over internettet, medmindre disse tilbyder opkald til og fra taletelefonitjenester, hvorved de pågældende applikationer reelt bliver taletelefonitjenester.

Bestemmelsen afspejler, at pligten i bestemmelsen påhviler udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere. Bestemmelsen er dog ikke begrænset således, at udbyderen alene skal stille oplysninger til rådighed om egne slutbrugere. Politiet bør gå til den udbyder, som har det pågældende slutbrugerforhold, men der kan i særlige tilfælde være behov for at gå til andre udbydere.

Det er den udbyder, der har slutbrugerforholdet, der har ansvaret for at sikre, at der kan gives adgang til indgreb i meddelelseshemmeligheden samt indgreb i form af teleobservation.

Den information, der kan tilvejebringes ved et indgreb i meddelelseshemmeligheden, vil afhænge af tjenesten. Hvis der er tale om traditionel taletelefoni, sms og kredsløbskoblet datatransmission, vil både teleoplysninger, udvidede teleoplysninger og, for så vidt angår fremadrettede oplysninger, selve indholdet af kommunikationen umiddelbart være tilgængeligt i de formater, der er standardiseret for disse tjenester. I forbindelse med andre typer datatransmission vil indholdet af kommunikationen og teleoplysninger knyttet til kommunikationen skulle udledes af bruttodatastrømmen.

Hvis en taletelefonitjeneste benytter en transmissionstjeneste, som udbydes af samme udbyder, er det muligt for udbyderen at stille oplysninger til rådighed fra både taletelefonitjenesten og transmissionstjenesten i samme omfang som et tilsvarende tilfælde, hvor de pågældende udbydere ikke er sammenfaldende.

Hvis en VoIP-tjeneste (en applikation) udbydes af en anden udbyder end selve transmissionstjenesten, kan udbyderen af transmissionstjenesten kun stille oplysninger til rådighed fra transmissionstjenesten. Dette er for eksempel gældende med en applikation som SKYPE, når opkaldsmulighed til almindelige telefonnumre ikke indgår. Det er således ikke muligt for udbyderen at dekryptere data for så vidt angår en sådan VoIP-tjeneste. Udbyderen af transmissionstjenesten kan i denne situation således alene

forpligtes til at stille de krypterede data til rådighed. Det vil herefter være op til politiet, hvorvidt en konkret kryptering kan dekrypteres.

Adgang til fremadrettede teleoplysninger sker automatisk ved etablering af en aflytning og udleveres til politiet mod kendelse. For så vidt angår taletelefonitjenester, giver en aflytning således adgang til viden om A-nummer og B-nummer. For så vidt angår pakkekoblet datatransmission, herunder internetadgang, giver en aflytning i form af adgang til bruttodatastrømmen politiet mulighed for adgang til viden om, hvad kunden foretager sig via tjenesten.

Udbydere er forpligtet til at udtage oplysninger, således at politiet alene modtager de oplysninger, som er omfattet af kendelsen (for eksempel aflytning, teleoplysning eller udvidet teleoplysning). Hvis der således er tale om en kendelse til at indhente teleoplysninger og udvidede teleoplysninger, er udbyderen forpligtet til at videregive de relevante oplysninger i læsbar form fra bruttodatastrømmen.

Der findes i dag tilgængeligt udstyr, der tillader dybere analyse af en IP-baseret datastrøm alene baseret på header-information (for eksempel en IP-adresse). Systemerne giver ikke brugere, administratorer eller andre adgang til selve dataindholdet. Hvis der er tale om en kendelse til aflytning, er det udbyders pligt at udtage den del af bruttodatastrømmen, der relaterer sig til det aflyttede objekts IP-adresse, MAC-adresse eller lignende.

De videregivne data i forbindelse med en aflytning, som ikke er trafikdata, kan være krypterede. I relation til en kendelse om aflytning er det udbyders pligt at påse, at der kan stilles relevante data til rådighed for politiet. Det er politiets opgave at fortolke de leverede data.

Dog må de pågældende systemer være således indrettet, at udbydere, som anvender kryptering som en integreret del af deres net, er i stand til at stille den kommunikerede information til rådighed for politiet i ukrypteret form.

Kryptering, der ikke udgør en integreret del af de pågældende udbyderes basale tjenester, herunder kryptering der tilføjes af andre, er det derimod ikke udbyderen af den pågældende net eller tjenestes ansvar at sikre indgreb i meddelelseshemmeligheden i i ukrypteret form, idet dette ikke i praksis vil være muligt for net- eller tjenesteudbyderen.

Det bemærkes, at for mobilkommunikation vil det ikke være muligt at levere udvidede teleoplysninger online. Der findes ikke en teknisk løsning til i realtid at kunne se, hvilken abonnent der er på en bestemt mast. Dette skyldes, at oplysningerne, som genereres, skal opsamles fra en given mast og sendes til et centralt sted, før disse kan anvendes. Dette kan dog ske meget hurtigt, og oplysningerne vil derfor være friske historiske oplysninger.

Til stk. 1, nr. 1

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det sikres, at udbydere forpligtes til at indrette deres udstyr og systemer således, at adgang til oplysninger om teletrafik og indgreb i meddelelseshemmeligheden i form af historisk teleoplysning og udvidet teleoplysning er muligt. Forpligtelsen omfatter alle typer af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester uanset anvendt teknologi. Bestemmelsen blev indført som led i implementeringen af handlingsplanens anbefaling 15. Den foreslåede bestemmelse sikrer tillige, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester indretter deres udstyr og systemer, så disse kan registrere og opbevare oplysninger om teletrafik, jf. retsplejelovens § 786, stk. 4, og at der kan gøres indgreb i meddelelseshemmeligheden i form af oplysninger om teletrafik, jf. retsplejelovens kapitel 71. Formålet er at sikre, at udbydere skal kunne give politiet adgang til oplysninger vedrørende en kommunikation til/fra en bestemt kunde eller et bestemt fælles radiobaseret accesspunkt uafhængig af den teknologi, der anvendes til fremføring af kommunikationen. Omfanget af de oplysninger, der skal registreres og opbevares i medfør af bekendtgørelser udstedt i medfør af retsplejelovens § 786, stk. 4, afgrænser forpligtelsen i forhold til indretning af udstyr og systemer efter dette lovforslag. Det

nærmere omfang af de oplysninger, som udbyderne forpligtes til at udlevere efter en kendelse i medfør af retsplejeloven om indgreb i meddelelseshemmeligheden, og dermed hvilke oplysninger der skal registreres og opbevares, er specificeret i bekendtgørelse om udbydere af elektroniske kommunikationsnets og elektroniske kommunikationstjenesters registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik (logningsbekendtgørelsen).

Den foreslåede bestemmelse sikrer desuden, at der rent teknisk kan foretages indgreb i form af teleobservation. Begrebet teleobservation blev indført som led i implementering af handlingsplanens anbefaling 30, jf. lov nr. 542 af 8. juni 2006. Bestemmelser herom er indført i retsplejelovens § 791 a, stk. 5 og 6. Den foreslåede bestemmelse sikrer, at udbydere skal kunne give politiet adgang til aflytning, fremadrettede teleoplysninger og udvidede teleoplysninger vedrørende en kommunikation til/fra en bestemt kunde eller et bestemt fælles radiobaseret accesspunkt uafhængig af den teknologi, der anvendes til fremføring af kommunikationen.

Den foreslåede bestemmelse sikrer endvidere, at det er muligt at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden for så vidt angår fremadrettede teleoplysninger og udvidede teleoplysninger, herunder så politiet kan få adgang til disse oplysninger umiddelbart efter, at oplysningerne registreres. Fremadrettet skal i denne sammenhæng forstås som ”fra det tidspunkt, der fastslås i en retskendelse og fremad”. Bestemmelsen blev indført som led i implementeringen af handlingsplanens anbefaling 17.

Til stk. 1, nr. 2

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester uden udgift for staten, herunder for politiet, skal sikre, at de tekniske udstyr og tekniske systemer, udbyderen etablerer, er indrettet således, at det efter anmodning fra politiet er muligt at foretage aflytning og øjeblikkelig overførelse af telekommunikation til en anden medlemsstat efter artikel 18, stk. 5, litra a, sammenholdt med stk. 2, litra a og c, i EU-retshjælpskonventionen. Bestemmelse skal gøre det muligt at anvende de nævnte bestemmelser i EU-retshjælpskonventionen her i landet. Bestemmelserne omhandler aflytning og øjeblikkelig overførelse af den aflyttede telekommunikation til det land, der fremsætter aflytningsanmodningen. Bestemmelsen finder anvendelse i de tilfælde, hvor den person, der ønskes aflyttet, befinder sig i det land, der fremsætter anmodningen, eller i et tredje medlemsland.

Danmark vil være forpligtet til at efterkomme anmodninger om aflytning og øjeblikkelig overførelse af telekommunikation til den begærende medlemsstat, når det medlemsland, der fremsætter anmodningen, er fremkommet med de oplysninger, der fremgår af artikel 18, stk. 3, i EU-retshjælpskonventionen. Det drejer sig om: 1) Oplysninger om hvilken myndighed, der har fremsat anmodningen, 2) en bekræftelse på, at der foreligger en lovmæssig beslutning om aflytning i tilknytning til en strafferetlig efterforskning, 3) oplysninger med henblik på identifikation af den aflyttede person, 4) en angivelse af den strafbare adfærd, der ligger til grund for efterforskningen, 5) en angivelse af den ønskede varighed af aflytningen, og 6) om muligt fyldestgørende tekniske data, navnlig det relevante nettilslutningsnummer, for at sikre at anmodningen kan efterkommes.

Det er politiet, der kontrollerer, at samtlige de relevante oplysninger er modtaget. Hvis det er tilfældet, anmoder politiet den relevante udbyder om at være behjælpelig med aflytningen. Disse aflytningssituationer er ikke omfattet af retsplejelovens regler. Det betyder blandt andet, at retsplejelovens § 786, stk. 1, (om udbyderens pligt til at bistå politiet i forbindelse med aflytningen) ikke finder anvendelse. Udbyderens pligt til at bistå politiet fremgår derimod af den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 3, jf. nedenfor.

Til stk. 1, nr. 3

Det følger af den foreslåede bestemmelse i stk. 1, nr. 3, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, uden udgift for staten, herunder for politiet, skal sikre, at de gateway-stationer,

udbyderen etablerer, er indrettet således, at udbydere af elektroniske kommunikationstjenester i andre medlemsstater, der benytter gateway-stationen, har direkte adgang til denne, så det gennem sådanne udbydere er muligt at foretage direkte aflytning af telekommunikation på gateway-stationen vedrørende personer, der befinder sig i den pågældende medlemsstat. Med denne bestemmelse implementeres artikel 19 i EU-retshjælpskonventionen (om aflytning af telekommunikation på en medlemsstats eget område gennem en tjenesteudbyder). Gateway-stationer er defineret i lovforslagets § 2, nr. 17.

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 1, nr. 3, forpligtes ejere af gateway-stationer på dansk område til at sikre, at der på disse oprettes en fjerntilslutning (fjernbetjening). En fjerntilslutning giver et land mulighed for på afstand at sende en aflytningsordre til en gateway-station, der befinder sig uden for dens eget område. Fjerntilslutningen kan teknisk indrettes således, at den alene kan anvendes i forbindelse med aflytning af telekommunikation, der afsendes eller modtages i det land, der benytter fjernbetjeningen. Fjerntilslutningen må alene anvendes til at foretage aflytninger, der er beordret af den medlemsstat, der gør brug af fjernbetjeningen, med henblik på strafferetlig efterforskning og i overensstemmelse med reguleringen i dette land. Når fjerntilslutningen anvendes i forbindelse med aflytning af personer, der befinder sig i det land, der benytter fjernbetjeningen, kan dette ske uden at involvere den medlemsstat, på hvis område gateway-stationen befinder sig.

Til stk. 1, nr. 4

Det følger af den foreslåede bestemmelse i stk. 1, nr. 4, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, uden udgift for staten, herunder for politiet, skal sikre, at udbyderen har direkte adgang til gateway-stationer, der befinder sig i andre medlemsstater, og som udbyderen benytter, således at politiet gennem udbyderen har mulighed for at foretage direkte aflytning af telekommunikation på gateway-stationen vedrørende personer, der befinder sig her i landet, jf. retsplejelovens kapitel 71. Bestemmelsen pålægger udbyderen her i landet en pligt til at have den nødvendige fjerntilslutning til gateway-stationen i en anden medlemsstat, således at det gennem udbyderen her i landet er muligt at foretage aflytning af telekommunikation, der foregår via gateway-stationen. Bestemmelsen er begrænset til tilfælde, hvor den person, der skal aflyttes, befinder sig her i landet. Politiet vil skulle gå frem efter retsplejelovens regler, og udbyderens pligt til at bistå politiet følger af retsplejelovens § 786, stk. 1.

Bestemmelsen tager sigte på den situation, at en udbyder her i landet tilbyder for eksempel satellitbaseret telekommunikation til personer her i landet ved hjælp af en gateway-station i en anden medlemsstat. Uden den foreslåede bestemmelse ville dansk politi, hvis de ønskede at foretage aflytning af telekommunikation i en sådan situation, og hvis udbyderen her i landet ikke råder over en fjernbetjening/fjerntilslutning, være nødt til at sende en anmodning om bistand til det land, hvor gateway-stationen er placeret, eller et tredje land, der har direkte adgang til gateway-stationen. Dette vil fortsat være tilfældet for så vidt angår gateway-stationer, der er beliggende i lande uden for EU, og som ikke udbydes via fysiske installationer (centraler) her i landet.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 15, stk. 2.

Den tilsvarende bemyndigelse i den gældende lov til at fastsætte nærmere regler om tekniske krav til det tekniske udstyr og tekniske systemer, som er omfattet af stk. 1, og til at fastsætte nærmere regler om, hvordan udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i praksis skal bistå politiet, er indtil videre ikke blevet udnyttet, idet der ikke har været behov for en nærmere bekendtgørelsesregulering heraf. Bestemmelsen omfatter også gateway-stationer.

Det nævnte samarbejde mellem politiet og udbyderne af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester er således, for så vidt angår den praktiske og tekniske udformning af den assistance, der ydes, foregået

på aftalebasis. Bestemmelsen giver imidlertid hjemmel til, hvis der opstår problemer hermed, at fastsætte nærmere regler herom.

En eventuel bekendtgørelsesregulering af de tekniske krav til aflytningsfaciliteterne i det tekniske udstyr og tekniske systemer bør, så vidt det er muligt, være baseret på fælleseuropæiske standarder.

En eventuel bekendtgørelsesregulering af, hvordan bistanden til politiet i praksis skal ydes, vil primært tilsigte at videreføre det hidtidige, aftalebaserede samarbejde, herunder den praksis og de aftaler, der er for betaling herfor.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 15, stk. 3.

Det følger af bestemmelsen, at det påhviler udbyderen at bistå politiet ved gennemførelse af indgreb i meddelelseshemmeligheden i de i stk. 1, nr. 4, nævnte tilfælde. Den foreslåede bestemmelse knytter sig således til stk. 1, nr. 2, om aflytning og øjeblikkelig overførsel af telekommunikation til den begærende medlemsstat i tilfælde, hvor den aflyttede person befinder sig på den begærende eller en tredje medlemsstats område. Bestemmelsen om udbyderens pligt til at bistå politiet er nødvendig som følge af, at disse aflytningssituationer ikke er omfattet af retsplejelovens regler. Det betyder blandt andet, at retsplejelovens § 786, stk. 1, (om udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenesters pligt til at bistå politiet), ikke finder anvendelse.

Bestemmelsen er bødesanktioneret, således at manglende overholdelse af pligten til at bistå politiet kan medføre bødestraf.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 15, stk. 4, der i 2006 blev indsat i loven som følge af anbefaling 18 i regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse.

Bestemmelsen skal både sikre, at udbyderne bistår politiet ved at iværksætte indhentelse af oplysninger om teletrafik samt historiske teleoplysninger og historiske udvidede teleoplysninger straks efter en konkret anmodning, og ved at oplysningerne udleveres til politiet så hurtigt som muligt inden for en rimelig tidsfrist, således at hensigten med indgrebet ikke forspildes. Der er således ikke tale om, at en udbyder med det samme (straks) skal kunne levere data, men blot at udbyderen straks skal gå i gang. Bestemmelsen har relevans for de oplysninger, som udbyderne er i besiddelse af, selv om der ikke er fastsat noget krav om logning heraf. Udbyderne kan eksempelvis ligge inde med data, som er nødvendige med henblik på taksering og behandling af eventuelle regningsklager.

Teknologien og de forskellige datatyper er i stadig udvikling, og der skal ved fortolkning af, hvor hurtigt udbyderne skal levere de efterspurgte oplysninger, ske en konkret graduering både i forhold til bestemte datatyper og bestemte systemer. Til eksemplificering kan nævnes, at der i dag i langt størstedelen af sagerne sker levering inden for én time, uanset om der er tale om data vedrørende fastnet eller mobiltelefoni. Det skal hertil bemærkes, at det på længere sigt er målsætningen med bestemmelsen, at udbyderne skal have pligt til at levere historiske maste- og teleoplysninger straks ved politiets anmodning herom.

Det skal endvidere bemærkes, at der i forhold til tidsrammen for udlevering af oplysninger til politiet må tages hensyn til, at de systemer, der genererer oplysningerne, ikke vil være søgbare hele tiden. Dette kan skyldes forhold som behovet for opdatering af databaser, opgradering af systemerne, vedligeholdelse el. lign. Der kan således ikke med rimelighed fastsættes en bestemt, generel tidsramme.

Det nærmere omfang af de data, som teleudbyderne forpligtes til at udlevere, følger af logningsbekendtgørelsen, som er udstedt i medfør af retsplejelovens § 786, stk. 4, 2. pkt.

Bestemmelsen gælder som udgangspunkt alle udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjene-

ster til slutbrugere, men det er hensigten at benytte muligheden i den foreslåede § 10, stk. 5, til at undtage visse udbydere, således at bestemmelsens anvendelsesområde tilpasses kravene i logningsbekendtgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse præciserer ligeledes, at der også er pligt til straks at behandle politiets anmodning om oplysninger om teletrafik.

Til stk. 5

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 15, stk. 5.

Efter bestemmelsen i stk. 5 vil ministeren for videnskab, teknologi og udvikling efter forhandling med justitsministeren kunne fastsætte regler, hvorefter de krav, der efter den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 1-2, stilles til indretningen af udstyr og systemer, fraviges i særlige tilfælde, hvor tekniske eller praktiske hensyn nødvendiggør dette.

På trods af, at bestemmelsen, jf. den foreslåede § 10, stk. 1, er begrænset til at gælde for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere, vil der stadig være behov for at kunne fravige forpligtelsen til at indrette udstyr og systemer. Bemyndigelsen kan anvendes i situationer, hvor tekniske forhold umuliggør en opfyldelse af de krav, der i stk. 1, nr. 1-2, stilles til indretningen af de tekniske systemer og det tekniske udstyr.

Bemyndigelsesbestemmelsen kan også anvendes til at fravige forpligtelsen for visse offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, hvor det ikke teknisk giver mening at pålægge en forpligtelse til at kunne foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Det kan for eksempel gælde radiobaserede systemer og andre systemer med mulighed for direkte kommunikation mellem terminaler, for eksempel TETRA, ligesom det kan være relevant at kunne fritage broadcasting-tjenester fra forpligtelsen.

Bestemmelsen sikrer derimod den nødvendige sammenhæng mellem kravene i telereguleringen og i logningsbekendtgørelsen.

På grund af den nære sammenhæng med logningsbekendtgørelsen kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler, hvorefter de i den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 1-2, nævnte krav til indretning af udstyr og systemer kan fraviges for samme gruppe af foreninger eller sammenslutninger heraf, som undtages forpligtelsen til registrering og opbevaring af oplysninger efter logningsbekendtgørelsen.

I logningsbekendtgørelsen er der fastsat regler, der undtager andelsforeninger, ejerforeninger, antenneforeninger og lignende foreninger eller sammenslutninger heraf, der inden for foreningen eller sammenslutningen udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til færre end 100 enheder, fra forpligtelsen til at registrere og opbevare oplysninger om teletrafik.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 15 a, der i 2006 blev indsat i loven som følge af anbefaling 25 i regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse.

I rapporten "Det danske samfunds indsats og beredskab mod terror" blev det anbefalet, at politiet, herunder Politiets Efterretningstjeneste, fik mulighed for at indhente oplysninger om, hvem en telefon tilhører, samt hvilken net- eller tjenesteudbyder et telefonnummer er tilknyttet.

Politiet anvender følgende to kilder til oplysninger:

– 118-databasen (oplysninger om telefonnummer og kundens oplysninger)
– OCH-databasen (oplysninger om net- og tjenesteudbyder)

Det følger af den gældende lovs § 56, stk. 3, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller

-tjenester skal sikre, at andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har adgang til via en database at få oplyst, hvilken udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester et abonnentnummer er afgivet til med sigte på korrekt dirigering af opkald til porterede abonnentnumre.

Branchen har til brug herfor oprettet ovennævnte OCH-database (Operators Clearing House A/S).

For så vidt angår 118-databasen skal udbydere anmelde slutbrugeroplysninger hertil (også hemmelige numre). Databasen indeholder ikke oplysninger om udbydere.

Bestemmelsen pålægger udbyderne en pligt til umiddelbart efter en ændring af et slutbrugerforhold at indberette de ændrede oplysninger til OCH-databasen. Forpligtelsen påhviler den udbyder, der modtager slutbrugeren, og den gælder også i de tilfælde, hvor slutbrugeren overføres uden anvendelse af procedurerne for nummerportabilitet.

Politiet kan ved at sammenholde denne database med 118-databasen og eventuelt IT- og Telestyrelsens fortegnelse over nummerserier finde frem til, hvilken udbyder et telefonnummer er tilknyttet.

Der er ikke behov for at kræve, at alle indrapporterer direkte til OCH, idet det er tilstrækkeligt at indrapportere til en net- eller tjenesteudbyder, som sørger for en samlet indrapportering til OCH. Pligten til at indrapportere påhviler dog udbyderen.

Til § 12

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 15 b, der i 2006 blev indsat i loven som følge af anbefaling 20 i ”Regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse”. Bestemmelsen skal sikre, at Rigspolitiet har adgang til relevante oplysninger om udbyderforhold til brug for efterforskning af kriminelle forhold, herunder terrorbekæmpelse.

Det fremgik af rapporten ”Det danske samfunds beredskab og indsats mod terror”, at det ikke vil være ”formålstjenstligt, at alle udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester etablerer et døgnbetjent kontaktpunkt. Der vil på den baggrund heller ikke være behov for, at alle udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester registreres hos Rigspolitiets Telecenter. Det kan derfor overvejes at undtage de helt små udbydere samt udbydere, der ikke stiller kommunikationsnet og -tjenester til rådighed på et kommercielt grundlag. ”

Der er sammenhæng mellem omfanget af registreringspligten og afgrænsningen af, hvilke udbydere der er omfattet af kravene til indretning af udstyr og systemer i den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 1. Muligheden for at fravige registreringspligten i medfør af stk. 2 tager således naturligt udgangspunkt i en sådan afgrænsning.

Det skal bemærkes, at bemyndigelsesbestemmelsen i den foreslåede § 10, stk. 5, også kan anvendes til at fravige forpligtelsen for visse elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, hvor det ikke teknisk giver mening eller er uforholdsmæssigt byrdefuldt for mindre udbydere at pålægge en forpligtelse til at kunne foretage en bestemt type indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal som udgangspunkt indberette egne kontaktoplysninger. Udbyderen kan dog, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 10, stk. 1, out-source forpligtelsen til indretning af udstyr og systemer, således at indgreb i meddelelseshemmeligheden er mulig. Den udbyder, som forpligtelsen påhviler, bør have mulighed for at aftale med for eksempel en anden udbyder, at de praktiske indgreb kan ske i den anden udbyders net. Det kan for eksempel gøre sig gældende for gensalgsudbydere og bolignet.

Hvis forpligtelsen til indretning af systemer, jf. den foreslåede § 10, stk. 1, er out-sourcet til en anden udbyder, sikrer registrering af kontaktoplysninger på den udbyder, til hvem pligten er out-sourcet, at politiet hurtigst muligt kan kontakte den rette.

Den nærmere udmøntning af bestemmelsen vil ske i samarbejde med Justitsministeriet.

Til § 13

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 15 c.

Bestemmelsen giver politiet adgang uden retskendelse til oplysninger om en slutbrugers adgang til kommunikationsnet og -tjenester, der ikke er indeholdt i 118-databasen, jf. den foreslåede § 31, stk. 2, og som udbyderen er i besiddelse af. Den udbyder, der har slutbrugerforholdet, vil således være forpligtet til at udlevere oplysninger om en slutbrugers adgang til kommunikationsnet og -tjenester til politiet, herunder oplysninger om slutbrugerens adgang til internettet (IP-adresser og e-mail-adresser), uden at betingelserne for edition skal være opfyldt.

Der er således alene tale om oplysninger om adresser eller numre, som udbyderen af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har tildelt slutbrugeren som led i en konkret tjeneste, og som således kan benyttes til at identificere den pågældende slutbruger.

Heraf følger, at der ikke er tale om oplysninger om betalingsmidler el. lign. Det skal bemærkes, at der både er tale om, at navn til et bestemt nummer oplyses, og omvendt at nummer til et bestemt navn oplyses. Det skal endvidere bemærkes, at bestemmelsen alene omfatter statiske oplysninger, idet registrering af dynamiske IP-adresser med videre vil ske i medfør af logningsforpligtelsen i retsplejeloven. Udlevering af dynamiske IP-adresser med videre skal ske i medfør af retsplejeloven.

Det skal yderligere bemærkes, at de oplistede eksempler er eksempler på de typer af oplysninger, der i dag kan identificere en slutbrugers adgang til kommunikationsnet og -tjenester for alle elektroniske kommunikationsformer, herunder en slutbrugers adgang til internettet. Der vil som følge af den almindelige teknologiske udvikling kunne opstå nye typer af oplysninger, der kan betegnes som oplysninger om en slutbrugers adgang til kommunikationsnet og -tjenester, og som kan tjene til at identificere en bestemt slutbruger.

Formålet hermed er – i lyset af den teknologiske udvikling inden for tele- og internetkommunikation – at sikre, at politiet på den mest effektive måde kan få adgang til oplysninger om en slutbrugers adgang til kommunikationsnet og -tjenester for alle elektroniske kommunikationsformer.

Udbyderne forpligtes ikke til at registrere og gemme oplysninger, ud over hvad der allerede følger af den foreslåede § 31, stk. 2 og 3, om afgivelse af nummeroplysningsdata, men forpligtes alene til at udlevere oplysninger, som udbyderen i øvrigt måtte være i umiddelbar besiddelse af om en slutbrugers adgang til kommunikationsnet og -tjenester.

Det skal bemærkes, at oplysninger, som udbyderne alene ligger inde med som følge af logningspligten, kun skal udleveres i medfør af en retskendelse efter reglerne i retsplejeloven.

Det forudsættes, at udbyderen, der har slutbrugerforholdet, udleverer de pågældende oplysninger hurtigst muligt og uden ugrundet ophold. Det bemærkes, at en begæring om udlevering af oplysninger efter bestemmelsen i praksis vil være skriftlig.

Udbydernes omkostninger i forbindelse med udlevering af oplysninger vil blive afholdt af politiet i overensstemmelse med sædvanlig praksis.

Til § 14

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 16, stk. 1, 4 og 5, samt en delvis videreførelse af § 16, stk. 2. Den foreslåede bestemmelse i stk. 3, om adgangen for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at indføre andre forsyningspligtydelser end de i loven nævnte, er ny.

Den foreslåede bestemmelse fastlægger i lighed med den gældende lovs § 16, at forsyningspligten omfatter de ydelser, der er obligatoriske i forhold til forsyningspligtdirektivet. Med den foreslåede bestemmelse er tjenester som ISDN og faste kredsløb taget ud af reguleringen, idet det markedsmæssige behov for tjenesterne ikke længere er til stede, og idet udfasning af tjenesterne allerede er påbegyndt i henhold

til den gældende lovgivning. Den foreslåede bestemmelse giver ministeren for videnskab, teknologi og udvikling bemyndigelse til at bestemme, at øvrige ydelser end dem, der er nævnt i stk. 2, skal være omfattet af forsyningspligten, herunder for eksempel radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester i farvandene omkring Danmark og Grønland, der er omfattet af den nugældende forsyningspligt.

Den foreslåede bestemmelse implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 4-7 samt artikel 32.

Til stk. 1

Formålet med forsyningspligten er at sikre, at tjenester af en nærmere bestemt kvalitet er offentligt tilgængelige, samt at tage højde for de tilfælde, hvor slutbrugernes behov ikke opfyldes tilfredsstillende af markedet. Forsyningspligtens omfang fastsættes således ud fra en hensyntagen til markedets udvikling, idet forsyningspligten i videst muligt omfang ikke må virke konkurrenceforvridende.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse opregner, hvilke konkrete ydelser der er omfattet af forsyningspligten. Leveringen af forsyningspligtydelserne er teknologineutral, hvilket betyder, at forsyningspligten kan opfyldes gennem levering via forskellige teknologier. Der indgår ikke nogen specifik angivelse af, hvilken underliggende infrastruktur der skal være tale om, idet dette principielt er uvedkommende for selve leveringen af forsyningspligtydelserne. Se også nærmere herom nedenfor under bemærkningerne til de enkelte numre.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling foreslås derudover bemyndiget til at udvide forsyningspligten til at omfatte øvrige ydelser, se nærmere herom under bemærkningerne til den foreslåede bestemmelses stk. 3.

Til stk. 2, nr. 1

Forsyningspligten omfatter adgang til et offentligt elektronisk kommunikationsnet på et fast sted. Tilslutningen skal kunne formidle tale-, telefax- og datakommunikation.

Adgangen til en tilslutning til et offentligt elektronisk kommunikationsnet skal som udgangspunkt understøtte overførsel af datakommunikation ved transmissionshastigheder, der er anvendelige for adgang til basale internettjenester. Heri ligger dog ikke en forudsætning om, at der via tilslutningen til det offentlige kommunikationsnet skal være adgang til dataoverførsel med bestemte hastigheder, idet udbud af internettjenester, der giver mulighed herfor, forudsættes sikret via den almindelige konkurrenceudvikling på telemarkedet og ikke gennem forsyningspligtreguleringen. Hvis udviklingen bevirker, at højhastighedsadgang er en forudsætning for at opnå den fornødne hastighed til brug af en eller flere specifikke informations- eller indholdstjenester på internettet, vil adgangen til disse internetprodukter således ikke nødvendigvis kunne sikres gennem forsyningspligten.

Med den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 5, nr. 2, er det dog som noget nyt muligt for ministeren for videnskab, teknologi og videnskab at specificere, hvilke hastigheder der er nødvendige for at give adgang til basale internettjenester, herunder at specificere, at der indføres forsyningspligt på internetforbindelser (tilslutning til et offentligt elektronisk kommunikationsnet) med bredbåndshastigheder. Tidligst i forbindelse med den næste udpegning af en forsyningspligtudbyder vil der blive fastsat krav om, at tilslutningen til et offentligt elektronisk kommunikationsnet skal understøtte bestemte bredbåndshastigheder.

Udgangspunktet er derfor, at markedet stiller internettjenester til rådighed for slutbrugere på kommercielle vilkår. Forsyningspligten skal sikre nettilslutning til nogle minimumstjenester, hvis markedet ikke stiller en sådan adgang til rådighed.

Slutbrugeren skal samtidig med tilslutning til et offentligt elektronisk kommunikationsnet kunne tegne

abonnement på en elektronisk kommunikationstjeneste. Forsyningspligtudbyderen er forpligtet til at levere den omhandlede nettilslutning, selv om slutbrugeren via fast operatørvalg får leveret den elektroniske kommunikationstjeneste hos en anden udbyder.

Til stk. 2, nr. 2

Forsyningspligten vedrørende en offentlig tilgængelig taletelefonitjeneste vil som udgangspunkt omfatte traditionel taletelefoni leveret via faste net (PSTN). Forpligtelsen vil dog også kunne opfyldes ved hel eller delvis levering af telefonitjenester via radiobaserede net, herunder eventuelt via mobilnet eller ved levering af telefoni via internettet.

Tjenesten vil omfatte levering af forbindelse til en eller anden form for elektronisk kommunikationsnet, der giver mulighed for at foretage og modtage taleopkald og mulighed for at tilslutte og bruge terminaludstyr, som overholder gældende lovgivningskrav.

Den virksomhed, der som forsyningspligtudbyder udpeges til at udbyde adgang til en offentlig tilgængelig taletelefonitjeneste efter nr. 2, vil være den samme, som skal udbyde netadgang på et fast sted, jf. nr. 1, og telefonitjenesten leveres på samme forsyningspligtudbyders net.

Til stk. 2, nr. 3

Forsyningspligten omhandler visse ydelser, der har til formål at sikre, at handicappede slutbrugeres adgang til de i stk. 2, nr. 2 og 4, nævnte tjenester svarer til den, der gælder for andre slutbrugere. Derved er der i lovforslaget også taget højde for bestemmelsen i forsyningspligtdirektivets artikel 7.

Forsyningspligten kan blandt andet omfatte oprettelse, levering og drift af en teksttelefontjeneste, internetadgang med henblik på at supplere teksttelefonbrug med kommunikation via internettet, et døgnåbent formidlingscenter og nummeroplysning og automatisk gennemstilling til reduceret pris for nærmere afgrænsede grupper af handicappede. Oplistningen er ikke udtømmende.

Der vil på bekendtgørelsesniveau og i vilkår for varetagelse af forsyningspligten for hver af de tjenester, der er omfattet af stk. 2, nr. 3, ske en afgrænsning af de målgrupper, som kan benytte sig af forsyningspligtydelser til personer med handicap. Udgangspunktet vil være, at de pågældende tjenester bør være tilgængelige for de handicapgrupper, der via den eller de pågældende tjenester kan kompenseres væsentligt for deres handicap. Sigtet vil samtidig være at undgå stærkt ressourcekrævende visitationsordninger, der ikke står i forhold til de samlede omkostninger ved tilvejebringelse af de pågældende særlige ydelser til personer med handicap.

Til stk. 2, nr. 4

Den foreslåede bestemmelse sikrer et minimumsudbud af nummeroplysningstjenester, det vil sige en udtømmende nummerfortegnelse og en landsdækkende nummeroplysningstjeneste. Sigtet med forsyningspligt på nummeroplysningstjenesten er, at der på forsyningspligtvilkår udbydes minimum én landsdækkende nummeroplysningstjeneste, som indeholder samtlige numre inden for den danske nummerplan, der er tildelt slutbrugere.

Den landsdækkende nummeroplysningstjeneste skal være tilgængelig for slutbrugerne i elektronisk form, og den skal ajourføres regelmæssigt. I lyset af udviklingen på internettet er det ikke længere en mulighed, at forsyningspligtudbyderen kan opfylde sin forpligtelse ved at levere en nummerfortegnelse i trykt form. Krav til nummerfortegnelsens form og ajourføring kan blive fastsat på bekendtgørelsesniveau ved udmøntning af bemyndigelsen i den foreslåede § 14, stk. 5, nr. 2.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 32.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastlægge, at forsyningspligten skal omfatte andre ydelser end dem, der er nævnt i stk. 2, nr. 1-4. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan dermed fastlægge, at forsyningspligten i Danmark kan omfatte flere ydelser end dem, der er fastlagt i forsyningspligtdirektivet.

De ydelser, ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan udvide forsyningspligten med, kan blandt andet omfatte de radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester dækkende farvandene omkring Danmark og Grønland via kystradiotjenesten og transmission af maritim nød- og sikkerhedskommunikation via de af Inmarsats maritime tjenester, der er godkendt for det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS). De radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester vil skulle udbydes i overensstemmelse med de internationale forpligtelser og bestemmelser, som Danmark har tilsluttet sig på området.

Ud over de radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester er hensigten med bestemmelsen alene, at ministeren kan udvide forsyningspligten i overensstemmelse med eventuelle fremtidige udvidelser af forsyningspligtdirektivet.

Til stk. 4

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling foreslås bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om, at en eller flere af de i § 14 nævnte, eller i medfør heraf fastsatte, forsyningspligtydelser eller delelementer heraf ikke længere skal udbydes som led i forsyningspligten, hvis disse eller ydelser med en tilsvarende funktionalitet allerede er alment tilgængelige.

At der skal være tale om en tilsvarende ydelse indebærer, at bestemmelsen kan anvendes, hvis der allerede udbydes en ydelse på markedet, der svarer til den pågældende forsyningspligtydelse, og som giver brugere mulighed for at få adgang til de samme grundlæggende funktioner og faciliteter til priser på et tilsvarende niveau som den pågældende forsyningspligtydelse.

At ydelsen skal være alment tilgængelig indebærer, at den pågældende ydelse udbydes på markedet i et sådant omfang og på en sådan måde, at enhver er sikret samme adgang til ydelsen, som hvis ydelsen var en del af forsyningspligten.

Regler fastsat i medfør af stk. 4 indebærer ikke, at selve udpegningen af forsyningspligtudbyder bortfalder. Den betyder blot, at der ikke stilles krav om udbud af ydelsen inden for forsyningspligten. Hvis markedet ændrer sig, og slutbrugerne risikerer at miste adgangen til den pågældende ydelse, vil ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kunne ophæve regler fastsat i medfør af stk. 4. Herefter vil ydelsen igen være en del af forsyningspligten. Hvis der allerede er udpeget en forsyningspligtudbyder, vil denne skulle genoptage udbuddet af ydelsen. Hvis der derimod ikke er udpeget en forsyningspligtudbyder af ydelsen, vil der skulle ske en udpegning i henhold til lovens regler herom.

Sigtet med stk. 4 er at sikre grundlag for en mere fleksibel anvendelse af forsyningspligtreguleringen, således at det bliver muligt løbende at kunne begrænse kravene til forsyningspligtens omfang, i takt med at teknologien og markedet udvikler sig. Den foreslåede bestemmelse kan anvendes i relation til alle de i § 14, stk. 2, nævnte ydelser og ydelser fastsat i medfør af § 14, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelses stk. 4, nr. 2, giver mulighed for, at der kan fastsættes regler om, at de enkelte forsyningspligtydelser ikke eller kun i et begrænset omfang skal tilbydes til nye kunder som led i forsyningspligten, for eksempel i forbindelse med, at ministeren har fastsat regler om, at en bestemt forsyningspligtydelse skal udfases.

Til stk. 5, nr. 1

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 16, stk. 4, nr. 1.

Bestemmelsen udgør hjemmelsgrundlaget for den nærmere afgræsning af, hvilke forsyningspligtydelser der skal stilles til rådighed for personer med handicap.

Til stk. 5, nr. 2

Den foreslåede bestemmelse udgør hjemmelsgrundlaget for den nærmere afgrænsning af omfanget af de forsyningspligtydelser, der skal stilles til rådighed for slutbrugere. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan i medfør af den foreslåede bestemmelse i nr. 1 desuden afgrænse, hvilke ydelser der skal stilles til rådighed for handicappede slutbrugere. Den foreslåede bestemmelse danner desuden grundlag for en afgrænsning af, hvilke faciliteter og funktioner der skal indgå i de enkelte forsyningspligtydelser, jf. også ovenfor under bemærkningerne til § 14, stk. 2 og 3, om afgrænsningen heraf.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling har som noget nyt mulighed for at specificere, hvilke hastigheder der er nødvendige for at give adgang til basale internettjenester, jf. § 14, stk. 2, nr. 1. Den foreslåede ændring beror på, at forsyningspligtdirektivet giver mulighed for, at der kan indføres forsyningspligt på adgang til et net, der understøtter nærmere fastsatte bredbåndshastigheder som en del af forsyningspligtdirektivets ydelser.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling skal ved specifikation af sådanne hastigheder, jf. forsyningspligtdirektivet, tage udgangspunkt i kriterier som fremherskende teknologier på markedet, teknologiske muligheder for udbud, samt at forsyningspligten skal have minimal påvirkning af konkurrencen og markedsudbuddet af internettjenester.

Til stk. 5, nr. 3

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 16, stk. 4, nr. 3.

Bestemmelsen udgør hjemmelsgrundlaget for den nærmere afgrænsning af leveringspligten, jf. § 16. Regler udstedt i medfør heraf kan blandt andet vedrøre levering af forsyningspligtydelser til tekniske installationer som for eksempel vindmøller, parkeringsautomater, brøndanlæg, pumper, overvågnings- og registreringsanlæg eller lignende. Det er hensigten, at forsyningspligten fortsat skal omfatte en pligt til levering til disse installationer. Der vil i den forbindelse kunne fastsættes regler om, at udpegede forsyningspligtudbydere kan fastsætte særskilte omkostningsbaserede priser for etablering og drift i forbindelse med levering af forsyningspligtydelser til sådanne tekniske installationer.

Ligeledes kan der for eksempel fastsættes regler om, at forsyningspligtudbyder ikke skal levere taletelefoni til en slutbruger, hvis forsyningspligtudbyders net i forvejen dækker slutbrugerens adresse, men aktuelt benyttes af en anden udbyder til levering af taletelefoni til den pågældende adresse.

Til § 15

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs §§ 17 og 18. Bestemmelsen implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 8, 10 og 11.

Til stk. 1, nr. 1

Den foreslåede bestemmelse giver ministeren for videnskab, teknologi og udvikling hjemmel til at fastsætte regler om særlige forpligtelser, som forsyningspligtudbydere skal overholde for at sikre hensynet til grundlæggende brugerrettigheder i forbindelse med udbud og levering af forsyningspligtydelser

Bestemmelsen medfører, at der kan fastsættes regler, der regulerer forsyningspligtudbyderes kontraktvilkår. Sigtet er, at der kun vil blive fastsat krav til forsyningspligtudbyderes kundekontrakter, i det omfang hensynet bag kravene ikke allerede tilgodeses via de regler om grundlæggende slutbrugerrettigheder, der fastsættes efter lovens § 4, eller via den almindelige forbrugerlovgivning, herunder aftaleloven.

Der er således tale om en særlig forbrugerbeskyttelse på forsyningspligtområdet, der supplerer de generelle bestemmelser om slutbrugerrettigheder ved udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Eventuelle krav til forsyningspligtudbyderes kontraktvilkår skal være særligt begrundet i hensynet bag forsyningspligten, herunder hensynet til at sikre alle brugere adgang til en række basale teleydelser på rimelige vilkår. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan blandt andet fastsætte regler om krav til indholdet af forsyningspligtudbyderes kundekontrakter for så vidt angår kompensations- og tilbagebetalingsordninger og sikkerhedsstillelse. En rimelig udformning af kontraktvilkår vedrørende disse forhold er vigtig for at tilgodese hensynet bag forsyningspligten.

Efter den foreslåede bestemmelse kan der blandt andet fastsættes regler om forbud mod bundtning af forsyningspligtydelser med andre ydelser.

Oplistningen af forhold vedrørende kundekontrakten, der kan reguleres efter den foreslåede bestemmelse, jf. litra a og b, er ikke udtømmende.

Herudover kan der efter bestemmelsen fastsættes minimumskrav til kvaliteten af de udbudte tjenester. Kravene hertil vil som udgangspunkt blive fastsat med henblik på som minimum at sikre en fastholdelse af det nuværende kvalitetsniveau med hensyn til for eksempel leveringstid for tilslutning, fejlhyppighed, ventetid for rettelse af fejl, procentvis andel mislykkede opkaldsforsøg, etableringstider for samtaler, svartider for nummeroplysningstjenester og debiteringsnøjagtighed.

En skærpelse af kvalitetskravene sammenholdt med det i dag gældende niveau vil dog kunne være relevant, hvis dette er nødvendigt for at sikre, at forsyningspligtydelserne med hensyn til kvalitetsniveau fortsat svarer til de i øvrigt på telemarkedet generelt udbudte teleydelser til private slutbrugere.

Til stk. 1, nr. 2

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at fastsætte regler om IT- og Telestyrelsens udpegning af en eller flere forsyningspligtudbydere.

Den foreslåede bestemmelse præciserer, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte nærmere regler om udpegning af en eller flere forsyningspligtudbydere. Reglerne skal sikre, at udpegningen sker på en effektiv, objektiv, transparent og ikke-diskriminerende måde, der sikrer, at ingen udbydere på forhånd er udelukket fra at blive udpeget som forsyningspligtudbydere, og at forsyningspligten varetages på en omkostningseffektiv måde.

Forsyningspligtudbyderen udpeges af IT- og Telestyrelsen. Der kan med hjemmel i den foreslåede bestemmelse fastsættes nærmere regler om betingelserne for en udpegning uden forudgående offentligt udbud, procedurer i forbindelse med et eventuelt offentligt udbud, regler om en eventuel interessetilkendegivelsesrunde, udpegningens varighed og ændringer i udpegningen i tilfælde af væsentlige ændringer i markedsudviklingen, herunder regler om forsyningspligtudbyderens adgang til at kræve en fornyet udpegning gennemført.

Der kan endvidere fastsættes regler om, at udpegning sker direkte på baggrund af en interessetilkendegivelsesrunde, hvis der kun er en interesseret udbyder. Dette forudsætter, at denne udbyder vurderes at være kvalificeret til at varetage forsyningspligten på det område, vedkommende har vist interesse for. Det kan fastsættes, hvordan udpegningen finder sted, hvis der ikke er interesserede, kvalificerede udbydere ved en interessetilkendegivelsesrunde eller et offentligt udbud. I den situation vil det være nødvendigt at foretage en udpegning på baggrund af en vurdering af, hvilke udbydere eller hvilken udbyder, der ud fra en samlet vurdering vil være i stand til at sikre forsyningspligten på en effektiv måde. Markedsandele vil kunne indgå som et element i denne vurdering, men vil blive suppleret af yderligere kriterier som for eksempel tekniske kompetencer, økonomiske og finansielle forudsætninger og erfaringer med udbud af de pågældende eller lignende ydelser.

Reglerne vil også kunne indeholde bestemmelser om, hvordan udpegningen finder sted, hvis en interessetilkendegivelsesrunde viser, at der er flere interesserede udbydere. Det vil for eksempel kunne indebære udpegning på baggrund af et offentligt udbud. Desuden kan der fastsættes regler vedrørende den situation, hvor udpegningen af en forsyningspligtudbyder måtte blive tilbagekaldt, herunder om midlertidig levering af forsyningspligtydelser i en periode, hvor der ikke er en udpeget forsyningspligtudbyder.

Udgangspunktet er, at der udpeges en eller flere forsyningspligtudbydere af de forsyningspligtydelser, der er omfattet af den foreslåede § 14, stk. 2 og 3. Den foreslåede bestemmelse giver også mulighed for, at forsyningspligten opdeles i pakker, og der således for eksempel udpeges en forsyningspligtudbyder for dele af forsyningspligtydelserne og en anden forsyningspligtudbyder for andre dele. Dog vil den virksomhed, der er udpeget som forsyningspligtudbyder til at udbyde adgang til en offentlig tilgængelig telefonitjeneste, jf. § 14, stk. 2, nr. 2, også blive udpeget til at udbyde netadgang på et fast sted, jf. § 14, stk. 2, nr. 1.

Der er mulighed for, at der kan blive tale om regionalt eller lokalt udpegede forsyningspligtudbydere, hvor markedsforholdene tilsiger dette.

Virksomheder, der ikke falder under lovens definition af en udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, kan også udpeges som udbyder af en eller flere forsyningspligtydelser. Eksempelvis kan en udbyder af nummeroplysningstjenester udpeges som forsyningspligtudbyder af nummeroplysningstjenester, jf. § 15, stk. 2.

Til stk. 1, nr. 3

Den foreslåede bestemmelse giver ministeren for videnskab, teknologi og udvikling hjemmel til at fastsætte nærmere rammer for IT- og Telestyrelsens fastsættelse af vilkår, jf. den foreslåede stk. 3, for de udpegede forsyningspligtudbyderes varetagelse af forsyningspligten.

Den foreslåede bestemmelse giver således ministeren for videnskab, teknologi og udvikling hjemmel til at fastsætte regler vedrørende indholdet af vilkårene, kvalitetskrav til ydelserne og kvalitetsmålinger. Desuden kan der fastsættes regler vedrørende offentliggørelse af kvalitetsmålinger.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse fastlægger i lighed med den gældende lovs § 17, stk. 1, at IT- og Telestyrelsen udpeger en eller flere forsyningspligtudbydere. Vedrørende udpegningen af en eller flere forsyningspligtudbydere implementerer den foreslåede bestemmelse forsyningspligtdirektivets artikel 8. IT- og Telestyrelsen skal notificere Europa-Kommissionen om udpegningen af en eller flere forsyningspligtudbydere.

Til stk. 3

IT- og Telestyrelsen fastsætter nærmere vilkår for udøvelsen af forsyningspligten umiddelbart efter udpegningen af forsyningspligtudbydere.

IT- og Telestyrelsens fastsættelse af vilkår skal ske på grundlag af oplæg fra forsyningspligtudbyderen. Udbyderens oplæg hertil vil være en angivelse af, hvordan udbyderen påtænker at sikre forsyningspligten for de pågældende ydelser, og udbyderens »servicemål« for udbuddet, dog således at eventuelle tilkendegivelser afgivet i forbindelse med et eventuelt offentligt udbud lægges til grund for vilkårene.

IT- og Telestyrelsen har hjemmel til at fastsætte vilkår for forsyningspligtudbyderens udbud og levering af de omfattede forsyningspligtydelser, der går videre end tilbudt af forsyningspligtudbyderen (skærpede krav), på grundlag af de generelle regler om forsyningspligtens indhold, minimumskrav til kvalitet med videre, der fastsættes af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling med hjemmel i stk. 1, nr. 1. Det

fremgår forudsætningsvist, at IT- og Telestyrelsen ikke vil fastsætte vilkår, der går videre end det af forsyningspligtudbyderen fremsatte tilbud.

Kvalitetskravene til de bestemte forsyningspligtydelser fastlægges af IT- og Telestyrelsen i forbindelse med udpegningen af en eller flere forsyningspligtudbydere for en konkret udpegningsperiode ad gangen.

Til § 16

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 16, stk. 3, og fastlægger, hvad forsyningspligten indebærer. Bestemmelsen fastlægger nærmere, at der i forsyningspligtbegrebet først og fremmest ligger en leveringspligt, der indebærer, at de ydelser, der er omfattet af forsyningspligten, skal stilles til rådighed for enhver, der anmoder herom.

Der kan være force majeure lignende situationer, hvor opfyldelse af forsyningspligten ikke er mulig, herunder eksempelvis i situationer hvor forsyningspligtudbyderens personale er omfattet af en arbejdskonflikt af et omfang, der i praksis gør det teknisk eller økonomisk umuligt for forsyningspligtudbyderen at opfylde forsyningspligten ved brug af eget personale. Hvorvidt en sådan situation foreligger, vil afhænge af en konkret vurdering i den enkelte sag. Leveringspligten gælder endvidere alene inden for de rammer, der fremgår af regler og vilkår, der fastsættes for forsyningspligtudbyderen. Leveringspligten er således ikke i alle tilfælde ubetinget, idet forsyningspligtudbyderen for eksempel i medfør af de nævnte vilkår eller regler eventuelt vil kunne stille krav om sikkerhedsstillelse med videre.

Leveringen skal desuden ske til eventuelle forud fastsatte maksimalpriser, jf. § 17, og i overensstemmelse med regler og vilkår fastsat i medfør af §§ 14 og 15.

Den foreslåede § 16 indebærer, at tilfælde af gentagen og groft misbrug af en forsyningspligtydelse med betydelig risiko for fremtidig misbrug af den pågældende forsyningspligtydelse kan begrænse leveringspligten for forsyningspligtudbyderen, for eksempel i tilfælde hvor forsyningspligtydelsen har været anvendt til omfattende chikane eller trusler. Misligholdelse af betalingsforpligtelser anses ikke som misbrug af forsyningspligtydelsen i denne sammenhæng, ligesom trusler og chikane af mere enkeltstående karakter ikke vil anses som værende tilstrækkeligt til at nægte levering. Med bestemmelsen sigtes på længerevarende chikane og trusler, der har en sådan karakter, at det er hensigtsmæssigt at nægte levering af forsyningspligtydelsen.

Til stk. 2

Afgørelsen af, om der foreligger gentagen og grov misbrug af en forsyningspligtydelse, for eksempel ved omfattende chikane eller trusler via forsyningspligtydelsen, træffes i første omgang af forsyningspligtudbyderen. Den berørte slutbruger kan påklage en sådan afgørelse til IT- og Telestyrelsen.

Til § 17

Den foreslåede bestemmelse er en justeret videreførelse af den gældende lovs § 19. Bestemmelsen er justeret, således at udpegning af en eller flere forsyningspligtudbydere kan ske på regional basis. Den foreslåede bestemmelse er endvidere forenklet i forhold til den gældende bestemmelse. Der er med forenklingen ikke i øvrigt tilsigtet en ændring i indholdet af maksimalprisreguleringen.

Den foreslåede bestemmelse implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 9.

Den foreslåede bestemmelse afspejler den deregulering med hensyn til prisregulering, der gradvist har fundet sted på forsyningspligtområdet siden 1. januar 2003. Prisreguleringen blev helt udfaset fra den 1. januar 2006, for så vidt angår PSTN og ISDN. Den 1. marts 2006 blev fastsættelsen af maksimalpriser for faste kredsløb ophævet. Ved maksimalpriser forstås den listepris, man som en slutbruger makismalt kan blive pålagt at betale for forsyningspligtydelser eller for delelementer heraf, uanset hvor i landet man bor.

Til stk. 1, nr. 1

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at fastsætte nærmere regler for, hvordan maksimalpriserne skal beregnes og fastsættes, herunder rammerne for IT- og Telestyrelsens fastsættelse heraf og for forsyningspligtudbyderes udarbejdelse af forslag hertil. En mulig maksimalprisregulering vil for eksempel være en regulering, der alene består af et prisloft, der hindrer prisstigninger på en eller flere forsyningspligtydelser. En anden mulighed vil være, at maksimalpriserne samlet set skal være objektive, ikke-diskriminerende og omkostningsbaserede. I den forbindelse vil der dog kunne fastsættes regler om, at priserne kan fastsættes således, at et eventuelt underskud ved tilvejebringelse og levering af visse, nærmere bestemte forsyningspligtydelser, som den enkelte forsyningspligtudbyder varetager, kan indregnes i den samlede omkostningsdokumentation.

Til stk. 1, nr. 2

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at kunne fastsætte nærmere regler om, at forsyningspligtudbydere for det område, forsyningspligtudbyderen er udpeget til at levere i, skal opkræve samme listepriser for en eller flere forsyningspligttjenester for at sikre, at alle slutbrugere i det givne område kan få adgang til forsyningspligtydelser til en rimelig pris. Formålet med den foreslåede bestemmelse er ikke at fastsætte de enkelte listepriser over for forsyningspligtudbyderen, men alene at have et reguleringsværktøj, der hindrer en geografisk skævvridning i priser. Der er med den foreslåede justering af bestemmelsen taget højde for, at udpegning af en eller flere forsyningspligtudbydere kan ske på regional basis.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse udgør hjemlen dels for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at bestemme, at IT- og Telestyrelsen skal fastsætte maksimalpriser, dels for IT- og Telestyrelsen til at fastsætte maksimalpriser på grundlag af forslag fra forsyningspligtudbyderen og efter regler udstedt i medfør af stk. 1.

Slutbrugerpriser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, herunder forsyningspligtydelser, er i dag som udgangspunkt kun underlagt almindelige konkurrenceretlige regler med de muligheder, disse indeholder for at gribe ind over for prissætninger.

Udgangspunktet er, at der ikke skal fastsættes maksimalpriser for forsyningspligtydelser. Den foreslåede bestemmelse bemyndiger dog ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at fastsætte regler om, at IT- og Telestyrelsen på ny kan fastsætte maksimalpriser for de forsyningspligtydelser, som er nævnt i og fastsat i medfør af lovforslagets § 14, hvis der skulle opstå behov for dette.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at IT- og Telestyrelsen ved fastsættelse af maksimalpriser efter stk. 2 ikke kan kræve, at maksimalpriserne sættes på et så lavt niveau, at omkostningerne ved tilvejebringelse af forsyningspligtydelserne ikke samlet set dækkes.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at IT- og Telestyrelsens fastsættelse af maksimalpriser over for en eller flere forsyningspligtudbydere ikke samlet set - det vil sige for alle de forsyningspligtydelser, som den pågældende forsyningspligtudbyder måtte udbyde - sker under omkostningerne.

Den foreslåede bestemmelse omfatter dog ikke tjenester, som skal tilbydes gratis, jf. stk. 4. Ved vurderingen af omkostningsdækning vil der skulle tages hensyn til eventuel finansiering af forsyningspligten på anden måde, jf. også reglerne i lovforslagets § 18.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 19, stk. 2, der vedrører nød- og sikkerhedstjenester som nævnt i den gældende lovs § 16, stk. 2, nr. 6. Den foreslåede bestemmelse præciserer i lighed med den gældende bestemmelse, at nødopkald, der foretages via radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester, skal stilles gratis til rådighed for slutbrugerne af forsyningspligtudbyderen.

I det omfang ministeren måtte fastsætte, at forsyningspligten omfatter maritime nød- og sikkerhedstjenester, jf. den foreslåede § 14, stk. 3, vil disse ydelser dermed skulle tilbydes gratis, i det omfang det måtte følge af internationale forpligtelser herom.

Den foreslåede bestemmelse kan ligeledes finde anvendelse på øvrige tjenester, i det omfang de skal tilbydes gratis i medfør af internationale forpligtelser herom.

Til § 18

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 20, dog med den ændring at bestemmelsen sprogligt er justeret til at afspejle forsyningspligtdirektivets begreber og tilpasset således, at den afspejler de øvrige ændringer i lovforslagets kapitel 4 om forsyningspligt.

Derudover er den foreslåede bestemmelse tilpasset med hensyn til eventuel sektorfinansiering af forsyningspligtydelser, således at udbydere af offentlige elektroniske kommunikationstjenester, der udbyder tilsvarende tjenester som den pågældende forsyningspligtydelse i § 14, stk. 2, nr. 1-2, er forpligtet til på nærmere betingelser at bidrage til sektorfinansieringen.

Den foreslåede bestemmelse implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 12, 13 og 32.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at udbydere, der er udpeget som forsyningspligtudbydere, kan få dækket dokumenterede nettoomkostninger ved udbuddet af de pågældende forsyningspligtydelser under nærmere bestemte forudsætninger.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at varetagelse af forsyningspligten skal udgøre en urimelig byrde for forsyningspligtudbyderen, før der kan ske finansiering. Ved vurderingen heraf kan indgå, om forsyningspligtudbyderen har et reelt underskud vedrørende de forsyningspligtydelser, som selskabet varetager, og om forsyningspligten udgør en urimelig byrde ud fra en samlet vurdering foretaget af IT- og Telestyrelsen.

Opgørelse af et reelt underskud forudsætter blandt andet, at opgørelsen af udgifter og indtægter er retvisende, og at opgørelsen angiver både direkte og indirekte indtægter og udgifter. Der skal derfor foretages en beregning af forsyningspligtudbyderens dokumenterede reelle nettoomkostninger ved at varetage forsyningspligten.

De nettoomkostninger, der kan dækkes via den foreslåede finansieringsmekanisme, skal dermed være udtryk for et samlet underskud ved at tilvejebringe og levere samtlige de forsyningspligtydelser, som den enkelte forsyningspligtudbyder varetager tilrådighedsstillelsen af. Underskud, der opvejes af, at andre forsyningspligtydelser giver mulighed for en vis fortjeneste, kan således ikke udløse krav om finansiering, idet forsyningspligten i et sådant tilfælde ikke vil udgøre en urimelig byrde.

Beregning af nettoomkostninger er nærmere beskrevet i forsyningspligtdirektivets bilag IV.

Til stk. 2

Det foreslås, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling bemyndiges til at fastsætte nærmere

regler om dækning af nettoomkostninger, herunder regler om krav til forsyningspligtudbyderens dokumentation af nettoomkostningerne.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan desuden med hjemmel i den foreslåede bestemmelse fastsætte nærmere regler om, hvordan dækning af nettoomkostninger skal beregnes, tidsfrister for fremlæggelse af sådanne beregninger, efterfølgende opkrævning af bidrag og tidsfrister herfor, samt nærmere afgrænsning af de virksomheder, der eventuelt vil skulle bidrage til finansieringen, jf. stk. 4. Det vil heri indgå, at bidrag indbetales til IT- og Telestyrelsen, som herefter udbetaler underskudsfinansieringen til forsyningspligtudbyderen.

Denne procedure og det faktum, at der skal ske en finanslovsfastsættelse af selve bidragenes størrelse, jf. den foreslåede bestemmelses stk. 6, vil indebære, at der er en vis tidsmæssig forsinkelse fra det konstateres, at forsyningspligtudbyderen er berettiget til finansiering, til udbetaling heraf kan ske. Finansieringen skal i den forbindelse fastsættes sådan, at den dækker dokumenterede nettoomkostninger tilbage fra det tidspunkt, hvor underskuddet opstod.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter derudover nærmere regler om mulighederne for at tilbagekalde udpegningen af den eksisterende forsyningspligtudbyder i forbindelse med afholdelse af et offentligt udbud.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan med henblik på at sikre det fornødne grundlag for beregning af bidrag fastsætte nærmere regler om pligt til at anmelde sig som udbyder af de nævnte tjenester og til at oplyse om omsætning m.v.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at det er IT- og Telestyrelsen, som på grundlag af de af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsatte regler og efter fremlæggelse af dokumentation som krævet i regler udstedt med hjemmel i stk. 2, træffer afgørelse om, hvorvidt der er fremlagt tilstrækkelig dokumentation til at berettige og dermed udløse finansiering.

IT- og Telestyrelsen skal i forbindelse med en afgørelse om en eventuel dækning af nettoomkostningerne lægge vægt på, om forsyningspligtudbyderens priser er unormalt lave i forhold til ydelsen og de bagvedliggende omkostninger. I sådanne tilfælde vil underskuddet ved varetagelsen af forsyningspligten ikke udgøre en urimelig byrde for forsyningspligtudbyderen. Sådanne nettoomkostninger kan ikke dækkes i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Ved beregning af nettoomkostningerne skal der tages højde for værdien af de eventuelle immaterielle fordele, der kommer forsyningspligtudbyderen til gode ved at varetage forsyningspligten. Immaterielle fordele forstås som den goodwill eller markedsføringsværdi, som forsyningspligtudbyderen kan opnå ved at varetage forsyningspligten, herunder den centrale markedsposition som forsyningspligten afstedkommer.

Den foreslåede bestemmelse imødegår således, at en forsyningspligtudbyder kan skævvride konkurrencen på markedet ved hjælp af unaturligt lave priser, som den pågældende efterfølgende vil kunne få dækket ind igennem nettoomkostningsdækning.

Som tidligere nævnt er det en forudsætning for, at en forsyningspligtudbyder kan få dækket sine nettoomkostninger, at varetagelsen af forsyningspligten udgør en urimelig byrde for den pågældende forsyningspligtudbyder.

Det bemærkes i den forbindelse, at hvis en udbyder udpeges som forsyningspligtudbyder på baggrund af en proces, hvor forsyningspligtydelserne er opdelt i pakker, og udbyderen udpeges som forsyningspligtudbyder for flere af disse pakker, vil det skulle indgå i vurderingen af, om der kan opnås finansiering, at forsyningspligten udgør en urimelig byrde set i forhold til selskabets omsætning, og at der kan

dokumenteres et samlet underskud for alle de forsyningspligtydelser, der indgår i den eller de pakker, der udbydes af den pågældende forsyningspligtudbyder.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse præciserer, hvilke forsyningspligtydelser der kan udløse en forpligtelse for andre udbydere til at bidrage til dækning af forsyningspligtudbyderes underskud. Desuden præciseres, at det er udbydere af ydelser som nævnt i lovforslagets § 14, stk. 2, nr. 1-2, eller fastsat i medfør af § 14, stk. 3, der kan pålægges at bidrage til sektorfinansiering.

Til stk. 5

En afgørelse efter stk. 3 udløser en forpligtelse for udbydere som nævnt i stk. 4 til at medfinansiere de pågældende nettoomkostninger. Det understreges med den foreslåede stk. 5, at dette også gælder forsyningspligtudbyderen.

Stk. 4-5 angiver udtømmende, hvilke udbydere der kan blive pålagt at bidrage til dækning af nettoomkostninger, der er fremkommet ved udbud af forsyningspligtydelser som nævnt i lovforslagets § 14, stk. 2, nr. 1-2, eller fastsat i medfør af § 14, stk. 3.

Til stk. 6

De bidrag til dækning af nettoomkostninger, som påhviler udbydere efter den foreslåede bestemmelses stk. 4-5, bliver fastsat på finansloven og bekendtgjort af IT- og Telestyrelsen. Der vil ved fastsættelsen af reglerne for den nærmere beregning af de enkelte parters bidrag blive taget udgangspunkt i deres respektive omsætning med hensyn til udbud af relevante tjenester.

Til stk. 7

Den foreslåede bestemmelse slår fast, at der senest samtidig med en afgørelse om medfinansiering skal iværksættes et offentligt udbud med henblik på at give andre virksomheder mulighed for at tilbyde at overtage forsyningspligten (på vilkår og til priser, som svarer til dem, der er gældende for den allerede udpegede udbyder) uden finansiering eller med en mindre finansiering, end der af IT- og Telestyrelsen er truffet afgørelse om. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter med hjemmel i § 15, stk. 1, nr. 2, nærmere regler for sådanne udbud.

Hvis spørgsmålet om finansiering af forsyningspligten allerede har indgået som en del af udpegningen af en forsyningspligtudbyder – for eksempel på baggrund af en interessetilkendegivelsesrunde eller et udbud – er der ikke behov for at gennemføre et (nyt) udbud, når der skal tages endelig stilling til spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne for at iværksætte underskudsfinansiering er til stede. I den situation vil IT- og Telestyrelsen således – uden at gennemføre et (fornyet) udbud – efterfølgende kunne afgøre, om betingelserne for at finansiere forsyningspligten er til stede, og i givet fald iværksætte denne finansiering.

Til stk. 8

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at nettoomkostninger, der er fremkommet ved udbud af forsyningspligtydelser som nævnt i lovforslagets § 14, stk. 3, kan udløse en forpligtelse for staten til at dække forsyningspligtudbyderes nettoomkostninger. I det omfang lovforslagets § 14, stk. 3, anvendes til at udvide forsyningspligten i overensstemmelse med EU-forsyningspligtreguleringen, og ydelsen således efter § 14, stk. 3, er indeholdt i EU-forsyningspligtreguleringen, så kan nettoomkostningerne efter omstændighederne udløse en forpligtelse for udbydere i overensstemmelse med stk. 4 til at bidrage med

finansieringen heraf. I det omfang ydelserne er indeholdt i direktivet, finansieres ydelserne i medfør af stk. 4.

Til § 19

Den foreslåede bestemmelse er ny og implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 8, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at forsyningspligtudbydere har en forpligtelse til at underrette IT- og Telestyrelsen, hvis forsyningspligtudbyderen vil afhænde sit accessnet eller en væsentlig del af det til en særskilt juridisk enhed. IT- og Telestyrelsen bør kunne bedømme virkningerne af handelen for at sikre kontinuiteten i forsyningspligten. Forsyningspligtudbyderen bør derfor på forhånd og uden ugrundet ophold underrette IT- og Telestyrelsen om afhændelsen. Hvad der anses som uden ugrundet ophold, afhænger af den konkrete handel, dog skal underretning ske i så god tid, at IT- og Telestyrelsen kan vurdere handelens betydning for forsyningspligten.

IT- og Telestyrelsens bedømmelse berører ikke en eventuel handels indgåelse, men kan medføre ændringer i vilkårene for forsyningspligten.

Til § 20

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 22 og § 23. Der tilsigtes med sammenskrivningen ikke nogle ændringer i forhold til, hvad der gælder efter den gældende lov.

Den foreslåede bestemmelse vedrører IT- og Telestyrelsens tilsyn og afgørelseskompetence på forbruger- og forsyningspligtområdet.

Med den foreslåede bestemmelse samles reglerne om tilsyn med overholdelse af lovens §§ 3-9, § 10, stk. 1-2, § 11 og §§ 14-19 eller regler og vilkår udstedt i medfør heraf samt styrelsens hjemmel til at træffe afgørelse i en forenklet bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse viderefører ikke den gældende lovs § 22, stk. 3 og 4, som omhandler IT- og Telestyrelsens muligheder for at foretage tekniske undersøgelser til brug for oplysning af en konkret sag, rekvirere bistand hertil fra andre og foretage tekniske stikprøveundersøgelser for administration af regler udstedt i medfør af den gældende lovs § 10. Baggrunden herfor er, at bestemmelserne ikke anvendes i praksis, og behovet for reglerne ikke ses at være til stede.

IT- og Telestyrelsens tilsyn kan udøves på baggrund af en klage eller af styrelsens egen drift. Dermed sikres, at IT- og Telestyrelsen kan træffe afgørelse i alle sager vedrørende overholdelse af lovforslagets afsnit II og regler udstedt i medfør heraf med undtagelse af de oplistede regler i den foreslåede bestemmelses stk. 2.

IT- og Telestyrelsens tilsyn kan munde ud i afgørelser, der kan konstatere, om reglerne, vilkår m.v. er blevet overholdt, og eventuelt påbyde udbyderen at foretage specificerede skridt eller ændringer for at bringe en manglende overholdelse af denne lovs afsnit II eller regler udstedt i medfør heraf til ophør. Herunder kan styrelsen for eksempel træffe afgørelse om, at gældende kontrakt- og abonnementsvilkår skal ændres, i det omfang disse ikke opfylder de stillede krav, og om, at udbyderen over for slutbrugere skal opfylde aftalte kontrakt- og abonnementsvilkår inklusive eventuelle påbudte ændringer heraf.

At IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelse af reglerne i lovforslagets afsnit II og regler udstedt i medfør heraf, indebærer, at styrelsen i forbindelse med en afgørelse herom ikke tager stilling til erstatningsspørgsmål.

Til Afsnit III

Reglerne i lovforslagets afsnit III om nummerforhold vedrører administrationen af nummerressourcer

og har til formål at sikre lige adgang til knappe ressourcer for alle udbydere på markedet samt sikre en effektiv udnyttelse af nummerressourcerne i den samlede danske nummerplan.

Formålet med afsnittets regler om nummerportabilitet er aktivt at fremme konkurrencen på telemarkedet samt sikre, at slutbrugeres skift af udbyder skal kunne ske uden hindringer af juridisk, teknisk eller praktisk art.

Til § 21

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs §§ 25, 27, stk. 1 og 2, og 30, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse implementerer rammedirektivets artikel 10 og tilladelsesdirektivets artikel 5.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de overordnede rammer for IT- og Telestyrelsens adgang til at disponere over og administrere nummerressourcer, som er tildelt Danmark af ITU (ITU: International Telecommunications Union), som er et FN-organ, der blandt andet fastsætter nærmere rammer for globale aftaler om nummerressourcer og international dirigering af opkald til telefonnumre.

Bestemmelsen angiver en ikke-udtømmende opregning af, hvilke forhold IT- og Telestyrelsen i forbindelse med administrationen af den samlede danske nummerplan kan fastsætte regler om.

IT- og Telestyrelsens hjemmel kan blandt andet anvendes til at fastsætte nærmere regler om sanktioner, for eksempel tilbagekaldelse af numre, for overtrædelse af de fastsatte regler.

Endvidere har IT- og Telestyrelsen med den foreslåede bestemmelse hjemmel til at fastsætte regler om administrative indgreb, såsom inddragelse, ændring og erstatning af nummerressourcer samt tidsplaner og eventuelle overgangsordninger herfor. Således kan eksempelvis ændringer i den samlede danske nummerplan, kapacitetsmæssige hensyn eller generelle nummerplanlægningshensyn nødvendiggøre inddragelse af nummerressourcer.

Det bemærkes, at staten ikke vil kunne gøres økonomisk ansvarlig for de omkostninger, udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller andre måtte have som følge af ændringerne i de tildelte numre, nummerserier, koder eller adresser.

For så vidt angår hjemlen i stk. 1, nr. 2, vil den i overensstemmelse med den hidtidige anvendelse alene blive benyttet til bekendtgørelsesregulering på områder, hvor de af ITU og ETSI (ETSI: European Telecommunications Standards Institute) udstukne rammer for disponering af numre til netinternt brug forudsætter en national udfyldning.

I reglerne om anvendelse af nummerressourcer indgår, at en udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der ønsker at anvende nummerressourcer inden for den samlede danske nummerplan, ikke kan anvende andre kort- eller abonnentnumre end de numre, den pågældende er tildelt, og herunder ikke kan anvende numre, som fortsat beror hos IT- og Telestyrelsen, eller numre, som er tildelt andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Bestemmelsen vil herudover kunne anvendes til fastsættelse af regler, så IT- og Telestyrelsen i visse tilfælde kan afvise tildeling af yderligere nummerressourcer eller foretage en særlig restriktiv administration af de begrænsede og pladskrævende kortnummerressourcer.

Den samlede danske nummerplan vil også fremover i praksis bestå af flere nummerplaner, for eksempel en plan for numre til telefoni, ISDN og mobilkommunikation og to planer for datakommunikation henholdsvis X. 121- og X. 400-tjenester. Det er derfor i realiteten ikke én samlet nummerplan, men flere planer opdelt efter emne, der udgør den samlede danske nummerplan.

Det overordnede formål med den foreslåede bestemmelse er fortsat en samlet disponering af nummerressourcerne, der så vidt muligt sikrer en fastholdelse af den nuværende 8-cifrede nummerplan for telefoni, ISDN og mobilkommunikation, således at udvidelser af telefonnumre med yderligere cifre

undgås. Dette udelukker dog ikke, at dele af nummerplanen kan udvides til mere end otte cifre til brug for særlige kommunikationsformål. Endvidere er det en målsætning i videst muligt omfang at sikre en stabil nummerplan, idet omlægninger og inddragelser af nummerressourcer er stærkt samfundsmæssigt omkostningsbelastende.

For så vidt angår udnyttelsen af andre begrænsede nummer- og adresseressourcer, for eksempel på datakommunikationsområdet, herunder adresser med videre, der anvendes i forbindelse med kommunikation via internettet, er der i dag ingen offentlig regulering heraf ud over den generelle varemærke- og ophavsretslovgivning. Dette gælder både internationalt og i Danmark. I stedet er der tale om et område undergivet selvregulering, internationalt i regi af ICANN (ICANN: The Internet Corporation for Assigned Names and Numbers), og i Danmark i regi af administratoren af top-level-domænet ». dk«.

Til stk. 2

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at fastlægge, hvordan nummerplanen skal opdeles, og hvilke typer tjenester IT- og Telestyrelsen skal afsætte særskilte nummerressourcer til.

Den foreslåede bestemmelse kræver, at der afsættes særskilte nummerressourcer til kortnumre, numre med særlige takseringsforhold, reservering med henblik på eventuel senere omlægning, gratisnumre samt numre til overtakserede tjenester. Alle øvrige nummerressourcer kan principielt anvendes til samme formål.

I den gældende bekendtgørelsesregulering og administration af nummerplanen er der afsat nummerserier, der fortrinsvis kan anvendes henholdsvis til mobilkommunikation samt telefoni/ISDN.

Den foreslåede bestemmelse giver IT- og Telestyrelsen hjemmel til at reservere dele af nummerressourcerne, for eksempel med henblik på en eventuel omlægning eller udbygning af nummerplanen, i det omfang dette måtte blive nødvendigt, eller med henblik på at sikre, at nummerressourcerne tages i brug successivt og på en måde, som sikrer en effektiv udnyttelse af de samlede nummerressourcer. Det kan også være nødvendigt at reservere numre med henblik på eventuelle internationale planer om anvendelse af dele af nummerressourcerne. Som eksempel kan nævnes 116-nummerserien, som er afsat til europæiske harmoniserede tjenester af samfundsmæssig betydning.

Det er alene IT- og Telestyrelsen, som har adgang til at reservere dele af nummerplanen. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har ikke mulighed for at reservere bestemte numre eller nummerserier med henblik på eventuel senere tildeling og udnyttelse, idet dette ikke vil være foreneligt med målsætningen om at sikre en samlet, effektiv udnyttelse af nummerressourcerne.

Det er væsentligt ud fra forbrugerhensyn at opretholde en regulering, som sikrer, at der er klart identificerbare nummerserier til gratisnumre og numre til brug for overtakserede tjenester. Det er således i realiteten de eneste nummerserier, hvoraf man i dag kan aflæse taksten inden for en speciel kategori, som er enten gratis eller overtakseret, idet der ikke er fastsat generelle regler for, hvordan en udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal indrette sin samlede takststruktur.

Til stk. 3

Forpligtelsen for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til ikke at anvende tids- eller opkaldsbaseret taksering af den kaldende slutbruger i forbindelse med dennes opkald til gratisnumre gælder for eksempel i forhold til 80-nummerserien og kortnumre i 116-nummerserien, jf. Europa-Kommissionens beslutning 2007/116/EF.

Til § 22

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 26 og afgrænser, til hvilke formål der kan tildeles kortnumre.

Kortnumre er telefonnumre, som har færre cifre end de abonnentnumre, der normalt tildeles. Det vil med den gældende nummerplan sige telefonnumre, der er kortere end otte cifre, typisk fra 3- til 6-cifrede numre.

Kortnumre er en begrænset ressource, der beslaglægger betydelige ressourcer i den samlede nummerplan. For eksempel beslaglægger et 4-cifret kortnummer samme plads i den samlede nummerplan som 10.000 almindelige 8-cifrede abonnentnumre. Ydermere er adgangen til at benytte kortnumre en vigtig konkurrenceparameter for udbyderne. Det er derfor en del af sigtet med bestemmelsen at sikre klare og entydige regler for, til hvilke formål kortnumre kan anvendes, og således sikre, at der ikke i urimeligt omfang anvendes nummerressourcer hertil.

Det gælder for alle de omhandlede kortnumre, at disse tildeles til en erhvervsmæssig udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som derefter varetager trafikformidlingen på vegne af den pågældende slutbruger. Dette gælder også kortnumre til alarmtjenesten og kortnummeret til en samlet telefonlinje til offentlige myndigheder, institutioner med videre, uanset at bestemmelsen direkte identificerer den pågældende slutbruger.

Til stk. 1, nr. 2

I dag udbydes en fælles samlet telefonlinje til offentlige myndigheder på kortnummeret 1881. Bestemmelsen giver også offentlige myndigheder mulighed for at anvende andre kortnumre, herunder 3- til 6-cifrede numre fra den danske nummerplan til at etablere en fælles samlet telefonlinje.

Til stk. 1, nr. 5

Den foreslåede bestemmelse vedrører afsættelse af kortnumre til for eksempel frit operatørvalg og sikring af adgang til, at slutbrugere kan kalde op til eksempelvis udbydere af offentlige datakommunikationstjenester via kortnumre. Bestemmelsen præciserer, at der både kan være tale om at foretage opkald til en anden udbyder end den udbyder, som slutbrugeren i øvrigt har sit kundeforhold hos, og om at foretage opkald til en anden tjeneste hos samme udbyder, for eksempel en særskilt internettjeneste.

Kortnumre er en begrænset ressource, og IT- og Telestyrelsen har derfor uanset bestemmelsen mulighed for at henvise udbydere, der ønsker at udbyde flere forskellige tjenester via et kortnummer, til at anvende samme eller et begrænset antal kortnumre hertil. IT- og Telestyrelsen kan desuden afvise tildeling af kortnumre til en mere specialiseret form for tjeneste, hvis det vurderes at være nødvendigt af hensyn til den samlede mængde af kortnumre.

Til stk. 1, nr. 6

Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at en flerhed af udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester kan udbyde fælles kortnumre til brug for særlige forbrugermæssige eller samfundsrelevante formål, der knytter sig til udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, eksempelvis udbud af en fælles takstoplysningsfacilitet.

Kortnumre af denne type vil skulle tildeles én erhvervsmæssig udbyder, ligesom der vil skulle ske betaling af nummerafgift. Det forudsættes derfor, at branchen opnår enighed om, hvilken erhvervsmæssig udbyder der på vegne af de øvrige udbydere skal tildeles de fælles kortnumre.

Det gælder for sådanne kortnumre, at der gives mulighed for, at hvert enkelt net vælger termineringssted for kald mod det pågældende nummer fra eget net.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse udelukker, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester

opkræver betaling på vegne af tredjemand som en integreret del af takseringen for et opkald til andre numre end de overtakserede numre (90-numre) eller til kortnumre som nævnt i lovforslagets § 22, stk. 1, nr. 2-4 og 6.

Opkald til den offentlige alarmtjeneste skal i medfør af lovforslagets § 3 være gratis.

Opkald til den nummeroplysningstjeneste, der indgår i forsyningspligten, kan være prisreguleret i medfør af lovforslagets § 17, stk. 1, mens opkald til øvrige kortnumre ikke er særskilt reguleret. Med hensyn til kortnumre, som er omfattet af lovforslaget § 22, stk. 1, nr. 5, er det den bagvedliggende tjeneste, der takseres, og der sker ikke en taksering af selve kortnummeret.

Til § 23

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 25, stk. 4.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at IT- og Telestyrelsen kan fastsætte nærmere regler om domænenavne, der sammenkædes med numre, nummerserier, koder og adresser fra den samlede danske nummerplan.

IETF (IETF: Internet Engineering Task Force) har udarbejdet en protokol om ENUM (ENUM: E. 164 Telephone Number Mapping), der oversætter numre fra de nationale nummerplaner til domænenavne. Formålet med ENUM er, at man som indehaver af en række numre og internetadresser vil kunne samle disse under ét nummer. Domænenavnet, som modsvares af telefonnummeret, lagres under et for ENUM specielt top-level domæne.

Hvis en slutbruger, som har tilsluttet sig et ENUM-system, benytter sig af flere numre til for eksempel en fastnettelefon, en mobiltelefon og en e-mailadresse, vil denne slutbruger ved tilslutning til et ENUM-system opnå, at der alene skal benyttes ét nummer til at opnå kontakt med disse tre medier.

Det bemærkes, at der endnu ikke udbydes ENUM-tjenester i Danmark. Med en eventuel indførelse af ENUM i Danmark vil numrene i den danske nummerplan kunne blive kopieret til domænenavne.

Til § 24

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 31 og fastslår, at enhver, der erhvervsmæssigt udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller forsyningspligtydelser, har ret til at få tildelt nummerressourcer. Tildelingen skal dog ske inden for rammerne af de af IT- og Telestyrelsen fastsatte regler herfor.

IT- og Telestyrelsen kan ikke tildele nummerressourcer til andre end de ovenfor nævnte. Det vil sige, at nummerressourcer ikke kan tildeles direkte af IT- og Telestyrelsen til slutbrugere, herunder til storkunder, udbydere af informations- eller indholdstjenester, lukkede net, der er etableret direkte af en eller flere slutbrugere til eget brug med videre.

Slutbrugere får i stedet videretildelt numre fra den udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som vedkommende har sit kundeforhold eller dele af sit kundeforhold hos. En erhvervsmæssig udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester kan også videretildele numre til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Det vil navnlig være relevant i forbindelse med tjenesteudbyderadgang, hvor tjenesteudbyderen kan vælge, om man ønsker nummerressourcer tildelt direkte fra IT- og Telestyrelsen eller via den erhvervsmæssige udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som man indgår en tjenesteudbyderaftale med.

Der udbydes også i dag blandt andet telefonitjenester via internettet og med en adressering baseret på internetadresser. Det er ikke hensigten at hindre dette udbud af tjenester ved at opstille krav, der begrænser eller forhindrer brugen af telefonitjenester via internettet og en adressering baseret på internetadresser med videre. Bestemmelsen hindrer således ikke en sådan »alternativ« nummerering.

Til § 25

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 32.

Bekendtgørelse sker dog ikke i form af udstedelse af en bekendtgørelse, men ved IT- og Telestyrelsens offentliggørelse. Denne offentliggørelse vil i praksis ske på IT- og Telestyrelsens hjemmeside.

Til § 26

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs §§ 36, 56, stk. 1, og 58, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 30.

Nummerportabilitet har til formål at lette slutbrugernes skift af udbyder og samtidig aktivt at fremme konkurrencen på telemarkedet. Netop ved at give slutbrugerne muligheden for at tage deres telefonnummer med sig, det vil sige at sikre mulighed for nummerportering, minimeres barriererne for skift af udbyder.

Slutbrugerens ret til nummerportering kan principielt omfatte både abonnentnumre, som denne har taget i brug, og abonnentnumre, som, slutbrugeren har aftalt med den pågældende udbyder, er reserveret til dennes fremtidige brug. Om dette i den konkrete situation er tilfældet ved reservation af abonnentnumre, vil afhænge af den konkrete kontrakt mellem udbyderen af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og slutbrugeren og de heri aftalte kontraktvilkår om, hvad den pågældende reservation indebærer.

Kravet om sikring af slutbrugernes ret til nummerportering omfatter ikke tilfælde, hvor skiftet sker på tværs af faste og mobile net.

Til stk. 2

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at præcisere, at alle udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester er forpligtede til at imødekomme alle anmodninger om indgåelse af aftaler om afgivelse af numre med sigte på at muliggøre nummerportabilitet. Sådanne aftaler skal indgås på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår.

Til § 27

Den foreslåede bestemmelse er ny og implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 30.

Til stk. 1 og 2

Formålet med de foreslåede bestemmelser er at sikre, at slutbrugeres skift af udbyder skal kunne ske uden hindringer af juridisk, teknisk eller praktisk art. Bestemmelserne sigter således på at forhindre, at udbydere eksempelvis ved fastsættelse af aftalevilkår, procedurer, afgifter med videre gør det uattraktivt for slutbrugere at skifte til en anden udbyder. Slutbrugere skal på baggrund af velinformerede valg kunne skifte udbyder, når det er i slutbrugernes interesse, således at de kan få fuldt udbytte af konkurrencen på markedet.

Retten til nummerportering er ubetinget, så slutbrugere skal ikke afvente udløbet af en bindingsperiode eller et opsigelsesvarsel, før slutbrugeren kan få porteret sine numre. Det sikres endvidere ved fastsættelse af en frist for effektuering af porteringer på én arbejdsdag, at slutbrugere ikke må undvære tjenester i længere tid på grund af langvarige porteringsforløb. Afbrydelse af slutbrugerens tjeneste må således ikke overstige én arbejdsdag.

De foreslåede regler indebærer endvidere, at abonnementet hos den udbyder, som slutbrugeren ønsker at flytte sine numre til (den modtagende udbyder), skal være trådt i kraft, før porteringen kan ske. Det understreges hermed, at porteringen sker som led i slutbrugerens kontrakt med den modtagende udby-

der. Hvornår porteringen skal finde sted, beror derfor på den aftale, slutbrugeren konkret har indgået med den modtagende udbyder herom. Det påhviler således den modtagende udbyder at sikre, at abonnementet er aktiveret, når porteringen effektueres.

Reglerne udelukker dermed ikke, at slutbrugere kan aftale en individuel porteringsdato med den modtagende udbyder. Dette kan særligt være relevant i forhold til erhvervsdrivende, hvor det kan være vanskeligt at portere en større portion numre og få disse aktiveret hos den modtagende udbyder inden for en frist på én arbejdsdag, eller forbrugere, der ikke ønsker at betale dobbeltabonnement i en eventuel bindingsperiode eller under et opsigelsesvarsel. I sådanne tilfælde kan slutbrugeren aftale, at abonnementet skal træde i kraft på et nærmere angivet tidspunkt.

Det gør det muligt at sikre, at reglerne ikke utilsigtet kommer til at virke konkurrencehæmmende i en situation, hvor en udbyder må afslå at modtage slutbrugeres numre, fordi det i det konkrete tilfælde ikke er muligt at effektuere den anmodede nummerportering på én arbejdsdag, ligesom det sikres, at slutbrugere kan vælge at vente med at portere deres numre til udløbet af en bindingsperiode eller et opsigelsesvarsel.

Hvornår porteringsanmodningen må anses for at være kommet frem til den afgivende udbyder, afgøres i forhold til de almindelige obligationsretlige regler.

Slutbrugere, der udnytter deres ret til at tage abonnentnumre med sig til en ny udbyder, skal stadig overholde bestemmelser i kontrakten med den udbyder, som slutbrugeren i forbindelse med porteringen helt eller delvist opsiger sit kundeforhold hos, om opfyldelse af betalingsforpligtelser for en eventuel bindingsperiode eller under et opsigelsesvarsel.

Slutbrugerens anmodning om nummerportering medfører dermed ikke, at slutbrugeren bliver løst fra at opfylde kontraktmæssige, økonomiske forpligtelser. Slutbrugeren skal således stadig betale for eksempel et aftalt minimumsforbrug eller lignende i en eventuel bindingsperiode eller under et opsigelsesvarsel, hvis dette som en del af abonnementsvilkårene er aftalt med den udbyder, slutbrugeren forlader.

Begrundelsen herfor er, at kravet i stk. 1 og 2 om effektuering af porteringer inden for én arbejdsdag ikke skal hindre, at abonnementsaftaler kan indeholde bestemmelser om rimelige mindsteperioder eller opsigelsesvarsler for aftalens løbetid.

Slutbrugere risikerer således i en overgangsperiode at blive bundet til aftaler hos to forskellige udbydere. Det er derfor en forudsætning, at slutbrugeren er blevet gjort opmærksom på konsekvenserne af sit valg, og at porteringen ikke gennemføres uden slutbrugerens udtrykkelige accept af dette. Dette kan eksempelvis ske ved, at slutbrugerne på porteringsanmodningen aktivt tager stilling til muligheden for portering senest ved udgangen af den næstfølgende arbejdsdag.

Til stk. 3

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at slutbrugere kan blive kompenseret for uretmæssige porteringer samt for porteringer, der ikke overholder de i loven angivne frister. Udbydernes forpligtelse til at sikre slutbrugernes adgang til kompensation sker ved fastsættelse af relevante kompensationsordninger, som fremgår af de enkelte udbyderes abonnementsvilkår. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan endvidere med hjemmel i lovforslagets § 4, stk. 2, fastsætte minimumskrav til oplysninger i kontrakten om kompensation i forbindelse med nummerportabilitet. IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med, at udbyderne sikrer slutbrugernes adgang til kompensation.

Det bør i brancheregi fastlægges, hvilke forpligtelser de afgivende og modtagende udbydere hver især har i forhold til den samlede porteringsproces, idet dette vil være afgørende for, hvilken udbyder der endeligt i hvert enkelt tilfælde vil skulle bære en udgift til kompensation. En sådan brancheaftale vil endvidere eventuelt kunne indeholde regler om regres for kompensation, der er ydet af en udbyder, hvor en anden udbyder reelt var forpligtet til at betale kompensation.

IT- og Telestyrelsen fører ikke tilsyn med konkrete kompensationer. Eventuelle tvister over konkrete kompensationer må afgøres civilretligt mellem de relevante udbydere og slutbrugere. Dette er dog ikke til hinder for, at afgørelser om kompensation ydet i medfør af lovforslagets § 27, stk. 3, vil kunne træffes af et privat klage- eller ankenævn godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om Forbrugerklagenævnet, som for eksempel Teleankenævnet, jf. også bemærkningerne nedenfor til lovforslagets § 32, stk. 3.

Udtrykket kompensation skal forstås i bred forstand og kan eksempelvis bestå i betaling af et fast pengebeløb per dag i den tid, forsinkelsen strækker sig over, eller betaling af et fast pengebeløb, der skal dække eventuelle udgifter, som slutbrugeren har haft som følge af en uretmæssig portering, men er ikke begrænset hertil.

Til § 28

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs §§ 37 og 58, stk. 1 og 3.

Den foreslåede bestemmelse implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 30.

Til stk. 1 og 2

Formålet med de foreslåede bestemmelser er at hindre den udbyder, der afgiver abonnentnumre i forbindelse med nummerportering (den afgivende udbyder), i at opkræve særskilt betaling hos slutbrugeren for overførslen af abonnentnumre.

Særskilt betaling for nummerportering ville kunne medføre risiko for forskellige former for konkurrenceforvridende adfærd på den afgivende udbyders side, som kan gøre en facilitet som nummerportabilitet mindre attraktiv for slutbrugerne.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at den udbyder, der modtager slutbrugeren (den modtagende udbyder), opkræver særskilt betaling hos slutbrugeren for overførslen af abonnentnumre.

Til stk. 3

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at præcisere, at den afgivende udbyder maksimalt kan få dækket de direkte omkostninger forbundet med porteringen samt de løbende omkostninger i forbindelse med nummerafgiften af den modtagende udbyder. Aftaler herom skal indgås på ikke-diskriminerende og objektive vilkår.

I en opgørelse over de direkte omkostninger forbundet med porteringer kan ikke medregnes et vederlag for faste omkostninger eller udgifter til investering i systemer til håndtering af porteringer. Der kan heller ikke medregnes omkostninger til opgradering eller udbygning af udbyderens administrative systemer, der er nødvendige for at muliggøre nummerportabilitet.

Til stk. 4

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at præcisere, at omkostninger ved at opgradere infrastruktur med videre skal afholdes af den enkelte udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Denne hjemmel vil alene blive benyttet, hvis der ikke i brancheregi indgås en aftale om, hvorledes og af hvem de pågældende omkostninger skal finansieres.

Til § 29

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 56, stk. 2-3.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre korrekt dirigering af opkald til porterede abonnentnumre via adgang til oplysninger om porterede numre i en fælles database.

Ved sikring af adgang til en database forstås muligheden for at søge oplysninger om porterede abonnentnumre. Denne adgang skal ikke nødvendigvis etableres af den udbyder, der er pålagt at sikre adgang, men kan eksempelvis forvaltes af tredjemand.

Dele af branchen har etableret et samarbejde om en fælles database organiseret i et aktieselskab, Operators Clearing House A/S (OCH), som administrerer oplysningerne om porterede abonnentnumre, og hvor udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har mulighed for mod betaling at få adgang til oplysninger om abonnentnumres placering.

Til stk. 2

Hjemlen vil som udgangspunkt alene blive udnyttet, hvis det viser sig via brancheaftale med videre at være vanskeligt at sikre korrekt dirigering, eller hvis priser og vilkår for en frivilligt etableret fælles database vurderes at medføre konkurrenceforvridning.

Til § 30

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 30, stk. 3-5, §§ 57 og 58, stk. 4-5.

Til stk. 1

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at der sker korrekt dirigering til numre i den samlede danske nummerplan.

Den foreslåede bestemmelse fastslår en generel dirigeringspligt for samtlige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, i det omfang de pågældende udbyder tjenester, der omfatter opkald til de pågældende kategorier af numre, og har aftaler om samtrafik med de udbydere, som har fået disse numre tildelt.

Korrekt dirigering omfatter blandt andet aflevering af opkaldet til den udbyder, som abonnentnummeret er tildelt eller afgivet til, i det omfang den udbyder, som pligten til dirigering påhviler, udbyder slutbrugerprodukter, hvori der indgår opkald til abonnentnumre af den pågældende type.

Den foreslåede bestemmelse fastlægger ikke nærmere rammer for, på hvilken måde dirigeringen skal ske, når dirigeringen sker til porterede numre. Der kan derfor for eksempel anvendes forskellige former for databaser, forudsat at løsningen fungerer for de parter, der skal foretage opslag heri.

Den foreslåede bestemmelse om dirigering skal ses i sammenhæng med den indeholdte beskrivelse af reguleringen af adgangen til at anvende konkrete abonnent- eller kortnumre. Baggrunden for den pågældende regulering er en konstatering af, at der kan forekomme situationer, hvor opkald til numre, der er tildelt andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, ikke dirigeres korrekt, og hvor udbydere anvender nummerressourcer, som de ikke er tildelt.

Den foreslåede bestemmelse medfører pligt til at sikre korrekt dirigering af opkald til numre i den samlede danske nummerplan, til det europæiske telefonnummerområde, herunder abonnentnumre, der fremgår af de øvrige europæiske landes nummerplaner, numre til ETNS (ETNS: European Telephony Numbering Space) og de internationale frikaldsnumre (UIFN: Universal International Freephone Numbers). Pligten til at sikre korrekt dirigering til numre i det europæiske telefonnummerområde med særlig taksering, som for eksempel frikaldsnumre og overtakserede numre, gælder, hvor det er teknisk og økonomisk muligt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke, at opkaldet nødvendigvis skal afleveres direkte til den udbyder, som abonnentnummeret er tildelt. Pligten kan også opfyldes gennem aftaler med andre udbydere om at viderebefordre opkaldet til det kaldte net.

Til stk. 2

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at klarlægge, at dirigeringspligten alene gælder, hvis modtageren af opkaldet ikke har valgt at begrænse adgangen for opkald hertil.

I det tilfælde, at der er indgået aftale med forbrugerne om at spærre for opkald til udlandet, vil der i det konkrete tilfælde ikke skulle ske en dirigering af opkaldet.

Til stk. 3

Hjemlen til at fastsætte regler om dirigering vil alene blive udnyttet, hvis det på et tidspunkt måtte vise sig, at den nuværende model baseret på databaseopslag ikke fungerer, eksempelvis hvis samarbejdet om OCH måtte ophøre.

Der vil ligeledes efter de foreslåede bestemmelser kunne fastsættes nærmere regler, primært af teknisk karakter, der præciserer, hvordan nummerportabilitet i praksis håndteres, herunder når der er tale om flere efterfølgende skift mellem udbydere.

Hjemlen vil alene blive anvendt, hvis der ikke i branchen kan opnås enighed om en løsning.

Til stk. 4

IT- og Telestyrelsen fastsætter som udgangspunkt kun regler om priser og vilkår, hvis branchen ikke selv har etableret en fornuftig og afbalanceret løsning, og IT- og Telestyrelsen vurderer, at det er nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastsætte regler på området. Hjemlen vil eksempelvis kunne tænkes udnyttet, hvis branchens priser og vilkår ikke svarer til, hvad der regulatorisk kunne stilles krav om i form af omkostningsbaserede, åbne og ikke-diskriminerende vilkår og priser.

Der vil ikke nødvendigvis skulle fastsættes regler efter denne bestemmelse, blot fordi hjemlen i lovforslagets § 29, stk. 2, udnyttes.

Til § 31

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 34.

Den foreslåede bestemmelse implementerer e-databeskyttelsesdirektivets artikel 12 og forsyningspligtdirektivets artikel 25, stk. 1 og 2, om adgang til optagelse i abonnentfortegnelser (nummeroplysningstjenester), kontrol og rettelse af data m.v.

Sigtet med den foreslåede bestemmelse er, ud fra et brugerhensyn, at sikre et bredt udbud af nummeroplysningstjenester i forskellige mere eller mindre skræddersyede udgaver og via forskellige medier, så konkurrencen på markedet for udbud af nummeroplysningstjenester understøttes.

Til stk. 1

Forpligtelsen til at videregive nummeroplysningsdata til marginalomkostninger omfatter også de udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der ikke har fået tildelt nummerressourcer direkte fra IT- og Telestyrelsen, men i stedet har fået videretildelt numre fra andre udbydere. Dette er navnlig relevant i forhold til tjenesteudbydere, der ikke selv har fået tildelt nummerressourcer via IT- og Telestyrelsen, jf. også bemærkningerne ovenfor til lovforslagets § 24. Det følger ligeledes af den foreslåede bestemmelse, at det er den udbyder, som har modtaget et porteret nummer, der er forpligtet til at videregive nummeroplysningsdata.

Pligten til at afgive nummeroplysningsdata omfatter alle udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der tildeler abonnentnumre til slutbrugere, og ikke kun udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller –tjenester.

Nummeroplysningsdata skal som nævnt videregives til marginalomkostningerne. Ved marginalomkost-

ningerne forstås, at udbyderen alene må tage betaling for omkostningerne i forbindelse med selve afgivelsen af nummeroplysningsdata. Udbyderen kan ikke beregne sig et vederlag til dækning af faste omkostninger. Grundinvesteringerne i forbindelse med skabelsen af nummeroplysningsdatabasen kan ikke betegnes som marginalomkostninger, idet de ikke i sig selv vedrører afgivelsen af nummeroplysningerne. Som marginalomkostninger kan heller ikke indregnes andre omkostninger, der måtte påløbe i forbindelse med de eventuelle udbygninger af udbyderens administrative systemer, der vil være nødvendige for at skabe grundlaget for at afgive nummeroplysningsdata til andre.

De omfattede nummeroplysningsdata er data i tilknytning til abonnentnumre, der er tildelt en identificeret slutbruger. Forpligtelsen omfatter ikke abonnentnumre, der ikke er tildelt som slutbrugernumre, men i stedet anvendes på anden måde.

For så vidt angår anvendelsen af nummeroplysningsdata, er denne underlagt den almindelige register- og databeskyttelseslovgivnings regler.

Til stk. 2-3

Den foreslåede stk. 2 definerer nummeroplysningsdata.

Stk. 3 giver IT- og Telestyrelsen hjemmel til at fastsætte minimumskrav til de enkelte udbyderes indsamling og registrering af nummeroplysningsdata i forbindelse med indgåelse af aftaler med slutbrugere, efterfølgende ændringer med videre.

Endvidere indeholder den foreslåede bestemmelse hjemmel til, at IT- og Telestyrelsen kan fastsætte regler om indsamling og videregivelse af nummeroplysningsdata.

Til stk. 4-6

En slutbruger kan i medfør af den foreslåede bestemmelses stk. 4 kræve, at den pågældendes nummeroplysningsdata ikke må oplyses i forbindelse med udbud af nummeroplysningstjenester. Dette kan påberåbes både i forhold til de nummeroplysningstjenester, der udbydes af den udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som slutbrugeren i øvrigt har sit kundeforhold hos, og i forhold til andre udbydere af nummeroplysningstjenester. Slutbrugerens adgang til at kræve hemmeligholdelse af oplysninger kan omfatte samtlige dennes nummeroplysningsdata eller dele heraf.

I medfør af stk. 5, nr. 1, kan et abonnentnummer, uanset reglen i stk. 4, altid videregives til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i signaleringsøjemed, hvilket indebærer, at nummeret kun må anvendes internt i udbydernes telenet.

Stk. 5, nr. 2, og stk. 6 sikrer, at den nummeroplysningsdatabase (118), som er omfattet af forsyningspligten, indeholder alle abonnentnumre, der er tildelt til slutbrugere og anvendes som slutbrugernumre, med henblik på at sådanne nummeroplysningsdata er tilgængelige for den offentlige alarmtjeneste og politiet.

Til stk. 7

Den foreslåede bestemmelse præciserer, at slutbrugeren har ret til at blive optaget i alle almene nummeroplysningsdatabaser og -registre og til at få indsigt i de oplysninger, som udbyderen af sådanne databaser og registre har registreret om den pågældende. I praksis vil slutbrugeren skulle rette henvendelse til udbyderen og bede om en udskrift af de oplysninger, udbyderen har registreret om den pågældende, hvorefter udbyderen er forpligtet til at udlevere disse.

Bestemmelsen omfatter både udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og andre, der etablerer og driver nummeroplysningsdatabaser og -registre, uanset om disse udgives elektronisk eller papirbaseret, og uanset om brugeren får adgang til disse telefonisk, via internettet eller andet.

Ved almene nummeroplysningsdatabaser og -registre forstås oversigter over samtlige abonnenter, der ønsker deres nummeroplysningsdata offentliggjort, i modsætning til mere specialiserede registre, for eksempel over bestemte typer erhvervsdrivende eller lignende.

Til stk. 8

Den foreslåede bestemmelse medfører, at udbydere af offentligt tilgængelige, trykte eller elektroniske nummeroplysningsdatabaser og -registre forinden optagelse af nummeroplysningsdata skal give slutbrugere oplysninger om formålet med og eventuelle særlige anvendelsesmuligheder af elektroniske udgaver af nummeroplysningsdatabaserne og -registrene. Sådanne særlige anvendelsesmuligheder kan være søgefunktioner i software, herunder mulighed for "omvendt" søgning, der giver brugerne af databaserne og -registrene mulighed for at finde oplysninger om slutbrugerens navn og adresse blot ud fra telefonnummeret.

I oplysninger om formål skal indgå oplysning om mulighed for fremsendelse af nummeroplysningsdata til tredjemand samt om modtageren eller kategori af mulige modtagere.

Anvendelse af nummeroplysningsdata skal foregå inden for rammerne af det formål, som oprindeligt er meddelt slutbrugeren. Ønskes efterfølgende videre anvendelse, skal slutbrugeren underrettes herom.

Til § 32

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 38.

IT- og Telestyrelsens tilsyn kan udøves på baggrund af en klage eller af styrelsens egen drift. Dermed sikres, at IT- og Telestyrelsen kan træffe afgørelse i alle sager vedrørende overholdelse af lovens afsnit III og regler udstedt i medfør heraf.

Til stk. 2

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at præcisere, at forpligtelsen til at overholde regler fastsat i medfør af lovforslaget § 21, stk. 1, til enhver tid påhviler den udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der har fået den pågældende nummerressource tildelt af IT- og Telestyrelsen, uanset om brugen af nummeret er overladt til en slutbruger eller en anden udbyder, for eksempel i forbindelse med videretildeling eller aftaler om tjenesteudbyderadgang.

IT- og Telestyrelsen vil således skulle træffe afgørelse med sigte på at sikre opfyldelsen heraf over for den udbyder, som har fået de pågældende nummerressourcer tildelt af IT- og Telestyrelsen. Det påhviler i forlængelse heraf den udbyder, der videretildeler de pågældende nummerressourcer, kontraktligt at sikre sig, at aftalen om videretildeling kan hæves, hvis forpligtelserne ikke overholdes.

Til stk. 3

Afgørelser om kompensation ydet i medfør af lovforslagets § 27, stk. 3, vil kunne træffes af et privat klage- eller ankenævn godkendt i medfør af kapitel 2 i lov om Forbrugerklagenævnet, som for eksempel Teleankenævnet, der allerede i dag træffer afgørelse om klager vedrørende relaterede emner, herunder regninger og aftalevilkår.

Til Afsnit IV

Afsnit IV indeholder reglerne om den sektorspecifikke konkurrenceregulering af telemarkedet og implementerer bestemmelserne herom fra rammedirektivet og adgangsdirektivet.

Reglerne har for det første til formål, dels at sikre at der indgås samtrafikaftaler mellem alle udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, så slutbrugere forbundet til forskellige net kan få forbindelse til hinanden, og dels at sikre at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester,

der indgår forhandlinger om samtrafik eller netadgang, ikke risikerer, at oplysninger, der afgives til en anden udbyder i forbindelse med sådanne forhandlinger, misbruges eller uretmæssigt videregives til uvedkommende.

For det andet har reglerne til formål at sikre procedurer for – via markedsundersøgelser – at konstatere konkurrenceproblemer på telemarkedet og at opstille mekanismer, der af IT- og Telestyrelsen kan anvendes til at afhjælpe konstaterede konkurrenceproblemer.

Reguleringen af telemarkederne på europæisk niveau har til formål at styrke konkurrencen og konsolideringen af det indre marked. Den danske teleregulering skal understøtte disse formål. Derfor forudsættes det, at den danske regulering af området for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester sker på en måde, der sikrer en harmoniseret tilgang til EU-lovgivningen. Det indebærer blandt andet, at IT- og Telestyrelsen ved administrationen af den sektorspecifikke konkurrenceregulering skal inddrage de retningslinjer og henstillinger mv., som kommer fra Europa-Kommissionen, og medvirke til øget regulatorisk koordinering og sammenhæng på europæisk niveau gennem Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC).

Til § 33

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 41, stk. 2, med sproglige justeringer.

Den foreslåede bestemmelse følger af adgangsdirektivets artikel 4, stk. 1.

Som det fremgår af den foreslåede bestemmelse, består der i henhold til denne en pligt for udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til at forhandle aftaler om samtrafik.

Alle udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har forpligtelser i forhold til samtrafik. Derudover kan en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der i henhold til en markedsanalyse er identificeret som en udbyder med stærk markedsposition, pålægges en forpligtelse om netadgang. Som en del af forpligtelsen kan en udbyder med stærk markedsposition pålægges en forpligtelse om netadgang i form af samtrafik på nærmere definerede vilkår, der ligger ud over den samtrafikforpligtelse, som alle udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester er pålagt.

En forhandling som omtalt i den foreslåede bestemmelse skal gennemføres med reelle hensigter. Deri ligger, at hvis en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester alene har tilbudt en anden udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester samtrafik på ensidige betingelser, må det antages, at forpligtelsen til at forhandle en aftale om samtrafik ikke er opfyldt. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis de ensidige betingelser kan forhindre udviklingen af et marked i detailleddet, samt hvor disse betingelser er til hinder for, at den anden udbyders kunder kan benytte dennes tjenesteydelser.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er, for så vidt angår adgangen til at pålægge forpligtelser med henblik på at sikre forbindelse mellem slutbrugere, en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 44. Bestemmelsen er sprogligt nyaffattet. Endvidere er de forpligtelser, der kan pålægges, ikke længere begrænset til de forpligtelser, der kan pålægges udbydere med stærk markedsposition i henhold til lovforslagets § 41. Der kan efter den foreslåede bestemmelse således for eksempel pålægges forpligtelser med henblik på at sikre interoperabilitet.

Den foreslåede bestemmelse følger af adgangsdirektivets artikel 5, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse giver IT- og Telestyrelsen mulighed for at pålægge forpligtelser på udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, hvis dette er nødvendigt, for at alle slutbrugere kan kommunikere indbyrdes eller for at skabe interoperabilitet.

IT- og Telestyrelsen kan gribe ind enten på baggrund af en anmodning fra en udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller af egen drift, hvis der ikke er blevet indgået en aftale.

I begrundede tilfælde kan IT- og Telestyrelsen pålægge udbydere at sammenkoble net. Sammenkobling af net er en del af den ikke-udtømmende liste af ydelser eller netelementer, der kan være omfattet af en netadgangsforpligtelse pålagt en udbyder med stærk markedsposition, jf. lovforslagets § 42. Det følger heraf, at forpligtelser i henhold til lovforslagets § 33, stk. 2, kan omfatte de forpligtelser, der er beskrevet i adgangsdirektivets artikel 9 - 12, i en til formålet tilpasset form. Endvidere kan andre, mindre indgribende forpligtelser komme på tale. Som eksempel kan nævnes forpligtelser eller krav om kompatibilitet med bestemte standarder eller lignende med henblik på at sikre forbindelse mellem slutbrugere eller med henblik på at sikre interoperabilitet. Ved pålæggelse af en forpligtelse eller krav om kompatibilitet med en bestemt standard skal IT- og Telestyrelsen tage nøje hensyn til rammedirektivets artikel 17. IT- og Telestyrelsen skal som udgangspunkt pålægge forpligtelse eller krav om kompatibilitet til standarder, der fremgår af de af Europa-Kommissionen i henhold til artikel 17 fastlagte lister. Udgangspunktet bør kun fraviges, såfremt særlige forhold på det danske telemarked gør, at pålæggelse af de nævnte standarder vil være disproportionalt.

Pålæggelse af sådanne forpligtelser er således begrænset af proportionalitetsprincippet, ligesom forpligtelserne i henhold til adgangsdirektivets artikel 5, stk. 2, skal være objektive, transparente og ikke-diskriminerende.

Til § 34

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 41, stk. 1, med redaktionelle konsekvensændringer som følge af en ny begrebsanvendelse.

Det grundlæggende udgangspunkt for indgåelse eller ændring af aftaler om netadgang og samtrafik er, at parterne forhandler og indgår aftaler om netadgang og samtrafik på kommercielle vilkår. Bestemmelsen skal understrege, at dette er udgangspunktet for reguleringen.

Princippet medfører blandt andet, at uenigheder ved indgåelse eller ændringer af konkrete aftaler mellem udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester som udgangspunkt søges afgjort gennem almindelige kommercielle forhandlinger mellem parterne.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af princippet i den gældende lovs § 42, idet den gældende bestemmelses forpligtelse om at imødekomme rimelige anmodninger i overensstemmelse med pålagte forpligtelser er ændret til, at udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester som udgangspunkt skal tilbyde vilkår og priser i overensstemmelse med pålagte forpligtelser. Dermed ændres den aktive handling om at vurdere omfanget af de pålagte forpligtelser fra den berettigede til den forpligtede. Pligten til at fremkomme med et tilbud i overensstemmelse med de pålagte forpligtelser indtræder, når en berettiget udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester anmoder herom. Endvidere kan der fortsat pålægges forpligtelse om at imødekomme rimelige anmodninger.

Den foreslåede bestemmelse følger af adgangsdirektivets artikel 4, stk. 1, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse udgør en modifikation til udgangspunktet om kommercielt indgåede aftaler. Telemarkedet er som helhed præget af sin historiske opbygning, hvorefter der eksisterer en række

flaskehalse og andre konkurrenceproblemer, der medfører betydelige og ofte uoverstigelige problemer i forhold til udbyderne af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenesters indbyrdes styrkeforhold ved en rent kommerciel forhandling.

Med henblik på at imødegå identificerede konkurrenceproblemer på telemarkedet pålægges der derfor en række forpligtelser, der i højere grad stiller den "svage part" i en mere ligeværdig forhandlingsposition.

Den foreslåede bestemmelse fastslår således i forlængelse af stk. 1, at udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som i medfør af lovforslagets § 33, stk. 2, § 41 eller regler udstedt i medfør af lovforslagets § 49 er pålagt forpligtelser om netadgang eller samtrafik, uanset udgangspunktet om aftalefrihed har en forpligtelse til efter anmodning at tilbyde netadgang og samtrafik på vilkår og til priser, der følger af lovforslagets bestemmelser om netadgang og samtrafik samt de konkrete forpligtelser, som fastsættes i medfør heraf.

Hvad den forpligtede udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester nærmere skal tilbyde, vil blive fastlagt i den afgørelse, som pålægger forpligtelsen. Der kan for eksempel være tale om en forpligtelse om at give netadgang til samhusning på nærmere bestemte vilkår og eventuelt om at offentliggøre dette. Grundlæggende ligger der heri, at den forpligtede udbyder skal tilbyde, at berettigede udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester kan acceptere det tilbudte, og at den forpligtede udbyder således vil være forpligtet til at indgå aftaler, for så vidt angår de regulerede forhold.

En forpligtelse i henhold til lovforslagets § 33, stk. 2, § 41 eller regler udstedt i medfør af lovforslagets § 49 kan endvidere indeholde en pligt til at imødekomme en rimelig anmodning om indgåelse eller ændring af en aftale om netadgang eller samtrafik.

Hvad der nærmere udgør en rimelig anmodning, som en udbyder skal imødekomme, vil bero på en konkret vurdering af de forpligtelser, den pågældende udbyder i øvrigt konkret er blevet pålagt i henhold til loven og de i markedsafgørelserne udformede forpligtelser.

Til § 35

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende telelovs § 64.

Den foreslåede bestemmelse følger af adgangsdirektivets artikel 4, stk. 3.

Modtagne oplysninger må kun anvendes til det eller de formål, til hvilke(t) de er blevet givet. Hvis for eksempel oplysninger er givet med henblik på at kunne fakturere prisen for et produkt, må oplysningerne ikke bruges til andre formål.

Direktivet indeholder ikke et generelt forbud mod at videregive disse oplysninger. Modtagne oplysninger må dog ikke videregives til andre, som gennem oplysningerne kan opnå en konkurrencemæssig fordel. Der er tale om en konkret vurdering, som skal foretages fra sag til sag.

Den foreslåede bestemmelse skal forstås i overensstemmelse hermed.

Den foreslåede bestemmelse skal således på den ene side gøre det muligt at udveksle og anvende de oplysninger om anvendelsen af et elektronisk kommunikationsnet, som er nødvendige for at kunne operere i elektroniske kommunikationsnet med flere udbydere, herunder med en gennemsigtig og hensigtsmæssig prisstruktur, og på den anden side forhindre, at oplysninger om anvendelse af elektroniske kommunikationsnet, som er blevet udvekslet, benyttes til at give modtageren en konkurrencemæssig fordel, eller at oplysningerne videregives til andre, som kan opnå en sådan konkurrencemæssig fordel.

At visse oplysninger må forudsættes at kunne udveksles og anvendes, illustreres af ændringen af definitionen af begrebet "adgang" i Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009. I den ændrede formulering er det tilføjet, at der kan gives netadgang til "informationssystemer eller databaser til forhåndsbestilling, levering, bestilling, vedligeholdelses- og reparationsbestilling samt

fakturering". Flere af de beskrevne tjenester må forudsætte en anvendelse af oplysninger modtaget i forbindelse med indgåelse af netadgangs- eller samtrafikaftaler, herunder blandt andet i forbindelse med informationssystemer og databaser. En sådan anvendelse af udvekslede oplysninger, der er nødvendig for at kunne opfylde de forpligtelser, der er pålagt i henhold til loven eller regler udstedt i medfør heraf, må således nødvendigvis kunne gennemføres lovligt.

Hvorvidt der kan opnås en konkurrencemæssig fordel, skal afgøres konkret. Det skal ved vurderingen blandt andet inddrages, om oplysningerne kan bruges til at iværksætte en aktivitet, hvor modtageren af oplysningerne gennem oplysningerne kan opnå en konkurrencemæssig fordel i forhold til andre, som ikke har oplysningerne, eller den som oplysningerne stammer fra. Det er ikke et krav, at det konkret kan godtgøres, at oplysningerne er blevet misbrugt eller faktisk har forårsaget en konkurrencemæssig fordel for modtageren, jf. også Teleklagenævnets afgørelse af 3. juni 2008 (j.nr. 07-027205).

Kravet om, at oplysninger, der fremsendes eller opbevares, skal behandles fortroligt, indebærer, at indehaveren af oplysningerne skal tage aktive forholdsregler for at beskytte oplysningerne mod at blive tilegnet af uvedkommende. Således har Teleklagenævnet i afgørelsen af 3. juni 2008 udtalt, at den omstændighed, at adgangen til oplysningerne forudsatte en overtrædelse af internt gældende instrukser, ikke i sig selv kunne bevirke, at indehaveren dermed på tilstrækkelig vis havde opfyldt sin forpligtelse til fortroligholdelse.

Til § 36

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 50, stk. 1, 1. pkt., med sproglige justeringer. Den gældende bestemmelse indeholder yderligere bestemmelser, der følger af tidligere lovgivning, og som ikke videreføres, idet der ikke findes at være behov herfor. Adgangen til at afbryde netadgang eller samtrafik efter den gældende bestemmelses stk. 2 følger således af netadgangs- og samtrafikforpligtelsernes natur. Adgang til at afbryde netadgang eller samtrafik er endvidere mere egnet til at blive behandlet i forbindelse med IT- og Telestyrelsens tilsyn efter lovforslagets § 52.

Det er således med ophævelsen af reglerne om afbrydelse af samtrafik ikke intentionen at indskrænke en udbyder med stærk markedspositions mulighed for at afbryde netadgang eller samtrafik.

Den foreslåede bestemmelse følger af reglerne i adgangsdirektivets artikel 12, stk. 3 og rammedirektivets artikel 8, stk. 4.

Med den foreslåede bestemmelse gives hjemmel til at pålægge udbydere med stærk markedsposition, der er pålagt at give netadgang, samt udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som er berettiget hertil i medfør af en forpligtelse om netadgang, at opfylde tekniske eller driftsmæssige betingelser. Bestemmelsens formål er blandt andet at sikre forbindelse mellem slutbrugerne i det enkelte net.

Tekniske eller driftsmæssige betingelser, som fastsættes af IT- og Telestyrelsen i medfør af lovforslagets § 36, skal overholde de bestemmelser om standardisering, der følger af artikel 17 i rammedirektivet.

Til § 37

Den foreslåede bestemmelses stk. 1 er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 84 a.

Den foreslåede bestemmelse følger af rammedirektivets artikel 14-16 og adgangsdirektivets artikel 13b.

Markedsundersøgelser anvendes som en samlebetegnelse for de vurderinger, IT- og Telestyrelsen skal foretage om afgrænsning af relevante markeder efter den foreslåede § 38 (markedsafgrænsning), om markedsanalyser efter den foreslåede § 39 (markedsanalyse), om stærk markedsposition efter den foreslåede § 40 (SMP-udpegning) samt om pålæggelse af forpligtelser efter den foreslåede § 41 (markedsafgørelse).

Markedsundersøgelserne udgør den væsentligste del af det første led af den sektorspecifikke konkurren-

ceregulering, hvor der (kan) pålægges visse udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester (fremadrettede) forpligtelser. Andet led udgøres af tilsyn med disse forpligtelsers overholdelse.

Formålet med markedsundersøgelserne er at vurdere, på hvilke områder og i hvilket omfang konkurrencen bør fremmes ved at regulere udbyderes markedsadfærd gennem sektorspecifikke forpligtelser (ex ante-regler), som skal sikre, at udbydere, der har en stærk markedsposition, ikke udnytter denne markedsposition til at begrænse eller fordreje konkurrencen.

Den foreslåede bestemmelse forudsætter, at IT- og Telestyrelsen udøver de nødvendige skøn, der inddrager alle de relevante (økonomiske, tekniske, faktuelle og retlige) faktorer, der skal vurderes i forbindelse med en markedsundersøgelse.

IT- og Telestyrelsens markedsundersøgelser udarbejdes under hensyntagen til Europa-Kommissionens retningslinjer for markedsanalyse og vurdering af stærk markedsposition og Europa-Kommissionens henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder.

Det fremgår af rammedirektivets artikel 16, at et udkast til markedsafgørelse skal notificeres over for Europa-Kommissionen:

1) Inden for tre år efter vedtagelsen af en tidligere afgørelse om det pågældende marked. Denne periode kan dog undtagelsesvis forlænges med op til yderligere tre år, når IT- og Telestyrelsen har notificeret en foreslået forlængelse til Kommissionen med en begrundelse, og Kommissionen ikke har gjort indsigelse mod den notificerede forlængelse inden en måned.
2) Inden for to år efter vedtagelsen af en revideret henstilling om relevante markeder, når der er tale om markeder, der ikke tidligere er notificeret til Kommissionen.

De anførte tidsfrister er ordensskrifter, der skal sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder træffer deres markedsafgørelser med regelmæssige mellemrum. Hvis tidsfristerne ikke overholdes, medfører det derfor ikke, at en markedsafgørelse bliver ugyldig.

Til stk. 2

IT- og Telestyrelsen foretager opdateringer og revurderinger af allerede gennemførte markedsundersøgelser når IT- og Telestyrelsen vurderer, at væsentlige ændringer i markedsforholdene eller den tekniske udvikling eller lignende, der har betydning for markedsafgørelsen, tilsiger, at der kan være behov for at foretage sådanne opdaterede markedsundersøgelser.

Ændrede markedsmæssige eller faktiske forhold, der har betydning for markedsafgørelsen, kan for eksempel være, at udbyderen, der i henhold til markedsundersøgelsen er udpeget som udbyder med stærk markedsposition, foretager større opkøb eller frasalg af netelementer eller datterselskaber eller foretager sådanne interne omstruktureringer, at det bliver sammenligneligt med en forpligtelse om funktionel adskillelse, jf. lovforslagets § 47. IT- og Telestyrelsen skal i disse situationer vurdere, om de pålagte forpligtelser er tilstrækkelige til at imødegå den nye situation, eller om forpligtelserne efter en fornyet proportionalitetsvurdering ikke længere er berettigede.

IT- og Telestyrelsen kan vurdere, om en opdateret markedsundersøgelse er påkrævet enten på eget initiativ eller som følge af en begrundet og dokumenteret anmodning fra en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der har interesser på det pågældende marked.

Hvis IT- og Telestyrelsen finder, at ændringen af de markedsmæssige forhold tilsiger en revurdering af de pålagte forpligtelser, bestemmer IT- og Telestyrelsen, om revurderingen kan gennemføres som en opdatering, eller om der skal gennemføres en ny markedsundersøgelse i sin helhed efter stk. 1.

For at kunne opdatere en markedsundersøgelse som følge af ændringer i markedsmæssige eller faktiske forhold, skal de data, der ligger til grund for den foreliggende markedsanalyse, fortsat være aktuelle og retvisende.

Anvendelse af opdaterede markedsundersøgelser forudsætter således en afvejning af, om en opdateret markedsundersøgelse på betryggende vis kan adressere forholdene på markedet, over for de primært tids- og ressourcemæssige byrder for branchen og IT- og Telestyrelsen, der er forbundet med at gennemføre en fornyet markedsundersøgelse med indhentelse af nye data.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse indeholder en pligt for udbydere med stærk markedsposition, der er pålagt forpligtelser i henhold til lovforslagets § 41, til at informere IT- og Telestyrelsen om dispositioner med væsentlig betydning for de forpligtelser, selskabet er pålagt.

Dispositioner, der kunne have væsentlig betydning, kan være organisatoriske eller strukturelle ændringer, for eksempel i form af opkøb, frasalg eller funktionel udskillelse af net eller driftsafdelinger.

Det er formålet med bestemmelsen at sikre, at IT- og Telestyrelsen løbende kan vurdere behovet for enten en ny eller en opdateret markedsundersøgelse med henblik på en skærpelse eller lempelse af de pålagte forpligtelser.

Til stk. 4

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009 af 25. november 2009 blev det besluttet at oprette Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor.

Den foreslåede bestemmelse bemyndiger IT- og Telestyrelsen til at anmode Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation om bistand, for eksempel i situationer hvor IT- og Telestyrelsen ikke kan træffe en markedsafgørelse inden for de tidsfrister, der er fastsat i rammedirektivets artikel 16.

Til stk. 5

Med den foreslåede bestemmelse indføres hjemmel til, at IT- og Telestyrelsen skal samarbejde om regulering på tværs af landegrænserne, i tilfælde hvor det relevante marked er transnationalt, og hvor markedsforholdenes karakter begrunder en transnational regulering.

Hjemlen til at samarbejde med tilsynsmyndigheder i andre lande om transnationale markedsundersøgelser kan alene benyttes i de tilfælde, hvor Kommissionen i en afgørelse har udpeget relevante transnationale markeder i overensstemmelse med rammedirektivets artikel 15, stk. 4.

Til § 38

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 84 b.

Den foreslåede bestemmelse implementerer rammedirektivets artikel 15.

Markedsafgrænsningen består af to dele, dels en afgrænsning af produkt- og tjenestemarkedet, dels en geografisk afgrænsning.

Formuleringen om, at afgrænsningen af relevante markeder tilpasses danske forhold, tager især sigte på de markedsafgrænsninger, der sker med udgangspunkt i Europa-Kommissionens henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder. Denne henstilling vil omfatte de markeder, som efter Europa-Kommissionens forhåndsvurdering på EU-plan generelt vil kunne være egnede til sektorspecifik regulering. Europa-Kommissionens vurdering vil således være af en meget generel karakter, og der vil ud fra blandt andet en teknisk og markedsmæssig vurdering kunne være behov for at foretage ændringer og justeringer i disse produkt- og tjenestemæssige afgrænsninger under hensyntagen til særlige danske forhold, herunder for eksempel særlige danske efterspørgsels- og udbudsmønstre.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 udspringer af rammedirektivets forudsætning om, at Europa-Kommissionen regelmæssigt tager sin henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder op til revision for at sikre, at den til stadighed er hensigtsmæssig på et marked i hastig udvikling. IT- og Telestyrelsens hensyntagen til Europa-Kommissionens telespecifikke retningslinjer vil derfor til enhver tid skulle ske i forhold til den senest opdaterede version af disse.

Europa-Kommissionens nugældende retningslinjer indebærer, at markedsafgrænsninger skal foretages efter substitutionsmetoden. Hovedprincippet er, at produkter og tjenester, som kan substituere hinanden, tilhører samme marked. På efterspørgselssiden vurderes det, i hvilken udstrækning forbrugerne er villige til at erstatte den pågældende tjeneste eller det pågældende produkt med andre tjenester eller produkter. Vurderingen på udbudssiden omhandler, hvorvidt andre leverandører end dem, der udbyder det pågældende produkt eller den pågældende tjeneste, på kort eller mellemlangt sigt og uden betydelige ekstraomkostninger vil kunne omstille deres produktion og tilbyde de pågældende produkter eller tjenester.

Europa-Kommissionens henstilling kan endvidere anvendes til at konstatere, at et marked, der findes i Kommissionens henstilling, ikke er egnet til ex ante-regulering på det danske marked.

Den foreslåede bestemmelse medfører i øvrigt, at IT- og Telestyrelsen indstiller en igangværende markedsundersøgelse, hvis Europa-Kommissionen vedtager en ny henstilling, som ændrer fundamentalt ved forudsætningerne for den igangværende undersøgelse. I så fald påbegynder IT- og Telestyrelsen i stedet en ny markedsundersøgelse med udgangspunkt i den nye henstilling.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse muliggør, at IT- og Telestyrelsen efter et skøn på baggrund af nationale forhold kan afgrænse andre relevante produkt- og tjenestemarkeder, end de markeder der fremgår af Europa-Kommissionens henstilling. Identifikation af disse markeder sker i henhold til retningslinjerne i Europa-Kommissionens henstilling.

I tilfælde, hvor IT- og Telestyrelsen udpeger markeder, der afviger fra Europa-Kommissionens henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder, følger styrelsen procedurer i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af lovforslagets § 57.

Til § 39

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 84 c.

Den foreslåede bestemmelse følger af rammedirektivets artikel 16.

Formålet med den enkelte markedsanalyse er at foretage en vurdering af, om der er reel konkurrence på markedet. Hvis konklusionen på en markedsanalyse er, at der ikke er reel konkurrence på det omhandlede marked, vil det skulle klarlægges:

1) Hvilke(n) udbyder(e) der indtager en stærk markedsposition som nævnt i lovforslagets § 40, og dermed en identifikation af hvilke(n) udbyder(e) af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der skal pålægges sektorspecifikke forpligtelser, og
2) hvilke konkrete markedsforhold og markedsproblemer, der især er afgørende for konklusionen om, at der ikke er reel konkurrence, og dermed en identifikation af hvilke forpligtelser det vil være passende at bringe i anvendelse efter lovforslagets § 41 for at fremme konkurrencen på dette markedsområde.

Som det fremgår af den foreslåede bestemmelses ordlyd, er det ikke forudsat, at IT- og Telestyrelsen i selve markedsanalyserne om reel konkurrence undersøger de forhold, der er nævnt ovenfor i pkt. 1) og 2). Disse forhold vil imidlertid skulle klarlægges til brug for styrelsens vurderinger efter lovforslagets § 40 og styrelsens afgørelser efter lovforslagets § 41. Det vil derfor i de fleste tilfælde være hensigtsmæssigt at foretage en samtidig indhentelse af data, analyser og vurderinger af alle disse forhold under ét med

henblik på at fremme en hurtigere afklaring af retstilstanden for udbydere, der er udpeget til at have en stærk markedsposition.

De enkelte markedsanalysers omfang og nærmere indhold med hensyn til konkrete forhold og indikatorer med videre vurderes af IT- og Telestyrelsen og vil typisk afhænge af, om analysen begrænses til en vurdering om reel konkurrence, eller om der foretages en samtidig undersøgelse af de ovenfor nævnte forhold. Som udgangspunkt vil analysen dog typisk indeholde en undersøgelse af indikatorer om markedsandele, priser, markedsbarrierer, økonomiske og strukturelle forhold samt efterspørgselsforhold. IT- og Telestyrelsen kan dog også nøjes med at foretage mindre omfattende analyser, for eksempel i form af den såkaldte trekriterietest, der beskrives i Europa-Kommissionens gældende henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder.

IT- og Telestyrelsen sikrer, at markedsanalyser, hvor det er hensigtsmæssigt, foretages i samarbejde med konkurrencemyndighederne.

Til § 40

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 84 d.

Den foreslåede bestemmelse implementerer reglerne i rammedirektivets artikel 14 og artikel 16, stk. 3-4.

Til stk. 1

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at udbydere med stærk markedsposition udpeges i overensstemmelse med EU-retten, herunder principperne om dominerende stilling, og under hensyntagen til Europa-Kommissionens retningslinjer for markedsanalyser og vurdering af stærk markedsposition.

Når en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester vurderes at have en stærk markedsposition efter den foreslåede bestemmelse, betyder det, at udbyderen på kort eller mellemlangt sigt har og vil have en styrkeposition på det relevante marked, der giver udbyderen magt til i betragtelig grad at kunne handle uafhængigt af konkurrenter, kunder og i sidste ende forbrugerne, jf. bemærkningerne til stk. 2.

Til stk. 2

Vurderingen af, om en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har en stærk markedsposition i henhold til telelovgivningen, sker i størst muligt omfang i overensstemmelse med konkurrencerettens begreb ”dominerende stilling”.

I modsætning til hvad der gælder inden for den almindelige konkurrenceregulering, skal definitionen af stærk markedsposition imidlertid anvendes i tilknytning til fremadrettede afgørelser (ex ante-regulering). Således er det ikke relevant, om der er konstateret et misbrug af en stærk markedsposition. Der er derfor behov for i et vist omfang at justere den metode, der anvendes til at vurdere, om der foreligger en stærk markedsposition, i forhold til den konkurrenceretlige praksis (ex post). Når IT- og Telestyrelsen foretager en vurdering af, om en eller flere udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har og i en periode fremover vil have en stærk markedsposition på det relevante marked, vil styrelsen derfor i princippet skulle benytte andre antagelser og forventninger end dem, konkurrencemyndighederne i overensstemmelse med almindelig konkurrenceretlig praksis anvender ved vurdering af, om en eller flere virksomheder har misbrugt en dominerende stilling i en given periode.

En udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester kan have en stærk markedsposition, som følge af at den i fællesskab med andre indtager en stærk markedsposition. En kollektivt stærk markedsposition kan indtages af to eller flere økonomiske enheder, uanset om disse er juridisk og økonomisk afhængige eller uafhængige af hinanden.

Når to eller flere udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester præsenterer sig over for kunderne og konkurrenter som en enkelt virksomhed, og når der samtidig ikke er tale om reel konkurrence mellem dem, vil dette være en indikation for, at udbyderne sammen indtager en kollektivt dominerende stilling. Den manglende konkurrence kan i praksis skyldes indbyrdes forbindelser mellem udbyderne. Sådanne forbindelser er dog ikke en forudsætning for at fastslå kollektivt stærk markedsposition. Den foreslåede bestemmelse omfatter også en situation, hvor det relevante markeds struktur vurderes at være befordrende for koordineringseffekter og således tilskynder til parallel eller gensidig tilpasset konkurrencebegrænsende adfærd for eksempel et oligopolistisk marked.

Vurderingen af, om to eller flere udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester indtager en kollektivt dominerende stilling på markedet, foretages i overensstemmelse med fællesskabsretten og under hensyntagen til Europa-Kommissionens retningslinjer for markedsanalyser og vurdering af stærk markedsposition.

Koncernbegrebet skal forstås i overensstemmelse med selskabsretten.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse kan anvendes på en markedssituation, hvor en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har en stærk markedsposition på ét marked og samtidig en position på et andet beslægtet marked, der kan sammenlignes med en stærk markedsposition på disse markeder under ét. I kraft af den stærke markedsposition på det første marked og tilstedeværelse på det beslægtede marked kan virksomheden udnytte sin markedsstyrke på det første marked og handle uafhængigt af sine kunder på det andet marked. For at forhindre en sådan overførsel af stærk markedsposition kan der pålægges forpligtelser på det andet marked.

Ved vurdering af tilstedeværelsen på det beslægtede sekundære marked finder stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse.

Muligheden for, at en udbyder med stærk markedsposition udnytter denne stærke markedsposition på et beslægtet marked, vil oftest være at finde på vertikalt integrerede markeder, for eksempel i form af en stærk markedsposition på infrastrukturmarkedet og en betydelig tilstedeværelse på et afledt marked for tjenester. Under sådanne omstændigheder vil IT- og Telestyrelsen kunne udpege denne udbyder til at have en stærk markedsposition på de to markeder under ét.

Bestemmelsen vil dog også kunne anvendes på horisontale markeder. På horisontale markeder vil det være afgørende, om der er nære forbindelser mellem de to markeder, som betyder, at en virksomhed, som har en stærk markedsposition på ét marked, kan handle uafhængigt af sine konkurrenter på det nært beslægtede marked. Sådanne forbindelser vil kunne konstateres ud fra den type adfærd, som leverandører og brugere på de pågældende markeder udviser, eller ud fra det forhold, at råvaren/engrosproduktet grundlæggende er den/det samme.

IT- og Telestyrelsen vil som udgangspunkt på vertikalt integrerede markeder være i stand til at forhindre, at en udbyder med en stærk markedsposition på et engrosmarked udnytter denne position på detailmarkederne ved at pålægge udbyderen passende forpligtelser knyttet til den stærke markedsposition på engrosmarkedet. For så vidt angår vertikalt integrerede markeder, er det kun i tilfælde, hvor forpligtelserne på engrosmarkedet ikke vil kunne sikre reel konkurrence på detailmarkedet, at IT- og Telestyrelsen vil anvende nærværende bestemmelse til at udpege den pågældende udbyder til også at have en stærk markedsposition på et nært beslægtet detailmarked og pålægge forpligtelser på dette marked.

Uanset om de pågældende markeder er vertikalt eller horisontalt integrerede, skal begge være markeder for elektronisk kommunikation i denne lovs forstand, og begge markeder skal udvise kendetegn, der gør det berettiget at tale om en udbyder med en stærk markedsposition. Det er ikke hensigten, at bestemmelsen anvendes i forbindelse med markedsstyrke, der overføres fra et ”reguleret” marked til et

nyt ”ikke-reguleret” marked. I sådanne tilfælde vil misbrug af en dominerende stilling på det nye marked som udgangspunkt blive reguleret efter de almindelige konkurrenceregler.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse er en sammenskrivning af den gældende lovs § 51, stk. 7, og § 84 d, stk. 5.

Hvis IT- og Telestyrelsens markedsanalyse viser, at der er reel konkurrence på et relevant marked, må styrelsen ikke indføre sektorspecifikke forpligtelser, og styrelsen skal desuden ophæve alle eksisterende sektorspecifikke forpligtelser pålagt en udbyder med henblik på at regulere dennes position som udbyder med stærk markedsposition på det pågældende marked. Det pågældende marked vil herefter være omfattet af bestemmelserne i den almindelige konkurrencelovgivning.

Tilsvarende skal alle forpligtelser, der er pålagt en udbyder med stærk markedsposition på et givent marked, ophæves, hvis markedsanalysen viser, at udbyderen ikke længere har en stærk markedsposition på markedet.

IT- og Telestyrelsen underretter udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der berøres af en sådan ophævelse af forpligtelser, jf. lovforslagets § 41, stk. 6.

Til § 41

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 51. De gældende forpligtelser beskrives anderledes, men der tilsigtes ikke herved ændringer i, hvilke forpligtelser en udbyder med stærk markedsposition kan pålægges. Som noget nyt gives dog hjemmel til at pålægge en forpligtelse om funktionel adskillelse.

Den foreslåede bestemmelse følger navnlig af reglerne i rammedirektivets artikel 16, stk. 3-4 og adgangsdirektivets artikler 8 og 13a.

Til stk. 1

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give IT- og Telestyrelsen pligt til gennem styrelsens konkrete afgørelsesvirksomhed at pålægge udbydere med stærk markedsposition på et givent marked forpligtelser for at fremme en konkurrencebaseret elektronisk kommunikationssektor.

IT- og Telestyrelsens afgørelser kan indebære opretholdelse af hidtidige gældende forpligtelser, ændringer af gældende forpligtelser, ophævelse af gældende forpligtelser eller pålæggelse af nye forpligtelser.

De forpligtelser, som IT- og Telestyrelsen pålægger udbydere med stærk markedsposition, skal tilpasses de særlige omstændigheder på de relevante markeder. Samtidig skal forpligtelserne adressere de konkurrencemæssige problemer, som er identificeret på det relevante marked gennem en markedsanalyse udført i overensstemmelse med bestemmelserne i lovforslagets §§ 37 - 39, med henblik på at fremme konkurrencen.

Forpligtelserne skal tage udgangspunkt i løsningen af det konstaterede konkurrenceproblem på det relevante marked. Dette medfører, at konkurrenceproblemer på andre markeder ikke kan have betydning i udformningen af forpligtelser på det relevante marked. Modsat er det ikke et krav, at forpligtelsen alene angår udbyderen med stærk markedspositions aktiviteter på det relevante marked. Forpligtelserne kan således pålægges den eller de relevante udbydere med stærk markedsposition i forhold til deres aktiviteter på andre markeder, så længe forpligtelsen er egnet til at løse det problem, der er identificeret på det relevante marked.

Et eksempel på et sådant krav er fastsættelse af minimumskrav til kontraktvilkår om økonomisk kompensation for manglende overholdelse eller opfyldelse af den indgåede aftale, for eksempel i forbindelse med levering.

IT- og Telestyrelsen kan beslutte, at dele af den konkrete udmøntning af en forpligtelse udskydes til selvstændig afgørelse. Der kan for eksempel være tale om priskontrolafgørelser eller afgørelser om nærmere fastlæggelse af regnskabsmæssig opsplitning.

Til stk. 2

De forpligtelser, som IT- og Telestyrelsen kan pålægge, fremgår af lovforslagets § 41, stk. 2, nr. 1-6, jf. dog tillige stk. 3 og 4. Den nærmere definition og afgrænsning af de nævnte forpligtelser foretages i §§ 42 - 47 samt i den enkelte markedsafgørelse.

Definition af begreberne netadgang og samtrafik foreslås, som beskrevet tidligere, ændret. Den gældende lovs § 40, der oplister de samtrafikprodukter, der kan pålægges forpligtelser i relation til, foreslås ikke videreført. Dette medfører, at de enkelte forpligtelser og de produkter, forpligtelserne knytter sig til, skal fastlægges og defineres konkret i den enkelte markedsafgørelse og gennem styrelsens øvrige afgørelsesaktivitet. Formålet hermed er at sikre, at anvendelsen af forpligtelserne kan være dynamisk og fleksibel med henblik på, at IT- og Telestyrelsen kan tilpasse de konkrete forpligtelser i forhold til de konkurrenceproblemer, som er konstateret på det pågældende produkt- eller tjenestemarked.

Afgrænsning af produkterne samt de pålagte forpligtelser skal følge proportionalitetsprincippet og tage udgangspunkt i de konkurrenceproblemer, der er konstateret på markedet.

Hjemlen til at pålægge forpligtelser medfører, at IT- og Telestyrelsen skal begrunde og beskrive, hvordan den konkret udformede forpligtelse afhjælper, løser eller afbøder de identificerede konkurrenceproblemer på markedet ud fra de i de enkelte bestemmelser opstillede hensyn.

Den gældende lovs § 51, stk. 6, indeholder en liste af hensyn, der særligt skal iagttages ved pålæggelse af forpligtelser over for en udbyder med stærk markedsposition. Hensynene angår primært forpligtelsen til at imødekomme alle rimelige anmodninger om samtrafik. De opregnede hensyn foreslås flyttet til bestemmelsen om netadgang i lovforslagets § 42, der hermed udgør en direkte implementering af adgangsdirektivets artikel 12. Ændringen sikrer, at de opregnede hensyn i overensstemmelse med EU-reglerne alene anvendes i forhold til netadgangsforpligtelsen.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 76 a.

Den foreslåede bestemmelse følger af adgangsdirektivets artikel 8, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse fastlægger den procedure, IT- og Telestyrelsen skal følge, hvis styrelsen vil pålægge udbydere med stærk markedsposition andre forpligtelser end netadgang, ikke-diskrimination, transparens, regnskabsmæssig opsplitning, priskontrol og funktionel adskillelse. Heraf følger, at styrelsen skal indhente Europa-Kommissionens samtykke for at kunne pålægge forpligtelsen.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 21 a.

Den foreslåede bestemmelse følger af forsyningspligtdirektivets artikel 17.

Den foreslåede bestemmelse er en undtagelse til den foreslåede bestemmelse i stk. 3, for så vidt angår regulering af udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der har stærk markedsposition i detailleddet. Europa-Kommissionens samtykke er således i disse tilfælde ikke påkrævet forud for anvendelse af andre forpligtelser end dem, der er nævnt i stk. 2.

Fravigelsen fra hovedreglen om at anvende de forpligtelser, der er nævnt i stk. 2, skal være berettiget i forhold til det konstaterede problem. Fravigelsen skal endvidere alene bringes i anvendelse, hvis IT-

og Telestyrelsen vurderer, at de i stk. 2 nævnte forpligtelser ikke er egnede til at løse det konkurrenceproblem, der er konstateret efter lovforslagets § 39.

I den gældende lovs § 21 a, stk. 2, er opregnet fire eksempler på forpligtelser, der kan pålægges i forbindelse med regulering af udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der har stærk markedsposition.

Der er tale om krav om, at udpegede udbydere ikke forlanger urimeligt høje priser, krav om, at udpegede udbydere ikke bremser markedsadgang eller begrænser konkurrencen, krav til de udpegede udbyderes detailpriser, herunder krav om overholdelse af prislofter og endelig kontrol af bestemte takster, herunder krav om at taksterne skal være omkostningsbaserede eller skal baseres på takster på sammenlignelige markeder.

De nævnte forpligtelser, der fremgår af den gældende lovs § 21 a, stk. 2, indgår som dele af de i stk. 2 beskrevne forpligtelser om netadgang og priskontrol. Forpligtelserne i den gældende lovs § 21 a, stk. 2, kan således fortsat pålægges en udbyder med stærk markedsposition på et detailmarked, forudsat at bekendtgørelsen om priskontrolmetoder, jf. lovforslagets § 46, stk. 8, omfatter de pågældende metoder.

Til stk. 5

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 51, stk. 8.

Underretning af udbydere ved ændring eller ophævelse af forpligtelser vil efter omstændighederne kunne ske via IT- og Telestyrelsens hjemmeside.

IT- og Telestyrelsens fastsættelse af tidspunktet for ikrafttrædelse af en ændring eller en ophævelse skal ske under afvejning af på den ene side, hvor byrdefuld forpligtelsen er for den tidligere udbyder med en stærk markedsposition, og på den anden side tilpasningsmulighederne for de udbydere, som aftager det pågældende produkt på regulerede vilkår og priser.

Ved udtrykket »udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der berøres« forstås udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der gennem et direkte gældende aftaleforhold med en udbyder, som nu ikke længere vurderes at have en stærk markedsposition, vil blive berørte af de ændrede vilkår eller priser.

Til § 42

Netadgang er reguleret i den gældende lovs § 51 a, hvor det benævnes ”adgang”. Der er dog sket væsentlige ændringer i forhold hertil i den foreslåede bestemmelse, idet indholdet af netadgangsforpligtelsen nærmere skal fastsættes i den konkrete markedsafgørelse. Formålet med ændringen er at give mulighed for en mere fleksibel anvendelse af forpligtelsen gennem konkrete udmøntninger i forhold til det enkelte marked.

Den foreslåede bestemmelse følger af reglerne i adgangsdirektivets artikel 12.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse definerer og afgrænser, hvad der nærmere forstås ved netadgangsforpligtelsen. Opregningen i stk. 1, nr. 1 - 10, er en ikke udtømmende opregning af netelementer, tjenester og lignende, der kan indgå i en netadgangsforpligtelse. IT- og Telestyrelsen kan således efter en konkret vurdering inddrage andre netelementer, tjenester eller lignende, hvis dette i forhold til art og omfang er berettiget ud fra hensynet til at løse de konkurrenceproblemer, der er konstateret på markedet.

Det følger af bestemmelsen, at en netadgangsberettiget kan få virtuel netadgang til netelementer, tjenester og associerede ydelser. Formålet med virtuel netadgang er at forhindre, at en udbyder med stærk markedsposition gennem dispositioner over sit net kan forhindre andre udbydere af offentlige elektroniske

kommunikationsnet eller -tjenester i at udnytte netadgangen, hvormed formålet med at pålægge forpligtelsen vil blive forspildt.

Endvidere kan virtuel netadgang medvirke til at sikre, at en forpligtelse til at opretholde netadgang til faciliteter, der tidligere er givet netadgang til, jf. lovforslagets § 42, stk. 1, nr. 3, ikke nødvendigvis medfører, at en udbyder med stærk markedsposition skal opretholde faktisk netadgang til forældede netelementer, tjenester eller associerede ydelser. IT- og Telestyrelsen kan således i en konkret afgørelse gøre det muligt for udbyderen med stærk markedsposition at opfylde sin forpligtelse om netadgang ved at stille en virtuel løsning til rådighed. En sådan løsning vil som udgangspunkt forudsætte, at vilkår, pris og funktionalitet for den virtuelle løsning i alt væsentlighed svarer til den faktiske netadgang.

Med virtuel netadgang menes, at udbyderen med stærk markedsposition skal stille netelementer, tjenester eller associerede ydelser til rådighed, der giver den netadgangsberettigede tilsvarende funktionalitet og vilkår og priser som netelementer, tjenester eller associerede ydelser, der er pålagt at give faktisk netadgang til, uanset at der ikke gives faktisk netadgang hertil. Med andre ord skal den udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der anmoder om netadgang, stilles, som om netadgangen var blevet opfyldt ved hjælp af den faktiske netadgang.

Det typiske eksempel på produkter, der kan pålægges at give virtuel netadgang til, er kapacitet på en delstrækning eller plads i en samhusningslokalitet.

Omfanget af netadgangsforpligtelsen, herunder om det pålægges udbyderen med stærk markedsposition at give virtuel netadgang, fastlægges i den enkelte markedsafgørelse.

Grænserne for, hvad der kan pålægges at give (faktisk eller virtuel) netadgang til, er begrænset af det almindelige proportionalitetsprincip, der tilsiger, at omfanget af en netadgangsforpligtelse ikke må være mere indgribende, end hvad der er nødvendigt i forhold til løsningen af et identificeret konkurrenceproblem i lyset af de øvrige hensyn, der varetages. Dette medfører blandt andet, at IT- og Telestyrelsen på markeder, der tenderer mod fri konkurrence, skal være mere tilbageholdende i sin udvælgelse og udformning af forpligtelser, end det eksempelvis vil være tilfældet på markeder med mere vedholdende strukturelle konkurrenceproblemer.

Hvis IT- og Telestyrelsen pålægger en udbyder med stærk markedsposition en forpligtelse om at tilbyde netadgang eller imødekomme rimelige anmodninger om netadgang, vil en anmodning i overensstemmelse hermed som udgangspunkt alene kunne afslås på grundlag af en vurdering af, hvorvidt adgangen er teknisk gennemførlig, eller om der er behov for at bevare et nets integritet med videre.

Hvis en udbyder med stærk markedsposition ikke tilbyder netadgang i overensstemmelse med sine forpligtelser eller afslår at imødekomme rimelige anmodninger om netadgang, kan den afviste udbyder indbringe spørgsmålet for IT- og Telestyrelsen i medfør af lovforslagets § 52 eller § 54, ligesom udbyderen med stærk markedsposition kan indbringe spørgsmålet om, hvorvidt en afvisning er berettiget. Hvis udbyderen med stærk markedsposition finder, at det ikke ville være proportionalt for selskabet at skulle efterkomme en konkret anmodning om netadgang, kan udbyderen med stærk markedsposition således tillige indbringe spørgsmålet for IT- og Telestyrelsen.

En udbyder med stærk markedsposition, der er pålagt forpligtelser til at tilbyde netadgang og imødekomme alle rimelige anmodninger om netadgang, kan dog ikke forpligtes til at stille sådanne former for netadgang til rådighed, som udbyderen ikke har praktisk mulighed for at stille til rådighed, jf. dog det ovenfor anførte om virtuel netadgang.

Vedrørende spørgsmålet om afvisning af netadgang eller samtrafik henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 36.

Ved tilrådighedsstillelse forstås leje og andre lignende foranstaltninger.

En udbyder med stærk markedsposition, der pålægges en forpligtelse om netadgang, kan pålægges, at opfyldelsen af netadgangsforpligtelsen sker redeligt, rimeligt og rettidigt. Heri ligger, at udbyderen

blandt andet ikke i administrationen af netadgangsforpligtelsen må indføre procedurer, kriterier, krav, definitioner eller noget andet tiltag, der er egnet til at forsinke, begrænse eller udelukke opfyldelsen af netadgangsforpligtelsen, medmindre dette er sagligt begrundet i beskyttelsesværdige hensyn.

Kravet om redelighed, rimelighed og rettidighed skal ses i sammenhæng med, at der er tale om et dynamisk marked i hastig udvikling i form af nye teknologier og behov for innovation. Dette kan give mulighed for, at en udbyder med stærk markedsposition kan disponere over nettet på en måde, der vanskelig- eller umuliggør, at andre udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester kan benytte de pålagte netadgangsforpligtelser.

Til nr. 1

Netadgang til netelementer omfatter blandt andet leje af ubestykkede infrastrukturstrækninger, herunder delt anvendelse, og andre netelementer mellem flere specifikke, geografisk placerede sammenkoblingspunkter. Både fysiske kabler uden transmissionsudstyr som eksempelvis rå kobber, rå lysledere, rå koaksialkabler med videre og ubestykkede radioforbindelser (selve radiofrekvensen) er omfattet heraf.

Leje af faste kredsløb og bestykkede produkter er også omfattet af begrebet.

Til nr. 2

En forpligtelse om at forhandle med reelle hensigter indebærer principielt, at udbyderen med stærk markedsposition skal indgå i realitetsforhandlinger med henblik på at nå frem til en aftale. Et eksempel på, at der ikke forhandles med reelle hensigter, kan være, at en udbyder forhandler på skrømt for at forhale sagen.

Til nr. 3

En forpligtelse til at opretholde netadgang til faciliteter, der tidligere er givet netadgang til, indebærer, at udbyderen med stærk markedsposition ikke kan nedlægge infrastrukturstrækninger, samhusningslokaliteter med videre eller i øvrigt foretage sådanne dispositioner i nettet, der udhuler eller forringer eventuelle konkurrenters konkurrencevilkår.

IT- og Telestyrelsen skal ved pålæggelse af en forpligtelse om at opretholde netadgang til faciliteter, der tidligere er givet adgang til, inddrage hensynet til udbyderen med stærk markedspositions mulighed for at udvikle og udbygge sin infrastruktur samt afvikle forældet infrastruktur over for hensynet til at opretholde eventuelle konkurrenters konkurrencevilkår.

Disse efter omstændighederne modstående hensyn kan eksempelvis tilgodeses gennem anvendelse af virtuel netadgang, jf. nærmere ovenfor om stk. 1, eller gennem fastlæggelse af overgangsordninger.

IT- og Telestyrelsen kan således i en konkret markedsafgørelse, hvor der pålægges forpligtelse til at opretholde netadgang til faciliteter, der tidligere er givet adgang til, tilpasse forpligtelsen, således at den ikke i unødigt omfang pålægger udbyderen med stærk markedsposition at opretholde adgang til eksisterende netelementer eller tjenester.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse angår gensalgsløsninger, hvor udbyderen med stærk markedspositions færdige detailprodukter sælges til den udbyder, som anmoder herom med henblik på videresalg til slutbrugere.

Til nr. 5

Det er af afgørende betydning for udbuddet af tjenester eller udviklingen af nye tjenester, at udbydere

med adgang til en udbyder med stærk markedspositions netelementer har fri adgang til grænseflader, protokoller eller andre nøgleteknologier m.v.

Til nr. 6

Formålet med at pålægge en forpligtelse til at give adgang til samhusning er at mindske adgangsbarrierne og dermed øge konkurrencen på telemarkedet.

Ved samhusning forstås adgang for andre udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til at opstille og vedligeholde egne centraler, nødvendigt transmissionsudstyr, koblingsudstyr, krydsfelter med videre i udbyderen med stærk markedspositions centralbygninger eller andre lokaliteter, som udbyderen med stærk markedsposition ejer, lejer eller på anden måde har den fornødne rådighed over.

Der er derfor som udgangspunkt ikke nogen begrænsning i rækkevidden af lokalitetsbegrebet, så længe udbyderen med stærk markedsposition har rådighed over lokaliteten. Samhusningsadgangen kan derfor principielt omfatte enhver lokalitet, herunder ethvert fremskudt indkoblingspunkt, så længe samhusningsforpligtelsen understøtter konkurrencen og dermed medvirker til løsning af identificerede konkurrenceproblemer.

Netadgang til samhusning kan omfatte ret til at opstille, anvende og vedligeholde eget udstyr i et omfang, der er berettiget ud fra de konkurrenceproblemer, der er identificeret på markedet. Retten kan for eksempel udstrækkes til, at den berettigede kan lade tredjemænd, herunder andre udbydere, opstille og vedligeholde udstyr på samhusningslokaliteten.

Bestemmelsen kan tillige omfatte situationer, hvor der ikke er plads til at imødekomme anmodninger om samhusning i den pågældende bygning, gadeskab, centraludstyr m.v. I disse situationer kan udbyderen med stærk markedsposition forpligtes til omkostningsfrit at stille den nødvendige transmissionskapacitet til rådighed frem til de lokaliteter, der ønskes adgang til, hvor samhusningen derefter gives på regulerede vilkår (virtuel samhusning).

Denne transmissionskapacitet skal have en tilsvarende funktionalitet, som den kapacitet der kan opnås på den lokalitet, hvortil der er anmodet om samhusning. Der henvises til bemærkningerne ovenfor om formålet med virtuelle netadgangsforpligtelser.

Rækkevidden af en forpligtelse om virtuel samhusning fastsættes i den enkelte markedsafgørelse.

Det er udbyderen med stærk markedspositions valg, hvordan samhusningen tilvejebringes. Det kan for eksempel ske i samme gadeskab, hvor der er placeret DSLAM-udstyr i et større gadeskab, hvor flere udbydere kan være til stede sammen, eller gennem etablering af et selvstændigt gadeskab med videre.

Bestemmelsen er ikke en udtømmende opregning af de produkter og lokaliteter, der kan pålægges at give samhusning i. Der kan således inden for rammerne af den foreslåede bestemmelse udformes forpligtelser, der tilpasses de konkrete omstændigheder på det konkrete marked. Dette er nødvendigt for at sikre konkurrencen i en hastigt udviklende sektor som telesektoren.

Til nr. 7

Den foreslåede bestemmelse retter sig mod adgang til tjenester, der er nødvendige for at sikre interoperabilitet mellem net eller forbindelse mellem slutbrugere.

Efter lovforslagets § 33, stk. 2, kan alle udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester pålægges forpligtelser med henblik på at sikre interoperabilitet og forbindelse mellem slutbrugere.

Den foreslåede bestemmelse slår fast, at også udbydere med stærk markedsposition kan pålægges en netadgangsforpligtelse til nærmere bestemte tjenester, faciliteter og lignende i denne sammenhæng. Der er dog en forskel vedrørende grundlaget for at pålægge forpligtelsen i de to tilfælde.

Efter lovforslagets § 33, stk. 2, skal et problem i forhold til forbindelse mellem slutbrugere eller interoperabilitet være konkret og konstateret, før der kan pålægges forpligtelser.

I modsætning hertil kan udbydere med stærk markedsposition pålægges forpligtelser for at sikre forbindelse mellem slutbrugere eller interoperabilitet, selvom der ikke foreligger et aktualiseret forhold. Dette skyldes, at udbydere med stærk markedsposition i kraft heraf har en højere grad af kontrol over nettet og en mindre afhængighed af andre udbydere.

Til nr. 8

Ved relevante softwaresystemer, herunder driftsstøttesystemer, forstås systemer, det er nødvendigt at sikre adgang til for at skabe reelle konkurrenceforhold på teleområdet. Der kan for eksempel være tale om vedligeholdelsessystemer, fejlretningssystemer eller bestillingssystemer.

Til nr. 9

Netadgang til sammenkobling omfatter fysisk eller logisk sammenkobling af kommunikationsnet af enhver art, herunder når dette er med henblik på opsamling af trafik, terminering af trafik og transit af trafik på regulerede vilkår.

Til nr. 10

Med tjenester om identitet, geografisk placering og tilstedeværelse menes sådanne databaser eller fortegnelser over forbindelser, faciliteter og lignende, som er af betydning for en tredjemands effektive drift og planlægning.

Til stk. 2

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at IT- og Telestyrelsen ikke pålægger forpligtelser, der hindrer udviklingen af den frie konkurrence på længere sigt og udbuddet af paneuropæiske tjenester. Dette indebærer blandt andet, at IT- og Telestyrelsen ved fastsættelsen af forpligtelser skal afveje hensynet til en tjenestebaseret konkurrence over for hensynet til en konkurrence, der er baseret på konkurrenternes egen infrastruktur.

IT- og Telestyrelsen skal ved udformningen af den enkelte forpligtelse tage hensyn til, om forpligtelsen er egnet til at påvirke eventuelle intellektuelle rettigheder, herunder blandt andet varemærke-, ophavs- eller patentrettigheder, der tilhører udbyderen med stærk markedsposition eller tredjemand.

Opregningen af hensyn, der skal tages, er ikke udtømmende, men de opregnede hensyn skal tillægges ekstra vægt.

Til § 43

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 51 b. Endvidere er i stk. 3 tilføjet en ny forpligtelse, hvorefter en udbyder med stærk markedsposition i forbindelse med en forpligtelse til at offentliggøre oplysninger om nye produkter eller kommende ændringer heraf kan pålægges, at produktet ikke må udbydes i en nærmere angivet periode.

Den foreslåede bestemmelse implementerer adgangsdirektivets artikel 10.

Til stk. 1

Ved forpligtelse om ikke-diskrimination forstås et krav om ligebehandling, hvor forholdene er tilsvarende, samt krav om rimelig og saglig adfærd på et objektivt grundlag. Herved forstås, at vilkårene og priserne for to eller flere udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der an-

moder om indgåelse af en aftale hos den udbyder med stærk markedsposition, der er pålagt en forpligtelse om ikke-diskrimination, som udgangspunkt skal være tilsvarende, hvis forholdene er tilsvarende.

Ved forpligtelse om ikke-diskrimination forstås endvidere, at den udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der indgår en aftale med en udbyder med stærk markedsposition, der er pålagt denne forpligtelse, har krav på samme vilkår og priser, som den pågældende udbyder med stærk markedsposition anvender internt, herunder over for andre selskaber/virksomheder i koncernen samt øvrige samarbejdsrelationer. Det er således uden betydning for ikke-diskriminationsforpligtelsen, hvordan en sådan udbyder med stærk markedsposition definerer, strukturerer eller organiserer sin organisation, sine produkter eller lignende.

Forpligtelsen omfatter nye underprodukter eller nye accessoriske delelementer inden for et givent hovedprodukt. Dette gælder, uanset om de nye produkter afsættes internt eller eksternt.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at de tjenester, der er anført i stk. 1 som tjenester, der udbydes til udbyderen med stærk markedsposition selv, dennes datterselskaber eller partnere, ikke begrænses til alene at omfatte det enkelte produkt som en helhed, men at bestemmelsen også omfatter tjenester, der er sammensat af flere produkter. Et eksempel herpå kan være et gensalgsprodukt, der sælges en gros som et færdigt produkt, der er sammensat af en række produkter – for eksempel access, transport og terminering.

Ikke-diskriminationsforpligtelsen omfatter derudover blandt andet sammenlignelige ydelser, tjenester og faciliteter. Dette omfatter eksempelvis leveringstider, bestillingsprocedurer og databaseadgang m.v., der udbydes i relation til eller indgår som delelementer i forskellige produkter, for eksempel i form af tillægsydelser, tillægstjenester eller faciliteter. I og med at teleområdet udvikler sig i hastigt tempo, skal begrebet »sammenlignelig« forstås dynamisk. Et andet eksempel på sammenlignelige ydelser er bitstrømsadgang (BSA) og rå kobber. Produkter, tjenester og faciliteter, der i dag ikke anses for at være sammenlignelige, kan meget vel med tiden anses for at være sammenlignelige.

Ikke-diskriminationsprincippet finder anvendelse på et givent vilkår eller en given pris i sammenhæng med de øvrige aftalte vilkår og priser i en given aftale. Der er således ikke med henvisning til den foreslåede bestemmelse mulighed for at foretage »cherry-picking« af særlige vilkår eller priser i forskellige aftaler i forbindelse med indgåelse af en aftale om netadgang uden at tage hensyn til de øvrige vilkår og priser, der indgår i de forskellige aftaler. Det afgørende vil således være, om vilkårene og priserne er sammenlignelige.

I forbindelse med fastsættelse af en forpligtelse om ikke-diskrimination skal IT- og Telestyrelsen tage højde for, at udviklingen på teleområdet sker hastigt, og på den baggrund fastsætte rækkevidden af forpligtelsen.

Ikke-diskriminationsforpligtelsen er således ikke statisk, men vil skulle tilpasses af IT- og Telestyrelsen under hensyn til konkurrencesituationen på det enkelte marked. IT- og Telestyrelsen vil i den forbindelse kunne stille krav om opstilling af interne kontraktmæssige grænseflader mellem en udbyder med stærk markedspositions forskellige aktiviteter. Grænseflader skal indarbejdes i interne kontrakter og skal omfatte vilkår, priser, tekniske forhold med videre.

Til stk. 3

Formålet med bestemmelsen er gennem en adgang for IT- og Telestyrelsen til at fastsætte en konkurrencefremmende innovationsperiode at sikre, at alle udbydere, der aftager netadgangsprodukter fra en udbyder med stærk markedsposition, har adgang til tilstrækkelige oplysninger om et kommende eller ændret netadgangsprodukt i rimelig tid til at kunne udvikle slutbrugerprodukter baseret på netadgangsproduktet samt forberede udbud heraf til udbyderens kunder.

Bestemmelsen indebærer, at IT- og Telestyrelsen i en konkret markedsafgørelse kan fastsætte krav om, at nye eller ændrede netadgangsprodukter skal tilbageholdes fra internt eller eksternt udbud i en nærmere angivet periode, så de øvrige udbydere får en rimelig periode til at reagere på lanceringen af det nye engrosprodukt.

IT- og Telestyrelsen skal ved en eventuel fastsættelse af krav om tilbageholdelse af et netadgangsprodukt fra udbud tage nøje hensyn til eventuelle henstillinger, retningslinjer eller lignende udstedt af Europa-Kommissionen.

Til § 44

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs §§ 51 c og d. Den gældende lovs forpligtelse om »gennemsigtighed i forbindelse med samtrafik« i § 51 d er i den foreslåede bestemmelse kaldt »transparens«. Der tilsigtes ikke hermed nogen indholdsmæssig ændring.

Den foreslåede bestemmelse implementerer adgangsdirektivets artikel 9.

Transparensforpligtelsen bevirker blandt andet, at den udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der anmoder om netadgang, skal oplyses om de vilkår og priser for netadgang, som udbyderen kan kræve, enten fordi vilkårene og priserne er fastsat i et standardtilbud, eller fordi vilkårene og priserne findes i andre gældende aftaler om netadgang til det pågældende produkt og således i medfør af ikke-diskriminationsforpligtelsen skal være opnåelige for den pågældende. Ligeledes skal der gives oplysning om de sammenhænge, hvori disse vilkår og priser indgår.

I tilknytning til, at en udbyder med stærk markedsposition pålægges en forpligtelse om transparens, fastlægges blandt andet mindstekrav til indholdet, hvilke specifikke oplysninger der skal indgå/offentliggøres, hvor detaljerede oplysningerne skal være, og hvordan offentliggørelsen skal ske. Fastsættelse heraf sker under hensyn til konkurrencesituationen på markedet.

Til stk. 1

Forpligtelsen består i aktivt at stille en række oplysninger, som IT- og Telestyrelsen har fastlagt, til rådighed for offentligheden.

Eksempelvis kan IT- og Telestyrelsen kræve, at en udbyder med stærk markedsposition skal offentliggøre tekniske specifikationer, netkarakteristika, betingelser og vilkår for levering og anvendelse samt priser. IT- og Telestyrelsen kan endvidere blandt andet kræve, at udbyderen skal offentliggøre bestemte oplysninger om nye netadgangsprodukter og kommende ændringer i eksisterende udbud heraf.

Til stk. 2

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre transparens i de vilkår og priser, som udbyderen med stærk markedsposition tilbyder. Kravet om udarbejdelse af standardtilbud er en forpligtelse, som IT- og Telestyrelsen kan pålægge en udbyder med stærk markedsposition i tilknytning til, at udbyderen bliver pålagt en forpligtelse om ikke-diskrimination, jf. lovforslagets § 43.

I begrebet ”tilstrækkelig ubundtet” ligger blandt andet, at standardtilbuddet ikke må indeholde et krav om modydelser som betingelse for at indgå eller ændre aftaler, ligesom der er forbud mod pakkeløsninger og bundtning i standardtilbuddet.

Udarbejdelsen af standardtilbud erstatter ikke den forpligtelse, som en udbyder med stærk markedsposition har til at forhandle om indgåelse eller ændring af en aftale om netadgang, der indeholder individuelt aftalte vilkår og priser. En udbyder med stærk markedsposition vil således for eksempel heller ikke med henvisning til et standardtilbud kunne afvise rimelige anmodninger om netadgang eller samtrafik, der angår andre vilkår og prismodeller end de vilkår og prismodeller, der følger af standardtilbuddet, hvis udbyderen er pålagt at imødekomme sådanne anmodninger.

Til stk. 3

Et standardtilbud om ubundtet adgang til abonnentforbindelser skal til enhver tid indeholde de vilkår, der fremgår af den gældende EU-regulering. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF indeholder i bilag II en fortegnelse over de på nuværende tidspunkt gældende minimumskrav.

Til stk. 4

Kravet om at standardtilbud samtidig med offentliggørelse skal indsendes til IT- og Telestyrelsen har til formål at sikre, at IT- og Telestyrelsens tilsyn med en udbyder med stærk markedspositions standardtilbud til enhver tid kan tage udgangspunkt i det senest opdaterede standardtilbud.

Til § 45

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 51 e.

Den foreslåede bestemmelse implementerer adgangsdirektivets artikel 11.

Hensigten med at pålægge en udbyder med stærk markedsposition en forpligtelse om at opsplitte regnskaber er at tilvejebringe mere detaljerede oplysninger end dem, der kan udledes af udbyderens lovpligtige regnskaber. De opsplittede regnskaber skal afspejle aktiviteterne i de forskellige dele af udbyderens virksomhed lige så nøjagtigt, som hvis disse dele blev drevet som enkeltvirksomheder, og – i forbindelse med vertikalt integrerede udbydere – forebygge diskrimination til fordel for egne aktiviteter og konkurrenceforvridende krydssubsidier.

Regnskaberne skal være så detaljerede, at priser for interne ydelser eller køb mellem markeder og tjenester kan identificeres, således at krav om ikke-diskrimination mellem udbud af tjenester, der udbydes henholdsvis internt og eksternt, kan dokumenteres.

Omfanget af forpligtelsen fastsættes af IT- og Telestyrelsen på baggrund af en konkret vurdering og under hensyn til konkurrencesituationen, herunder konstaterede konkurrenceproblemer på markedet, samt til fremme af lovens formål.

IT- og Telestyrelsen skal ved opstilling af kravene tage udgangspunkt i Europa-Kommissionens til enhver tid gældende henstilling om opsplitning af regnskaber og omkostningsregnskaber.

Som eksemplifikation af de krav, som IT- og Telestyrelsen kan fastsætte, kan nævnes:

- Overordnet indhold af de særskilte regnskaber, herunder eksempelvis at regnskaberne skal indeholde en resultatopgørelse, en opgørelse af investeret kapital og en opgørelse af den interne handel mellem de enkelte produktområder.
- Principper for intern afregning af ydelser mellem et selvstændigt forretningsområde og den øvrige virksomhed, herunder at ydelser skal afregnes til markedspriser eller eksternt benyttede priser.
- Principper for fordeling af indtægter og omkostninger.
- At der skal anvendes bestemte værdiansættelsesmetoder, herunder eksempelvis historiske eller aktuelle omkostninger (Historic Cost Accounting og Current Cost Accounting).
- At der skal fremlægges en konsolidering og afstemning mellem de særskilte regnskaber og regnskaber for markeder, hvor udbyderen ikke har en stærk markedsposition, med de lovpligtige regnskaber.
- Frister for udarbejdelse af regnskabsdokumentation, indlevering af regnskaber, revision med videre.

Regnskaber kan afkræves aflagt ikke kun for netadgang, men også for andre aktiviteter, der har relation til netadgang. En vertikalt integreret udbyder med stærk markedsposition kan således også skulle aflægge regnskaber for sit udbud af detailtjenester, i det omfang der i dette udbud anvendes reguleret netadgang.

I forbindelse med tilsyn med afgørelser om regnskabsmæssig opsplitning og kontrol af omkostningsregnskaber kan IT- og Telestyrelsen udpege en kompetent uafhængig instans, der skal bistå med at kontrollere, at omkostningsregnskaber er udfærdiget i overensstemmelse med den offentliggjorte beskri-

velse. IT- og Telestyrelsen kan herunder kræve, at en udbyder med stærk markedsposition indhenter en erklæring fra en ekstern revisor om udbyderens regnskabsforhold.

IT- og Telestyrelsen offentliggør én gang årligt, for eksempel på sin hjemmeside, resultatet af denne kontrol.

IT- og Telestyrelsen kan endvidere offentliggøre regnskabsoplysninger, herunder oplysninger om indtægter modtaget fra tredjemand, for eksempel hvis der anmodes herom. Hensigten er at fremme et åbent og konkurrencebaseret marked, herunder ved at understøtte forpligtelserne om transparens og ikke-diskrimination.

Til § 46

Priskontrol er reguleret i den gældende lovs §§ 21 a, 51 f og 51 g. Udover sammenskrivningen åbner den foreslåede bestemmelse op for en mere fleksibel anvendelse af priskontrolforpligtelsen. Formålet med ændringen er navnlig at give mulighed for at anvende nye eller kombinere priskontrolmetoder, herunder efterleve henstillinger og retningslinjer fra Europa-Kommissionen om priskontrol.

Den foreslåede bestemmelse følger af reglerne i adgangsdirektivets artikel 13.

Til stk. 1

IT- og Telestyrelsen fastsætter i bekendtgørelsesform inden for de rammer og hensyn, der følger af loven, herunder hensynene i stk. 4, og af henstillinger og retningslinjer fra Europa-Kommissionen, regler om, hvilke priskontrolmetoder der kan finde anvendelse, jf. stk. 8.

Den gældende lovs §§ 21 a, stk. 2, og 51 f, stk. 5, indeholder en udtømmende opregning af de priskontrolkrav og -metoder, der kan finde anvendelse på de forskellige markeder. § 21 a, stk. 2, stiller krav om, at udbydere med stærk markedsposition i detailleddet ikke forlanger urimeligt høje priser, krav i forhold til de udpegede udbyderes detailpriser, herunder krav om overholdelse af prislofter, og krav om kontrol af bestemte takster, herunder at taksterne skal være omkostningsbaserede eller skal baseres på takster på sammenlignelige markeder. Den gældende lovs § 51 f, stk. 5, opregner ligeledes en udtømmende liste over de omfattede prisberegningsmetoder, der omfatter historiske omkostningers metode, bedste praksis-metoderne, slutbrugerprisen korrigeret for sparede omkostninger (retail minus-metoden) og langsigtede gennemsnitlige differensomkostningers metode (LRAIC-metoden).

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, er lovforslaget udtryk for en ændring af tilgangen til reguleringen af priserne hos udbydere med stærk markedsposition. Hvor metoder og deres anvendelse således tidligere på forhånd var defineret i loven, skal disse efter lovforslaget i stedet fastlægges i bekendtgørelsesform, jf. stk. 8. Det er herefter IT- og Telestyrelsen, der konkret fastlægger, hvilken metode eller eventuelt kombinationer heraf der skal finde anvendelse på et marked. Dette sker i de konkrete markedsafgørelser.

Udgangspunktet for, hvilke prisberegningsmetoder der skal finde anvendelse, er de metoder, der er beskrevet i den gældende lov og dennes forarbejder. Der kan imidlertid være behov for justeringer heraf, hvilket vil blive fastsat i bekendtgørelsen, herunder for eksempel i forbindelse med kombinationer af metoderne. Andre krav og prisberegningsmetoder kan finde anvendelse, hvis de fremgår af bekendtgørelsen, jf. stk. 8, og hvis de efter en konkret vurdering bedst varetager de hensyn, der er opregnet i stk. 4, sammenholdt med det almindeligt gældende proportionalitetsprincip.

Det vil i markedsafgørelserne skulle fastlægges, hvordan metoderne finder anvendelse på det konkrete marked med henblik på at løse de identificerede konkurrenceproblemer på markedet. IT- og Telestyrelsens fastsættelse af krav til prissætningen kan antage flere former, herunder maksimalpriser, minimumspriser, gennemsnitspriser m.v.

Hvis der fastsættes krav i form af maksimalpriser, vil udbydere med stærk markedsposition under

iagttagelse af eventuelle øvrige krav i henhold til telereguleringen eller den øvrige lovgivning kunne vælge at fastsætte deres priser på et lavere niveau end den fastsatte maksimalpris. Med tilsvarende forbehold vil en fastsat minimumspris kunne fraviges ved fastsættelse af højere priser.

Det kan endvidere konkret fastsættes af IT- og Telestyrelsen i en (markeds)afgørelse, om udbyderen med stærk markedspositions overholdelse af den fastlagte pris skal opgøres som et gennemsnit over et specificeret tidsinterval, produktgruppe eller lignende, eller om den fastsatte pris til enhver tid skal overholdes.

Som eksempel kan nævnes, at udbydere med stærk markedsposition på engrosmarkedet for mobilterminering, der aktuelt er pålagt krav om maksimalpriser efter LRAIC-metoden, efter varsling af IT- og Telestyrelsen kan opdele ydelser i flere elementer, herunder eksempelvis tidspunktafhængige priser og lignende. Det afgørende, i forhold til om udbyderen har overholdt den fastsatte maksimalpris, er i denne situation, om gennemsnitsprisen svarer til den pris, IT- og Telestyrelsen har fastsat.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse afgrænser de markedssituationer, hvor IT- og Telestyrelsen kan pålægge forpligtelser om priskontrol.

Begrebet prisklemme skal forstås i overensstemmelse med det almindelige konkurrenceretlige begreb. Med begrebet prisklemme forstås almindeligvis, at forskellen mellem detailpriserne hos udbydere med stærk markedsposition og de engrospriser, som konkurrenter, der udbyder lignende detailtjenester, skal betale, bliver for lille til at skabe bæredygtig konkurrence. Det vil sige for lille til at sikre konkurrenterne en konkurrencemargin.

IT- og Telestyrelsen skal i forbindelse med undersøgelser af, om der kan konstateres en prisklemme og ved pålæggelse af forpligtelser i forbindelse hermed, tage nøje hensyn til henstillinger og retningslinjer fra Europa-Kommissionen herom på teleområdet.

Til stk. 3

Ved beregning af en rimelig forrentning af den investerede kapital kan IT- og Telestyrelsen tillade indregning af en passende forrentning af de medgåede investeringer i eksempelvis udstyr og bygninger, idet der i fornødent omfang foretages en tilpasning af kapitalens værdi, så den afspejler den løbende ansættelse af aktiver og af driftens effektivitet.

Ved vurderingen af, hvad der udgør en rimelig forrentning, skal der med henblik på at tilskynde til investering i nye accessnet, herunder investeringer i såkaldte næste generations net (NGN eller NGA), tages hensyn til de eventuelle specifikke risici i forbindelse med et bestemt nyt netinvesteringsprojekt, herunder når disse understøtter produkter, for hvilke efterspørgslen er usikker på det tidspunkt, hvor investeringen foretages.

IT- og Telestyrelsen skal således blandt andet tage hensyn til udbygningsomkostningerne, hvor hurtigt nye produkter og tjenester forventes at slå igennem og det forventede detailprisniveau.

IT- og Telestyrelsen skal ved vurderingen af, hvad der udgør en rimelig forrentning, tage nøje hensyn til eventuelle henstillinger, retningslinjer eller lignende, der er udstedt af Europa-Kommissionen.

Til stk. 4

Fælles for anvendelse af metoder til priskontrol er, at den metode, som IT- og Telestyrelsen pålægger en udbyder med stærk markedsposition, skal tilgodese fremme af effektiviteten og skabelse af holdbar konkurrence samt øgede fordele for forbrugerne på det givne marked.

Ved valg og udformning af prisfastsættelsesmetode samt i forbindelse med eventuelle skøn i forbindelse

med prisfastsættelsen efter de forskellige metoder skal IT- og Telestyrelsen varetage de hensyn, der er nævnt i den foreslåede bestemmelse.

IT- og Telestyrelsen kan som nævnt tilpasse en eller flere af de metoder, der vil fremgå af bekendtgørelsen, jf. stk. 8, til de relevante markeders konkrete forhold eller eventuelt gennem kombination af de enkelte metoder.

IT- og Telestyrelsen kan således vælge en priskontrolmetode, hvor beregningen foretages af IT- og Telestyrelsen på baggrund af udbyderen med stærk markedspositions data, herunder eksempelvis i form af en LRAIC-metode. En anden mulighed er valg af en metode, hvor det påhviler udbyderen med stærk markedsposition at dokumentere, at de anvendte priser er omkostningsrelaterede i overensstemmelse med den pålagte forpligtelse, herunder eksempelvis en forpligtelse om, at udbyderen skal overholde et krav om rimelige priser.

Valg og udformning af priskontrolforpligtelser skal gennemføres under nøje hensyntagen til Europa-Kommissionens henstillinger, retningslinjer og lignende tilpasset nationale forhold. Muligheden for tilpasning til nationale forhold knytter sig til, at Kommissionens henstillinger og retningslinjer henvender sig til samtlige lande forpligtet af teledirektivpakken. Dette medfører, at der kan være forhold knyttet til det enkelte nationale marked, der nødvendiggør afvigelser fra henstillinger, retningslinjer og lignende. Forhold, der kan indregnes i denne kategori, kan blandt andet vedrøre særlige forhold i markedsstruktur, ejerskabsforhold, geografiske forhold eller national lovgivning på et tilstødende område.

Til stk. 5

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 51 f, stk. 7. Dog medfører den foreslåede bestemmelse, at omkostninger kan fordeles forholdsmæssigt efter IT- og Telestyrelsens skøn. Endvidere er bestemmelsens anvendelsesområde blevet sprogligt præciseret.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at undgå, at en udbyder med stærk markedsposition, der skal give netadgang på regulerede prisvilkår, opnår overdækning, hvis flere tjenester, der hver for sig skal dække omkostningerne ved anvendelsen, anvender nettet eller netelementer samtidigt (delt anvendelse). Situationen kan opstå, hvis et elektronisk kommunikationsnet kan anvendes til udbud af flere indbyrdes uafhængige tjenester, for eksempel telefoni, bredbånd og tv. Forskellige tjenester kan udbydes af den samme udbyder, hvorved der stadig vil kunne opnås overdækning, hvis ikke omkostningerne er fordelt mellem de anvendende tjenester.

Som eksempel kan nævnes anvendelse af et accessnet: Hvis en forbindelse alene anvendes til ét formål, for eksempel til almindelig telefoni eller til bredbånd, skal udgiften til driften af forbindelsen afholdes af den enkelte udbyder/tjeneste. Men hvis linjen bruges både til almindelig telefoni og til bredbånd (delt anvendelse), så kan der opnås overdækning, hvis begge udbydere/tjenester fortsat hver for sig dækker de fulde omkostninger.

Den foreslåede bestemmelse giver IT- og Telestyrelsen mulighed for i sådanne situationer at fastlægge, hvordan omkostningerne skal fordeles mellem de forskellige tjenester.

Den gældende bestemmelse fastlægger, at omkostningerne skal fordeles ligeligt mellem udbyderne af de forskellige tjenester. Ændringen i forhold hertil er foretaget med henblik på at give IT- og Telestyrelsen mulighed for efter en konkret vurdering at differentiere omkostningsfordelingen ud fra den enkelte tjenestes forholdsmæssige anvendelse af netelementet eller nettet som helhed. Ved vurderingen skal IT- og Telestyrelsen lægge vægt på, hvordan den valgte omkostningsfordeling adresserer det identificerede konkurrenceproblem og påvirker konkurrencesituationen på det eller de påvirkede markeder. Princippet om forholdsmæssighed kan konkret udmøntes som en ligelig fordeling af omkostningerne.

Som eksempel kan nævnes fordelingen af omkostninger for leje af kobberlinjer. Hvis to tjenester anvender hver sin del af frekvensspektret på kobberlinjen, skal de dele omkostningerne med halvdelen

til hver. Det betyder, at telefoniudbyderen på engrosniveau skal betale halvdelen af omkostningerne til kobberlinjen. Den anden halvdel af omkostningerne betales af bredbåndsudbyderen. Denne fordeling er navnlig valgt for at opretholde en hensigtsmæssig balance mellem den infrastrukturbaserede og den tjenestebaserede konkurrence, jf. også bemærkninger til den gældende bestemmelse, jf. lov nr. 1412 af 27. december 2008. For andre elektroniske kommunikationsnet kan omkostningerne efter en konkret vurdering fordeles anderledes.

Hvorvidt der er tale om forskellige anvendelser i den foreslåede bestemmelses forstand, vil afhænge af en konkret vurdering. For eksempel er almindelig telefoni og en bredbåndsforbindelse forskellige anvendelser af det samme elektroniske kommunikationsnet. Derimod er IP- eller bredbåndstelefoni via en bredbåndsforbindelse en tjeneste, som opnås via en eksisterende bredbåndsforbindelse, og der er derfor i dette tilfælde ikke tale om forskellige anvendelser. Som en vejledende rettesnor kan der ses på, om en tjeneste kan fungere uafhængigt af en anden.

Modellen forudsætter en vis udveksling af oplysninger om anvendelsen af det elektroniske kommunikationsnet mellem udbyderen med stærk markedsposition og andre udbydere, der benytter det elektroniske kommunikationsnet, herunder udbyderen med stærk markedspositions interne detailafdelinger.

De udvekslede oplysninger må således alene anvendes til de(t) formål, til hvilke(t) de er givet, og oplysningerne må derfor for eksempel ikke anvendes i markedsføringsøjemed.

Til stk. 6 og 7

Når en udbyder med stærk markedsposition er pålagt en forpligtelse om priskontrol, kan det være nødvendigt samtidig at sikre grundlaget for at kunne indhente omkostningsinformation til for eksempel kontrolformål eller anvendelse af prisfastsættelsesmetoderne. Dette sikres igennem forpligtelsen om omkostningsregnskab.

Bestemmelsen danner rammerne for den konkrete udformning af forpligtelsen om omkostningsregnskab, der ud fra de særlige forhold, der gælder på det enkelte marked, pålægges udbyderen med stærk markedsposition med henblik på at løse de identificerede markedsproblemer.

IT- og Telestyrelsen kan pålægge udbydere med stærk markedsposition at indsende omkostningsoplysninger til støtte for priskontrollen og fastsætte principper herfor, herunder om hvor ofte oplysningerne skal indsendes, i hvilken form oplysningerne skal indsendes, herunder om der skal indsendes egentlige regnskaber for de enkelte tjenester, og om oplysningernes detaljeringsgrad, herunder hvilke principper der skal iagttages ved henføring af indtægter og omkostninger til de enkelte tjenester.

Har en udbyder med stærk markedsposition pligt til at sikre, at priserne er omkostningsbaserede, er det udbyderen selv, der skal bevise, at priserne er baseret på omkostningerne, inklusive en rimelig forrentning af investeringerne. IT- og Telestyrelsen kan anmode udbyderen om at fremlægge fuld dokumentation for priserne og om nødvendigt kræve, at priserne tilpasses.

IT- og Telestyrelsen kan stille krav om, at der stilles en beskrivelse til rådighed for offentligheden af omkostningsregnskabssystemet, der som minimum viser, dels de hovedkategorier som omkostningerne er samlet i, dels efter hvilke regler omkostningerne er fordelt. Som det også fremgår af ordlyden af stk. 6, er dette et minimum, som beskrivelsen af omkostningsregnskabssystemet skal vise. Hvis markedssituationen tilsiger det, kan IT- og Telestyrelsen i den enkelte afgørelse opstille yderligere elementer, der skal kunne ses af omkostningsregnskabssystemet. Udbyderen kan selvfølgelig også frivilligt lade yderligere elementer fremgå af omkostningsregnskabssystemet.

Til stk. 8

Den foreslåede bestemmelse medfører, at IT- og Telestyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, hvilke priskontrolmetoder der kan finde anvendelse, det overordnede indhold af priskontrolmetoderne, princip-

perne for kombinationer heraf og om proceduren for udarbejdelse af de enkelte priskontrolmetoder, der kan pålægges udbydere med stærk markedsposition i forbindelse med en forpligtelse om priskontrol.

IT- og Telestyrelsens fastsættelse af, hvilke priskontrolmetoder der kan finde anvendelse, skal ske inden for de rammer og hensyn, der følger af loven, herunder hensynene i stk. 4, og henstillinger og retningslinjer fra Europa-Kommissionen.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at skabe transparens omkring IT- og Telestyrelsens anvendelse af priskontrolmetoder og de krav, som skal følges i forbindelse med deres gennemførelse.

IT- og Telestyrelsen fastsætter i de konkrete markedsafgørelser det nærmere indhold af de konkrete prisberegningsmetoder eller kombinationer af prisberegningsmetoder, der kan finde anvendelse i forbindelse med pålæggelse af priskontrolforpligtelser.

IT- og Telestyrelsen skal såvel ved fastsættelsen af regler i henhold til stk. 8 som ved valget og udformningen af priskontrolmetoder efter stk. 4 iagttage kravet om, at enhver mekanisme til omkostningsdækning eller metoder, der kan anvendes til fastlæggelse af priser, sigter mod at fremme effektiviteten og skabe holdbar konkurrence og øgede fordele for forbrugerne.

Eventuelle regler fastsat i henhold til stk. 8 skal i videst muligt omfang tage hensyn til eventuelle henstillinger, retningslinjer og lignende udstedt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester tilpasset danske forhold.

Ud over angivelsen af anvendelige prisberegningsmetoder forudsættes hjemlen anvendt til at fastsætte nærmere regler om, hvordan prisfastsættelsesmetoderne skal udarbejdes og anvendes, herunder om forpligtelser og rettigheder for brancheaktørers involvering i og bidrag til udarbejdelsen af metoden, høringsbestemmelser, transparens ved udformningen og efterfølgende opdateringer og ændringer af en model.

Hjemlen vil således kunne anvendes til at fastlægge tidsplaner for udarbejdelse af prisfastsættelsesmetoden og inddragelse af branchen i forbindelse hermed. Derudover kan der fastsættes bindende tidsfrister for eventuelle brancheaktørers udarbejdelse af omkostningsanalyser og øvrige medvirken og konkrete tidsfrister for den forpligtede udbyders afgivelse af faktuelle oplysninger.

Det vil kunne fastlægges, hvilken fremgangsmåde der skal anvendes ved udarbejdelsen af en beregningsmodel, herunder i hvilket omfang udbydere skal være ansvarlige for opbygningen af en omkostningsmodel.

Det vil samtidig kunne præciseres, at IT- og Telestyrelsens fastlæggelse af detailindholdet i en given prisfastsættelsesmetode som hidtil sker i afgørelsesform.

Til § 47

Den foreslåede bestemmelse er ny og følger af adgangsdirektivets artikel 13 a.

Formålet med funktionel adskillelse, hvorved en vertikalt integreret udbyder med stærk markedsposition forpligtes til at oprette driftsmæssigt adskilte forretningsenheder, er at sikre, at der leveres fuldt ligeværdige netadgangsprodukter til alle udbydere i detailleddet, herunder udbyderens egne vertikalt integrerede afdelinger.

Ved relevante netadgangsprodukter menes blandt andet ubundtet adgang til abonnentforbindelser og lignende netadgangsprodukter på accessmarkedet. Andre netadgangsprodukter kan efter en konkret vurdering ligeledes være omfattet af begrebet, hvis et markedssvigt kan tilskrives det forhold, at en udbyder med stærk markedsposition er vertikalt integreret på engros- og detailsiden.

Til stk. 2

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse, at forpligtelsen kun skal anvendes i ekstraordinære tilfælde og kun i tilfælde af, at IT- og Telestyrelsen har konstateret, at de forpligtelser, som kan pålægges efter lovforslagets § 41, stk. 2, nr. 1 - 5, ikke kan løse identificerede konkurrenceproblemer.

Begrundelsen for, at bestemmelsen kun vil kunne anvendes i ekstraordinære tilfælde, er, at en forpligtelse om funktionel adskillelse er meget indgribende. Funktionel adskillelse af en engrosafdeling med henblik på løsning af et konkurrenceproblem på et konkret marked vil i de fleste situationer medføre konsekvenser på en række andre markeder, end det marked konkurrenceproblemet er identificeret på. Det må nødvendigvis afspejles i den almindelige proportionalitetsvurdering, der skal gennemføres ved vurdering af, om forpligtelsen skal pålægges.

IT- og Telestyrelsen skal, hvis styrelsen påtænker at anvende forpligtelsen, indhente Europa-Kommissionens samtykke til at anvende forpligtelsen om funktionel adskillelse. Med henblik på at indhente Europa-Kommissionens samtykke skal IT- og Telestyrelsen sende et forslag til Europa-Kommissionen. Forslaget skal indeholde:

1) Dokumentation der underbygger IT- og Telestyrelsens konklusioner efter stk. 2, nr. 1 og 2.
2) En begrundet vurdering, hvoraf det fremgår, at der ingen eller ringe udsigt er til faktisk og bæredygtig infrastrukturbaseret konkurrence inden for en rimelig tidshorisont.
3) En analyse af de forventede konsekvenser for IT- og Telestyrelsen, for virksomheden, især de ansatte i den særskilte virksomhed, og sektoren for elektronisk kommunikation som helhed og for incitamenter til at investere i sektoren som helhed, navnlig med hensyn til behovet for at sikre social og territorial samhørighed, samt for andre interessenter, herunder navnlig de forventede konsekvenser for konkurrencen og eventuelle heraf følgende virkninger for forbrugerne.
4) En analyse af årsagerne til, at denne forpligtelse vil være det mest effektive middel til at gennemføre afhjælpningsforanstaltninger med sigte på at reagere på konstaterede konkurrenceproblemer/markedssvigt.

Endvidere skal IT- og Telestyrelsens forslag indeholde en beskrivelse af den konkret påtænkte funktionelle adskillelse. Forslaget skal som minimum indeholde følgende elementer:

1) Nøje oplysninger om adskillelsens art og grad, herunder navnlig den særskilte forretningsenheds retlige status.
2) En beskrivelse af den særskilte forretningsenheds aktiver og de produkter eller tjenester, der skal leveres af denne forretningsenhed.
3) De organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes for at sikre personalets uafhængighed i den særskilte forretningsenhed, og den dertil svarende incitamentsstruktur.
4) Regler til sikring af forpligtelsernes overholdelse.
5) Regler til sikring af transparens omkring driftsprocedurer, navnlig over for andre interessenter.
6) Et overvågningsprogram med henblik på at sikre, at forpligtelserne overholdes, herunder offentliggørelsen af en årlig rapport.

Ud over indhentelse af Europa-Kommissionens samtykke til at anvende forpligtelsen om funktionel adskillelse skal en markedsafgørelse, der enten alene pålægger funktionel adskillelse eller pålægger dette i sammenhæng med andre forpligtelser, leve op til de almindelige indholds- og proceduremæssige krav, der følger af bestemmelserne om markedsundersøgelser, jf. lovforslagets §§ 37 - 40.

Til stk. 3

IT- og Telestyrelsen fastlægger det nærmere omfang af forpligtelsen om funktionel adskillelse under hensyntagen til det eller de konstaterede konkurrenceproblem(er), herunder om den selvstændige forretningsenhed skal etableres som en separat retlig enhed, eksempelvis som et aktie- eller anpartsselskab, fysisk adskillelse af medarbejdere og ledelse fra de øvrige ansatte, opstilling af program for intern

overvågning, som beskriver selskabets tiltag for at forhindre diskriminerende adfærd med videre. Der kan dog ikke ændres ved ejerskabet.

Til kapitel 15

De foreslåede regler i kapitel 15 gælder for alle typer virksomheder, der udbyder de omfattede tjenester. Udbydere af satellit-tv vil dog kun være omfattet i det omfang, de almindelige regler om jurisdiktion tilsiger, at udbyderen er undergivet dansk ret.

Til § 48

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 83 a, idet kompetencen til at føre forhandlinger med kulturministeren dog overføres til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

Den foreslåede bestemmelse implementerer dele af adgangsdirektivets artikel 5.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at multipleksoperatører tilbyder den fornødne adgang til at anvende programmeringsgrænseflader for applikationer (API) og elektroniske programoversigter (EPG), og sikre interoperabilitet mellem digitale radio- og tv-transmissionstjenester. Den foreslåede bestemmelse skal fremme konkurrence samt skabe flest mulige fordele for slutbrugerne.

Forpligtelser pålagt i medfør af regler fastsat efter den foreslåede bestemmelse udelukker ikke, at der fastsættes yderligere forpligtelser for virksomheder med en stærk markedsposition i medfør af denne eller andre love.

Sikring af slutbrugeres adgang til digitale radio- og tv-tjenester er et hensyn, der tager udgangspunkt både i beskyttelse af forbrugerne og i mediepolitiske hensyn. IT- og Telestyrelsen kan derfor ikke fastsætte forpligtelser om at tilbyde adgang til API og EPG, uden at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling har gennemført en forhandling med kulturministeren om, i hvilket omfang det er nødvendigt at fastsætte sådanne forpligtelser for at sikre slutbrugerne adgang til digitale radio- og tv-transmissionstjenester. Begge parter vil kunne tage initiativ til forhandlinger om at fastsætte regler efter lovforslagets § 48.

Til § 49

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 83 b.

Den foreslåede bestemmelse implementerer adgangsdirektivets artikel 6.

Regler i medfør af den foreslåede bestemmelse skal fastsættes på baggrund af de til enhver tid gældende direktivbestemmelser om regulering af adgangsstyringssystemer m.v. Disse regler findes aktuelt i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2002/19/EF om adgang til samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter, jf. direktivets bilag I, del I.

Forud for IT- og Telestyrelsens fastsættelse af regler skal der gennemføres en høring, hvor blandt andet Kulturministeriet skal inddrages.

IT- og Telestyrelsen kan blandt andet fastsætte krav om, at adgangsstyringssystemer skal give mulighed for omkostningseffektivt skift i adgangsstyringen, at visse udbydere på redelige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår skal tilbyde alle tv-foretagender tekniske tjenesteydelser, der gør det muligt at opnå adgang til at sende digitale tv-transmissioner til lyttere og seere, herunder handicappede lyttere og seere, der anvender udbyderens dekodere, samt krav til udbydere af adgangsstyring om at føre særskilte regnskaber. Begrebet udbydere af adgangsstyringssystemer anvendes i bilag I til adgangsdirektivet.

Begrebet udbydere af adgangsstyringstjenester anvendes ligeledes i bilag I til adgangsdirektivet. Adgangsstyringstjenester er ikke defineret i direktivbestemmelserne, men der kan eksempelvis være tale om

en teknisk adgangsstyring til betalingsradio- eller betalings-tv-kanaler, herunder kodning og dekodning af krypterede radio- og tv-signaler.

Vilkår og krav fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse finder anvendelse på adgangsstyring for digitale radio- og tv-tjenester uanset transmissionsform.

Til § 50

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 83 c, idet kompetencen til at føre forhandlinger med kulturministeren dog overføres til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

Den foreslåede bestemmelse implementerer adgangsdirektivets artikel 6.

Den foreslåede bestemmelse giver IT- og Telestyrelsen mulighed for at gennemføre markedsundersøgelser med henblik på, at det besluttes, om krav og vilkår, som er fastsat efter regler fastsat i medfør af lovforslagets § 49, bør videreføres, ændres eller trækkes tilbage.

IT- og Telestyrelsen kan gennemføre markedsundersøgelser med regelmæssige mellemrum. På det her omhandlede område har IT- og Telestyrelsen mulighed for, men ikke pligt til, at gennemføre markedsundersøgelser. Markedsundersøgelserne skal i givet fald gennemføres efter samme procedure som andre markedsundersøgelser i medfør af dette lovforslag. Der er dog opstillet særlige forudsætninger for at ændre eller tilbagetrække eksisterende vilkår eller krav. Der er således tale om en undtagelse fra de foreslåede almindelige regler om markedsundersøgelser i lovforslagets kapitel 13.

IT- og Telestyrelsen kan kun træffe afgørelse om at ændre eller tilbagetrække krav og vilkår efter en vurdering af eventuelle negative følger for slutbrugernes adgang til radio og tv samt en vurdering af, om der er reel konkurrence på detailmarkederne for digitalt tv og radio eller adgangsstyringssystemer. En sådan afgørelse kan have mediepolitiske implikationer, og kulturministeren inddrages derfor i afgørelsen gennem en forhandling med ministeren for videnskab, teknologi og udvikling for at varetage mediepolitiske hensyn. Selve markedsundersøgelserne gennemføres i et samarbejde mellem IT- og Telestyrelsen og Styrelsen for Bibliotek og Medier, hvor det er hensigtsmæssigt.

Til § 51

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 92.

Den foreslåede bestemmelse følger af artikel 8 i Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Til stk. 1

Med ”særlige rettigheder” i nr. 1 sigtes til teleselskaber, der fortsat nyder godt af visse særlige rettigheder, som de har haft eller fået tildelt på et tidligere, ikke-liberaliseret marked, uanset at der efterfølgende er sket en fuld liberalisering af det samme marked.

Begrebet ”dominerende stilling” i nr. 2 forstås i overensstemmelse med den konkurrenceretlige anvendelse af dette begreb.

De i nr. 3 nævnte særlige eller eksklusive rettigheder kan have form af en eksklusiv eller ikke-eksklusiv tilladelse, som er tildelt i en situation, hvor antallet af tilladelser har været begrænset på anden måde end efter objektive, proportionelle og ikke-diskriminerende kriterier.

Europa-Kommissionen har tidligere (foreløbigt) oplyst, at den anså det daværende Tele Danmark A/S for, på tidspunktet for det tidligere direktivs ikrafttræden den 30. juli 1999, at være i besiddelse af særlige rettigheder, som defineret i det tidligere direktiv. Kommissionen oplyste desuden, at det forhold, at situationen eventuelt efterfølgende har ændret sig, efter Kommissionens opfattelse ikke fritager Danmark

fra forpligtelsen til at gennemføre i dansk ret direktivet om retlig adskillelse i forhold til det daværende Tele Danmark A/S.

Til stk. 2

Det følger af direktivets artikel 8, stk. 3, at medlemsstater, der finder, at der er tilstrækkelig konkurrence om udbud af infrastruktur og tjenester på abonnentniveau på deres områder, har mulighed for at dispensere fra kravet i stk. 1.

Medlemsstaterne kan dog ikke på egen hånd træffe afgørelse herom. Hvis medlemsstaterne skønner, at der er grundlag for en sådan dispensation, underretter medlemsstaten Europa-Kommissionen herom. En sådan underretning skal indeholde en detaljeret beskrivelse af markedsstrukturen. Enhver interesseret part, der anmoder herom, skal have adgang til oplysningerne, idet der dog skal tages hensyn til virksomhedernes legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder, jf. offentlighedslovens regler herom.

Kommissionen afgør inden for en rimelig frist efter at have hørt parternes bemærkninger, om forpligtelsen til adskillelse i retlig henseende kan ophæves i den pågældende medlemsstat.

Til kapitel 17

Som led i den almindelige regelforenkling er afgørelsesstrukturen i lovforslagets Afsnit IV blevet forenklet i forhold til den gældende lov.

Den sektorspecifikke konkurrenceregulering af telemarkedet er bygget omkring tre led: Første led udgøres af pålagte (fremadrettede) forpligtelser. Disse kan være pålagt i loven eller ved (markeds)afgørelser, jf. lovforslagets kapitel 13 og 14. Andet led udgøres af tilsyn med overholdelse af loven og regler udstedt i medfør heraf, herunder i (markeds)afgørelser, jf. lovforslagets § 52. Tredje led udgøres af en mulighed for at håndtere og regulere uoverensstemmelser, navnlig gennem konkret aftaleregulering, hvis der måtte være behov herfor. Hjemlerne til at træffe afgørelser om sektorspecifik konkurrenceregulering af telemarkedet relaterer sig til disse tre led og suppleres af den særlige regel i lovforslagets § 33, stk. 2, som omhandler sikring af forbindelse mellem slutbrugere og interoperabilitet.

I forbindelse med IT- og Telestyrelsens afgørelsesvirksom kan styrelsen træffe midlertidige afgørelser, jf. lovforslagets § 55.

Til § 52

Den foreslåede bestemmelse er en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 51 g, stk. 2, §§ 66, 72, 73, 74, 76 og 83 d og delvist § 65, stk. 1 og 5. Der tilsigtes med sammenskrivningen ikke nogle ændringer i forhold til, hvad der gælder efter den gældende lov.

Den foreslåede bestemmelse følger af rammedirektivets artikel 20 og adgangsdirektivets artikler 5, 9 og 13.

Med den foreslåede bestemmelse samles de fleste regler om tilsyn med overholdelse af lovens afsnit IV og regler udstedt i medfør heraf i én bestemmelse, idet reglen suppleres af særreglen i lovforslagets § 33, stk. 2. Dermed udgør bestemmelsen den væsentligste del af det andet led i den sektorspecifikke konkurrenceregulering af telemarkedet, hvor første led udgøres af pålagte (fremadrettede) forpligtelser. Tilsynsbestemmelsen kan således blandt andet anvendes til at føre tilsyn med standardtilbud, overholdelse af ikke-diskriminationsforpligtelsen, transparensforpligtelsen og af priskontrolafgørelser.

Den foreslåede tilsynsbestemmelse afgrænses i forhold til lovforslagets § 41 om pålæggelse og udmøntning af forpligtelser pålagt udbydere med stærk markedsposition derved, at § 41 anvendes til at fastlægge, hvilke forpligtelser udbyderen med stærk markedsposition skal overholde, mens tilsynet anvendes til

at konstatere, om forpligtelserne bliver overholdt og eventuelt pålægge konkrete tiltag til at bringe en manglende overholdelse til ophør.

Den foreslåede tilsynsbestemmelse afgrænses i forhold til lovforslagets § 54 derved, at tilsynsbestemmelsen anvendes til at konstatere, om lovens afsnit IV og regler udstedt i medfør heraf er blevet overholdt og eventuelt pålægge konkrete initiativer til at bringe en manglende overholdelse til ophør, mens § 54 anvendes til at håndtere og regulere uoverensstemmelser, hvor udbyderen med stærk markedsposition har overholdt sine forpligtelser efter en generel vurdering, men hvor der i det konkrete tilfælde alligevel skønnes at foreligge en rimelig anmodning om indgåelse eller ændring af en aftale om netadgang eller samtrafik.

Det betyder, at IT- og Telestyrelsen efter omstændighederne både vil skulle træffe afgørelse om, hvorvidt den forpligtede udbyder har overholdt lovens afsnit IV eller regler udstedt i medfør heraf efter lovforslagets § 52, og tage stilling til, om der foreligger en rimelig anmodning om indgåelse eller ændring af en aftale om netadgang eller samtrafik efter lovforslagets § 54.

IT- og Telestyrelsens tilsyn kan udøves på baggrund af en klage eller af styrelsens egen drift. Dermed sikres, at IT- og Telestyrelsen kan træffe afgørelse i alle sager vedrørende overholdelse af lovens afsnit IV og regler udstedt i medfør heraf.

IT- og Telestyrelsen kan således vælge at starte en tilsynssag på baggrund af en henvendelse, som efter sit indhold drejer sig om noget andet. For eksempel kan styrelsen rejse en tilsynssag, hvis styrelsen i forbindelse med en anmodning om indgåelse eller ændring af en aftale om netadgang eller samtrafik bliver opmærksom på, at udbyderen muligvis ikke overholder sine forpligtelser efter lovens afsnit IV eller regler udstedt i medfør heraf.

Når IT- og Telestyrelsen har modtaget et standardtilbud, vurderer styrelsen om standardtilbuddet umiddelbart er i overensstemmelse med lovens afsnit IV eller regler udstedt i medfør heraf. Styrelsens gennemgang af standardtilbud er ikke en godkendelsesordning. Uanset om styrelsen indledningsvis vurderer, at et standardtilbud ikke i er strid med lovens afsnit IV eller regler udstedt i medfør heraf eller har truffet afgørelse herom, er dette ikke i sig selv til hinder for, at styrelsen af egen drift eller på baggrund af en klage på et senere tidspunkt træffer ny afgørelse vedrørende standardtilbuddet.

I forbindelse med IT- og Telestyrelsens gennemgang af et standardtilbud kan styrelsen sende standardtilbuddet i vejledende høring i branchen. Formålet med en vejledende høring er at indhente branchens praktiske erfaringer med standardtilbuddenes vilkår og hensigtsmæssighed. Dette kan give styrelsen en mere nuanceret baggrund for at vurdere, om standardtilbuddene er i overensstemmelse med telelovgivningen, og om vilkårene i standardtilbuddene er rimelige henset til, hvad der følger af markedsafgørelsen. Standardtilbuddene træder i kraft på tidspunktet for udbyderens offentliggørelse. Eventuelle ændringer på baggrund af gennemgangen vil skulle indarbejdes i et revideret standardtilbud.

IT- og Telestyrelsens tilsyn kan munde ud i afgørelser, der kan konstatere, om reglerne eller forpligtelserne er blevet overholdt, og eventuelt påbyde udbyderen at foretage specificerede skridt eller ændringer for at bringe en manglende overholdelse til ophør. Herunder kan styrelsen for eksempel træffe afgørelse om, at bestemte procedurer skal følges, eller at der skal optages eller ændres bestemte vilkår i et standardtilbud.

Dette indebærer for det første, at IT- og Telestyrelsen kan træffe afgørelse om, hvordan en konstateret manglende overholdelse skal afhjælpes. Det kan for eksempel ske ved helt specifikke krav, eller ved at styrelsen udstikker nogle mindstekrav eller retningslinjer. IT- og Telestyrelsen kan i afgørelsen efter omstændighederne tilkendegive, at andre løsninger, der medfører samme resultat, kan gennemføres.

For det andet kan IT- og Telestyrelsen træffe afgørelse om, at der skal foretages konkrete tiltag, som ikke som sådan er omfattet af den konkrete sag. Det kan for eksempel dreje sig om, at der er klaget over en påstået diskriminerende adfærd, og at styrelsen herefter træffer afgørelse om, at der skal

optages eller ændres i bestemmelser i et standardtilbud for derved at skabe en transparens, der modvirker diskrimination.

En afgørelse om ændring af et standardtilbud kan for eksempel således have to udformninger: Den første mulighed er, at den pågældende udbyder skal ændre et givet vilkår eller en given pris, således at standardtilbuddet bringes i overensstemmelse med reglerne i denne lovs afsnit IV eller regler fastsat i medfør heraf. Den konkrete udmøntning overlades til udbyderen. En anden mulighed er, at IT- og Telestyrelsen i afgørelsen fastsætter nærmere angivne (mindste)krav til indholdet af et vilkår eller en pris, som ligeledes bringer standardtilbuddet i overensstemmelse med reglerne i denne lovs afsnit IV eller regler fastsat i medfør heraf.

Med henblik på at sikre overholdelse af pålagte forpligtelser kan IT- og Telestyrelsen efter anmodning træffe foreløbige afgørelser, jf. lovforslagets § 55. Den foreløbige afgørelse kan for eksempel bestå i fastsættelse af skønsmæssigt midlertidige vilkår og priser med videre. Skønnet kan tage udgangspunkt i dokumentation fremlagt af den anmodende part eller fra brancheaktører.

Resultatet af IT- og Telestyrelsens kontrol meddeles parten.

Til § 53

Den foreslåede bestemmelses stk. 1 er en sprogligt let justeret videreførelse af den gældende lovs § 83, stk. 1. Derudover er den foreslåede bestemmelse ny.

Den foreslåede bestemmelse følger af rammedirektivets artikel 21.

Til stk. 1

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre overensstemmelse mellem de afgørelser, som IT- og Telestyrelsen og en national tilsynsmyndighed i et andet EU- eller EØS-land hver for sig træffer, hvor en sag, der vedrører fælles forhold, er påklaget i begge lande. Herved sikres, at de pågældende afgørelser ikke har til følge, at parternes indbyrdes forhold besværes eller umuliggøres af divergerende afgørelser.

Der kan ikke som led i IT- og Telestyrelsens behandling af sådanne sager ske fravigelser af bestemmelserne i den danske telelovgivning og de heri indeholdte rettigheder og forpligtelser.

Bestemmelsen hindrer ikke nogen af parterne i at indbringe sagen for en domstol.

Til stk. 2-4

Enhver forpligtelse, som IT- og Telestyrelsen pålægger en virksomhed som led i bilæggelse af en tvist, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i teleloven og tage hensyn til den udtalelse, Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) har vedtaget.

Til § 54

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 65, idet bestemmelsens anvendelsesområde dog er justeret i forhold til blandt andet lovforslagets § 52.

Reglerne i den gældende lovs § 65, stk. 7, og § 67 om, hvordan alternativ konflikthåndtering skal gennemføres, foreslås ikke videreført, men i stedet henlagt til administrativ regulering. Den gældende lovs bestemmelser i §§ 69 og 70 om IT- og Telestyrelsens adgang til at træffe afgørelse som opfølgning på forliste mæglinger videreføres ikke. Disse bestemmelser er indholdsmæssigt meget tæt på den generelle hjemmel til at træffe afgørelser i sager om rimelige anmodninger, og derfor udvides den generelle hjemmel til at træffe afgørelser i sager om rimelige anmodninger om samtrafik og netadgang med lovforslaget til også at omfatte afgørelser, der træffes som opfølgning på en sag, der overgår fra alternativ tvistbilæggelse. I forhold til den gældende lov har en sådan afgørelse ikke længere tilbagevirkende

kraft til indbringelsestidspunktet. Dette skyldes, at alternativ tvistbilæggelse efter lovforslaget alene kan benyttes, herunder fortsættes, hvis parterne er enige om det, hvorved risikoen for trænering er mindre.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der har forhandlet om netadgang eller samtrafik, men ikke har kunnet nå til enighed med modparten, skal kunne anmode IT- og Telestyrelsen om at afgøre tvisten for så vidt angår spørgsmål om netadgang og samtrafik og vilkårene og priserne herfor, når en af udbyderne er pålagt en forpligtelse om at imødekomme rimelige anmodninger om netadgang eller samtrafik. Udbyderne kan anmode om IT- og Telestyrelsens bistand til konfliktløsning umiddelbart efter, at en af dem har vurderet, at der er behov herfor i forbindelse med en verserende forhandling om netadgang eller samtrafik. Sagen kan indbringes af både den udbyder, som anmoder om netadgang eller samtrafik, og den udbyder, som er pålagt forpligtelse til at give netadgang eller samtrafik.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at det er en betingelse for, at bestemmelsen finder anvendelse, at mindst en af de implicerede udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester er pålagt en forpligtelse om at imødekomme rimelige anmodninger om netadgang eller samtrafik.

Den foreslåede bestemmelse giver IT og Telestyrelsen kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt der i konkrete tilfælde foreligger en rimelig anmodning om indgåelse eller ændring af en aftale om netadgang eller samtrafik. Herunder kan IT- og Telestyrelsen nærmere fastlægge vilkårene for og priserne i den aftale eller ændring af en eksisterende aftale, som afgørelsen måtte give anledning til, jf. nedenfor.

Den foreslåede bestemmelse afgrænses i forhold til den generelle tilsynsbestemmelse i lovforslagets § 52, derved at tilsynsbestemmelsen anvendes til at konstatere, om lovens afsnit IV eller regler udstedt i medfør heraf er blevet overholdt og eventuelt pålægge konkrete tiltag til at bringe en manglende overholdelse til ophør, mens § 54 anvendes til at håndtere og regulere uoverensstemmelser, hvor udbyderen har overholdt sine forpligtelser efter en generel vurdering, men hvor der i det konkrete tilfælde alligevel skønnes at være en rimelig eller urimelig anmodning om indgåelse eller ændring af en aftale om netadgang eller samtrafik.

Udgangspunktet for IT- og Telestyrelsens vurdering af, om der foreligger en rimelig anmodning, er princippet om, at tvister skal forsøges løst af parterne på markedet. Derfor vil udgangspunktet være en vurdering af, hvorfor den anmodende udbyder ikke opsiger den gældende aftale og indleder nye forhandlinger eller antager et eventuelt standardtilbud.

Som led i en afgørelse om, hvorvidt der foreligger en rimelig anmodning, kan IT- og Telestyrelsen – i tilfælde af uenighed mellem udbyderne af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og efter anmodning fra en af udbyderne – fastsætte konkrete vilkår og priser for den omhandlede netadgang eller samtrafik. Dermed kan IT- og Telestyrelsen fastlægge rækkevidden af forpligtelser, der er pålagt efter lovforslagets § 33, stk. 2, § 41 eller regler udstedt i medfør af lovforslagets § 49, i forhold til den enkelte udbyder, som anmoder om netadgang eller samtrafik.

Konkrete vilkår og priser fastsættes under hensyntagen dels til den berettigedes muligheder for at konkurrere på det pågældende marked, dels til den forpligtedes reelle muligheder for at give netadgang eller samtrafik på de givne vilkår. Vilkårene og priserne skal være forholdsmæssige og berettigede i forhold til den eller de konkrete forpligtelser, som den forpligtede udbyder er pålagt.

Opstår der i konkrete tvister behov for at afklare omfanget af de pålagte forpligtelser, vil dette spørgsmål skulle tages op efter den generelle tilsynsbestemmelse i lovforslagets § 52. Herefter vil IT- og Telestyrelsen i den konkrete sag kunne træffe afgørelse om, hvorvidt der på baggrund af de konkrete omstændigheder foreligger en rimelig anmodning om netadgang eller samtrafik.

Til stk. 2

For at undgå at en løsning af konflikten forhales, træffer IT- og Telestyrelsen afgørelse efter stk. 1 hurtigst muligt og så vidt muligt senest fire måneder efter, at en part har indbragt sagen for IT- og Telestyrelsen, medmindre sagen tages op til alternativ tvistbilæggelse efter stk. 4.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse giver IT- og Telestyrelsen adgang til at tage en sag op til alternativ tvistbilæggelse, når dette vurderes bedre at kunne løse konflikten.

Det er IT- og Telestyrelsen, der vurderer, hvilken løsningsmekanisme der skønnes mest egnet i relation til styrelsens behandling af konkrete spørgsmål. Styrelsen vurderer således, om det er en bindende afgørelse efter stk. 1, eller om en alternativ tvistbilæggelsesmetode skal bringes i anvendelse.

IT- og Telestyrelsens beslutning om, hvordan sagen skal behandles, vil ikke ske i form af en forvaltningsafgørelse, men i form af en processuel beslutning, der meddeles parterne. Det er dog en forudsætning, at parterne samtykker i, at sagen overgår til alternativ tvistbilæggelse, da det ellers ikke kan antages, at alternativ tvistbilæggelse giver en bedre mulighed for at løse konflikten.

Alternativ tvistbilæggelse kan forestås af IT- og Telestyrelsen, men kan også foregå uden for IT- og Telestyrelsens regi, for eksempel i form af brancheforhandlinger, mediation med videre.

Hvis den alternative tvistbilæggelse foregår i IT- og Telestyrelsens regi, skal styrelsen assistere parterne med at nå til enighed om en aftale om netadgang eller samtrafik. Denne enighed kan eventuelt resultere i en aftale, der ikke følger de pålagte forpligtelser. Dette vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis parterne kan nå til enighed om en aftale, hvor for eksempel nogle priser afviger fra de regulerede priser. Styrelsen vil i disse situationer stadigvæk skulle varetage sin almindelige vejledningspligt efter forvaltningslovens § 7, således at parterne også under alternativ tvistbilæggelse får tilstrækkelig orientering om de regler, der gælder på området.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte nærmere regler om alternativ tvistbilæggelse, herunder hvilke typer alternativ tvistbilæggelse, som kan bringes i anvendelse, samt processen for disse, herunder regler om afbrydelse af forløbet.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en part i en sag, der er overgået til alternativ tvistbilæggelse, kan anmode IT- og Telestyrelsen om at træffe afgørelse i sagen efter den almindelige procedure herfor. En sådan anmodning vil således betyde, at den alternative tvistbilæggelse afbrydes.

En anmodning om, at IT- og Telestyrelsen skal træffe afgørelse i sagen, kan fremsættes på et hvilket som helst tidspunkt, efter at sagen er overgået til alternativ tvistbilæggelse.

Til § 55

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 51 f, stk. 11, § 65, stk. 4, § 70, stk. 3 og 4, § 72, stk. 4 og 5, og § 78, stk. 1-3. Til forskel fra de gældende bestemmelser foreslås midlertidige afgørelser (benævnt »foreløbige afgørelser« i den gældende lov) anvendt, når navnlig tidsmæssige forhold taler for det, og hvor det ikke er praktisk eller rimeligt at træffe afgørelse på det foreliggende grundlag, men hvor anvendelse af tvangsbøder på den anden side ikke vurderes at være hensigtsmæssigt eller tilstrækkeligt. Derfor foreslås de gældende regler om foreløbige afgørelser i forbindelse med tilsyn med standardtilbud ikke videreført. Sådanne sager vil således skulle håndteres efter reglerne om tvangsbøder eller ved at træffe afgørelser på det foreliggende grundlag.

Som konsekvens af lovforslagets samling af afgørelseshjemler foreslås reglerne om afgørelser på det

foreliggende grundlag gjort mere generel. I praksis forventes dette at være af mindre betydning, idet afgørelser på det foreliggende grundlag som hovedregel er relevant ved sager om priskontrol. Det kan dog ikke udelukkes, at bestemmelsen også kan være relevant i andre sager, hvilket også er tilfældet efter gældende ret, jf. bemærkningerne til lov nr. 1412 af 27. december 2008.

Overordnet har den foreslåede bestemmelse to formål: For det første at gøre det uinteressant for en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester ikke at give IT- og Telestyrelsen de oplysninger, som styrelsen kan kræve. For det andet at give IT- og Telestyrelsen mulighed for hurtigt at træffe en midlertidig afgørelse på det foreliggende grundlag, hvis det er nødvendigt for, at netadgang eller samtrafik kan gennemføres på en hensigtsmæssig måde. De to hensyn kan gøre sig gældende på samme tid.

Forslaget tilsigter ikke at begrænse de muligheder, som dansk ret i øvrigt giver for at tillægge en given adfærd processuel skadevirkning eller for efter en konkret vurdering at træffe afgørelse om, hvornår en afgørelse skal have virkning fra. Der kan herom for eksempel henvises til FOB 1991.60 og 1994.156 og Folketingets Ombudsmands udtalelse med j.nr. 2004-3680-050 (2006-14-x).

Til stk. 1

Med bestemmelsen fastslås, at IT- og Telestyrelsen kan træffe afgørelse på det foreliggende grundlag, hvis en udbyder ikke indsender tilstrækkelig dokumentation, jf. lovforslagets § 73, stk. 1, til, at en afgørelse kan træffes. Det afhænger af en konkret vurdering, om der bør træffes afgørelse på det foreliggende grundlag, eller om oplysningerne bør søges fremskaffet gennem anvendelse af tvangsbøder, jf. lovforslagets § 79, stk. 1, eventuelt i kombination med en midlertidig afgørelse. Ved vurderingen skal inddrages, at det sædvanligvis påhviler myndigheden at sikre, at en afgørelse træffes på et korrekt og tilstrækkeligt grundlag. Ved vurderingen skal også inddrages, om der er modstående interesser, der taler for, at en afgørelse bør træffes inden en nærmere tidsramme, om udbyderen har haft rimelig tid til at fremskaffe tilstrækkelige oplysninger, og om myndigheden har et tilstrækkeligt grundlag for at træffe en afgørelse på det foreliggende grundlag.

IT- og Telestyrelsen skal sikre, at udbyderen er bekendt med, at styrelsen ikke mener, at udbyderen har fremlagt de oplysninger, som udbyderen er forpligtet til, samt at udbyderen har fået en frist til at indsende oplysningerne.

Skønsmæssig fastsættelse af priser kan blandt andet ske med udgangspunkt i tilgængelig dokumentation, information om omkostninger hos tredjeparter, herunder i andre lande, og i prisniveauet for tilsvarende produkter i danske eller udenlandske aftaler om samtrafik eller netadgang.

Som udgangspunkt vil afgørelser, som herefter træffes på det foreliggende grundlag, være endelige afgørelser, og der skal som udgangspunkt træffes en ny afgørelse med virkning for fremtiden, hvis der senere fremkommer nye oplysninger. Imidlertid kan det ikke udelukkes, at det i særlige tilfælde vil kunne blive relevant at foretage en senere efterregulering af en afgørelse, som blev truffet på det foreliggende grundlag. I sådanne situationer finder den foreslåede bestemmelses stk. 6 tilsvarende anvendelse.

Dansk forvaltningsrets almindelige bestemmelser om sagsoplysning, partshøring med videre finder anvendelse, når der skal træffes afgørelser på det foreliggende grundlag, jf. også Folketingets Ombudsmands udtalelse med j.nr. 2004-3680-050 (2006-14-x).

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse har til formål at give IT- og Telestyrelsen mulighed for at træffe en afgørelse hurtigt, hvis der er behov herfor. Behovet vil oftest være begrundet i, at en midlertidig afklaring eller fastlæggelse af de regulatoriske ”spilleregler” er nødvendig, for at netadgang eller samtrafik kan gennemføres. Situationen vil formodentlig oftest opstå i sager om, hvorvidt der foreligger en rimelig

anmodning om indgåelse eller ændring af en aftale om netadgang eller samtrafik. Imidlertid kan det ikke udelukkes, at behovet også kan opstå i andre situationer, for eksempel i forbindelse med en klage over, at en udbyder med stærk markedsposition ikke overholder sine forpligtelser over for en anden udbyder. Baggrunden kan være uoverensstemmelser eller praktiske problemer. Situationen kan også være, at en udbyder ikke indsender tilstrækkelig dokumentation, jf. lovforslagets § 73, stk. 1, til at en afgørelse kan træffes, men hvor det ikke er hensigtsmæssigt eller forsvarligt at træffe afgørelse på det foreliggende grundlag, og hvor der ikke vurderes at være tid til at afvente effekten af at pålægge tvangsbøder, jf. lovforslagets § 79, stk. 1.

I sådanne situationer kan IT- og Telestyrelsen træffe en midlertidig afgørelse på det foreliggende oplysningsgrundlag. Styrelsen skal herefter fortsætte sagsbehandlingen med henblik på at kunne træffe en endelig afgørelse på et fuldt oplyst grundlag eventuelt under anvendelse af tvangsbøder, jf. lovforslagets § 79, stk. 1.

Da en midlertidig afgørelse træffes på et principielt mindre fyldestgørende oplysningsgrundlag, forudsættes IT- og Telestyrelsen at tilstræbe, at en endelig afgørelse kan træffes hurtigst muligt.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse præciserer, at en midlertidig afgørelse gælder, indtil der indgås en endelig aftale eller træffes endelig afgørelse.

Hvis de implicerede parter indgår en aftale, vil dette blive anset som en tilbagekaldelse af den anmodning eller klage, som sagen er startet på baggrund af, og IT- og Telestyrelsen vil træffe afgørelse om ikke at foretage sig yderligere i anledning heraf. Hvis de implicerede meddeler, at de ønsker at fortsætte deres samarbejde på baggrund af den midlertidige afgørelse, som styrelsen har truffet, vil dette være at betragte som en aftale mellem de implicerede parter.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 52, kan IT- og Telestyrelsen uanset en aftale eller anden tilbagekaldelse af en anmodning eller klage vælge at rejse en tilsynssag, hvis styrelsen finder anledning hertil.

Til stk. 5

Når en endelig afgørelse træffes, efter at der har været truffet en midlertidig afgørelse, skal de implicerede parter som udgangspunkt stilles, som om den endelige afgørelse havde haft virkning fra det tidspunkt, hvor den midlertidige afgørelse blev truffet. Der skal ved efterreguleringen tages højde for ikke ubetydelige rentetab hos den part, der måtte have lidt et sådant i den periode, hvor den foreløbige afgørelse har haft virkning.

Den foreslåede bestemmelse bygger på den antagelse, at ingen af de implicerede parter er nærmere til at bære risikoen ved, at IT- og Telestyrelsen har måttet træffe en afgørelse på et ikke fuldt oplyst grundlag.

Til stk. 6

Den foreslåede bestemmelse har til formål at gøre det uinteressant for udbydere, der er forpligtet til at fremlægge oplysninger, jf. lovforslagets § 73, stk. 1, at undlade at fremlægge tilstrækkelig dokumentation til, at IT- og Telestyrelsen kan træffe afgørelse efter reglerne.

Bestemmelsen indebærer, at efterreguleringsordningen i stk. 5 kun finder anvendelse, hvis efterreguleringen er til gunst for tredjemand.

Ved tredjemand forstås i denne sammenhæng andre end den udbyder, der ikke har indsendt tilstrækkelig dokumentation.

Den foreslåede bestemmelse bygger på det princip, at den, der har ansvaret for, at en afgørelse ikke

kan træffes på et fuldt oplyst grundlag, er den nærmeste til at bære risikoen ved, at afgørelsen kan få et indhold, der er anderledes, end hvis afgørelsen var blevet truffet på et fuldt oplyst grundlag. Det forudsættes således, at der ved den konkrete anvendelse af bestemmelsen kan tages hensyn til, om der foreligger undskyldelige omstændigheder, ligesom den konkrete efterregulering efter omstændighederne vil kunne fastlægges efter et vist friere skøn.

Til § 56

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 82.

Den foreslåede bestemmelse følger af rammedirektivets artikel 13.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at skabe gennemsigtighed om aktiviteter, som virksomheder, som nyder særlige eller eksklusive rettigheder til at udbyde tjenester i andre sektorer i Danmark eller et andet EU- eller EØS-land, måtte have som udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

»Særlige eller eksklusive rettigheder« skal forstås i overensstemmelse med begrebsanvendelsen i EF-Traktatens art. 86. Der kan for eksempel henvises til EF-Domstolens dom af 12. december 1996 i sag 302/94, British Telecommunications. Der kan endvidere henvises til artikel 1, stk. 5-6, i Kommissionens direktiv 2002/77 af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og til betragtning 11 til Kommissionens direktiv nr. 94/46 af 13. oktober 1994 om ændring af direktiv 88/301 og direktiv 90/388.

I nyere litteratur er begrebet »eksklusive rettigheder« beskrevet som en foranstaltning, hvorved en medlemsstat har tildelt eksklusivitet ved hjælp af et hvilket som helst retligt instrument til fordel for en enkelt virksomhed (eller et begrænset antal virksomheder) med henblik på dennes (disses) udøvelse af en økonomisk aktivitet i et givet territorium for et givet tidsrum, hvorefter denne (disse) således begunstigede virksomhed(er) ikke for alvor er i konkurrence med andre (eller hinanden). »Særlige rettigheder« er beskrevet som en foranstaltning, hvorefter konkurrencemæssig beskyttelse er tildelt ved hjælp af et hvilket som helst retligt instrument til fordel for et begrænset antal virksomheder med henblik på disses udøvelse af økonomisk aktivitet i et givet territorium for et givet tidsrum, således at antallet af virksomheder, der har tilladelse til at udøve disse aktiviteter, begrænses til to eller flere, og hvorefter disse virksomheder er beskyttet for konkurrence fra andre, men ikke fra hinanden.

Virksomheder, der har særlige eller eksklusive rettigheder i andre sektorer, kan eksempelvis være energiselskaber, der også driver elektroniske kommunikationsnet.

Til stk. 2

Den gældende lovs bagatelgrænse på 100 mio. kr. foreslås fastholdt. Kravet i den foreslåede bestemmelses stk. 1 finder således ikke anvendelse, hvis virksomhedens samlede årlige omsætning for aktiviteter i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i Danmark er mindre end 100 mio. kr.

Til stk. 3

Bestemmelsen kan blandt andet anvendes til at fastlægge de samme krav, som er beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 45.

Regler udstedt i medfør af stk. 3 vil endvidere kunne indeholde regler om krav om transparens i anvendte fordelingsmetoder, om indsendelsesterminer, om samtidig indsendelse af revisorerklæringer, herunder om indsendelse af revisorerklæringer for strukturelt udskilte selskaber, hvor disse selskabers regnskabsaflæggelse ikke automatisk falder ind under årsregnskabslovens krav til regnskabsaflæggelse og revision.

Til § 57

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 84 f. Dog foreslås bestemmelsens anvendelsesområde udvidet til også at omfatte udstedelse af regler om høringer, der ikke kan betragtes som "udvidede".

Reglerne i bekendtgørelsen, der skal udstedes i medfør af den foreslåede bestemmelse, har til formål at sikre, at IT- og Telestyrelsen gennemfører høring af alle interesserede udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om påtænkte afgørelser med væsentlige virkninger for det relevante marked og tager hensyn til disse kommentarer, før IT- og Telestyrelsen træffer endelig afgørelse.

Samtidig skal reglerne sikre gennemførelse af de høringsprocedurer, som måtte fremgå af henstillinger og retningslinjer fra Europa-Kommissionen.

I proceduren for gennemførelse af høringer skal blandt andet indgå de procedurer, der er anført i artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF.

Ud over høring af de interesserede udbydere skal der for visse afgørelsers vedkommende ske en høring af Europa-Kommissionen og af de nationale tilsynsmyndigheder i EU og EØS. Det overordnede formål hermed er – i overensstemmelse med EU-direktivpakkens formål – at sikre en harmoniseret regelanvendelse inden for EU. Hertil kommer, at høringen skal sikre, at afgørelser på nationalt plan ikke får negative følger for det indre marked eller for andre af traktatens målsætninger.

Før IT- og Telestyrelsen træffer endelig afgørelse, gennemfører styrelsen en høring af alle interesserede udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester over udkastet til samlet afgørelse.

De høringsbestemmelser, som fastsættes, kan også indeholde bestemmelser om at dispensere fra høringerne. Der kan for eksempel henvises til rammedirektivets artikel 7, stk. 9, om ekstraordinære situationer, hvor den nationale tilsynsmyndighed mener, at der er et påtrængende behov for en hurtig indsats for at sikre konkurrencen og beskytte brugernes interesser.

Til Afsnit V

Det foreslåede afsnit V indeholder nye bestemmelser, hvorefter ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om fælles udnyttelse af netelementer i elektroniske kommunikationsnet, tilhørende faciliteter samt ledningsnet i bygninger.

De forpligtelser, der kan fastsættes regler om, har i et vist omfang indholdsmæssig lighed med forpligtelser, der kan pålægges udbydere med stærk markedsposition efter lovforslagets afsnit IV. De regler, der vil kunne fastsættes efter lovforslagets afsnit V, har dog et klart andet anvendelsesområde end reglerne om forpligtelser for en udbyder med stærk markedsposition og varetager andre hensyn.

Efter reglerne i lovforslagets afsnit IV kan en udbyder med stærk markedsposition for eksempel pålægges en netadgangsforpligtelse om samhusning, hvis IT- og Telestyrelsen vurderer, at en sådan forpligtelse vil medvirke til at løse et identificeret konkurrenceproblem.

Heroverfor kan de forpligtelser om fælles udnyttelse, der vil kunne pålægges efter regler udstedt i medfør af lovforslagets afsnit V, anvendes over for enhver udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller ejere af ledningsnet i bygninger, hvis hensyn til miljøet, folkesundheden, den offentlige sikkerhed eller planmæssige hensyn tilsiger det.

Til § 58

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til den gældende lov.

Den foreslåede bestemmelse implementerer rammedirektivets artikel 12, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling, i det omfang det er nødvendigt, kan fastsætte regler om samhusning og fælles udnyttelse af netelementer i elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter, herunder samhusning i tilhørende bygninger,

brønde, gadeskabe og lignende ud fra hensyn til miljø, folkesundhed, den offentlige sikkerhed eller planmæssige hensyn.

Med den foreslåede bestemmelse kan der etableres en ordning om samhusning og fælles udnyttelse af infrastruktur i elektroniske kommunikationsnet samt tilhørende faciliteter, der kan supplere den gældende ordning om fælles udnyttelse af master, bygninger og andre høje konstruktioner, der er etableret i henhold til lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v. (masteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 681 af 23. juni 2004 med senere ændringer. Regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse vil derfor som udgangspunkt skulle angå de dele af elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter, der ikke allerede er reguleret gennem masteloven.

Det er endvidere intentionen, at en ordning om samhusning og fælles udnyttelse fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse skal følge de samme principper og samme metode, som er fastsat i masteloven.

De bærende principper i en ordning fastsat i henhold til den foreslåede bestemmelse vil som følge heraf være, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet i forbindelse med en ansøgning om bygge-, grave- eller lignende tilladelse hos relevante vej-, landzone-, bygnings- og fredningsmyndigheder med henblik på nyetablering, ændring eller lignende af elektroniske kommunikationsnet eller tilhørende faciliteter af den pågældende myndighed vil kunne pålægges at lade andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet fællesudnytte deres netelementer eller tilhørende faciliteter.

Endvidere vil den relevante myndighed kunne pålægge udbydere af elektroniske kommunikationsnet at give en anden udbyder af elektroniske kommunikationsnet adgang til samhusning eller fællesudnyttelse af eksisterende infrastruktur, hvor dette er teknisk muligt.

I tilfælde, hvor der af en af sagens parter rejses tvivl om, hvorvidt den relevante infrastruktur er egnet til fælles udnyttelse som følge af teletekniske begrænsninger, vil den relevante myndighed kunne inddrage IT- og Telestyrelsen med henblik på en teleteknisk udtalelse.

Med henblik på at sikre de i stk. 2 nævnte hensyn vil der endvidere kunne fastsættes regler om, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i forbindelse med eksempelvis bygge- eller gravetilladelser ved etablering eller ændring af infrastruktur pålægges at dimensionere bestemte dele af infrastrukturen således, at en fremtidig samhusning eller fælles udnyttelse vil være mulig.

Det bemærkes, at regler, der udstedes i medfør af bestemmelsen, kan have ekspropriativ karakter.

I den forbindelse skal det i øvrigt bemærkes, at bestemmelsens stk. 4 indeholder en adgang for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at fastsætte regler om fordeling af omkostninger forbundet med samhusning og fælles udnyttelse af netelementer og tilhørende faciliteter, der pålægges i henhold til bestemmelsen. I det omfang en udbyder, der forpligtes til at tilbyde samhusning og fælles udnyttelse m.v., ved en omkostningsdeling bliver økonomisk kompenseret af den, der får tilsvarende adgang til samhusning og fælles udnyttelse m.v., vil den pågældende udbyder ikke have lidt noget økonomisk tab og vil dermed heller ikke, hvis der i særlige tilfælde måtte være tale om et indgreb omfattet af grundlovens § 73, have krav på erstatning fra det offentlige.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det alene er udbydere af elektroniske kommunikationsnet, der skal kunne forpligtes til at stille netelementer og tilhørende faciliteter til rådighed for andre med henblik på samhusning og fælles udnyttelse.

Til stk. 2

Bestemmelsens udgangspunkt er, at hvor de relevante myndigheder i medfør af gældende regler om miljøbeskyttelse, beskyttelse af folkesundheden, beskyttelse af den offentlige sikkerhed eller i medfør af

planloven kan afslå anmodning om etablering eller ændring af infrastruktur og tilhørende faciliteter, kan der udstedes påbud om samhusning og fælles udnyttelse.

Til stk. 3

Der vil i henhold til den foreslåede bestemmelse i regler fastsat i medfør af stk. 1 kunne stilles krav om samhusning i eller fælles udnyttelse af enhver type netelementer, der indgår i et elektronisk kommunikationsnet eller tilhørende faciliteter.

Krav om samhusning eller fælles udnyttelse af netelementer eller tilhørende faciliteter vil være begrænset af, om en samhusning eller fælles udnyttelse vil være mulig i forhold til kapacitet samt eventuelle tekniske hindringer.

Til stk. 4

Bestemmelsen giver blandt andet ministeren for videnskab, teknologi og udvikling hjemmel til at fastsætte nærmere regler om fordeling af omkostningerne ved samhusning og fælles udnyttelse af elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og om fastsættelse af vilkår for samhusning og fælles udnyttelse af elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter.

En eventuel prisfastsættelse i henhold til denne bestemmelse skal tage udgangspunkt i, at priserne skal være omkostningsbaserede med tillæg af en rimelig fortjeneste.

Den samlede pris for anvendelse af eksisterende elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter vil således kunne omfatte en andel af drifts- og vedligeholdelsesomkostningerne, en andel af de driftsøkonomisk nedskrevne anlægsomkostninger samt en rimelig fortjeneste. Med hensyn til en eventuel fastlæggelse af omkostningerne og begrebet rimelig fortjeneste vil dette blive reguleret parallelt med bestemmelser herom i den sektorspecifikke konkurrenceregulering.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling vil endvidere kunne fastsætte regler af mere proceduremæssig karakter om indsigt i aftaler, tilsyn, alternativ tvistbilæggelse, anvendelse af tvangsbøder og klageadgang.

De foreslåede hjemler udnyttes ikke, hvis de relevante brancheaktører indgår brancheaftaler herom inden den 1. maj 2012. Disse brancheaftaler skal være tilgængelige for alle, der ønsker at udnytte adgangen til fælles udnyttelse af netelementer i elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter.

Det forudsættes, at eventuelle brancheaftaler efter indgåelse indsendes til Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling til orientering. Materielle ændringer skal ligeledes indsendes til ministeriet til orientering. Tilsvarende skal ministeriet orienteres om eventuel ophævelse af en eller flere brancheaftaler.

Idet der vil være tale om brancheaftaler, som træder i stedet for administrativ regulering, vil ministeren for videnskab, teknologi og udvikling skulle vurdere, hvorvidt disse er tilgængelige på gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår. Det er således ikke sigtet med bestemmelsen, at ministeriet skal foretage en godkendelse af brancheaftalerne.

Er der tale om, at brancheaftalerne ikke dækker alle relevante parter, det vil sige samtlige ejere af eller indehavere af rådigheden af de af den foreslåede bestemmelse omfattede faciliteter, vil brancheaftalerne kunne suppleres med bekendtgørelsesregulering på de ikke-omfattede områder.

Endvidere vil brancheaftalerne kunne være omfattet af konkurrencelovens bestemmelser.

Til § 59

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til den gældende lov.

Den foreslåede bestemmelse implementerer rammedirektivets artikel 12, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling, i det

omfang det er nødvendigt, kan fastsætte regler om fælles udnyttelse af ledningsnet i bygninger. Sådanne regler skal fastsættes under hensynstagen til proportionalitetsbetragtninger og lovens formål.

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse at sikre en mere effektiv udnyttelse af samfundsressourcer, således at udbydere af elektroniske kommunikationsnet kan få adgang til fælles udnyttelse af de nævnte infrastrukturelementer, hvor det i forhold til den eksisterende infrastruktur ville være urentabelt eller uigennemførligt i praksis at etablere parallel infrastruktur.

Det bemærkes, at regler, der udstedes i medfør af bestemmelsen, kan have ekspropriativ karakter.

I den forbindelse skal det i øvrigt bemærkes, at bestemmelsens stk. 3 indeholder en adgang for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at fastsætte regler om fordeling af omkostninger forbundet med fælles udnyttelse af ledningsnet, der pålægges i henhold til regler udstedt i medfør af bestemmelsen. I det omfang en ejer, der forpligtes til at tilbyde fælles udnyttelse af ledningsnet, ved en omkostningsdeling bliver økonomisk kompenseret af den, der opnår adgang til ledningsnettet, vil den pågældende ejer ikke have lidt noget økonomisk tab og vil dermed heller ikke, hvis der i særlige tilfælde måtte være tale om et indgreb omfattet af grundlovens § 73, have krav på erstatning fra det offentlige.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at fastsætte regler om, at ejere eller indehavere af råderetten til ledningsnet i bygninger skal kunne påbydes at lade andre fællesudnytte det relevante ledningsnet med henblik på etablering af elektroniske kommunikationsnet. Forpligtelsen til fælles udnyttelse kan dække ledningsnettet frem til det første krydsfelt eller fordeler, hvis disse befinder sig uden for bygningen.

Pligtsubjektet for regler fastsat i henhold til bestemmelsen er i forhold til lovforslagets § 58 udvidet til alle ejere eller indehavere af råderetten til ledningsnet i bygninger. Dette følger af reglerne i rammedirektivets artikel 12. Om begrebet råderet kan henvises til Teleklagenævnets afgørelse af 17. september 2010, j.nr. 10-077429.

Enhver type ledningsnet, der er egnet til fremføring af elektronisk kommunikation, kan være genstand for fælles udnyttelse i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Til stk. 2

Regler om fælles udnyttelse af ledningsnet i bygninger fastsat i medfør af stk. 1 skal være begrundet i hensyn til miljøet, folkesundheden, den offentlige orden eller planmæssige hensyn. Endvidere skal det være urentabelt eller praktisk ikke-gennemførligt at anlægge et nyt funktionelt tilsvarende ledningsnet.

Med betingelserne om manglende rentabilitet eller gennemførlighed i praksis begrænses anvendelsesområdet for bestemmelser fastsat i medfør af bestemmelsen til situationer, hvor etablering af ledningsnet i bygninger enten er så byrdefuldt økonomisk eller praktisk uigennemførligt, at etablering af et nyt ledningsnet helt fravælges.

Betingelserne vil finde anvendelse i tilfælde, hvor en etablering af ledningsnet er mulig, men reelt ikke er praktisk eller økonomisk gennemførlig efter gældende regler om miljøbeskyttelse, beskyttelse af folkesundheden, beskyttelse af den offentlige sikkerhed eller i medfør af planloven.

Eksempelvis ville etablering af et nyt ledningsnet i fredede bygninger kunne være så byrdefuldt for en eventuel ny udbyder, at en fælles udnyttelse af ledningsnettet kunne være relevant.

Ved vurderingen af, om en etablering er urentabel, skal det inddrages, at formålet med reguleringen af telemarkedet er, at det skal være konkurrencepræget og drevet af markedskræfter. Det vil sige, at i en situation, hvor fælles udnyttelse af et eksisterende ledningsnet tilhørende en anden udbyder således alene udgør en økonomisk mere attraktiv løsning, men der ikke i øvrigt er forhold begrundet ud fra hensyn til

miljø, folkesundhed, den offentlige sikkerhed eller planmæssige hensyn, der gør en etablering af et nyt ledningsnettet specielt byrdefuldt, vil reglerne fastsat i medfør af § 59 ikke kunne finde anvendelse.

Varetagelse af rene konkurrencehensyn vil således som angivet ovenfor i bemærkningerne til lovforslagets afsnit V skulle gennemføres efter reglerne i lovforslagets afsnit IV eller den almindelige konkurrenceregulering.

Muligheden for en afgørelse om fælles udnyttelse af ledningsnet i bygninger i henhold til bestemmelser fastsat i henhold til stk. 1 vil endvidere være begrænset af en eventuel manglende kapacitet eller andre tekniske hindringer.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver ministeren for videnskab, teknologi og udvikling hjemmel til blandt andet at fastsætte regler om fordelingen af omkostningerne ved fælles udnyttelse af ledningsnet i bygninger og vilkår for fælles udnyttelse af ledningsnet i bygninger.

Den foreslåede bestemmelse svarer til lovforslagets § 58, stk. 4, og der henvises til bemærkningerne hertil.

Til § 60

Bestemmelsen er ny i forhold til den gældende lov.

Bestemmelsen implementerer rammedirektivets artikel 12, stk. 4.

Til stk. 1

Bestemmelsen giver ministeren for videnskab, teknologi og udvikling hjemmel til i forbindelse med regler fastsat i henhold til §§ 58 og 59 at fastsætte regler om oplysningspligt for ejere eller indehavere af råderetten over netelementer, ledningsnet og tilhørende faciliteter omfattet af §§ 58 og 59 vedrørende arten, tilgængeligheden og den geografiske placering af de pågældende netelementer, ledningsnet og tilhørende faciliteter.

Oplysninger om den geografiske placering af antennepositioner indsamles og offentliggøres i dag i mastedatabasen. Ledningsejerregisteret registrerer ledningsejere. Dette gøres ved, at de enkelte ejere registrerer, hvilke områder de ejer ledninger indenfor.

Behovet for yderligere indsamling af oplysninger om netelementer, tilhørende faciliteter og ledningsnet i bygninger vil skulle vurderes i forhold til disse eksisterende registre.

Til stk. 2

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan endvidere fastsætte regler om, i hvilket omfang oplysningerne indhentet i henhold til stk. 1 skal være tilgængelige for offentligheden, eller om oplysningerne eksempelvis alene skal være tilgængelige for relevante myndigheder eller for de berørte udbydere og ejere.

Til § 61

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 85. Hjemlen til at stille krav om at stille stedbestemmelsesoplysninger til rådighed er dog som noget nyt skærpet, således at der kan stilles krav om at stille stedbestemmelsesoplysninger til rådighed for den relevante alarmcentral på samme tidspunkt, som alarmopkaldet når frem til den rette alarmcentral, uanset hvilken teknologi der anvendes. Derudover gives IT- og Telestyrelsen i stk. 2 som noget nyt hjemmel til at fastsætte minimumskrav til nøjagtigheden og pålideligheden af stedbestemmelsesoplysningerne.

Den foreslåede bestemmelse implementerer dele af forsyningspligtdirektivets artikel 26. Det er indeholdt i bestemmelsen, at Europa-Kommissionens henstillinger på området følges.

Den foreslåede bestemmelse er primært relevant i relation til alarmopkald (112) foretaget via taletelefonitjenester, jf. definitionen i lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 10, herunder alarmopkald (112), der originerer i interne elektroniske kommunikationsnet, som er tilsluttet offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Lovforslagets § 3 giver endvidere ministeren for videnskab, teknologi og udvikling hjemmel til at pålægge udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og ejere af elektroniske kommunikationsnet at sikre slutbrugeres adgang til blandt andet at foretage opkald til den offentlige alarmtjeneste (112).

Til stk. 1, nr. 1

Bemyndigelsen i den foreslåede bestemmelse giver ministeren for videnskab, teknologi og udvikling hjemmel til at regulere udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester (herefter udbydere) og ejere af elektroniske kommunikationsnet, som er tilsluttet offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenesters (herefter ejere af net) bistand til håndtering af alarmopkald til det fælleseuropæiske alarmnummer 112 frem til alarmcentralen, herunder til at medvirke til opbygning af selve alarmstrukturen.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling bemyndiges til at fastsætte regler om dirigering og koordinering af alarmopkald, der blandt andet forpligter udbydere og ejere af net til at sikre, at der sker en koordinering, således at alarmcentralerne ikke skal modtage alarmopkald fra mange forskellige udbydere. Dette vil blandt andet kunne indebære, at én eller flere udbydere pålægges at modtage alarmopkald fra andre udbydere med henblik på at dirigere opkaldene og forestå en koordineret aflevering af disse til alarmcentralerne. Det er en forudsætning, at der indgås aftaler mellem udbyderne herom, og der vil med henblik på at sikre rimelige vilkår for udbyderne eventuelt kunne blive tale om tillige at regulere spørgsmål om, hvilken pris den eller de udbydere, der pålægges den omhandlede koordinering, må tage for at varetage denne opgave. Ved aflevering af alarmopkald forstås den nødvendige dirigering og fremføring af opkaldet til netterminering spunkt eller lignende i den relevante alarmcentral samt tilrådighedsstillelse af den nødvendige infrastruktur herfor.

Den eksisterende systematik og ansvarsfordeling i relation til dirigeringen af alarmopkald til nærmeste alarmcentral foreslås bibeholdt. Eksempelvis forudses den eksisterende systematik og ansvarsfordeling vedrørende den indbyrdes dirigering og koordinering af afleveringen af alarmopkald mellem ejere af interne net og udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som eventuelt benyttes af ejere af interne net til ekstern trafik, videreført.

Til stk. 1, nr. 2

Bemyndigelsen i den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at fastsætte regler, der forpligter både udbydere og ejere af net til at sikre, at der foretages stedbestemmelse af alarmopkald (112). Forpligtelser fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse vil også omfatte eksempelvis slutbrugere (storkunder), som ejer interne net.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling bemyndiges til at fastsætte regler om udbydere og ejere af nets pligt til at sikre, at der leveres oplysninger om stedbestemmelse i form af brugerens fysiske position ved opkald til alarmtjenesten. Udbydere og ejere af net skal sikre, at der stilles stedbestemmelsesoplysninger, herunder oplysninger om brugerens fysiske position, til rådighed for alarmcentralerne senest samtidig med, at opkaldet når frem til den relevante alarmcentral, uanset hvilken teknologi der anvendes. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der fra alle relevante udbydere og ejere af net kan tilvejebringes stedbestemmelsesoplysninger med henblik på at stille disse til rådighed for alarmmyndighederne til brug ved alarmmyndighedernes håndtering af alarmopkald (112).

Ved oplysninger om brugerens fysiske position forstås oplysninger om, hvor brugeren befinder sig, når et opkald foretages. Dette er relevant for mobile tjenester, hvor brugerens fysiske position kan afvige fra den stedbestemmelse, der kan foretages ud fra abonnentoplysninger eller lignende. Den enkelte udbyder eller ejer af net er ikke nødvendigvis forpligtet til selv at levere stedbestemmelsesoplysninger til alarmmyndighederne men er ansvarlig for, at stedbestemmelsesoplysninger leveres til alarmmyndighederne. Det kan eksempelvis ske gennem aftale med en anden udbyder eller leverandør af stedbestemmelsesoplysninger. Den løsning, der anvendes, skal gøre det muligt for alarmmyndighederne at stedbestemme alarmopkaldet eller subsidiært at kunne vurdere usikkerheden forbundet med de oplysninger, som stilles til rådighed. Sådanne bidrag til stedbestemmelse af alarmopkald kan for eksempel omfatte områdemarkering, markeringer af forskellige anvendelser eller typer af taletelefonitjenester i forsyningspligtudbyders landsdækkende nummeroplysningsdatabase eller aktiv stedbestemmelse eksempelvis for mobiltelefonitjenester via metoden Celle ID eller lignende.

Herudover forventes aftalemekanismen videreført, således at bidrag til stedbestemmelse af alarmopkald så vidt muligt sker efter aftale mellem alarmmyndighederne, udbydere, ejere af net, forsyningspligtudbyder af en offentlig tilgængelig taletelefonitjeneste og forsyningspligtudbyderen af nummeroplysningstjenester, jf. lovforslagets § 14, stk. 2, nr. 2 og 4.

For udbydere af visse elektroniske kommunikationstjenester kan det være teknisk umuligt at kontrollere dirigering samt at levere stedbestemmelsesoplysninger i samme grad som udbydere af net eller tjenester, der har en højere grad af kontrol med nettet eller tjenesterne. Det kan for eksempel være tilfældet for net-uafhængige udbydere, såsom udbydere af ip-taletelefonitjenester med nomadisk anvendelse, som eksempelvis hverken selv står for dirigeringen af alarmopkald eller i dag rent teknisk kan levere retvisende stedbestemmelsesplysninger. Når der er indført internationalt anerkendte standarder, som sikrer korrekt dirigering og etablering af sådanne tjenesters forbindelse til alarmtjenesterne samt stedbestemmelse, skal disse udbydere opfylde forpligtelserne på lige vilkår med øvrige udbydere.

I de tilfælde, hvor fysisk stedbestemmelse ikke er teknisk mulig, kan der stilles krav om, at der bidrages med information om anvendelse eller type af elektronisk kommunikationstjeneste med henblik på at sikre alarmmyndighederne viden om usikkerheden forbundet med de stedbestemmelsesoplysninger, som måtte være til rådighed.

Vurderingen af, hvad det er teknisk muligt at bidrage med, sker i et samarbejde mellem relevante udbydere, ejere af net, forsyningspligtudbydere af en offentligt tilgængelig taletelefonitjeneste og en nummeroplysningstjeneste og alarmmyndighederne. Dette er en naturlig følge af, at aftaler mellem disse parter forventes opretholdt som basis for bekendtgørelsesreguleringen.

Det kan på bekendtgørelsesniveau nærmere defineres, hvilke typer af elektroniske kommunikationstjenester m.v. der vil blive omfattet af kravene om stedbestemmelse.

Adgang til opkald til alarmtjenesterne for personer med handicap sker på lige vilkår med øvrige slutbrugeres adgang. Der kan fastsættes særlige krav til adgangen til alarmtjenester for personer med handicap i medfør af lovforslagets § 3 og i medfør af bestemmelser om forsyningspligt, jf. lovforslagets kapitel 4.

Det skal være gratis for slutbrugerne at foretage opkald til 112. Bestemmelser herom vil blive fastsat i medfør af lovforslagets § 3.

Til stk. 1, nr. 3

Bemyndigelsen i den foreslåede bestemmelse angår udbydere og ejere af nets forpligtelser til at yde bistand ved viderebefordring af kommunikation fra alarmcentralen til redningsberedskabet m.v., mens bemyndigelsen i nr. 1-2 angår udbydere og ejere af nets forpligtelser til at håndtere alarmopkald frem til den relevante alarmcentral.

Bemyndigelsen giver mulighed for at fastsætte regler om udbydere og ejere af nets bistand ved videregivelse af alarmopkald fra alarmcentralen til redningsberedskabet, hvilket i dag primært sker på kommercielle vilkår.

Til stk. 2

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges IT- og Telestyrelsen til at fastsætte nærmere regler om nøjagtigheden og pålideligheden af stedbestemmelsesoplysninger i forbindelse med alarmopkald. Ved fastsættelse af regler efter bestemmelsen og ved vurderinger af, hvad der anses for muligt, vil det være aktuelt i videst muligt omfang at tage hensyn til stedbestemmelsesteknologiers og -metoders driftsikkerhed og præcision. Det vil ligeledes være aktuelt at overveje, om indførelsen af en given metode vil være forholdsmæssig og fremtidssikret, samt hvad tidsperspektivet for indførelsen af stedbestemmelsesteknologien eller -metoden måtte være.

Spørgsmålet om stedbestemmelsesoplysningers nøjagtighed og pålidelighed er en del af den dialog mellem parterne, der er forudsat i bestemmelsens stk. 1. Vurderingen af, hvad det er teknisk muligt at opnå af nøjagtighed og pålidelighed, skal derfor ske i et samarbejde mellem relevante udbydere, ejere af net, forsyningspligtudbyderen af en offentligt tilgængelig taletelefonitjeneste og forsyningspligtudbyder af nummeroplysningstjenester og alarmmyndighederne. Dette er en naturlig følge af, at aftaler mellem disse parter forventes opretholdt som basis for bekendtgørelsesreguleringen.

Ved vurderingen af, om der er behov for at fastsætte nærmere regler om nøjagtigheden og pålideligheden af stedbestemmelsesoplysninger ved alarmopkald, vil der blive lagt vægt på, om der allerede findes løsninger i form af aftaler, der er indgået på frivillig basis mellem de involverede parter. Det er en forudsætning, at sådanne aftalebaserede løsninger i givet fald kan accepteres og findes tilfredsstillende af de involverede parter, herunder ikke mindst af alarmmyndighederne.

Til § 62

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 86.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse præciserer, at den kun vedrører erhvervsmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Bestemmelsen, som herudover foreslås videreført uændret, omfatter enhver form for elektronisk kommunikation. Det er således fortsat hensigten, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling skal kunne fastsætte nærmere regler om udbydernes beredskabsplanlægning, uanset hvilken type udbud af tjenester der er tale om. Bemyndigelsen giver endvidere fortsat mulighed for, at der kan fastsættes regler om pligter for udbyderne i forbindelse med it- og teleberedskabet inden for hovedområderne: Prioriteringer i elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, beskyttelse af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og tilvejebringelse og opretholdelse af samfundsvigtig elektronisk kommunikation.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse præciserer, at den kun vedrører ejere af elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til formidling af erhvervsmæssige offentlige elektroniske kommunikationstjenester, det vil sige tjenester, som udbydes til en ikke på forhånd afgrænset kreds af slutbrugere af ejeren selv eller af en anden erhvervsmæssig udbyder af offentlige kommunikationsnet eller - tjenester. Som noget nyt og som en konsekvens af den foreslåede generelle ændring af lovens udbyderbegreb foreslås bestemmelsen dermed indsnævret til kun at gælde det erhvervsmæssige udbud. Ejere af elektroniske kommunikationsnet er ejere af enhver form for elektronisk infrastruktur af betydning for tilgængeligheden til de udbudte

tjenester. Det vil sige, at der ikke er krav om, at ejeren nødvendigvis skal eje hele det net, som anvendes i forbindelse med tjenesteudbuddet. Det vil være tilstrækkeligt at eje kritiske infrastrukturkomponenter. Der er ikke derudover tilsigtet nogen ændring af bestemmelsens anvendelsesområde ved den sproglige justering.

Den foreslåede bestemmelse er i øvrigt en uændret videreførelse af den gældende bestemmelse. Det er således fortsat hensigten at forpligte ejere af elektroniske kommunikationsnet til at udarbejde beredskabsplaner baseret på en dokumenteret risikostyringsproces, sikre passende beskyttelse af kritisk elektronisk infrastruktur samt til at planlægge og deltage i øvelsesaktivitet. Med kritisk elektronisk infrastruktur menes infrastruktur, som på baggrund af en risiko- og sårbarhedsvurdering vurderes at være kritisk i forhold til opretholdelse af udbuddet af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, herunder for andre dele af telesektoren.

Med den foreslåede bestemmelse gives ministeren for videnskab, teknologi og udvikling således hjemmel til at udstede nærmere regler om en risikostyringsproces, som navnlig omfatter løbende risiko- og sårbarhedsvurderinger, som lægges til grund for udarbejdelsen af sikkerhedspolitikker og den videre beredskabsplanlægning. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling gives desuden i den forbindelse hjemmel til at udstede nærmere regler om et overordnet kvalitetskrav til en robust elektronisk infrastruktur, herunder i form af fysisk beskyttelse af infrastrukturen, redundans (alternativ fremføring) i nettene og nødstrømsforsyning m.v. Det er også hensigten, at hjemlen udnyttes til at fastlægge nærmere regler om udbydernes planlægning og deltagelse i øvelser, herunder i relevant omfang på tværs af de forskellige udbydere på markedets infrastruktur. For så vidt angår de løbende sårbarhedsvurderinger, kan ministeren fastsætte nærmere regler, som bemyndiger IT- og Telestyrelsen til at udarbejde et koncept for sårbarhedsvurderinger inden for udbydernes forretningsområde, således at der løbende og systematisk kan indhentes oplysninger om beredskabet og sårbarheder i infrastrukturen på den mest omkostningseffektive måde for såvel udbyderne som IT- og Telestyrelsen.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende bestemmelse.

Med bestemmelsen bemyndiges ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at fastsætte tilsvarende regler om beredskabsplanlægning som nævnt i stk. 1 og 2 for offentlige myndigheder samt for offentlige og private virksomheder og institutioner. Bestemmelsen medfører ikke en afgrænsning til infrastruktur, der anvendes til formidling af offentlige elektroniske kommunikationstjenester.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende bestemmelse.

Med bestemmelsen bemyndiges ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at fastsætte nærmere regler om IT- og Telestyrelsens koordination og prioritering af beredskabsmyndighedernes behov for samfundsvigtig elektronisk kommunikation, herunder om den krisestyring styrelsen skal varetage i en beredskabssituation i forhold til de elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Til § 63

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 86 a.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende bestemmelse med en præcisering af, hvornår der kan ske sikkerhedsgodkendelse.

IT- og Telestyrelsen bemyndiges til i relevant omfang på eget initiativ eller på anmodning at kunne

sikkerhedsgodkende medarbejdere hos eller repræsentanter for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Bestemmelsen er ikke afgrænset til kun at gælde erhvervsmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Sikkerhedsgodkendelse kan ske, når de pågældende efter indstilling fra en udbyder i forhold til deres konkrete opgaveløsning for virksomheden skal kunne håndtere klassificerede informationer eller andre informationer, der er beskyttelsesværdige i relation til udbyderes elektroniske infrastruktur og varetagelsen af beredskabsmæssige opgaver for udbyder. Udbyderen foretager således den indledende vurdering af, om der er personer, der varetager sådanne opgaver i eller for virksomheden, at der bør ske indstilling til sikkerhedsgodkendelse. Beskyttelsesværdige informationer i forhold til udbyderes elektroniske infrastruktur kan være medarbejderes adgang til andres udbyderes kritiske infrastruktur. Klassificerede informationer er informationer, der klassificeres i henhold til Statsministeriets cirkulære nr. 204 af 7. december 2001 om sikkerhedsbeskyttelse af informationer af fælles interesse for landene i NATO, EU eller WEU, andre klassificerede informationer samt informationer af sikkerhedsmæssig beskyttelsesinteresse i øvrigt.

IT- og Telestyrelsen bemyndiges med den foreslåede bestemmelse til at træffe afgørelse om sikkerhedsgodkendelse på grundlag af en konkret vurdering af alle foreliggende oplysninger om vedkommende, hvorved der skal lægges vægt på, om vedkommende har udvist ubestridt loyalitet og har en sådan adfærd og karakter, herunder vaner, forbindelser og diskretion, at der ikke kan være tvivl om den pågældendes pålidelighed i forbindelse med håndtering af klassificerede eller beskyttelsesværdige informationer i øvrigt. Der kan ved afgørelsen tilsvarende lægges vægt på oplysninger om en ægtefælles eller samlevers adfærd og karakter. Afgørelsen vil skulle baseres på en sikkerhedsundersøgelse foretaget af PET.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende bestemmelse med den præcisering, at stk. 2 om initiativpligten kun vedrører ejere af elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til erhvervsmæssigt udbud af offentlige elektroniske kommunikationstjenester. Ejerne skal på eget initiativ sikre, at medarbejdere hos eller repræsentanter for disse, der varetager kontakten til IT- og Telestyrelsen i relation til planlægning og varetagelse af beredskabet på it- og teleområdet, sikkerhedsgodkendes af IT- og Telestyrelsen.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende bestemmelse, hvorefter IT- og Telestyrelsen er beføjet til at angive sikkerhedsforskrifter om behandling, opbevaring eller destruktion af klassificerede informationer, som udbyderne skal sikre overholdelsen af.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse er indholdsmæssigt en uændret videreførelse af den gældende bestemmelse.

Med bestemmelsen bemyndiges IT- og Telestyrelsen til at tilbagekalde en sikkerhedsgodkendelse, hvis grundlaget herfor ikke længere er til stede, f.eks. hvis en medarbejder ikke længere beskæftiger sig med den type opgaver hos udbyderen, der kræver sikkerhedsgodkendelse. PET vil desuden rette fornyet henvendelse til IT- og Telestyrelsen, hvis vedkommende begår et strafbart forhold, hvorefter sikkerhedsgodkendelsen vil kunne tilbagekaldes.

Til stk. 5

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende bestemmelse.

Med bestemmelsen pålægges udbyderne at underrette IT- og Telestyrelsen, hvis de sikkerhedsgodkendte personer uanset årsagen hertil ikke længere varetager de opgaver for en udbyder, som udgjorde formålet med sikkerhedsgodkendelsen.

Til § 64

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 87. Dog er den gældende bestemmelse om oplysningspligt udgået, idet den nu er omfattet af den foreslåede bestemmelse herom i lovforslagets § 73.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende bestemmelse.

Med bestemmelsen bemyndiges IT- og Telestyrelsen til at fastsætte nærmere regler om styrelsens udførelse af tilsynet på området. Bemyndigelsen omfatter blandt andet fastsættelse af nærmere regler om udbydernes periodevise redegørelse for beredskabsplanlægningen, og om at IT- og Telestyrelsen i relevant omfang kan rekvirere detailplaner for beredskabsplanlægningen, navnlig hvis det vurderes, at regler fastsat i medfør af lovforslagets § 62, stk. 2, ikke overholdes. Der forudsættes dog alene en overordnet redegørelse om, på hvilke områder der er foretaget beredskabsplanlægning og til imødegåelse af hvilke trusler og sårbarheder. Det er hensigten, at ansvaret for udarbejdelse af beredskabsplaner for eget forretningsområde fortsat skal påhvile udbyderne, og at beredskabsplaner og sikkerhedspolitikker m.v. ikke vil skulle indsendes til tilsynsmyndighedens godkendelse.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende bestemmelse.

Med bestemmelsen kan en afgørelse fra IT- og Telestyrelsen om overholdelse af lovforslagets § 62, stk. 2, omfatte anvisning om konkrete sikringstiltag. Anvisningerne, som skal ske på baggrund af en dialog med den pågældende udbyder, må ikke være mere byrdefulde, end formålet nødvendiggør. Formålet med anvisningerne om sikringstiltag skal desuden afvejes i forhold til den mulige konkurrenceforvridning mellem udbydere på samme marked.

Til § 65

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 91.

Bestemmelsen gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/84/EF af 20. november 1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester for så vidt angår "informationssamfundets tjenester", jf. direktivets artikel 2, litra a, sidste led.

Den foreslåede bestemmelse forbyder erhvervsmæssig omsætning med videre af såkaldte piratdekodere og piratdekoderkort, programmer til dekryptering med videre, som har til formål uberettiget at give adgang til informations- og indholdstjenester, der normalt ydes mod betaling. Vedrørende afgrænsningen af, hvilke informations- og indholdstjenester der er omfattet af bestemmelsen, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 9.

Det forbud imod erhvervsmæssig omsætning med videre af piratdekodere, som findes i § 91 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, omfatter alene piratdekodere, som har til formål uberettiget at give adgang til kodede radio- og tv-programmer. Heller ikke markedsføringsloven giver et tilstrækkeligt sikkert retligt grundlag for at stoppe den form for piratvirksomhed, som retter sig imod informations- og indholdstjenester.

Det er alene den erhvervsmæssige omsætning med videre af piratdekoderkort med videre, der foreslås

omfattet af forbuddet. Privat brug – det vil sige eget, personligt brug – af piratdekoderkort med videre er således ikke ulovlig.

Selvom privat brug af piratdekoderkort med videre ikke er omfattet af lovforslaget, kan anvendelse af et sådant kort imidlertid stride mod anden lovgivning. For eksempel vil det være en krænkelse af ophavsretsloven, hvis en person ved hjælp af et piratdekoderkort uberettiget dekoder en kodet tjenesteydelse og fordeler eller videresender denne ukodet til andre uden samtykke fra de involverede rettighedshavere.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke alene egentlige piratdekodere og piratdekoderkort, men også andet udstyr, hvis formål det er at give uberettiget adgang til en kodet udsendelse. Det kan for eksempel være dekrypteringsprogrammer eller anden software og lignende, som alene eller sammen med andre anordninger kan anvendes til uautoriseret dekodning eller eftergørelse af autoriserede dekoderkort. Salg af "blanke" dekoderkort sammen med oplysninger om, hvorledes et sådant kort kan gøres funktionsdygtigt med henblik på uautoriseret adgang til indholdet af en kodet informations- og indholdstjeneste, vil således være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

De handlinger, som forbydes, er erhvervsmæssig fremstilling, import, omsætning, besiddelse og ændring. Med omsætning menes ikke alene salg, udlån og udlejning, men også installation af piratdekodere, programkort, dekrypteringsprogrammer og andet udstyr. Med ændring tænkes der for eksempel på opgradering, omprogrammering eller omkodning af eksisterende programkort og dekrypteringsprogrammer. Også annoncering og anden form for reklame for piratdekodere og -udstyr er omfattet af lovforslaget.

Udtrykket en kodet informations- og indholdstjeneste betyder en tjenesteydelse, hvor indholdet af de data, som overføres af udbyderen, er forvrænget med det formål at begrænse adgangen til de pågældende tjenesteydelser til en nærmere bestemt modtagerkreds. En sådan kreds kan eksempelvis udgøres af modtagere, der har lejet eller købt en autoriseret dekoder med tilhørende dekoderkort, eller som har købt og installeret et dekrypteringsprogram og tegnet abonnement hos den pågældende tjenesteudbyder eller hos et såkaldt dekoderselskab. Udtrykket kodning er i denne sammenhæng synonymt med kryptering.

Håndhævelsen af den foreslåede bestemmelse sker ved, at en forurettet part indbringer en eventuel overtrædelse for domstolene.

Til § 66

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Den foreslåede bestemmelse svarer til tilsvarende bestemmelser i andre love inden for Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udviklings område, for eksempel § 36 a i lov om universiteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 754 af 17. juni 2010, og § 7 i lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 189 af 12. februar 2010.

Udmøntningen af bestemmelsen vil ske vil ske inden for rammerne af teleforliget.

Til stk. 1

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan ulovbestemt delegere sine beføjelser til myndigheder under Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling efter almindelige forvaltningsretlige regler. Beslutningen om, at en kompetence overlades mere permanent for eksempel af en minister til en styrelse, bør imidlertid af hensyn til borgernes mulighed for at kunne vide, hvem der er rette myndighed, altid angives i en bekendtgørelse, jf. pkt. 4 i Justitsministeriets vejledning nr. 153 af 22. september 1987 om udarbejdelse af administrative forskrifter. Det foreslås derfor, at der i loven indsættes en hjemmel for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at bemyndige en under Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i loven

er tillagt ministeren. Ministeren kan herefter i en bekendtgørelse udnytte adgangen til at delegere opgaver og beføjelser til en statslig myndighed under ministeriet.

Bemyndigelseshjemlen er formuleret, så den kan rumme statslige myndigheder, som organisatorisk er underordnet styrelser placeret direkte under Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan således efter den foreslåede bestemmelse delegere sine beføjelser efter loven til enhver myndighed inden for ministeriets administrative hierarki uanset myndighedens placering i det administrative hierarki, herunder myndigheder, som er underordnet styrelser.

For at sikre, at ministeren – hvis der træffes beslutning om flytning af institutioner under ministeriet – kan henlægge eventuelle myndighedsopgaver dertil, hvis dette findes hensigtsmæssigt, foreslås bestemmelsen derfor formuleret således, at ministeren også kan bemyndige myndigheder uden for ministeriet til at udøve de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren.

Det foreslås på den baggrund, at bemyndigelsesbestemmelsen formuleres, sådan at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling efter forhandling med vedkommende minister kan bemyndige andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, som i loven er tillagt ministeren for videnskab, teknologi og udvikling. Der er alene tale om statslige myndigheder. Der kan således ikke i medfør af denne bestemmelse ske delegation til private virksomheder eller organisationer. Omfanget af delegationen til den pågældende statslige myndighed skal ske efter forhandling med vedkommende minister.

Til stk. 2

Det foreslås, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling får hjemmel til at fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages, hvilket betyder, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling også kan afskære klageadgangen fra organisatorisk underordnede statslige myndigheder til styrelserne eller fra andre statslige myndigheder. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan for eksempel således ikke blot afskære påklage til ministeren, men også påklage til styrelserne. Muligheden for at afskære klageadgang knytter sig kun til afgørelser på områder, som er delegeret fra ministeren i henhold til loven. Således vil ministeren ikke i denne bestemmelse have hjemmel til at afskære klageadgang, der i øvrigt er fastsat i lovgivningen mv.

Til stk. 3

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling får hjemmel til at fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter den foreslåede bestemmelses stk. 1. Bestemmelsen omhandler de tilfælde, hvor ministeren udnytter sin adgang til at delegere beføjelser til andre statslige myndigheder uden for Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling.

Til § 67

Den foreslåede bestemmelse er en uændret indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 93.

Den foreslåede bestemmelse implementerer rammedirektivets artikel 3, stk. 3a.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at IT- og Telestyrelsen uafhængigt udøver sin virksomhed som national tilsynsmyndighed og dermed som selvstændighed myndighed ved myndighedsopgaver om konkrete sager, om behandling og afgørelse af enkeltsager, om IT- og Telestyrelsens udstedelse af administrative forskrifter på områder, hvor styrelsen ved lov er bemyndiget hertil, eller om IT- og Telestyrelsens øvrige tilsynsaktiviteter.

I konsekvens af lovforslagets § 66 er det i forhold til den gældende bestemmelse præciseret i den foreslåede bestemmelses stk. 1, at instruksadgangen alene er afskåret ved udstedelse af administrative

forskrifter på områder, hvor IT- og Telestyrelsen er bemyndiget hertil ved lov (originær kompetencetildeling). Hvis ministeren for videnskab, teknologi og udvikling delegerer kompetence til styrelsen i medfør af lovforslagets § 66, vil instruksadgangen fortsat bestå vedrørende den delegerede kompetence.

Til stk. 2

Afskæringen af ministeren for videnskab, teknologi og udviklings adgang til at dispensere fra administrative forskrifter udstedt af ministeren er en konsekvens af, at ministerens instruksadgang over for IT- og Telestyrelsen er afskåret vedrørende behandling og afgørelse af konkrete sager, idet dispensation i sagens natur vedrører behandlingen af konkrete sager. Bestemmelsen er således omvendt ikke til hinder for, at ministeren i administrative forskrifter udstedt af ministeren bemyndiger IT- og Telestyrelsen til at dispensere fra de administrative regler i konkrete sager eller generelt (derogation).

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse har til formål at opretholde ministeren for videnskab, teknologi og udviklings adgang til i konkrete sager inden for beredskabsområdet at give IT- og Telestyrelsen tjenestebefaling om, hvordan disse forudsættes håndteret. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan inden for samme område konkret dispensere fra administrative forskrifter udstedt af ministeren. For så vidt angår tilsyn med overholdelse af reglerne om de forpligtelser, som udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har i forbindelse med alarmopkald (disse regler indgår i samme kapitel som bestemmelserne om beredskabsforhold), følger dette hovedreglen i stk. 1 og 2.

Til § 68

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 99. Dog er bestemmelsen ændret således, at Teleklagenævnet består af fem til syv medlemmer til forskel fra efter den gældende lov, hvor nævnet består af syv medlemmer.

Teleklagenævnet fungerer navnlig som rekursmyndighed i forbindelse med klager over afgørelser truffet af IT- og Telestyrelsen.

Ved sammensætningen af Teleklagenævnet skal ministeren for videnskab, teknologi og udvikling sikre, at nævnet besidder fornøden generel juridisk, økonomisk og markedsmæssig samt konkurrenceretlig og telefaglig ekspertise.

Samtidig skal der ved nævnets sammensætning lægges vægt på, at nævnet skal være uafhængigt i forhold til alle enkeltstående markedsaktører.

Til § 69

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 100.

Det følger af stk. 2, at Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling fortsat stiller sekretariatsbistand til rådighed for Teleklagenævnet. Samtidig følger det af stk. 3, at tilrettelæggelse af sekretariatets arbejde forudsættes at ske efter instruks fra nævnets formand.

Til § 70

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 96, stk. 3 og 4, og § 101, stk. 2 og 3.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Teleklagenævnet behandler de sager, som er henlagt her-

til. For så vidt angår afgørelser truffet efter lovforslaget henvises hermed til lovforslagets § 76, stk. 1, hvorefter IT- og Telestyrelsens afgørelser som udgangspunkt kan påklages til Teleklagenævnet.

Teleklagenævnet afgørelser vil kunne indeholde krav til, hvordan de gældende regler nærmere skal overholdes. Teleklagenævnet skal således have de samme muligheder for at træffe afgørelser, som det tidligere Telebrugernævn havde, og som Teleklagenævnet har i dag. Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med de muligheder, som IT- og Telestyrelsen har i forbindelse med det tilsyn, som styrelsen fører med overholdelse af loven eller regler udstedt i medfør heraf.

Således kan Teleklagenævnet for eksempel træffe afgørelse om ændring af gældende kontrakt- og abonnementsvilkår, i det omfang disse ikke opfylder de stillede krav, og om at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester over for slutbrugeren skal opfylde aftalte kontrakt- og abonnementsvilkår.

Til stk. 2

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at det tilstræbes, at Teleklagenævnets afgørelser vedrørende klager over IT- og Telestyrelsens afgørelser foreligger senest tre måneder efter, at de er forelagt for nævnet.

Det er navnlig i sager om netadgang og samtrafik af afgørende betydning, at afgørelser foreligger hurtigst muligt, idet dette kan have afgørende betydning for de konkurrencemæssige muligheder, den enkelte udbyder har, herunder for hindringen af at udbydere med en stærk markedsposition misbruger denne til på urimelig vis at sikre sig konkurrencemæssige fordele. Bestemmelsen indeholder på baggrund heraf en bestemmelse om, hvornår Teleklagenævnets afgørelser senest bør foreligge.

Til § 71

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 102.

Den foreslåede bestemmelse fastlægger, at Teleklagenævnets afgørelser ikke kan indbringes for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling. Teleklagenævnets afgørelser vil dog altid kunne indbringes for domstolene.

Det følger af stk. 2, at indbringelse for domstolene skal ske senest otte uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Til § 72

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 106 a.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse implementerer adgangsdirektivets artikel 15.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at IT- og Telestyrelsen og Teleklagenævnet skal sikre, at afgørelser om generel regulering af telemarkedet gøres offentligt tilgængelige. Formålet med bestemmelsen er at skabe gennemsigtighed om den aktuelle regulering af telemarkedet.

Offentliggørelsen skal ske på en brugervenlig måde, der løbende skaber overblik over retstilstanden på de enkelte markeder, herunder over rettigheder og pligter for udbyderne. Offentliggørelse skal ske på internettet.

Afgørelserne vil typisk blive offentliggjort dagen efter, at de er sendt til parten eller parterne. Ved mere belastende afgørelser for en udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, for eksempel ved politianmeldelser, kan eventuel offentliggørelse udskydes yderligere. Da klager over IT- og Telestyrelsens afgørelser kun i ganske særlige tilfælde kan tillægges opsættende virkning, jf. lovforslagets § 78, vil

indgivelse af klage kun undtagelsesvis blive tillagt betydning ved vurdering af spørgsmålet om offentliggørelse, da de ovennævnte hensyn til gennemsigtighed og overskuelighed fuldt ud vil gøre sig gældende uanset klagen.

Hensynet til de berørte parter tilsiger, at der så vidt muligt forudgående orienteres om, at den pågældende afgørelse vil blive offentliggjort. Det kan for eksempel ske i forbindelse med partshøring eller forelæggelse af udkast til afgørelse.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at IT- og Telestyrelsen og Teleklagenævnet efter en konkret vurdering kan offentliggøre andre afgørelser end dem, der er omhandlet i stk. 1.

Derudover behandler myndighederne afhængigt af de regler, der gælder herfor, af egen drift eller på baggrund af klager sager om overholdelse af loven og regler udstedt i medfør heraf. Afgørelserne uddyber eller præciserer ofte de generelle regler og afgørelser, uanset om det konkrete resultat er, om reguleringen er blevet overholdt eller ikke. Sådanne kontrolafgørelser bør derfor efter en konkret vurdering ligeledes offentliggøres, i det omfang dette skønnes nødvendigt for at skabe den i loven forudsatte gennemsigtighed om og overblik over retstilstanden, herunder navnlig rettigheder og pligter for udbyderne.

Ved vurderingen af, om en afgørelse skal offentliggøres, skal indgå, hvor belastende oplysningerne må anses for virksomheden sammenholdt med, hvilken betydning afgørelsen har for at skabe gennemsigtighed og overskuelighed, jf. også FOB 2005.309.

Hensynet til de berørte parter tilsiger, at der så vidt muligt forudgående orienteres om, at den pågældende afgørelse vil blive offentliggjort. Det kan for eksempel ske i forbindelse med partshøring eller forelæggelse af udkast til afgørelse.

Vedrørende tidspunktet og måden for offentliggørelse henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelses stk. 1.

Til stk. 3

Afgørelserne offentliggøres sædvanligvis i deres helhed, eventuelt med blokering af følsomme oplysninger, som for eksempel oplysninger omfattet af offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1 eller 2.

På grund af det begrænsede antal engrosudbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester på de regulerede dele af telemarkedet (på en række delmarkeder kun én) vil en omhandlet udbyder nærmest undtagelsesfrit kunne identificeres uden særlige forudsætninger. I nogle tilfælde vil hensynet til den forudsatte gennemsigtighed endvidere tilsige, at den eller de omhandlede udbyder(e) kan identificeres. Derfor anonymiseres afgørelserne ikke før offentliggørelse, medmindre særlige forhold gør sig gældende, hvorefter identiteten på en eller flere af en sags parter, herunder eventuelle fysiske personer (for eksempel klagere), bør undtages fra offentliggørelse.

Til afsnit IX

Reglerne om oplysningspligt med videre forudsættes i overensstemmelse med almindelige principper ikke at kunne anvendes i tilfælde, hvor myndigheden har konkret mistanke om overtrædelse af strafbare forhold. I sådanne tilfælde vil retsplejelovens regler om ransagning med videre skulle finde anvendelse.

Til § 73

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs §§ 107 og 107 b, stk. 1. Kredsen af forpligtede til at give oplysninger er dog blevet udvidet, således at IT- og Telestyrelsen nu også kan pålægge udbydere af informations- og indholdstjenester og fysiske og juridiske personer som nævnt i lovforslagets § 9 at fremkomme med relevante oplysninger og materiale, jf. stk. 1, nr. 3 og

5. Endvidere præciseres Teleklagenævnets og IT- og Telestyrelsens adgang til at stille krav om, hvordan oplysninger og materiale skal afgives.

Den foreslåede bestemmelse følger af reglerne i rammedirektivets artikel 5.

Anvendelsen af de omhandlede oplysningspligter er – i lighed med almindelige forvaltningsretlige principper – begrænset af, at anvendelse kun kan ske i nødvendigt omfang, idet det ikke er hensigten at pålægge parterne unødige administrative byrder.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse regulerer afgivelse af materiale og oplysninger til IT- og Telestyrelsen som led i styrelsens virksomhed. Bestemmelsen suppleres af specifikke bestemmelser om pligt til aflevering af materiale og oplysninger, som indgår i de specifikke kapitler, hvor disse er relevante.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give IT- og Telestyrelsen hjemmel til at kræve alle oplysninger og alt materiale, som skønnes nødvendigt i forbindelse med administrationen af loven og regler udstedt i medfør heraf, udleveret fra de involverede parter. Bestemmelsen omfatter både konkrete sager, der rejses af en eller flere parter, og sager, som styrelsen af egen drift tager op som led i styrelsens tilsynsvirksomhed.

Til stk. 2

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre udveksling af oplysninger mellem IT- og Telestyrelsen og Europa-Kommissionen eller andre EU-landes tilsynsmyndigheder på området for elektronisk kommunikation. Udvekslingen af oplysninger er nødvendig for et effektivt og ensartet tilsyn med markederne for elektronisk kommunikation i EU-landene.

Bestemmelsen forudsætter, at de udbydere, hvis oplysninger videregives til Europa-Kommissionen eller til tilsynsmyndigheder i andre lande, orienteres forud for videregivelsen. IT- og Telestyrelsen vil således ikke skulle afvente udbyderens eventuelle kommentarer eller accept af videregivelsen. I det omfang IT- og Telestyrelsen indhenter oplysningerne fra udbydere med det formål at videregive disse umiddelbart, vil det være tilstrækkeligt, at der i forbindelse med indsamlingen af oplysningerne orienteres om videregivelsen.

Til stk. 3

Formålet med bestemmelsen er at give Teleklagenævnet hjemmel til at kræve alle oplysninger og alt materiale, som skønnes nødvendigt i forbindelse med konkrete sager, der behandles af nævnet.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at Teleklagenævnet og IT- og Telestyrelsen kan stille krav om, hvordan oplysningspligter og materiale skal afgives til myndighederne.

Der kan for eksempel stilles krav om, at oplysninger og materiale skal afgives elektronisk i form af indsendelse af elektroniske dokumenter eller via en hjemmeside.

Til § 74

Regler om fortrolighed af oplysninger modtaget fra nationale tilsynsmyndigheder i andre EU-medlemsstater findes i den gældende lovs § 107 b, stk. 2. I forhold til den gældende bestemmelse er den foreslåede bestemmelse bragt i tættere sproglig overensstemmelse med EU-reguleringen.

Bestemmelsen implementerer adgangsdirektivets artikel 5, stk. 3.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at oplysninger, der af en national tilsynsmyndighed i en

EU-medlemsstat er klassificeret som forretningshemmeligheder efter myndighedens nationale regler, også behandles som sådanne i Danmark. Bestemmelsen finder anvendelse, uanset om oplysningerne modtages direkte fra den pågældende nationale tilsynsmyndighed eller via andre, herunder Europa-Kommissionen.

Andre oplysninger, der modtages fra nationale tilsynsmyndigheder i en EU-medlemsstat, eller oplysninger, som modtages fra tilsynsmyndigheder uden for EU, vil skulle behandles efter reglerne i lov om offentlighed i forvaltningen, herunder under iagttagelse af offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 2, om forholdet til fremmede magter og mellemfolkelige organisationer.

Oplysninger og dokumenter, der modtages fra Europa-Kommissionen, og som ikke hidrører fra en national tilsynsmyndighed i en anden EU-medlemsstat, vil skulle behandles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/1002 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådet og Kommissionens dokumenter.

Til § 75

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 107 a.

Den foreslåede bestemmelse implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 21, stk. 2.

Bestemmelsen pålægger IT- og Telestyrelsen at udarbejde og offentliggøre statistikker vedrørende priser, markedsudvikling med videre af interesse for forbrugere og telebranchen med henblik på at sikre den nødvendige gennemsigtighed og med henblik på etableringen og sikringen af et velfungerende konkurrencemarked.

Det materiale, som indhentes, kan stilles til rådighed for private, som ønsker at skabe overskuelighed og gennemsigtighed på telemarkedet. Det forudsættes, at der ikke herved videregives oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold, eller om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningen angår, at oplysningerne ikke videregives.

Til § 76

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 78, stk. 4, § 87, stk. 6, § 96, stk. 1, og § 101, stk. 1. Dog er bestemmelsen konsekvensrettet som følge af Telebrugernævnets nedlæggelse, hvorved Telebrugernævnets kompetence er blevet overført til Teleklagenævnet. Endvidere indeholder den gældende lov en positiv oplistning af de afgørelser, som kan påklages (efter den gældende lov til henholdsvis Telebrugernævnet og Teleklagenævnet). Den foreslåede bestemmelse bygger til forskel herfra på et udgangspunkt om, at IT- og Telestyrelsens afgørelser kan påklages til Teleklagenævnet, medmindre andet er fastsat i loven.

Ved siden af disse klageinstanser findes det private klagenævn Teleankenævnet, der navnlig behandler civilretlige tvister mellem slutbrugere og udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester vedrørende elektroniske kommunikationstjenester. Disse klager behandles ikke efter den gældende lov, men regler herom er fastsat i medfør af den gældende lovs § 10, stk. 2, nr. 5. Efter lovforslaget kan der fortsat fastsættes regler om, at sådanne sager kan påklages til IT- og Telestyrelsen, jf. lovforslagets § 4, stk. 2. Hvis en sådan klageadgang etableres, vil IT- og Telestyrelsens afgørelser blive omfattet af klageadgangen i den foreslåede bestemmelses stk. 1.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse medfører, at IT- og Telestyrelsens afgørelser truffet efter den foreslåede lov eller regler udstedt i medfør heraf kan påklages til Teleklagenævnet.

Den foreslåede bestemmelse medfører endvidere, at der fortsat kan klages over IT- og Telestyrelsens sagsbehandling.

Bestemmelsen har til formål at skabe en øget retssikkerhed omkring IT- og Telestyrelsens sagsbehandling, idet der etableres en hovedregel om, at styrelsens afgørelser kan indbringes for et uafhængigt klagenævn, Teleklagenævnet.

I disse tilfælde kan der derimod ikke klages til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse medfører, at visse af IT- og Telestyrelsens afgørelser vedrørende beredskabsforhold fortsat kan påklages til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling. Undtagelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 67, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse medfører endvidere, at der kan klages over IT- og Telestyrelsens sagsbehandling på det pågældende område til ministeren.

I disse tilfælde kan der derimod ikke klages til Teleklagenævnet.

Til stk. 3

Efter den gældende lov kan afgørelser om at indsende oplysninger efter oplysningspligtbestemmelserne i den gældende lovs §§ 107 til 107 b samt afgørelser om tvangsbøder i forbindelse med gennemtvingelse heraf ikke påklages. Den foreslåede bestemmelse medfører, at heller ikke IT- og Telestyrelsens øvrige afgørelser vedrørende pålæggelse af tvangsbøder kan påklages.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at IT- og Telestyrelsens indhentelse af oplysninger samt håndhævelse af IT- og Telestyrelsens afgørelser ikke forsinkes af klageren.

For så vidt angår hensynet til håndhævelse af IT- og Telestyrelsens øvrige afgørelser skal den foreslåede bestemmelse ses i sammenhæng med lovforslagets § 78, hvorefter klager over IT- og Telestyrelsens afgørelser kun helt undtagelsesvis tillægges opsættende virkning. Hvis en klage over en afgørelse tillægges opsættende virkning, vil der ikke kunne pålægges tvangsbøder, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 79.

Den foreslåede bestemmelse forhindrer således ikke, at en klageberettiget kan klage over en afgørelse, der ikke omhandler indsendelse af oplysninger efter lovforslagets §§ 73 eller 75 eller regler udstedt i medfør af § 64, stk. 1, som IT- og Telestyrelsen pålægger tvangsbøder på baggrund af, for eksempel en afgørelse om at ophøre med en bestemt adfærd eller foretage specifikke tiltag.

Endvidere indebærer den foreslåede bestemmelse, at IT- og Telestyrelsens midlertidige afgørelser efter lovforslagets § 55, stk. 2 – i lighed med det, som gælder i dag – ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Til § 77

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 101, stk. 4. Dog er det præciseret, at der også kan klages over afgørelser om udpegning af udbydere med en stærk markedsposition, jf. lovforslagets § 40.

Den foreslåede bestemmelse indebærer i forhold til forvaltningsrettens traditionelle kreds af klageberettigede en udvidelse af denne kreds for så vidt angår påklage af IT- og Telestyrelsens afgørelser truffet efter lovforslagets § 33, stk. 2, og §§ 38-41. Disse afgørelser vedrører navnlig IT- og Telestyrelsens udpegning af udbydere med en stærk markedsposition eller ophævelse af status som udbyder med en stærk markedsposition baseret på markedsanalyser og pålæggelse eller ophævelse af forpligtelser. Samtlige disse forhold indgår i en samlet afgørelse, som træffes efter de nævnte bestemmelser.

Den udvidede kreds af klageberettigede indebærer, at alle udbydere, som agerer på det marked, som en afgørelse vedrører, vil kunne påklage afgørelsen. En udbyder anses for at agere på et marked, hvis

udbyderens udbud ligger på det relevante marked, eller udbyderen har indgået eller anmodet om en konkret aftale om netadgang eller samtrafik på det relevante marked.

Til § 78

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 110. Dog er den gældende bestemmelses stk. 2, nr. 1, om offentliggørelse af samtrafikaftaler og stk. 4 om tvangsbøder ikke foreslået videreført. For så vidt angår den gældende bestemmelses stk. 2, nr.1, skyldes det, at aftaler om samtrafik (eller netadgang) ikke længere skal offentliggøres, mens den gældende bestemmelses stk. 4 ikke videreføres som konsekvens af lovforslagets § 76, stk. 3.

Til stk. 1-3

De foreslåede bestemmelser indebærer, at hovedreglen er, at en klage til Teleklagenævnet over en afgørelse truffet i medfør af bestemmelser i lovens afsnit IV eller regler fastsat i medfør heraf, hverken af IT- og Telestyrelsen eller Teleklagenævnet kan tillægges opsættende virkning.

Som undtagelse til denne hovedregel kan Teleklagenævnets formand helt undtagelsesvis tillægge en klage opsættende virkning, når ganske særlige omstændigheder taler herfor. Det fremgår af formuleringen af den foreslåede bestemmelse, at muligheden herfor kun forudsættes anvendt, når helt særlige omstændigheder taler derfor. Der kan som eksempel peges på, at en gennemførelse af IT- og Telestyrelsens 1. instans afgørelse ville indebære uoprettelig skade. Teleklagenævnets formand kan i forbindelse med en afgørelse, hvor en klage tillægges opsættende virkning, knytte særlige vilkår hertil, herunder for eksempel vilkår om efterregulering

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse giver ministeren for videnskab, teknologi og udvikling hjemmel til, på andre områder end de af stk. 1 regulerede, at fastsætte nærmere regler om opsættende virkning, hvem der forudsættes at træffe afgørelse herom, og hvilken virkning en sådan afgørelse har.

Til § 79

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 111. Den foreslåede bestemmelse er sprogligt justeret, og der er konsekvensrettet som følge af Telebrugernævnets nedlæggelse. Den gældende bestemmelses stk. 2 om udpantningsret foreslås ikke videreført som konsekvens af lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige. Endvidere foreslås den gældende bestemmelses stk. 3, hvorefter det ikke er muligt at pålægge udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der er hjemmehørende i et andet EU-land eller EØS-land, tvangsbøder, ophævet, da bestemmelsen ikke vurderes at have selvstændigt indhold. Enhver pålæggelse af tvangsbøder skal herefter følge de almindelige regler om international kompetence og inddrivelse. Endelig er det præciseret, at tvangsbøder kan forhøjes, hvis tvangsbøderne ikke virker adfærdsregulerende efter hensigten med pålæggelsen.

Undlader en af de i bestemmelsen nævnte parter at give de oplysninger, som IT- og Telestyrelsen eller Teleklagenævnet kan kræve efter denne lov, eller undlader en part som nævnt at efterkomme en afgørelse efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, kan IT- og Telestyrelsen eller Teleklagenævnet pålægge tvangsbøder.

Formålet med bestemmelsen er at sikre de pågældende myndigheder reaktionsmuligheder, som i højere grad end truslen om at rejse straffesag med henblik på bødestraf kan gennemtvinge en efterlevelse af et krav om aflevering af oplysninger eller materiale eller en konkret afgørelse.

Det er som hidtil hensigten, at tvangsbødernes størrelse skal fastsættes, sådan at tvangsbøderne fjerner

eventuelle økonomiske incitamenter for adressaten til ikke at levere oplysninger eller materiale, som vedkommende i henhold til nærværende lov eller regler fastsat i medfør heraf er forpligtet til at aflevere, eller til at undlade at efterkomme en afgørelse, som retter sig mod denne. Ved fastsættelsen af tvangsbødernes størrelse bør det derfor sikres, at beløbet er af en sådan størrelse, at det virker adfærdsregulerende for adressaten.

Undlader en part fortsat efter at have været pålagt tvangsbøder at give de oplysninger, som IT- og Telestyrelsen eller Teleklagenævnet kan kræve efter denne lov, eller at efterkomme afgørelser fra de pågældende myndigheder i medfør af denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, kan bødens størrelse forhøjes, indtil bøden virker adfærdsregulerende for adressaten. Som udgangspunkt skal enhver forhøjelse af bødens størrelse være på 50 procent.

Til stk. 2 og 3

De foreslåede bestemmelser indeholder en supplerende sanktionsmulighed i forhold til forsyningspligtudbydere, idet det i visse situationer kan blive nødvendigt at inddrage udpegningen som forsyningspligtudbyder.

Til § 80

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 111 a.

Den foreslåede bestemmelse gør det muligt på bekendtgørelsesniveau at fastsætte de regler, der er nødvendige for at anvende forordninger på området for elektronisk kommunikation. Det kan være fastlæggelse af regler for manglende efterlevelse af afgørelser, som er truffet i medfør af forordninger, fastsættelse af sanktioner i henhold til lovforslagets § 79 og lignende.

Til § 81

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 112. Dog foreslås bestemmelsen om bødestraf for manglende overholdelse af visse forpligtelser pålagt efter den gældende lovs § 44 (lovforslagets § 33, stk. 2) ikke videreført, idet straf for overtrædelse af de strafbelagte forpligtelser ikke vurderes at være relevant i disse tilfælde. Den gældende lovs § 112, stk. 1, nr. 3, om straf for afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger foreslås heller ikke videreført. Det skyldes, at straf for sådanne forhold vil kunne ifaldes efter straffelovens § 306. Endvidere er bestemmelsen udvidet med bestemmelser om straf for overtrædelse af lovforslagets § 9 eller regler udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører rammedirektivets artikel 21a.

Til stk. 1

Ved udmåling af bøder som følge af overtrædelser af bestemmelser i lovforslaget bør der tages et særligt hensyn til den økonomiske fordel, den pågældende part enten har opnået eller har tilsigtet at opnå, eller den interesse, vedkommende har haft ved overtrædelse af de nævnte bestemmelser, jf. straffelovens § 51, stk. 3.

Der skal foretages et administrativt skøn over, hvorvidt der i det konkrete tilfælde er anledning til at indgive politianmeldelse.

Til nr. 2

Pålagte forpligtelser, som ikke efterleves, kan straffes med bøde, hvis den manglende efterlevelse vedrører forpligtelser om ikke-diskrimination, jf. lovforslagets § 41, stk. 2, nr. 2, eller transparens, jf. lovforslagets § 41, stk. 2, nr. 3.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/84/EF af 20. november 1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester.

De subjektive betingelser for at ifalde strafansvar er forsæt eller grov uagtsomhed.

Omsætning med videre af piratdekodere med videre medfører normalt et økonomisk tab for tjenesteudbyderen eller dekoderselskabet, der derved går glip af abonnementsindtægter og lignende indtægter. Også andre rettighedshavere såsom ophavsmænd og udøvende kunstnere kan lide tab ved piratvirksomheden.

Sådanne tab kan som følge af overtrædelse af lovforslagets § 65 kræves erstattet i henhold til de almindelige erstatningsregler af den eller de forurettede gennem et civilt søgsmål.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at forsyningspligtudbydere, der ikke overholder de regler, vilkår og forpligtelser, som er nævnt i lovforslagets §§ 16 og 17, stk. 4, samt maksimalpriser fastsat i medfør af § 17, stk. 1-2, i særlige tilfælde kan straffes med bøde.

Ved særlige tilfælde forstås, at bødestraf alene ifaldes ved gentagne eller grovere tilfælde af manglende overholdelse af de regler, vilkår eller forpligtelser, som forsyningspligtudbyderen er underlagt. Der er ved forslaget ikke tilsigtet en fravigelse af udgangspunktet i straffelovens § 19, 2. pkt., om at uagtsom overtrædelse af særlovgivning kan straffes.

Til stk. 3

Gentagne eller grovere tilfælde skal forstås i overensstemmelse med det, der er anført om den foreslåede bestemmelses stk. 1, nr. 4.

Til stk. 5

Den foreslåede bestemmelse tilsigter et højt bødeniveau for forhold omfattet af lovforslagets § 81, stk. 1, nr. 2, i forhold til bødeniveauet for de øvrige forhold, der sanktioneres med bøde efter § 81.

Et højt bødeniveau skal virke præventivt og sikre, at sanktionerne står bedre mål med den mulige fortjeneste ved at overtræde forpligtelser pålagt i medfør af § 41, stk. 1, jf. § 41, stk. 2, nr. 2 og 3.

Ved udmåling af en bøde efter den foreslåede stk. 1, nr. 2, vil det, lige som efter bestemmelsen i øvrigt, være væsentligt at tage et særligt hensyn til den økonomiske fordel, den pågældende har opnået eller har tilsigtet at opnå. Det er imidlertid ikke i alle tilfælde muligt tilstrækkeligt præcist at opgøre den opnåede eller tilsigtede økonomiske gevinst.

Der skal således ved bødeudmålingen tages hensyn til straffelovens almindelige regler samt den juridiske persons omsætning, jf. i øvrigt konkurrencelovens bestemmelser.

Det er således hensigten, at der tages udgangspunkt i de samme principper, som blevet indført ved ændring af konkurrenceloven, jf. lov nr. 426 af 6. juni 2002. Det vil betyde, at der også efter forslaget lægges vægt på følgende faktorer: 1) Overtrædelsens grovhed, 2) overtrædelsens varighed og 3) virksomhedens omsætning.

Det fremgår tillige, at overtrædelsens grovhed kan opdeles i: a) Mindre alvorlig, b) alvorlig og c) meget alvorlig. For hver kategori er der fastsat et grundbeløb på 10.000-400.000 kroner for a), på 400.000-15. mio. kroner for b) og på minimum 15 mio. kroner for c).

Herefter skal der ses på overtrædelsens varighed, der kan opdeles i: a) Kortere varighed, b) mellemlang varighed og c) af lang varighed. Spørgsmålet om varighed må formodes at få beskeden effekt, da der

i disse tilfælde vil være tale om objektivt konstaterbare forhold i form af manglende efterlevelse af en afgørelse. De fleste overtrædelser forventes derfor at være korte.

Ved fastsættelse af bødestørrelsen efter den foreslåede bestemmelse skal lægges vægt på de samme kriterier som efter konkurrenceloven, herunder skal der tages udgangspunkt i virksomhedens omsætning.

Virksomhedens omsætning kan medføre, at den bødestørrelse, som man er nået frem til ved at undersøge overtrædelsens grovhed og varighed, kan reguleres i opad- eller nedadgående retning.

I lighed med hvad der gælder efter konkurrenceloven, vil bødestørrelserne efter lovforslaget kunne reguleres i opad- eller nedadgående retning som følge af skærpende omstændigheder (f.eks. gentagne overtrædelser), formildende omstændigheder (f.eks. har virksomheden kun spillet en passiv rolle), virksomhedens betalingsevne og virksomhedens samarbejde om opklaringen af en overtrædelse.

Det følger af straffeloven, at hvis det er muligt at opgøre den gevinst, som en virksomhed har haft ved en overtrædelse, kan denne gevinst enten konfiskeres eller indgå ved fastsættelsen af bødens størrelse.

Til § 82

Sager, der er påbegyndt før lovens ikrafttræden, skal færdigbehandles efter de nye regler.

Således vil en verserende sag om overholdelse af en pålagt forpligtelse eller tildeling af abonnentnumre skulle færdigbehandles efter reglerne i lovforslaget. Forpligtelser pålagt og rettigheder opnået efter reglerne i den gældende lov vil som følge af den foreslåede bestemmelses stk. 3 skulle vurderes i forhold til afgørelser, efter hvilket de er pålagt eller opnået. Eksempelvis vil en sag om overholdelse af forpligtelser pålagt i medfør af den gældende lovs § 51 skulle afgøres efter lovforslagets § 52, men – helt naturligt – på baggrund af de forpligtelser, der er pålagt i markedsafgørelsen.

En allerede udpeget forsyningspligtudbyder fortsætter med at udbyde forsyningspligttjenesterne i henhold til de gældende regler og vilkår, indtil udpegningsperioden slutter, eller udpegningen tilbagekaldes, herunder også i henhold til de gældende regler om underskudsfinansiering.

Til § 83

Lovforslaget gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Ved kongelig anordning kan det dog fastsættes, at lovforslagets kapitel 4-5 og afsnit XI helt eller delvist også skal gælde for Grønland. Det er alene formålet med bestemmelsen, at reglerne om forsyningspligt og tilknyttede sanktioner skal kunne sættes i kraft i Grønland i det omfang, det er nødvendigt at sikre, at forsyningspligten, der er pålagt en dansk udbyder, også omfatter offentlige radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester i Grønland.